

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

SAĞLIK, AİLE, ÇALIŞMA VE SOSYAL İŞLER KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

4'üncü Toplantı 6 Kasım 2018 Salı

(TBMM Tutanak Hizmetleri Başkanlığı tarafından hazırlanan bu Tutanak Dergisi'nde okunmuş bulunan her tür belge ile konuşmacılar tarafından ifade edilmiş ve turnak içinde belirtilmiş alıntı sözler aslına uygun olarak yazılmıştır.)

İ Ç İ N D E K İ L E R

Sayfa

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

II.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER

A)KANUN TEKLİFLERİ

1.- Sağlıkla İlgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi(2/1186)

III.- AÇIKLAMALAR

1.- İstanbul Milletvekili Mahmut Tanal'ın, Komisyonun çalışma izninin Birinci Yasama Yılı için olduğuna, İkinci Yasama Yılı için izni olmadığına ilişkin açıklaması

2.- Denizli Milletvekili Cahit Özkan'ın, AK PARTİ'ye yapılan satışmalara ilişkin açıklaması

3.- İstanbul Milletvekili İbrahim Özden Kaboğlu'nun, Denizli Milletvekili Cahit Özkan'ın yaptığı açıklamasındaki bazı ifadelerine ilişkin açıklaması

4.- Hatay Milletvekili Hacı Bayram Türkoğlu'nun, Manisa Milletvekili Özgür Özel'in (2/1186) esas numaralı Kanun Teklifi'nin 5'inci maddesi üzerinde yaptığı konuşması sırasında şahsından bahsetmesine ilişkin açıklaması

IV.- KARARLAR

A)ÇALIŞMA ESASLARINA İLİŞKİN

1.- Komisyon üyesi milletvekillerine yarım saat, Komisyon üyesi olmayan milletvekillerine beşer dakika konuşma süresi verilmesine ilişkin karar

SAĞLIK, AİLE, ÇALIŞMA VE SOSYAL İŞLER KOMİSYONU

4'üncü Toplantı

6 Kasım 2018 Salı

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu saat 15.12'de açılarak iki oturum yaptı.

Sağlıkla İlgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi'nin (2/1186) maddeleri üzerindeki görüşmelere devam edildi.

İstanbul Milletvekili Mahmut Tanal, Komisyonun çalışma izninin Birinci Yasama Yılı için olduğuna, İkinci Yasama Yılı için izni olmadığına;

Denizli Milletvekili Cahit Özkan, AK PARTİ'ye yapılan satışmalara;

İstanbul Milletvekili İbrahim Özden Kaboğlu, Denizli Milletvekili Cahit Özkan'ın yaptığı açıklamasındaki bazı ifadelerine;

Hatay Milletvekili Hacı Bayram Türkoğlu'nun, Manisa Milletvekili Özgür Özel'in (2/1186) esas numaralı Kanun Teklifi'nin 5'inci maddesi üzerinde yaptığı konuşması sırasında şahsından bahsetmesine;

İlişkin birer açıklamada bulundular.

Komisyon üyesi milletvekillerine yarım saat, Komisyon üyesi olmayan milletvekillerine beşer dakika konuşma süresi verilmesi kabul edildi.

Karaman Milletvekili Recep Şeker ile Konya Milletvekili Halil Etyemez'in 5'inci madde müzakeresinin neticelendirilerek verilecek önergelerin ve gerekçelerinin okunarak oylamasının yapılmasına ilişkin önergesi kabul edildi.

Komisyon gündeminde görüşülecek başka konu bulunmadığından saat 01.50'de toplantıya son verildi.

6 Kasım 2018 Salı

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 15.12

BAŞKAN : Şenel YEDİYILDIZ (Ordu)**BAŞKAN VEKİLİ : Müşerref Pervin Tuba DURGUT (İstanbul)****SÖZCÜ : Arife POLAT DÜZGÜN (Ankara)****KÂTİP : Sefer AYCAN (Kahramanmaraş)**

BAŞKAN – Sayın Komisyon üyeleri, kanun teklifi sahipleri, sayın bakan yardımcıları, değerli bürokratlar, sivil toplum kuruluşlarımızın ve sendikalarımızın değerli temsilcileri; toplantı yeter sayımız mevcuttur. Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonunun 27’nci Yasama Dönemi 4’üncü toplantısını açıyorum.

II.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER**A)KANUN TEKLİFLERİ**

1.- Sağlıkla İlgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi(2/1186)

BAŞKAN – (2/1186) esas numaralı Sağlıkla İlgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi’nin 5’inci maddesinde kalmıştık.

5’inci maddeyi okutuyorum:

MADDE 5- 11/4/1928 tarihli ve 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San’atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 15- Terör örgütleri veya Millî Güvenlik Kurulunca Devletin millî güvenliğine karşı faaliyette bulunduğu karar verilen yapı, oluşum veya gruplara üyeliği, mensubiyeti- veya iltisakı yahut bunlarla irtibatı olduğu değerlendirilerek ilgili mevzuat çerçevesinde kamu görevinden çıkarılan veya güvenlik soruşturması sonucuna göre kamu görevine alınmayan tabipler ve dış tabipleri, sadece 12 nci maddenin ikinci fıkrasının (c) bendi kapsamındaki sağlık kurum ve kuruluşlarında mesleklerini icra edebilir. Ancak bunlardan Devlet hizmeti yükümlüsü olanlar, kamu görevine alınmamasına karar verildiği tarihten itibaren, 7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun ek 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında birinci grup ilçe merkezleri için belirlenen Devlet hizmeti süresi kadar müddetle mesleklerini icra edemezler. Devlet yükümlülüğünü yerine getirirken kamu görevinden çıkarılanların hizmet süreleri bu süreden düşülür. Bunların düzenledikleri raporlar, yargı kararlarına ve idari işlemlere esas alınmaz.”

BAŞKAN – Önümdeki sıraya göre kanunla ilgili görüşmek isteyen Komisyon üyesi arkadaşlarımızın görüşlerini sırayla alacağız, ondan sonra bu işle ilgili milletvekili arkadaşlarımız varsa onların görüşlerini alacağız, ondan sonra sivil toplum örgütlerinden bazılarının görüşlerini alacağız ve en sonda da teklif sahiplerine ve sayın bakanlara savunma hakkı vereceğiz.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Sayın Başkan, önce sivil toplum örgütlerini, sendikaları alsak daha iyi olur sanki.

HABİP EKSİK (Iğdır) – Önce usul üzerinde biraz konuşmakta fayda var.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Her maddede sivil toplumun konuşması gerekmiyor Başkanım, orada gerekli gördüğünüz yerde verirsiniz.

BAŞKAN – Ben önce üyelere söz vereyim, onların daha listesi gelmemiş bana.

Sayın Vekilim, buyurun.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın bakan yardımcılarım, değerli Komisyon üyesi arkadaşlarım, sivil toplum örgütleri ve basın mensupları; hepinize en içten sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Değerli arkadaşlar, tabii, sağlıkta 44 maddelik değişiklik içeren bir teklifi görüşüyoruz. Evet, tabii ki bu iktidar döneminde olumlu adımlar atıldı sağlıkta, atılmadı dersek, inkâr edersek bu yanlış olur. Ancak sağlıktaki atılan bu olumlu adımlara rağmen sağlıkta maalesef birçok sorun hâlâ çözülememiş durumda ve yapısal sorunlar bunlar. Bu yapısal sorunlar maalesef derinleşerek devam ediyor. Önümüzdeki bu teklif ise bu sorunlara çözüm getireceğine mevcut sorunlara başka sorunlar çıkaracak boyutta idi. Tabii, yaptığımız görüşmeler sonucunda bazı olumlu adımlar atıldı ve iyileştirmeler yapılacağını düşünüyorum bundan sonraki maddelerde de. Ama bu teklifin en kilit maddesi dediğimiz 5’inci maddede küçük bir iyileştirme önerilse de netice itibarıyla, özü itibarıyla temel insan hak ve hürriyetlerine, Türkiye’deki iç hukuk mevzuatına, uluslararası mevzuata ve hukukun temel ilkelerine aykırı bir maddeyi görüşüyoruz.

Değerli arkadaşlar, tabii ki önemiz burada sağlık, sağlık çalışanları ve hekimlerimiz. Evet yani hekim gerçekten Türkiye’de kolay yetişmiyor. Hekimin amacı insanı yaşatmaktır, insanı iyileştirmektir, öznesi insandır, insan odaklıdır hekim. Hekimlik gerçekten dünyanın en zor mesleğidir, gerçekten dünyanın eğitimi en zor mesleğidir. Hekimlik gerçekten kutsal bir meslektir ve insan odaklıdır, insanı iyileştirmeyi ve yaşatmayı hedeflemektedir.

Bu maddeye baktığımızda -bazı hekim arkadaşlarım buradaki şeyleri de saymış- işte terör örgütü bağlantılı olan hekim arkadaşların, hekimlerin ihraçlarından sonra başka hiçbir yerde çalışmaması, işte Sosyal Güvenlik Kurumu bünyesinde çalışan iş yerlerinde çalışmaması gibi bir öngöründe bulunuyor, yasaklıyor bunlara.

Tabii, Türkiye’deki sağlık sistemine baktığımızda, doktor yetiştiremiyoruz, sağlık personeli yetiştiremiyoruz veya yetiştiriyoruz ama yeterli gelmiyor. Yani tıp fakültesi sayısı belki artmış olabilir ama nitelikli iş gücü dediğimiz doktorların ve sağlık personelinin yetersiz olduğunu görüyoruz. Evet, 141 bin yani yaklaşık 142 bin civarında hekimimiz var Türkiye’de. Bir doktora 572 hasta düşüyor ve Türkiye’de 10 bin kişiye yaklaşık 17 doktor düşüyor. OECD ülkelerine baktığımızdaysa bu rakam 2 katı. 10 bin kişiye 35 doktor düşüyor. Yani bu rakamlardan çok açık ve net bir şekilde anladığımız şu ki Türkiye’de bir hekim açığı var, Türkiye’de sağlık personeli açığı var. Yani “Eğitimi en zor mesleklerden birisi.” diyoruz. Gerçekten doktorluk eğitimi en zor meslektir. Ben geçen Komisyon konuşmamda da ifade etmiştim. Yani hukukçuyum, sağlık personeli değilim, doktor değilim, hekim değilim ama bazen şükrediyorum hâlime. Doktor olsaydım gerçekten bu mesleği yapamazdım diye düşünüyorum. Ben devlet yurtlarında büyüdüm değerli arkadaşlar. Eğitimi devlet yurtlarından aldım, devlet okullarında aldım. Bizim üniversitedeyken çalışma salonlarından evet hukukçular da gece yarıları çıkardı ama doktorlar hiç çıkmazdı, sürekli yedi gün yirmi dört saat neredeyse çalışırlardı. Eğitimi aynı zamanda pahalı olan bir alandır. Şimdi bu kadar zor yetişen, bu kadar kutsal olan bir mesleğin üyelerini de kolay bir şekilde mesleğini yapamaz hâle getirmemeliyiz, kolay bir şekilde onları eşlerini, çocuklarını, aklıya mahkûm edebilecek sonuçlar doğurabilecek maddeleri kolay çıkarmamalıyız değerli arkadaşlar.

Önceki dönem Bakanımız Sayın Demircan bu maddenin gerekçesini açıklarken şunu ifade etmişti: “Devlet terörle mücadele etmeli, yani bu ülkede bir 15 Temmuz darbe girişimi yaşandı, PKK’yla mücadele ediliyor, kırk yıldır mücadele ediliyor, bu terör örgütleriyle mücadele etmeyelim mi?” demişti, böyle bir ifade kullanmıştı. Şimdi, Sayın Bakanım, aslında bu görüşlerinize tabii ki katılıyoruz, terör örgütleriyle devlet tabii ki mücadele etmeli, yani PKK’yla da mücadele etmeli, DHKP-C’yle de mücadele etmeli, IŞİD’le de mücadele etmeli, FETÖ’yle de mücadele etmeli, aklınıza hangi terör örgütü gelirse gelsin onunla mücadele etmeli. Bunda hiçbir tereddüdümüz yok ancak bu terör örgütleriyle mücadele ederken devlet hukukla bağlı kalmalıdır, iç mevzuatıyla bağlı kalmalıdır, imza attığı uluslararası sözleşmelerle bağlı kalmalıdır, temel insan hak ve hürriyetleriyle bağlı kalmalıdır. Şimdi buradan doktorları yani öznesi insanı yaşatmak olan hekimlerimizi konuşuyoruz, sağlık personeli konuşuyoruz. Terör örgütlerinin temel amacı kaos çıkarmak ve insana zarar vermektir, öldürmektir ama doktorları tam tersidir, insanı yaşatmaktır. Şimdi, bir sağlık personeliyle bir terör örgütünü bağlantılı kılmak için hukuk devleti yani aslı hukuk olan bir devlet, bunun bazı kriterlerini koymalıdır. Bunun için değişik işte kişisel, subjektif değerlendirmeler yapmamalı, tam tersine hukukun temel ilkelerine uygun objektif değerlendirmelerle bu bağ kurmalıdır. Eğer böyle bir bağ yoksa yani bu maddede ifade edildiği gibi bir idari tasarruf olan güvenlik soruşturması, işte oradaki güvenlik güçlerinin yorumlarına, kişisel yorumlarına dayalı bir güvenlik soruşturmasıyla bu bağ kuruyorsa sadece bu bağ, işte bu kadar zor yetişen bir hekimi mesleğini yapamaz hâle getiriyorsa, aç bırakacak bir sonuç doğuruyorsa burada bir sorun vardır diye düşünüyorum. Onun için bizim üzerinde hassaslıkla durmak istediğimiz konu, değerli arkadaşlar, işte bu bağın objektif, hukuka uygun kriterlerle belirlenmesi. Burada, üzülerek ifade ediyorum, bu maddede böyle bir şey yok. Tamamen keyfi, tamamen subjektif değerlendirmelere dayalı bir raporlarla, bu kadar zor yetişen ve amacı insanı yaşatmak olan hekimlerimiz bir anda işlerini yapamaz hâle gelebilirler.

Tabii, değerli arkadaşlar, burada iktidarın genel bir bakış açısı var. Ben üzülerek ifade ediyorum. Bu bakış açısı Türkiye’yi normalleştirmiyor arkadaşlar ve Türkiye’yi gerçekten sıkıntılı bir sürece sokuyor. Nedir bu bakış açısı? İktidar kendisi gibi düşünmeyen, kendisine paralel hareket etmeyen kim varsa onları “terörist” ilan ediyor. Burada sıkıntı bu. Yani bu dönemde üzülerek ifade edeyim, bu alışkanlık hâline geldi. Bu dönemin, AK PARTİ’nin bu döneminin bir karakteristik özelliği bu. Kendisi gibi hareket etmeyen, kendisi gibi düşünmeyen, kendisinden farklı düşünen herkesi terörist ilan ediyor, öteki ilan ediyor, oysa öyle değil. Aldığınız oy belli değerli arkadaşlar, yüzde 42 oy aldınız en son. Yani yüzde 58’i terörist ilan ediyorsunuz, bu olmaz. Üzülerek ifade edeyim, seçim döneminde bunu çok yaşadık. Çok yaşadık arkadaşlar. Burada bulunan bütün siyasi partileri neredeyse “terörist” ilan ediyorsunuz arkadaşlar. Bu olmaz. Bu anlayıştan bir an evvel kurtulması gerektiğini düşünüyorum. Bunun Türkiye’nin yararına olacağını düşünüyorum. Tabii ki teröristle mücadele edeceğiz, tabii ki suç işleyeni, yargı önüne çıkaracağız ve hesap vermesini sağlayacağız. Bakın, değerli arkadaşlar, ben 2011 yılında da milletvekili adayydım ve 2011 yılında, bize, yine AK PARTİ’li arkadaşlarımız darbeyi, Balyozcu gibi yaftalamalar yapıyordu. O zaman seçilemedik ama o dönem onlara maruz kaldık çünkü Ergenekon ve Balyoz davaları vardı, çünkü o zaman bugün FETÖ dediğiniz grupla birlikteydiniz ve bizi bu şekilde suçluyordunuz arkadaşlar. Silivri’de gaz yerken biz darbeyi ve Ergenekoncu bağlantısı kurularak gaz yedik. Yani bunlar geride kalmadı arkadaşlar, bunlar hafızalarımızda. Yani çok değil, yedi sekiz yıl önce yaşadığımız olaylar bunlar ve bu yargılamalardan dolayı da birçok insan mağdur oldu.

Şunu ifade etmek istiyorum arkadaşlar: Cumhuriyet Halk Partisi olarak o zaman biz hukuku savunuyorduk, şimdi de hukuku savunuyoruz. Yani burada bizim temel kriterimiz, o zaman da evrensel hukuku savunuyorduk, bugün de evrensel hukuku savunuyoruz. Burada sanki biz burada terörü savunuyormuş gibi bir algı yaratılıyor. Bunu kabul etmek mümkün değil arkadaşlar. Biz burada

tamamen biz de teröristin karşısındayız, suç işleyenin karşısındayız. Bakın, FETÖ'yle bağlantısı kuruluyor bunu savunanların. Arkadaşlar, o gece Parlamentoyu ilk açan Meclis grubu bizim Cumhuriyet Halk Partisi milletvekili arkadaşlarımız. Ben de Genel Başkanımızın talimatıyla Parlametodaydım ve Sayın Başkanım, o gece biz de aynı bombaları yedik, kol kolaydık, hep beraberdik, FETÖ'yle mücadeleyle hep beraber mücadele ettik. Yine hep beraber mücadele edelim. Bunda hiçbir tereddüt yok ama dediğim gibi bizim ölçütümüz 2011'deki ölçüt neyse bugün de aynı. Hukuk ölçütü, evrensel hukuk ölçütü, hukukun temel kriterleri. Bu kriterlerden uzaklaştıkça Türkiye normalleşmiyor arkadaşlar ve Türkiye'de toplumun geniş kesimlerinde büyük huzursuzluklar yaşanıyor.

Üzülerek ifade edeyim, bu maddede şunu gördük: Yine bu maddede toplumun geniş kesimlerini huzursuz edecek hükümler var. Şimdi FETÖ'yle veya işte herhangi bir terör örgütüyle iltisaklı diyoruz değerli arkadaşlar. Yani bunun ölçütü nedir? Bunun ölçütünü subjektif değerlendirmelerle, idari bir tasarrufla ortaya koyamayız. Bunun ölçütünü tarafsız ve bağımsız yargı koyar ancak. Bizim burada ölçütümüz bu olmalı diye düşünüyorum. Şimdi bir iki örnek vereceğim size, bu maddenin mağdur ettiği insanlardan öte FETÖ'yle bağlantılı olan insanlar nerelere gelmiş. Bakın, değerli arkadaşlarım, darbe sanığı Mehmet Dişli'nin kardeşi Şaban Dişli'yi Lahey'e büyükelçi olarak atamışsınız. Bakın, kardeşi darbenin iki numaralı sanığı, siz bunu Lahey'e atamışsınız. Yani Şaban Dişli eğer doktor olsaydı, hekim olsaydı bu maddeye göre hiçbir yerde iş bulamazdı arkadaşlar. İhraç edilirdi, Lahey'e büyükelçi olamazdı arkadaşlar. Bakın, ölçütümüz, kendi yakın arkadaşımızsa uygulanmıyor, başkasıyla uygulanıyor.

Bakın "Yeni Bakanın Kardeşi, FETÖ tutuklusu" bir gazete haberi, bakın. "Tarım ve Orman Bakanı Sayın Bekir Pakdemirli'nin ağabeyi Mehmet Pakdemirli, 15 Temmuz darbe girişimi sonrası görevinden ihraç edildi ve FETÖ soruşturması kapsamında tutuklandı." diyor. Bakın, burada suç kişiseldir, evrensel bir ölçüttür bu. Tabii ki buradan biz "Tarım ve Orman Bakanımız FETÖ'cü." diyemeyiz, o kendisinden sorumludur ama kardeşi, bakın Mehmet Pakdemirli tutuklanmış ve FETÖ'den ihraç edilmiş. Şimdi aynı Bakanımız Bekir Pakdemirli Bey, sizin mesai arkadaşınız, çalışma arkadaşınız eğer hekim olsaydı ve devlette, kamuda çalışsaydı ihraç edilecekti arkadaşlar yani bunu görmemiz lazım.

Yine geçen hafta bir atama yapıldı bakın, Hazine ve Maliye Bakanımız Sayın Berat Albayrak yapmış bu atamayı. TÜRK TELEKOM AŞ'nin Yönetim Kurulu Üyesi olarak Nurettin Nebati'yi atamış bakın. Nurettin Nebati kim? Pensilvanya'da FETÖ'nün 1 numarasıyla fotoğrafı var burada, bakın arkadaşlar. Yani şimdi bu Sayın Nurettin Nebati Bey eğer sağlık personeli olsaydı ihraç edilmişti ve hiçbir yerde iş bulamayacaktı. Ama nerede bulmuş. TÜRK TELEKOM AŞ'nin Yönetim Kurulunda ve atayan kim? Sayın Hazine ve Maliye Bakanımız Berat Albayrak.

Değerli arkadaşlar, bunlar çifte standart. Bakın, bunlar Türkiye'de hukuka olan güveni zedeliyor. Hukuka olan güvenin zedelenmesinin ağır sonuçlarını da ekonomik olarak şu anda ödüyoruz arkadaşlar. Dışarıda hiç kimse artık Türkiye'nin hukuk güvenliği olmadığını düşünerek, objektif kriterler olmadığını düşünerek yatırım yapmak istemiyor. Bakın, yatırım yapmak istemediği için de bugün bir ekonomik krizle karşı karşıya kaldık. Ölçütümüz bu olmalı arkadaşlar. Bu maddede bu ölçüt ağır bir şekilde ihlal ediliyor.

Şimdi, hangi maddeleri ihlal ediyor, onlarla ilgili bazı bilgiler vermek istiyorum değerli arkadaşlar. Burada yapılmak istenen düzenleme Anayasa'nın 49'uncu maddesine aykırı arkadaşlar. Çünkü bakın, bu, kesinleşmiş yargı kararı olmaksızın ihraç edilen ve SGK'yle çalışan özel sektörde de, sağlık kurumlarında da iş bulamayacak olan bu kişiler mağdur olacaklar ama temel hakları olan... Bakın, Anayasa'nın 49'uncu maddesinde çok net bir şekilde ifade edilmiş "Çalışma, herkesin hakkı

ve ödevidir” diyor. Burada “herkes” derken hükümlü olan kişileri bile kastediyor arkadaşlar. Yani cezaevindeki mahkûmları rehabilite etmek için cezaevi yönetimi iş veriyor arkadaşlar; onlar çalışsınlar açık cezaevinde vesaire, kapalı cezaevinde çalışsınlar, üretsinsinler ve çalışsınlar diye iş veriyor.

İkinci fıkraya bakıyoruz değerli arkadaşlar: “Devlet, çalışanların hayat seviyesini yükseltmek, çalışma hayatını geliştirmek için çalışanları ve işsizleri korumak, çalışmayı desteklemek, işsizliği önlemeye elverişli ekonomik bir ortam yaratmak ve çalışma barışını sağlamak için gerekli tedbirleri alır.” diyor. Bu madde işte bu iki hükme açık bir şekilde aykırılık teşkil ediyor.

Şimdi, tabii, bu maddeyi kim koymuş, onu da ifade etmek istiyorum değerli arkadaşlar. 49’uncu madde nereden geliyor? Bakın, 49’uncu madde 1982 Anayasası’ndan geliyor. Darbeci Kenan Evren bile insanların çalışma hakkını kısıtlamamış arkadaşlar. Bu getirdiğiniz düzenleme kamudaki... Anlıyorum yani kamudaki bir derece anlaşılabilir ama özel sektörde de iş bulamaz, bir hekimi iş yapamaz hâle getirmek, açlığa mahkûm hâle getirmek işte tam da bu maddenin ihlali niteliğinde. Elbette devletin patronu kendisidir, bir kural koyabilir “Ben seninle çalışmak istemiyorum.” diyebilir, bir şey demiyorum. Aslında onu da sınırlı, objektif kurallarla diyebilmesi lazım, öyle keyfekeder diyememesi lazım çünkü devlet hepimizin devleti, bir siyasi partinin devleti değil, 81 milyonun devleti. Bunun da bir kriteri olması lazım ama “Özel sektörde de iş bulamazsınız.” demek, bu son derece yanlış diye düşünüyorum değerli arkadaşlar.

Bir başka konu, Avrupa müktesebatıyla da bu çelişiyor. Avrupa Sosyal Şartı’na baktığımızda, bu şartı imzalayan Avrupa Konseyi hükümetleri bazı şartları kabul etmişlerdir demektir ve biliyorsunuz, uluslararası mevzuat imza atıldığı anda iç hukukta aynen geçerli oluyor. İşte, birinci bölümün 1’inci maddesini okuyacağım size. Bu da yine çalışma hakkını anlatıyor: “Herkes, özgürce edinebildiği bir işle yaşamını sağlama fırsatına sahiptir.” diyor. İşte, bu getirilen düzenleme bu maddeye çok açık bir şekilde aykırı.

2’nci maddesine bakıyoruz: “Tüm çalışanların adil çalışma koşullarına sahip olma hakkı vardır.” Bakın, adil olma bir devletin temel ilkelerinden birisidir. Burada da bir adil olamama durumu söz konusu yani çalışanlarını açlık sınırındaki bir duruma, açlığa mahkûm etmekte.

İkinci bölümde ise çalışma hakkını düzenliyor. Bakın, Avrupa Sosyal Şartı’nın 2’nci maddesi çalışma hakkını düzenliyor. Burada ne diyor? İkinci bölümün 2’nci maddesinde çalışanların özgürce edindikleri bir işle yaşamlarını sağlama haklarını etkili bir biçimde korumayı taahhüt etmişiz. Yani özgürce iş bulmasını temin edeceğiz ve bu özgürce iş bulma hakkını da etkili bir şekilde koruyacağız arkadaşlar. Bu madde işte bu hükmü de açık bir şekilde ihlal ediyor.

Evet değerli arkadaşlar, bunlar yürürlükteki mevzuat ama bir de hukukun temel ilkeleri var. Ne var hukukun temel ilkelerinde? Kazanılmış haklar ilkesi var arkadaşlar. Burada kazanılmış haklar ilkesini de maalesef ihlal ediyoruz. Kazanılmış haklar ilkesi hukukun en temel ilkelerinden birisidir. Elbette Anayasa’mızda yok ama burada kazanılmış hakları biraz daha vurgulamak istiyorum. Yaklaşık 7 bin civarında doktor arkadaşımızı ilgilendirdiği ifade ediliyor bunun hekim olarak, 1.500 civarında da öğrenci arkadaşımızı etkilediği ifade ediliyor, yaklaşık 7-8 bin civarında da sağlık çalışanı, yani 16 bin civarında insanımızı, nitelikli iş gücünü ilgilendiren bir durum bu. Şimdi, bu insanlar fakülteyi okumuşlar, sınavlarda başarılı olmuşlar, bitirmişler ve Hipokrat yemini etmişler bir defa ve hekim olanlar zorunlu hizmetlerini gerçekleştirmişler ve kamuda ve özel sektörde çalışmaya başlamışlar. Bir kazanılmış hakları var bu insanların. Yine, öğrenciler de Hipokrat yemini etmişler, doktor olmak için eğitim almışlar, onların da bir kazanılmış hakkı var. Şimdi, burada, bakın “Yürürlükte olan hukuk kuralları alanında idareye karşı herhangi bir hile ve idari makamı esaslı hataya düşürücü bir fiil yapılmamışsa o hakkın ne şekilde olursa olsun korunması gerekir.” diyor. Özellikle zaman ve elde etme

bakımından kazanılmış hakların tümüyle korunması gerekir diye düşünüyoruz. Bu hak elde edilmiştir, doktor olma hakkı elde edilmiştir arkadaşlar. Şimdi, bununla kesinleşmiş bir yargı kararı olmaksızın bu hakkı elinden alıyoruz. Yani bu kadar önemli, temel bir hakkı kesinleşmiş bir yargı kararı olmaksızın elinden alamayız arkadaşlar. Alırsak yanlış yaparız arkadaşlar, Anayasa'yı ihlal ederiz arkadaşlar, açık ve net, uluslararası hukuku ve Anayasa'yı açıkça ihlal etmiş oluruz arkadaşlar.

Yine bir başka mesele, adil yargılanma hakkına aykırıdır çünkü burada hiç yargılanma yok. Bir güvenlik soruşturması yapılıyor. Güvenlik soruşturması idari bir tasarruf neticede. Mülki amir, emniyet güçleri, vesaire, işte, istihbarat kaynakları birlikte bir değerlendirme yapıyorlar, subjektif bir değerlendirme. Örnekleri var: Belki bir ihbar mektubu, kendisini sevmeyen, kendisine kızgın veya siyasi muhalifliği görülen bir kişiye bir ihbar mektubu, bu ihbar mektubu tek başına yeterli kriter oluyor. Bu, olmaz arkadaşlar, bir kişi iftiraya uğrayabilir, hepimiz iftiraya uğrayabiliriz. Şimdi, ben size mesela FETÖ'cü desem, PKK'lı desem bu doğru mu? Değil, ispat etmem lazım. Hukuk alanında sonuç doğrulanabilmesi için bunu ispat etmem lazım, bu olmaz. Onun için bu adil yargılanma hakkına... Daha doğrusu, daha yargılanamıyor yani bir de bu soruşturmalar sonucunda dava açmaya çalışıyorsunuz, dava hakkınız da elden alınıyor. Kanun hükmünde kararnameyle atıldıktan sonra dava açma hakkınız da elinizden alınıyor yani o hak da elinizden gitmiş. Adil yargılanma yaptırmıyorsunuz ki. Hadi, geçtim, zaten Türkiye'de şu koşullarda yargı sistemi felç olmuş yani bütün yargıçlar, hâkimler, savcılar saraya bakıyor, oradan talimatla hareket ediyorlar, öyle gözüküyor ama daha bu insanlar yargılanma haklarını ellerine alamıyorlar, bu hakkı da ellerinden almışsınız.

Bir başka konu, masumiyet karinesine de aykırı yani "Suçluluğu kesin olarak ispat edilinceye kadar herkes masumdur." der masumiyet karinesi ve bütün bunların tamamını oluşturan Anayasa'nın ilk 3 maddesinde yer alan hukuk devleti ilkesine aykırı. Evet, değerli arkadaşlarım, bunun bir kez daha düşünülmesinde yarar görüyorum. Terörle, teröristle mücadele edelim ama bunun kriterlerini objektif olarak koyalım ve bunun kriterini de yargıya bırakalım, kesin hükme bırakalım. Aksi takdirde, değerli arkadaşlar, bu maddeyle birçok insan gerçekten yaşamını idame ettiremeyecek durumda olacaktır. Bakın, siz düşünebiliyor musunuz, hekim ne kadar zorluklarla yetişiyor? Ve özel sektörde de düşük ücretle... Çünkü KHK'li, çünkü ihraç edilmiş ve bir kesin hüküm yok, bu insanlara iş de verilmiyor veya verilirse çok düşük ücretlerle veriliyor veya kayıt dışı çalıştırılıyor, emek sömürüsü yapılıyor bu insanlara ve netice itibarıyla en temel hakkı olan çalışma hakkı bu yasayla tamamen elinden alınacak. Dolayısıyla, bu insanı, eşini ve çocuğunu açlığa mahkûm edeceğiz. O kadar yıl okuyorsunuz, eğitim alıyorsunuz, masraf yapıyorsunuz, ideal duygularınız var, öğrencisiniz ama zorunlu hizmetiniz bu maddeyle yapılamayacak, zorunlu hizmetinizi yapamadığınız için mesleğinizi yapamıyorsunuz, uzmanlığınızı alamıyorsunuz, açlığa mahkûm ediliyorsunuz. Ne olacak değerli arkadaşlar? Bu madde intiharlara yol açacak. Daha önceki Komisyon görüşmemizde konunun mağduru olan arkadaşlarımız açıkladılar, intiharlar olacak arkadaşlar. Bunun müsebbibi olmayalım, kul hakkı yemeyelim arkadaşlar. Yani hukuk neyse biz onun yanındayız, adalet neyse şu günkü koşullarda bile, bakın, şu yanlış hukuka bile razı olacak durumda insanlar. Onun için temel öğemiz hukuk olsun. Bakın, 2011 yılında şunu söylüyordum Balyozcusunuz, Ergenekoncusunuz, darbecisiniz diyenlere, hukuk bir gün size de lazım olacak diyordum, hukuk onlara da lazım oldu.

Bakın, arkadaşlar, Türkiye değişen bir ülke. Bir gün iktidarınızı yitirdiğinizde inşallah iftiraya maruz kalmazsınız, inşallah o zaman temel insan hak ve hürriyetlerine dikkat edilir, inşallah hukukun objektif kriterleri yürürlükte olur. O zaman yine aynı şeyleri söylemeyelim yani 2011'de bunları söyledik, 2018'de yine aynı şeyleri söyledik, atıyorum kafadan, 2020'de de aynı şeyleri söylemeyelim arkadaşlar. Hukuk hepimize lazım, adalet hepimize lazım. Hukuktan ayrılmayalım, hukuk devleti hukuktan ayrılmaz ve Türkiye'yi normalleştirmenin adımlarını artık atalım arkadaşlar. Yani FETÖ'yle

mücadeleyse yine mücadelemiz devam etsin, PKK'yla mücadeleyse, diğer terör örgütleriyle mücadeleyse mücadelemiz devam etsin ama hukuktan ayrılmayalım. Bunları hukuk içerisinde yapalım yani Türkiye artık normalleşsin arkadaşlar.

Benim geneli üzerinde söyleyeceklerim bu kadar, sabrınız için çok çok teşekkür ediyorum.

Saygılarımı sunuyorum.

BAŞKAN – Ben teşekkür ederim.

Sayın Kabukçuoğlu...

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Sayın Başkanım, sayın üyeler, sayın Sağlık Bakanlığı yetkilileri, değerli bürokratlar ve sevgili misafirler; hepinize de saygılarımı sunuyorum.

Türkiye Cumhuriyeti'nin ilelebet payidar olması en büyük isteğimizdir. Ülkenin birlik, beraberliği, insanların refahı hepimizin amacıdır. Zaman zaman yönetenler gaflete düşse de bu kadar önemli jeopolitiği olan ülkemiz her zaman üzerinde başka ülkelerin emperyalist planlarının olduğu bir ülke olduğu gerçektir. Biz daha doksan beş yıl önce bir Kurtuluş Savaşı yaptık ve bu Kurtuluş Savaşı üzerinde inkişaf etmekte olan, gelişmekte olan bir ülkeyiz.

Suriye politikasının yanlış olduğunu Sayın Binali Yıldırım da söylese Sayın Numan Kurtulmuş da söylese başlangıçta yanlıştı ama şu anda Suriye'de geldiğimiz noktada artık biz Doğu Akdeniz doğal gazının paylaşımıyla ilgiliniz ve şu anda bizim Suriye'de verdiğimiz mücadele bununla ilgili.

Ülkemize zarar veren her türlü örgüt, kurum, kuruluş her kimse, her ne olursa olsun Allah onu kahretsin, Allah onun belasını versin, ülkemiz bu tür insanlardan uzak olsun. Aynı zamanda ülkemizi bu tür insanlardan korumayan ve gaflete düşen idarecilere de yazıklar olsun.

2.400 doktor, 5.800 hemşire, 1.500 kura bekleyen hekim, bunlar birazdan alınacak kararı bekliyorlar. Hepimiz dişimizle, tırnağımızla bir yerlere geldik, belki burada bir kısım insan bu geçmişteki mücadelemizi unutmuştur yaşımız gereği ama şu gerçek ki bu mücadeleyi veren çocuklarımız var, yakınlarımız var, komşularımız var ve etrafımızda tanıdığımız pek çok insan var. Ben şahsen bu kurulda oy vermeye yetkili bir insan olarak bu insanlar hakkında "Suçludur, suçsuzdur." diye iki dakika içerisinde karar verip onları belli bir yokluğa, belirli bir belirsizliğe göndermekten, gark etmekten büyük üzüntü duyarım ve pişmanlık duyarım. Bu kararı vermekte ben kendimi şahsen yetkin saymıyorum.

İkinci Dünya Savaşı sonrasında 6 milyonu Yahudi olmak üzere 75 milyon insan hayatını kaybetti ve galip ülkeler Almanya'da "Nürnberg" diye meşhur bir mahkeme kurdular. Bu mahkemede sadece 24 Alman yargılandı; bunlardan 3'ü beraatle sonuçlandı, 12'si idam edildi, 4'üne on ila yirmi yıl arasında değişen hapis cezaları verildi, 3'ü de müebbet hapis aldılar. Polonya'da, diğer ülkelerde de oradaki Nazi kalıntıları yargılandılar, bunlardan da Polonya'da sadece 1 kişi idama mahkûm oldu. Bu tür davalarda, bu tür olaylarda olayları yöneten, bunlara baş tutan ve teşvik eden elebaşları vardır. Düşünün ki 75 milyon insana mâl olan İkinci Dünya Savaşı'nın Alman müsebbiplerini galip ülkeler sadece 24 insan olarak belirlemişler ve demişler ki: "Bu insanlar ortadan kaldırılırsa, temizlenirse bu ülke düzene girer." Ama geldiğimiz noktada FETÖ tuhaf bir iş. 2013 yılını milat ilan ettiniz, 2013 yılından önce FETÖ'yle kol kola olan, can cana olan, omuz omuza olan, birlik beraberlik içerisinde olan ve ülkeyi perişan edenler 2013 geçtikten sonra dediler ki: "Bizim bu işte kusurumuz yok, suçumuz yok."

Şimdi, kura bekleyen 1.500 hekim var. 2013 yine milat alınırsa, bu insanlar birinci ve ikinci sınıftaydılar ve tıp fakültesinde birinci ve ikinci sınıfta olan insanlar kusurlu, suçlu ilan ediliyor ve şu anda biz onlara ceza vermeye çalışıyoruz ve onları yargılamaya çalışıyoruz; bu büyük bir çelişkidir, bu büyük bir haksızlıktır. O zamanlar bir ortam kuruldu, ben bir resmî kurumda çalışıyordum, oradaki insanları biliyordum ve orada meslekî olarak yükselmek için, kurum içi yükselmek için, terfi etmek için

“FETÖ” diye tarif edilen örgütün derneklerine, sendikalarına kayıtlı olamayanlar terfi edemiyorlardı. Benim bildiğim, Eskişehir Devlet Hastanesinde heyette çalışan bir tane Alaattin diye bir memur vardı. Alaattin, garibanın teki. Alaattin de istiyor ki bir şeyler olsun. Kendisi nihayetinde lise mezunu, orada bir memur olmuş ve yükseleceği de ona göre ama Alaattin’in kanına girdiler, dediler ki: “Alaattin gel, seni şu derneğe üye yapalım, sen buradan terfi edersin.” Hakikaten Alaattin girdi, FETÖ’nün derneğine kaydoldu ve Alaattin terfi edildi; günümüzde Alaattin, işinden oldu FETÖ’cü nitelendirilmesiyle. Yani, o vakit ki o zaman böyle muazzam bir akım vardı, bu akıma katılan insanlar, kendini kaptıranlar daha sonra perişan oldular. Bu akıma kendini kaptırmayanlar da çok ender ve nadir insanlardır, onlar da bu işin dışında kaldılar.

Şimdi, birtakım hazırlıklar yapıldı, tedbirler alındı ve bu FETÖ işi bitmez tükenmez bir iş hâline geldi. Ne zaman duracak, ne zaman bitecek, bilinmez bir şey. Hani bir fıkra vardır, ülkemizin kuzey tarafında bir helikopter bir mezarlığa düşmüş “Ne yaptınız?” demişler, demişler ki: “20 ceset çıktı, daha da ceset sayısının artmasından korkuluyor.” Bizim FETÖ’yle şu anda olan ilişkimiz de bu. Maalesef FETÖ’nün ne ardı geliyor ne arkası geliyor ne sonu geliyor, aradan bir zaman geçiyor sivil ayağı, aradan bir zaman geçiyor asker ayağı, sürekli sürekli bunlar ortaya çıkıyor. Ama ne hikmetse FETÖ’nün ne siyasi ayağı ortaya çıkıyor ne de finansal ayağı ortaya çıkıyor, olan böyle birtakım garibanlara oluyor.

Şimdi, sayın üyeler, biz birtakım sağlık personeliyle ilgili kararlara varacağız. Bu insanlar dışıyla tırnağıyla bir yere gelmiş. Bir insanın yetişmesi yalnız o insanla ilgili bir şey değildir; o insanın ailesiyle ilgili bir şeydir, o insanın sülalesiyle ilgili bir şeydir, o insanın komşusuyla ilgili bir şeydir ve o insanın yetişmesinde bu insanların hepsinin de hakkı vardır ve belli bir aşamaya gelmiş, artık -tabir yerindeyse- tünelin sonunda ışığı gördüm derken öyle bir karanlığa düştü ki bu insanlar... Eğer bu insanlar mesleklerini icra edemezlerse, belli bir yerlere gelemezlerse bunlar büyük oranda heba olup gidecektir; ya böyle bir yolsuzluğa karışacaktır ya böyle tehlikeli işlere karışacaktır, bunların kolları kanatları kırılacaktır. Bunların içerisinde aşağı yukarı 10 bin kadar insan var, bunların içerisinde kendini kurtaran, çıkanlar da olacaktır ama bunlar çok cüzidir ve kendini kurtaran olursa, hayatını devam ettiren olursa onlar da ülkelere küsecektir, insanlarına küsecektir, bedbaht olacaklardır. Yalnız onlar bedbaht olmayacaktır, yalnız onlar etraflarına küsmeyeceklerdir, aynı zamanda bu insanların aileleri, komşuları, tanıdıkları her bir şeye de bunlar küseceklerdir, hayata küseceklerdir.

Bunların suçu varsa Türkiye’ye karşı, Türkiye Cumhuriyeti’ne karşı, Türkiye Cumhuriyeti’nin birliğine, bütünlüğüne, mevcudiyetine, varlığına kastı olan varsa, Türkiye Cumhuriyeti’nde yaşayan insanlara kastı olan varsa çıksın mahkemeye ne gerekiyorsa yapılsın, bunlar yargılsın ama bir ihbar mektubuyla, bir sanıyla, bir tahminle, bir işte “Ben bunu şurada gördüm, ondan sonra şu bankaya şu parayı yatırdı. Yok bunun yakını şurada tutuklandı, bunun yakını burada tutuklandı...” Ki benden önceki sayın konuşmacı da bu çelişkileri çok iyi anlattı. Yani, bunlar eğer belli bir çevrenin adamıysa bunların yakınlarında hiçbir kusur yok, yakınları dürüst, temiz ama bunlar belli bir çevrenin adamı değilse bunlar maalesef suç adamı, günah adamı, kusur adamı.

Bizim yapmamız gereken, bu 5’inci maddeyi Sayın Başkanım, tamamen bu kanun teklifinden çıkarmaktır. Bu insanlara yazıktır. Bunlar bir tahmin üzerine, bir sanrı üzerine hayatlarına son verecektir. Ülkemizin geleceğine yazıktır. İnsanlar bedbaht olacak, Türkiye’ye karşı güvensizlik olacak. Vatandaşlarımıza güvenelim ama kusurları varsa, suç işlemişlerse, kanun karşısında bunlar müspetse, mahkeme bunları ortaya koymuşsa bunlar da ne ceza gerekiyorsa alsınlar. Ama birtakım tahminlerle, varsayımlarla, ihbarlarla bu insanlara kıymayalım, bu insanları öbür tarafa göndermeyelim. Yani, vicdan vardır, insaf vardır, ülkenin geleceği vardır. Bu insanlara lütfen sahip çıkalım ve bu 5’inci maddeyi bu yasa teklifinden çekelim.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Ben teşekkür ederim.

Sayın Kasap, buyurun.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Nereden başlasam yine bilemiyorum ama bir yerden başlamak gerekiyor.

Şimdi, on altı yılın muhasebesi yapılmış sağlıkla ilgili. Sağlık en büyük reformları gerçekleştirdiğimiz alanların başında geliyor, doğrudur. Şimdi, eskiden hep itham edilen bir şey vardı, aynı yere tekrar geleceğim: Kuyruklar vardı, ücretler vardı, içeride insanlar mahkûm kalıyorlardı, hapsediliyordu, hastaneden çıkamıyorlardı vesaire. Şu anda ücretini yatırmadan ameliyat olamıyorsunuz ki özel sektörde. “Kuyruk yok.” diyorsunuz ama ben size söyleyeyim, bugün için en az birkaç milyon kuyruk var telefonlarda, 182’lerde çağ atlanan Türkiye’de. Bir tane MR cihazı mı yaptık? “Türkiye’deki tüm hastanelerde MR var.” deniyor, doğru, MR yurt dışı. Bir tane röntgen cihazı mı ürettik? Hayır. Aşı mı ürettik? 1920’lerde aşı üreten Türkiye’den çağ atlayan Türkiye’de -bugün grup toplantısında- aşı yok, aşı. Hiçbir aşırı üretmiyoruz şu anda, rekombinant DNA’yla üretilen bir tane aşımız yok Bakanım. Üretmiyoruz. Orayı kapatıyorum. Dün, biliyorsunuz, gece sabaha kadar ilaçları tartıştık, 600-700 tane ilaç var ve bu ilaçlar ithal, bunları üretmiyoruz. Diğer ilaçların çoğu lisanlı, onu geçiyorum. İlaçları üretmiyoruz.

Şimdi, sağlıkta çağ atladığımız doğrudur. Şehir hastaneleri, yirmi beş yıllık borçlanma, yirmi beş yıllık mahkûmiyet, sekreter olmayan odalarda, sekreter olmayan muayeneler gerçekleştiriliyor. Hasta değil müşteri kapsamında bakılıyor hastalara, randevular 182’de -dediğim gibi- ilaçlar yok, SMA’lılar bekliyor, ameliyatlar bekliyor, 2018 Türkiye’sinde dört aydır ameliyat bekleyen yüzlerce hasta var. Gazi Üniversitesi dâhil olmak üzere bir sürü hastane hekimi, başhekimini uyarıyor, diyor ki: “Siz bu ameliyatları yaparsanız suç işlersiniz devleti zarara uğratmaktan.” Bu yazılar var, resmi yazılar var ve hepimiz de medyadan hâkimimiz bu konuda, bu konuyu bilmeyen yok. Bu martavalla on altı yıl önce... On altı yıl önceki arabalar... Şu anda hiçbirinizin 2012 model arabası yok, değil mi? Var mı sayın komisyon üyeleri?

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – 96 model arabam var.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – 96 model, siz klasiksinizdir, ondandır.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Kullandığım araba 1 milyon 134 bin kilometrede.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Refah seviyesi yükselmiş.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Hayır, yükselen bir şey yok.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Markalar yükselmiş.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Yükselen bir şey yok, üretmediğiniz araba var. Ya “uçak üretimi” diyorsunuz, araba üretmiyoruz ki.

RECEP ŞEKER (Karaman) – Alabiliyorsun ama alabiliyorsun.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Nasıl? Hepsi kredili, hepsi borçlu. Vekiller alıyordur, doğru söylüyorsunuz. (Gürültüler)

Başkan, lütfen susturur musunuz? Ben soru sorduğum zaman şey yapacağım.

Şimdi, bu yasa... (Gürültüler) Araba üretmiyoruz, bırakın enjektörü... (Karşılıklı laf atmalar)

Lütfen... Lütfen... Şimdi, arkadaş, insicamı bozmayın, ben size anlatacağım. Bakın, biz bu Komisyona... (Gürültüler)

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Sayın Başkanım, hatibe yine müdahale ediyorlar.

BAŞKAN – Lütfen hatibe müdahale etmeyelim, lütfen.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Cevabı sonra verebilirsiniz. Şöyle söyleyeyim: Siz de haklısınız; konuşamıyorsunuz, konuşturamıyorlar, konuşamıyorsunuz. Tüm toplantılar boyunca, Komisyonun yapmış olduğu toplantılar... Bakın, 3 toplantı yapıldı, dün on dört-on beş saat burada kaldık, sabah 06.15 ezan saatinde buradan çıktık ve tüm bu süre zarfında toplamda 2 defa -Abdullah Ağralı Bey, siz hiç konuşmadınız izin alarak- bir tek İsmail Bey yandan müdahil oldu, onun dışında konuşma hakkı alan yok. Bir fikir... (Gürültüler)

Bir saniye, cevap vermesinler Başkanım, Komisyona konuşuyorum.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Bak bunu da beğenmiyorsun.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Hayır, konuşamıyorsunuz, izin alıp...

BAŞKAN – Sayın vekillerim, karşılıklı konuşmayalım.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – İnsicamı bozuyorsunuz...

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Dinleyelim istiyoruz ona da kızılıyorsunuz.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Ama dün arkadaşınız konuştu, ikinci defa söz verildi.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Sayın Başkanım... Yani, konuşan Türkiye’den neden hoşlanmıyorsunuz ki? (Gürültüler)

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Müdahale etmeyin lütfen, hatibe müdahale etmeyin.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Sizin benim anlattıklarımın vicdanen ne kadar rahat olduğunuzu, mutlu olduğunuzu hissediyorum. Size şeker fırlatanlar var, biz taş fırlatmayız.

BAŞKAN – Sizin rahat konuşmanız için efendim.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Başkanım, siz de dâhil olmak üzere insicamımı bozuyorsunuz. Yani, konuşan Türkiye’ye niye karşı...

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Durum ciddi arkadaşlar, durum ciddi.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Günün fıkrası acı olacak, bütün fıkralar acıydı ama onların hiçbirini -inşallah algılamışsınızdır- vicdanınızla, kalbinizle sözünüzün aynı olmadığı kanaatindeyim. Hani vaktizamanında diyordu ya, Sayın Kurtulmuş ne demişti? “Kalpleri Ali söylüyor, dili Muaviye söylüyor.” diyordu ya. Yani kalbinizin “Ali” dediğinden eminim. Tüm arkadaşlarım burada. Biz Türk toplumunun burada aynasıyız. Bakın, Türkiye toplumunun aynasıyız. Bu zavallı milletin, gariban milletin, ezilen milletin... Biz mustazaf bir toplumumuz. “Mustazaf” kavramının ne olduğunu biliyorsunuz. Terminolojide bir “müstekbir” kavramı var, bir de “mustazaf” kavramı var. Soru sorarsam keseceksiniz, onun için “mustazaf” nedir, “müstekbir” nedir, isterseniz izah edeyim. Terminolojiler değişiktir ama kavramlar aynıdır. “Mustazaf” zaafa uğratılmış, ezilmiş, soyulmuş, baskıya uğramış insanlar” demektir, “müstekbirler” ise baskıcılar, emperyalistler, zalimlerdir. Biz zalimler toplumunun bir üyesi değiliz, olmamakla da gurur duyuyorum, öyle bir zihniyetin temsilcisi olmamaktan gurur duyuyorum. Biz mustazafız, biz ezilenlerdeniz.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – CHP...

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Cumhuriyet Halk Partisi...

Sayın Başkan... Konuşma iznini, eğer izin verilerse alırsınız.

BAŞKAN – Özür dilerim... Halil Bey, karşılıklı konuşursanız kayda alan arkadaşlar kayıt alamıyor, onun için karşılıklı konuşmayalım lütfen.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Sayın Komisyon üyeleri...

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Hikâye anlatıyor ama yani.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Sayın Başkan, anlattıklarına “hikâye” demeleri doğaldır çünkü kendileri çok...

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Anlattığın hikâyeler de var ama yani.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Hayır, o mealde söylemediğinizi... Bakın, geri adım atmanıza gerek yok, geri adım atmanıza gerek yok.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Yok, karşılıklı konuşuyoruz yani.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Tamam, o zaman...

Şimdi “muktedir” dedik, o kavramı biliyorsunuz. “Müstekbir” dedik, “mustazaf” dedik; cevap veremediniz, veremiyorsunuz, vermeyeceksiniz. Başkanımız izin verirse veya yukarıdan izin alırsanız verirsiniz sonra.

“Kanlı para” diyen adam vaktizamanında burada linç edildi, “kanlı para” diyen adam linç edildi. “Adam” derken küçümsediğim için demiyorum yani bir bakan, Zeki Ergezen. Siz o tarihleri hatırlarsınız. 1 Mart tezkeresi miydi Sayın Başkanım? 1 Marttı. Ben o tarihlerde öğrenciydim galiba, hatırlamıyorum tam olarak da. Yok yanlış oldu, öğrenci değildim.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Sadede gelin.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Sadedin içindeyiz, bu sadet... Bizim toplumumuzun bir gerçeği var, şu anda bir toplumu linç ediyoruz, oradayız.

Avrupa Birliğinden para dilendik, bu caizdi. 2 veya 3 milyar euro para falan dilendik, bu caizdi ama “kanlı para” denilen, 1 Mart tezkeresine izin veren... Sonrasında ne oldu? Irak’ta binlerce insan öldürüldü, binlerce kadın tecavüze maruz kaldı. Kimin icraatıydı 1 Mart tezkeresi? Sayın cumhurbaşkanlarından birisi ne demişti? “Amerika’nın Irak’taki başarısında bizim payımız çok büyüktür.” demişti, değil mi arkadaşlar? Beraber yürümüştük değil mi birileriyle? İslanmıştık, aynı yolda yürümüştük. Şimdi günah mı çıkarıyoruz bilmiyorum.

“İltisak” neydi. “İltisak”ın Türk Dil Kurumundaki kelime karşılığı şu: “Kavuşma, bir araya gelme”; “iltisak” kelimesinin karşılığı o. Sonra birileri dedi ki... Bakanlardan bazıları, bazı belediye başkanları, eski başbakanlar ne demişti sayın arkadaşlar? “Bitsin bu gurbet, bitsin bu hasret, kavuşalım gayri.” diye hani Türkçe bir şarkı var, onu bile söylediniz değil mi? Söylediler. Hatırlıyor musunuz onları? Ne demişti? Tam cümle öyle: “Hocam, bitsin bu hasret, bitsin bu gurbet, gel gayri.” dediler ama bazılarınız, Hoca gelemediği için siz oraya gittiniz, gidenleriniz var. Sanki kutsal bir şahısla karşılaşmış gibi, burada başını örtmeyenler orada Hocanın dizinin, eteğinin dibinde başını örttüler, edepte kusur etmediler. Konya’da farklı, Kayseri’de farklı, Pensilvanya’da farklı konuştunuz. Hocayla yan yana, aynı binada kalanlar şu anda bakan oldu değil mi? Bir kısmı bakan. Oralarda okumuşlardı, o okullarda okudular. Burada, içindez çocuğu o okullarda okumayanlar ayağa kalksın desem...

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Ondan sonra karıştığı zaman ortalık “Ne oluyor?” diyorsunuz. Ya siz niye soruyorsunuz ki? Buyurun... Konuşma...

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Sonra cevap verin diye şimdi soruyorum.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Zaten var cevap...

Sırada bekliyorum Sayın Başkanım.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Kızmayın, cevap verin.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Şimdi, Sayın Bakanım dedi ki...

ABDULLAH AĞRALI (Konya) – Fazıl Bey, yeni şeyler bekliyoruz yani hep aynı şeyleri söylüyorsunuz.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Yeni şeyler gelecek, gelecek.

Sayın bakanlarımdan birisi burada dedi ki doktorlar için: “Her işi yapabilirler.” Sayın genel cerrah ve Tarım Bakanı olan eski doktorumuz, siz diplomalıları mı korkuyorsunuz? Diplomalı olanlardan mı korkuyorsunuz? Doktorlar her şeyi yapabilir ama bu doktor arkadaşlarım, benim stetoskopla... Elinde bildiğiniz bir stetoskop, bir tane de enjektörle acaba darbe yapabilirler diye mi tereddüdünüz var? Stetoskopla, enjektörle darbe herhâlde Türkiye’de yapılma ihtimali... Dünya darbe literatürüne geçeceksiniz.

Sağlıkta şiddeti grup olarak siz getirdiniz. Dün gece de sağlıkta şiddetin en daniskası burada oynandı. Tam on altı saat, sağlıksız bir şekilde... Bakın, burada uyuyan milletvekili arkadaşlarım ne olduğunu bilmeden, o konuşmaları dinlemeden el kaldırdılar. Talimatlı değildirler inşallah çünkü burada halkın temsilcisidirler. Tabii, mustazafların, ezilenlerin temsilcileri uyuyarak, uyuyup uyuyup uyuyup... Başkan diyor ki: “Oylama yapalım.” El kaldırdılar, el kaldırdılar. Onu gördünüz, şahit oldunuz. On altı saat sağlıkta şiddeti siz uyguladınız.

Ben diyorum yani acaba bir emir mi var, bir talimat mı var? Yoksa, gerçekten bugüne yetişmesi gerekiyor muydu? Kimden korkuyordunuz? Sağlıkta şiddeti grup olarak buraya da taşıdınız ya Başkanım...

Sabah ezanı saatlerinde uyuyan vekillerimiz vardı burada. Dinlenmeden 4 tane maddeyi geçirdik. 5’inci maddeyi de... Buraya dinlenmiş olarak gelmemişlerdir büyük bir ihtimalle. Dün uyuyan o 1-2 vekilim burada yoklar, göremiyorum, hâlâ uykuya devam ediyorlar. Sabah namazında, inşallah, sabah ezanı saatinde buradan ayrıldık, itikâfa çekilmişsinizdir. Kimin karşısında secde ve rükû ettiğinizi biliyorum, Allah’ın karşısında. (Gürültüler) Allah’ın karşısında, Allah’ın karşısında. (Gürültüler) Bir saniye... Hayır, taciz yok, lütfen, hayır...

Bakın, Allah’ın karşısında secde ediyorsunuz, düşünmüşsünüz...

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Hakaret ediyorsunuz.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Hakaret yok, kesinlikle yok. (Gürültüler)

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Böyle bir şey yok. Burada oturan her insanın..

BAŞKAN – Ali Bey...

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Lütfen, cevap vermesin de...

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Hakaret ediyorsunuz.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Hayır...

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Başkan, müdahale edin.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Ben ne dedim?

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Bu hakarettir.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Hayır. “Kimin karşısında secde ettiğinizi biliyorum.” dedim.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Senin bu yaklaşımını reddediyorum.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Hayır. Bakın, lütfen...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – “Kimlerin karşısında” dediniz.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Allah’ın karşısında.

Ben sizi düşünmeye davet etmek açısından söyledim. (Gürültüler)

BAŞKAN – Arkadaşlar, bir dakika... Bir dakika... Bir dakika...

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Söylemezsin.

BAŞKAN – Halil Bey, bir dakika...

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Bakın, cümleyi aynen okuyorum...

BAŞKAN – Sayın Sözcü, bir dakika, özür dilerim.

İnsanların inancıyla, düşünceleriyle şey yapamazsınız.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Hayır, bir saniye, lütfen... Ben inançlı (Gürültüler)

BAŞKAN – İnsanlar neye inanırsa inanır.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Ben neye inandığımı biliyorum, arkadaşların da neye inandığı konusunda ithamda bulunmuyorum. Bakın ne diyorum, cümle aynen: “Sabah namazında itikâfta bulundunuz.” diyorum, cümle yazılı burada. Ve okuyorum, diyorum ki: “Düşündünüz mü, kime secde ediyoruz, kime rükû ediyoruz?”

BAŞKAN – “Ediyorsunuz.” dediniz, “Ediyoruz.” demediniz.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Ben Allah’a itikâf eden, Allah’a secde eden...

BAŞKAN – Hepsi kayıtlarda var, hepsi kayıtlarda var.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Düşünmeye meyletmesinden dolayı...

BAŞKAN – Hepsi kayıtlarda var efendim bunların.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Sayın Başkanım, hayır. (Gürültüler)

Sayın Başkanım, bir saniye...

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Çevirme.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Niye çevireyim? Hayır. Anlamak istediğiniz gibi anlıyorsunuz. (Gürültüler)

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Eleştirileri yap da dinleyelim kardeşim ya! İşe yarar bir şeyler söyle, hakaret etme.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Benim için sizden belki daha değerli. Lütfen böyle konuşmayınız. Siz benim konuştuğlarımı...

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Siz hakaretleri yapacaksınız...

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Ben hakaret yapmıyorum.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – ...ondan sonra biz de sineye çekeceğiz, öyle mi?

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Bakın... Sayın Başkanım...

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Bakınız, bu, normal bir tartışma değil. Ama böyle...

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Nasıl değil ya?

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Talimat veriyorsunuz Başkana.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Hayır.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Talimat veriyorsunuz.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Bakın, siz burada bundan rahatsız oluyorsunuz, burada insanların inançlarına hakaret ediliyor. (Gürültüler)

BAŞKAN – Şimdi, özür dilerim, bir dakika, arkadaşlar, kayıtlarda var.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Kayıtlardan takip ederler.

BAŞKAN – Kayıtlarda var, herkes konuştuğu dile ve şeye dikkat edecek. Kimsenin inancıyla, ırkıyla şey yapamaz.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Başkanım, bu konuda uyarı yapılacak hiçbir şey söylemedim, bakın, ben de bir şey söyleyeyim eğer, ben de sabah düşündüm, ben de itikâfa çekildim, ben de aynı şeyleri düşündüm.

BAŞKAN – O zaman kendi adınıza konuşun lütfen, başkalarını...

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Lütfen, bir şey söyleyeceğim.

BAŞKAN – Kendi adınıza konuşun.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Orada kesildiği için, cümlemin başında bakın, Allah'tan korkmuyor musunuz anlamında bir şey söylediğim zaman ters mi algılanır?

BAŞKAN – Kendi adınıza konuşursanız memnun olurum.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Bakın, diyorum ki: Secde ettiğiniz mekândan dolayı bir şey düşüneniz gerekmiyor mu?

BAŞKAN – Sayın Kasap, kendi adınıza konuşursanız memnun olurum.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Yoksa ben direkt olarak derdim, siz Allah'tan başkalarına mı rükû ve secde ediyorsunuz derdim, böyle bir şey demedim, siz böyle algılıyorsunuz.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – İşte onu kastediyorsun.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Kesinlikle kıvırmıyorum, kesinlikle. Her şeyimin üzerine yemin ediyorum, o anlamda söylemedim ama siz öyle algıladınız. Çünkü öyle algılamak istiyorsunuz.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Anlaşılır bir dil kullan.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Çünkü bir kuyruk acınız mı vardı demek istemiyorum bakın, lütfen.

BAŞKAN – Sayın Kasap, konuşurken noktayı, virgülü düzgün koymazsanız o zaman karışır işte.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Konuşmalarda nokta, virgül olmuyor Başkanım da her neyse.

BAŞKAN – Bir daha işte ona göre şey yapın. Anlayın ya, anlayın ne demek istediğimi.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Hiç uyumadılar, sağlıklı bir toplantı yapmadık, ondan dolayı yanlış anlıyorlar.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Ya, tek konuşan Beyefendi mi? Bakın, kaç tane sayın vekilimiz bir dünya söz aldı, böyle bir tartışma çıkmadı. Acaba neden? Hiç sordunuz mu kendi kendinize?

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Başkanım, lütfen arkadaşla izin verir misiniz, konuşsun.

BAŞKAN – Bir dakika Sayın Kasap, siz devam edin, bitirince vereceğim.

KANİ BEKO (İzmir) – Kasap tek başına konuşuyor, siz 5 kişi geliyorsunuz üstüne.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – İyi de itham ediyorsun.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Kimseyi itham ettiğim yok.

BAŞKAN – Devam edin Sayın Kasap.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – İncicamım bozuluyor sık sık da.

Arkadaşlar, bakın tekrar söylüyorum, eğer gerçekten konuşmak isteyen varsa Başkanım, sıra verin.

BAŞKAN – Bak, size bir şey söyleyeyim: Konuşun, konuşmanızı da bitirin lütfen. Bittiyse tamam, başkalarına söz verelim.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Bitmedi Başkanım, devam ediyorum.

BAŞKAN – O zaman buyurun bitirin ve kendiniz konuşun, başkalarıyla değil, lütfen. Gündemle ilgili konuşun.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Gündemle ilgili konuşuyorum Sayın Başkanım.

Nasıl konuşmam gerektiği konusunda çerçeve çizecek misiniz?

BAŞKAN – Efendim, çerçeve çizmiyorum, uluslararası şeylere göre konuşun. Yani insanların inancıyla, diniyle, bilmem neyiyle şey yaparak değil. Noktayı, virgülü de o konuda dikkatli koyun.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Başkanım, ben insanların dinî inancıyla...

BAŞKAN – Şimdi, devam edin bıraktığınız yerden, lütfen.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Başkanım, eğer gösterge birtakım dinî ritüelleri yerine getirmek ise ben size pasaportumu getiririm.

BAŞKAN – Gerek yok, bir dakika Beyefendi...

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Bakın, ben...

BAŞKAN – Beyefendi, efendim, özür dilerim, ben sizin ne olduğunuzu sormuyorum.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Siz bunu beni itham ediyorsunuz.

BAŞKAN – Hayır, siz başkalarını itham etmeyin, onu diyorum. Sizin ne olduğunuz beni ilgilendirmez, o sizi ilgilendiriyor.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Şimdi, şöyle, kimin ne kadar Müslüman olduğu veya olmadığı konusunda tartışmaya girmiyorum.

BAŞKAN – Efendim, ben kimseyi tartışmaya davet etmiyorum da bak dikkat edin Sayın Kasap, başkalarını itham etmeyin diyorum size, sizin ne olduğunuz beni ilgilendirmiyor. O size ait bir şey.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Başkanım, neden mevzuyu o tarafa çekiyorsunuz ki?

BAŞKAN – Siz getiriyorsunuz, biz getirmiyoruz ki.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Ben sabah namazında düşündünüz mü demeye getirmeye çalışıyorum.

BAŞKAN – Tamam, devam edin o zaman. Sabah namazında düşündünüz mü noktasından devam edin, buyurun.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Orası nokta. Arkadaşlar düşünmüşlerdir, olay bitmiştir, konu bitmedi.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Dün sen sabah da aynı şeyi söylemiştin. “Kalkıp sabah namazına gitmiyor musunuz?” diye sormuştunuz.

BAŞKAN – Halil Bey, lütfen.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Beraber gidebiliriz, bakın “Küllî Müslimin ihvan.” diye bir öğreti var biliyorsunuz değil mi? “İnni küntü minezzalimin.” diye bir şey var, biliyor musunuz siz hocam onu?

BAŞKAN – Sayın Kasap, burası imtihan etme yeri değil. Sayın Kasap, soru sorarak değil, lütfen. Siz konuşmanızı yapın.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Başkanım, sorulara sonra cevap verebilirler ama...

BAŞKAN – Tamam siz konuşmanızı yapın, lütfen, dikkatli konuşun biraz.

Bak, başkalarının hakkını yiyorsunuz.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Burada hak yeme diye bir şey söz konusu değil ki.

BAŞKAN – Siz onu yiyorsunuz işte, özür dilerim.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Neden diyeyim Başkanım.

BAŞKAN – Bak, konuşmayı ihlal ediyorsunuz, uzatıyorsunuz, zamanı yiyorsunuz.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Başkanım, zaman yemiyorum.

BAŞKAN – Ama lütfen konuşursanız, bak, konuşursanız, önünüze bakar da konuşursanız netice alırız. Karşılıklı konuşursak netice alamayız.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Burası, bakın, az buçuk bir Fransızcam var ama İtalyancadan falan gelme büyük ihtimalle parlamento, “parlare” konuşmak demek, konuşulan mekân burası Başkanım.

Bu ülke çok ciddi bir badireyle şu anda yüz yüze. Bir şey yaşadık, hani sizin sürekli gündemde tutmaya çalıştığınız bir şey var, 15 “July”, “Fifteen July” 15 Temmuz neyse. Adını anmaktan artık tiksiniyorum. Bu toplum çok ciddi bir darbe geçirdi, nasıl geçirdi bilmiyorum ama darbeden sonraki darbeler daha da, artçıları çok kötü oldu. Bu toplumda elinde stetoskop, elinde enjektör olanları, okullarda ders verenleri, iltisaklı, irtibatlı vesaire adı altında ne hikmetse, kimler iltisaklı, kimler irtibatlı, onların...

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – İngilizce söyle.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – İngilizce bilmiyorum ya.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Frankofon, Anglofon, nereden devam edersen.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Ya, Başkanım, neden bu tip sulandırılmaya çalışıyorsunuz ki?

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Sulandırma değil ağabeyciğim yani biraz önce başka bir ayetikerime okuyorsun, İngilizce konuşuyorsun ama yani Türkçesini devam ettiremiyorsunuz.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Yasak mı?

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Önüne gelen yerden Frankofon, Anglofon devam et diyorum işte hangi dilden istersen.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Ya, siz neden müdahil olmak zorunda hissediyorsunuz ki kendinizi?

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Sayın Başkan, bir müdahale eder misiniz arkadaşça.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Siz istediniz biz de yaptık.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Ben size müdahil olun diye bir talimat vermedim, bir talepte bulunmadım.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Talimatlara alışksınız herhâlde.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Ben talimat almıyorum. Ben burada hiç kimseden talimat almadan konuşuyorum, tamamen özgür irademle konuşuyorum, burada konuşma özgürlüğünü en fazla kullanan bu gruptur, bu gruptur, bu gruptur. Ama oradan toplanıp da...

Bakın, bu yasa tasarısı bu Komisyona geldiğinden beri arkadaşların toplam konuşma süresi on dakika yok, siz neden bahsediyorsunuz ki?

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – İşte bekliyoruz, konuşacağız.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Vallahi, dört gün mü beklediniz 5’inci maddeye kadar?

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Bekliyorum.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Yani yapmayın...

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Başkanım, bir müdahale edin de arkadaş devam etse ya.

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Müdahale etmeyin. Dün de burada grup başkan vekilleri vardı, müdahale etmiyordu bu kadar.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Birazcık da kendi öz eleştiri yapın.

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Hayır, tamam da bakın, müdahale olur da çok müdahale ediyorsunuz ama.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Bir öz eleştiri yapılırsa zaten iş bu noktaya gelmeyecek.

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Ya, tamam da buraya tayin mi edildiniz?

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Ne deme tayin mi ya?

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Ne bağıriyorsunuz benim arkadaşım?

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Ne bağıriyorsunuz! Niye müdahale ediyorsunuz?

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Grup başkanı mısınız siz? Siz kendi grubunuza bağırın, benim arkadaşıma bağıramazsınız siz. Başkanım bu ne ya, kime bağıriyor bu?

(Komisyon sıralarından karşılıklı laf atmalar, gürültüler)

BAŞKAN – Arkadaşlar, karşılıklı konuşmayın lütfen.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Bağıramazsınız.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Nasıl bağırdığını gördün mü? O nasıl bağırdı? O bağırabilir değil mi?

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Siz bağırdınız, o da size bağırdı.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Yani o bağırabilir mi?

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Hayret bir şey.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Bana bağırabiliyor mu?

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Bağırır tabii.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – O bağırır, ben bağıramam, öyle mi?

BURHANETTİN BULUT (Adana) – İlk siz bağırdınız. Siz bağırmanın biz de bağırmayız, siz susun biz de susarız.

BAŞKAN – Arkadaşlar, karşılıklı konuşursak hiçbir yere varamayız.

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Sayın Başkan, başkanlık yapın ya, yardımcı olun, müdahale ediyor.

(Komisyon sıralarından karşılıklı laf atmalar, gürültüler)

BAŞKAN – Ya, hatip şu konuşmasını bir bitirse...

Sayın Kasap’tan önce kaç kişi konuştu, ses çıkmadı. Lütfen Sayın Kasap da sataşmadan konuşursa insanların inancıyla, itikadıyla şey yapmadan konuşursa bu iş biter.

Sayın Kasap, buyurun, tekrar buyurun efendim.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Ben, yanlış anlaşıldıysa şu konuda öncelikle özür diliyorum, ben söylediğim cümleyi tekrarlıyorum: Sabah namazında itikâfa çekildiniz mi, düşündünüz mü? Kime secde ediyoruz, kime rükû ediyoruz? Ondan sonraki süreçte de acaba zalimlerden olmayalım diye -Türkçesini söylüyorum- bir talepte bulundunuz mu kendi kendinize? Nürnberg dosyasıyla ilgili sayın vekilimiz söylemişti, bir kavme olan kininiz, sizi adaletsizliğe sevk etmesin diye düşündünüz mü? Sözlerin en güzeline tabi olun diye düşündünüz mü? Emrolunduğunuz gibi dosdoğru olunuz diye düşündünüz mü? Bunları söylemek istemiştım, yarıda kaldı.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum efendim.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Devam ediyorum Başkanım.

BAŞKAN – Pardon.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Lütfen... Bir şey demeyeceğim.

Şimdi, vaktizamanında mızrakların ucunda Kur'an-ı Kerim taşıyarak karşı tarafla mücadele edenleri biliyoruz. Kûfe'yi biliyoruz, Kûfe ahalisi –o hikâyeyi anlatacağım şimdi- Hazreti Hüseyin'e diyor ki: "Zulüm altındayız, lütfen bize yardımcı ol, kurtar bizi." Yolda, Kerbela tarafında bir kervanla karşılaşılıyor Hazreti Hüseyin ve diyor ki kervancıbaşına Hazreti Hüseyin: "Kûfe'de durumlar nasıl?" Çok güzel bir cevaptır, bana göre güzeldir. "Kûfe'de kalpler seninle ama kılıçlar seninle değil." Bugünkü zihniyetin yaklaşımı mızrakların ucunda Kur'an taşıyan yapıyla aynıdır. Hepinize çok teşekkür ediyorum.

Eğer arkadaşlarımdan, sayın vekillerimden herhangi birinin kalbini kırdıysam veya yanlış anlaşılma sebeb olduysam da özür diliyorum. Kimsenin inancıyla, itikadıyla, ibadetiyle dalga geçme veya kötü bir mesaj verme hedefim kesinlikle yok; sadece Komisyonu, bu Komisyondaki arkadaşları, hepimizi düşünmeye sevk etmek istiyorum. Adaletle hükmetme hepimizin şıartı olmalı. Yarın bir mahkeme var diye biliyoruz, mahkemeyikübra.

Ben onu da söyleyeyim: Kesinlikle kendimde FETÖ yok, FETÖ iltisakı yok, herhangi siyasi bir organizasyon yok. Pasaportlarımı da gösterebilirim, nerelere gittiğimi, Amerika'ya çıkışım hiç yok; onu söyleyeyim. Ondan sonra, siyasi hiçbir organizasyonda yer almadım direkt olarak. Daha önce birtakım girişimlerim olmuştur ama asla dini istismar etme, dini kullanma veya –nasıl söyleyeyim- Kur'an'ı meydanlarda elime alma gibi bir girişimim hiçbir mitingimde, hiçbir saha çalışmamda olmadı arkadaşlar.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Kasap.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Sıfın'de mızrağın ucuna takma ile eline Kur'an alma arasında bir fark yoktur, ben öyle algılıyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Başkanım, neden bu kadar teşekkür ettiğinizi...

BAŞKAN – Bitirmeye geldiniz, "Bitireceğim." dediniz, bitirmediniz yani ben de teşekkür ediyorum.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Sık sık teşekkür ediyorsunuz da konuşmamın güzelliğinden büyük bir ihtimalle, teşekkür ederim ben de.

BAŞKAN – Hayır, "Bitirelim." dediniz de onun için teşekkür ediyorum.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Bitireceğiz Başkanım.

Şimdi, Ege’de denize dökülen Yunanlar gibi Ege Denizi sahillerinde botlarla ölen doktorları gördüğünüzde vicdanınız eğer sızlamayacaksa, bu sabah namazını hatırlamayacaksınız, benim diyecek başka hiçbir şeyim yok.

Hepinize çok teşekkür ediyorum.

Başkanım, şimdi bitti, ben teşekkür ediyorum tekrar.

BAŞKAN – Ben tekrar teşekkür ediyorum.

Serpil Hanım, buyurun.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Teşekkür ederim Başkan.

Öncelikle, dün gerçekleştirdiğiniz, sizin ve Tuba Hanım’ın gerçekleştirdiği, yönettiği bu Komisyon çalışması son derece insanlık dışıydı. Sadece milletvekillerine yönelik değil, burada çalışan Meclis personeline karşı da acımasız. Dün de söylediğim gibi iş yasalarını, uluslararası sözleşmeleri, ILO sözleşmelerini tamamen yok sayan, tamamen kendi hedeflediğiniz şekilde, yasaları âdeta düşünemez kıldığınız Komisyon üyeleri ve milletvekillerinin çalışmalarını felç etmeye çalışarak geçirme çabasında oldunuz. Bu, bir komisyonun çalışması açısından son derece uygun olmayan, antidemokratik bir yöntem.

Yine, dün burada, grup başkan vekilleriniz sizi hiç terk etmediler. Herhâlde size pek güvenmiyorlar yani sizin bu oturumları gereğince hızlı, seri, baskıcı, otoriter bir şekilde, tam da tek adam sisteminin özelliklerine uygun bir tarzla yürüteceğinize çok fazla güvenememiş olmalı ki sizi hiç terk etmediler, hep yanı başınızda oldular ve sürekli olarak müdahale ettiler.

MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT (İstanbul) – Yasanın içeriğine odaklansanız, saldırı yapmasanız...

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Dolayısıyla bu Komisyonun çalışma yönteminin usulü açısından, başından beri son derece antidemokratik bir şekilde işlediğini burada tekrar hatırlatmak istiyorum. Üstelik, sık sık bize “Konuya gelin, maddeye gelin, maddenin içeriğine göre konuşun, maddeden uzaklaşmayın.” gibi sözler sarf ederek buradaki Komisyon üyelerinin çalışmalarına ket vurmaya çalıştınız ve kendinizi bir muktedirin diliyle ve aynı zamanda büyük bir kibirle, aslında burada, sizinle eşit koşullarda bu Parlamentoda bulunan ve bu çalışmaya katkı vermek isteyen değerli üyelere karşı büyük bir fütursuzluk ve nezaketsizlik örneği de gösterdiniz.

Ve yine burada, dün olduğu gibi bugün de bu Komisyonu adil bir şekilde, verimli bir şekilde, hakkaniyetli bir şekilde yönetmesi gereken başkanların hemen yanı başında grup başkan vekiliniz oturmaya devam ediyor ve oraya buraya parmak sallamaya devam ediyor. Bu yöntemin terk edilmesi gerektiğini Sayın Başkandan talep ediyorum. Bu şekilde bir çalışma kabul edilemez diye düşünüyorum.

Şimdi, burada bizi gerçekten milyonlarca insan takip ediyor, milyonlarca insanın yüreği ağzında. “Gerçekten böyle bir hata yapılacak mı, böyle bir vicdansızlık, ahlaki olmayan böyle bir yasa çıkacak mı? Türkiye’de bu olacak mı? 21’inci yüzyılda, tam da Hitler Almanyası’nda olduğu gibi bir yasa çıkacak mı? Türkiye mahkemeleri, Nürnberg mahkemeleri gibi insanları sosyal ölüme terk edecek mi? Bu şekilde bir sonuca evrilebilecek bir komisyon kararı, yasa teklifi bu Komisyondan çıkacak mı?” diye bekliyor insanlar.

Dolayısıyla bizim de burada bu ciddiyetle çalışmamız, bu ciddiyetle sorunu ele almamız gerekiyor. Hepimizin üzerinde büyük bir sorumluluk var. Sadece ve sadece 6-7 bin hekimi, sağlık emekçisini burada tartışmıyoruz, aslında biz burada kendi geleceğimizi tartışıyoruz. Aslında, bugün içinde bulunduğumuz durumu tartışıyoruz, “Türkiye nereye gidiyor?” onu tartışıyoruz. Türkiye halklarının,

ezilenlerinin hayallerini, umutlarını tartışıyoruz aslında. Çünkü “Biz buraya nereden geldik?” diye bakarsak bunu anlayabiliriz yani bu tartışmanın aslında derin bir tartışma olduğunu, basit bir 5’inci madde tartışması olmadığını görebiliriz.

Şimdi, deveye sormuşlar: “Boynun niye eğri?” diye. O da “Nerem doğru ki?” demiş. Bu yasa teklifinin 5’inci maddesini tartışıyoruz, bütün maddeleri son derece kötü, bu Komisyona gelmemesi gereken maddeler. Fakat 5’inci madde bunların içerisinde en korkuncu, en pervasız ve günümüz dünyasında, 21’inci yüzyılda özellikle demokrasinin, demokrasi fikriyatının geldiği düşünce açısından baktığımız zaman, asla gündeme gelmemesi gereken bir madde. Fakat tabii, biz 7 Haziran 2015’ten bu tarafa demokrasiden hızlı bir şekilde uzaklaşıyoruz. Belki diyebilirsiniz ki: “Bizim demokrasimiz dört başı mamur bir demokrasi miydi, iyi bir demokrasimiz mi vardı?” Hayır. Biz mevcut demokrasiyi de eleştiriyorduk. Aslında, Türkiye halklarının, işçi sınıfının, emekçilerin, kadınların, doğa savunucularının talepleri doğrultusunda yeni bir demokratik cumhuriyet kurulması gerektiğini ve bu demokratik cumhuriyet altında barışçıl bir ortak yaşamın birlikte inşa edilebileceğini söylüyorduk. Türkiye demokrasisi aslında 7 Haziranda bu tartışmayı yapacak olgunluğa gelmişti ve bu olgunluğun bir devamı olarak da 7 Haziran 2015 seçimlerinde Halkların Demokratik Partisi Parlamente’ye güçlü bir şekilde girdi ve işte ne olduysa o zaman oldu. Türkiye egemenleri, barış içinde birlikte yaşamaya asla tahammül edemiyor çünkü eğer barış içinde birlikte bir yaşam Türkiye’de inşa edilebilirse o zaman mevcut egemen güçler, suyun başını tutmuş olanlar iktidarını sürdüremeyecek. Yeni Türkiye’nin fotoğrafı olacak demokrasi mücadelesinin aktörleri, onların iktidarının gerileyeceği yeni Türkiye’de söz sahibi olacaklardı. Aslında yeni Türkiye, 7 Haziranda halkların tartışmak istediği, dönüştürmek istediği Türkiye idi fakat -bu yeni Türkiye- biz, AKP’yi tek başına iktidar olmaktan geri koyduğumuzda, iktidarı ellerinden bu şekilde almış olduğumuzda, onlar tarafından karanlık bir yeni Türkiye yaratılmasının düğmesine basılmış oldu. İşte bizim bugün tartıştığımız bu 5’inci maddeye, o girilen yol sebebiyle, atılan adımlar sebebiyle gelmiş olduk yani 5’inci maddedeki gündem, aslında Türkiye’nin demokrasi gündeminin tam da orta yerinde duruyor. Türkiye’de klasik, tekçi, militarist, milliyetçi, cinsiyetçi, doğa ve emek düşmanı bir egemen klik ile demokrasi mücadelesi yürütenler arasında yürüten bu mücadelede egemen güçler, Türkiye demokrasi hareketine, demokrasi mücadelesine büyük bir darbe gerçekleştirdiler. Bu darbe de söylendiği gibi 15 Temmuz darbe girişimi değildir. Bakın, 15 Temmuz darbe girişimi zaten adı üstündedir, bir girişimdir; böyle bir kalkışmaya birileri iştirak etmiştir fakat daha sonra bunlar başarısız olmuştur. Arkasından Türkiye’ye gelen, esas, gerçek bir darbedir. “Bu gerçek darbe nasıl geldi?” diye baktığımız zaman, bu darbenin taşları -cuma günü de söyledim- Suruç katliamıyla döşendi. Suruç’taki gençlerin, Kobani’ye oyuncak götürmeye giden üniversite öğrencilerinin, Orta Doğu politikalarının barışçıl bir şekilde yürütülebileceğini, orada bizim kardeşlerimizin yaşadığını, Kürt halkının yaşadığını ve Kobani’de IŞİD çetelerine karşı mücadele veren bu halkın oğulları ve kızları olduğunu bizler biliyoruz ve “Kobani düştü düşecek.” diye sevinç çığlıkları atanlar daha sonra...

BAŞKAN – Serpil Hanım, bu madde ile Kobani’nin arasında bir ilişki kuramadım. Özür dilerim.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Biraz geniş bakarsanız gayet kurabilirsiniz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Yani biraz daha maddeye yaklaşırsanız memnun olurum.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Maddenin gayet içindeyim, maddede bunları tartışmam da mümkün. Rica ediyorum, bu şekilde müdahale etmeyin, size yakışmıyor. Siz, bu hayati maddeleri tartıştırabilmek için, enine boyuna tartıştırmak için her şeyi yapmalısınız yani bütün çabayı sarf etmelisiniz.

Bakın, burada bu madde ne diyor, ben size hatırlatayım: “Terör örgütlerine veya Millî Güvenlik Kurulunca Devletin millî güvenliğine karşı faaliyette bulunduğuna karar verilen yapı, oluşum veya gruplara üyeliği, mensubiyeti veya iltisakı yahut bunlarla irtibatı olduğu değerlendirilerek...” diye garip bir cümle burada kurulmuş ve “...kamu görevinden çıkarılan veya güvenlik soruşturması sonucuna göre kamu görevine alınmayan tabipler ve dış tabiplerinin meslek icralarına ilişkin kurallar getirilmektedir.” Burada yeni kurallar değerlendiriliyor, yeni kurallar getiriliyor. Bu kurallar neye dayanarak getiriliyor? Bu kuralları, bu ülkede bir terör suçu olduğunu veya bir millî güvenlik kaygısı olduğunu söyleyerek getiriyorsunuz. Peki, gerçekten bu ülkede bir terör suçu, terör sorunu mu var; yoksa başka bir sorun mu var? Bunu konuşmamız ve anlatmamız lazım. Gerçekten Türkiye’de bir millî güvenlik sorunu mu var, yoksa birilerinin “beka sorunu” diye tarif ettikleri, kendi iktidarlarının beka sorunu mu var? Bunu tartışmadan bu maddeye geçebilmemiz mümkün değil ki? Şimdi siz bize bir tane önerme veriyorsunuz, bu önermeden hareketle de biz kalkacağız, burada size bunun Anayasa’ya nasıl uygun olmadığını, uluslararası sözleşmelere nasıl uygun olmadığını, yasalara nasıl uygun olmadığını anlatacağız ve bu maddede böylece sizin ellerinizin kalkmasıyla geçecek, öyle mi? Böyle bir tartışma olamaz, böyle bir komisyon çalışması da olamaz. Takdir edersiniz ki her şey politiktir. Siz eğer oraya o cümleyi koyduysanız, bu cümlemin tartışılması gerekiyor. Bu cümleyi de ancak ve ancak Türkiye tarihiyle tartışabiliriz. Türkiye’de gerçekten bir beka sorunu mu var, millî güvenlik sorunu mu var, yoksa Türkiye finans kapitalinin, Türkiye egemen güçlerinin, Türkiye’deki siyasi elitin, şu anda ittifak içerisinde bulunan AKP-MHP ittifakının ya da -buna en doğrusuyla şöyle diyebiliriz, daha isabetli olur- Erdoğan-Bahçeli ittifakının ve -daha geniş söylersek ulusalcı-Ergenekoncu ittifaklarla birlikte de düşünersek- Türkiye’nin bu tepesine çöreklenmiş olan ve Türkiye’nin demokratikleşmesinin önünü hararetle her defasında tıkayan, demokrasi güçlerine adım attırmayan, demokrasi güçlerinin yükselttiği mücadelede her on yılda bir bu ülkede bir darbe süreci yaşatan bu kliklerin, bu egemen güçlerin burada tartışılması gerekiyor. Erdoğan, kendisi mağduriyetler üzerine kendi partisini ve partisinin söylemini 2002’de kurdu ve yola çıktı -yani 2002’deki iktidarından hareketle söylüyorum- her şeyden bir mağduriyet devşirdi ve bu mağduriyetleri, Erdoğan’ın ortaya koyduğu bu mağduriyetleri sanki Türkiye’de bütün demokratik güçleri ve bütün ezilenleri kapsıyormuş gibi, bir retorikle, bir takiye politikasıyla belli bir yere kadar getirdi. O politikada ne vardı? Türkiye’de inkâr edilen toplum kesimlerine, ezilenlerine mesajlar veriyordu. Bunlardan bir tanesi de biraz önce burada yine istismarcı bir tartışmaya meydan veren inanç özgürlüğüydü yani inanç özgürlüğünün bir tek sahibi AKP’ymiş gibi bir hava yaratıldı. Bu hava nereden yaratıldı? Aslında tarihsel gelen bir mirastan oldu yani bugüne kadar, Kemalist fikirlerin, ideolojilerin siyasal İslam üzerinde ya da dinci pratiklere karşı uyguladığı, yok sayan politikalar karşısında bir mağduriyet devşirdi buradan ve başörtüsü politikasını da bu mağduriyetin en tepesine koyarak bugün sürekli olarak istismar etti dini. Hâlbuki biz demokrasi güçleri olarak başörtüsü kullanan insanların, kadınların her zaman yanında olduk ve başörtüsü ya da giyim kuşam konusunda insanların özgür olması gerektiğini, insanların bu tercihlerinin kendi kararları olduğunu her zaman ifade ettik. Fakat bizim milletvekilimiz sevgili Hüda Kaya da bu başörtüsü mücadelesinde yine en çok bedel ödeyen arkadaşlarımızdan birisidir; idamla yargılandı ve cezaevinde kızlarıyla birlikte kaldı, hatırlarsınız.

Şimdi, AKP böyle bir hikâyeyle geldi ve bugün içinde bulunduğumuz bu durumda AKP’nin konumu ortada. Aynen kendi -tırmak içinde- mücadele ettiği kesimlere karşı onların kılığına giren, bugün onların rolünü üstlenen, hatta bunu çok daha diktatöryal bir şekilde yapan yani onlara, kendisine baskı kuranlara karşı rahmet okutan bir darbe sürecini bugün AKP sürdürüyor. Yani bugün AKP’nin ya da... Buna “AKP” demek bazen kafamda gerçekten soru işareti yaratıyor, “AKP” dememek lazım, buna aslında “tek adam rejimi” ve “saray rejimi” demek gerekiyor. Çünkü burada biliyorum ki, sizlerin de

aslında benim bu konuşmalarımı ya da burada yapılan konuşmaları biraz empatiyle dinlediğiniz zaman hak verdiğinize eminim. Yani vicdanınızla dinlediğiniz zaman, empati yaparak dinlediğiniz zaman buradaki cuma gününden bugüne yaptığımız tartışmalarda gayet de haklı bir tartışma yürütüldüğünü düşündüğünüzü biliyoruz. Çünkü eğer farklı olsaydı, o zaman bu maddelerle ilgili sizler de biraz söz alıp neden bu maddeleri geçirmek istediğinizi anlatırdınız. Ama hiçbiriniz, burada dini istismar etmek dışında ya da bazı konularda buradaki hatipleri susturmak için bir strateji izlemeniz dışında hiçbir maddeyle ilgili neden gerekli olduğunu, bu sağlık teklifi, sağlıkta şiddet yasa teklifi olarak halkımıza, kamuoyuna lanse edilen bu teklifi neden getirdiğinizi, neden önemli olduğunu, neden kıymetli olduğunu bir cümleyle bile anlatamıyorsunuz.

Değerli arkadaşlar, tekrar başa dönersem, aslında bu demokrasi tarihinin geldiği bir aşama ve bu demokrasi tarihinin geldiği aşama bizi işte böyle tek adam rejiminin kanun hükmünde kararnamelelerinin Mecliste onaylatılmasına ya da tek adam rejiminin meşru olmayan anayasasına uyum yasalarını bu şekilde çalışmaya zorluyor. Dolayısıyla biz de buna karşı sözümüzü söylemek zorundayız, sözümüzü bu kadar geniş tutmak zorundayız.

Şimdi, 15 Temmuz darbe girişiminden sonra bir OHAL ilan edildi ve bugün konuştuğumuz 5'inci madde işte bu OHAL çerçevesinde ortaya çıkan tablonun, fotoğrafın bir sonucu olarak oluştu. Şimdi, bu OHAL yani olağanüstü hâl hakkında konuşmak gerekiyor. "Nedir bu olağanüstü hâl?" demek gerekiyor, biraz bunu herkesin kendisine sorması gerekiyor diye düşünüyorum. Tek adamın ülkenin tepesinde her dediğini yaptırması olarak bunu tanımlayabilir miyiz? Tanımlayabiliriz. OHAL dediğimiz şey, aslında budur. Yine üniversite rektörlerinden valilere kadar akla gelen her türlü atamayı işte bu tek adam iki dudağı arasında belirliyor ve söylüyor; yargıyı doğrudan kendine bağlıyor, istediğini tutup istediğini ya da dış geçiremediğini... Mesela, Brunson gibi ya da Amerika gibi, gücü yetmediğinde ya da pazarlık unsuru yaptığı unsurları o pazarlıkları yaparak serbest bırakmak için yargıyı bu şekilde değerlendiriyor, bu şekilde yargı üzerinde tahakküm kuruyor bu tek adam; olağanüstü hâl bu demek. Olağanüstü hâl Varlık Fonu icat edip bir de o Varlık Fonu'nun tepesine Cumhurbaşkanının kendi imzasıyla kendisini ataması demek, canı sıkılınca zam yapması, maaşına zam yapması demek. Sonra "Olağanüstü hâl nedir?" diye yine düşündüğümüzde, olağanüstü hâl damadını bakan yapıp ardından "Bizim için liyakat önemlidir." demek, böyle nutuklar çekmek. Yine, neredeyse bütün medyanın susturulduğu, bir medya tekeli kurulduğu, muhalif her sesin hain, düşman ilan edildiği bir durum demek, bir yönetim şekli demek olağanüstü hâl. Yine haklarında kesinleşmiş hiçbir hüküm olmadığı hâlde yaptırma, cezaya çarptırılan, işten atılan akademisyenler demek, barış akademisyenlerinin "Savaş bir halk sağlığı sorunudur." dediği için ya da bu "Bu suça ortak olmayacağız." dediği için topyekûn akademiden atılmalarıdır. Mesela, hatırlayın, akademisyenler neden "Bu suça ortak olmayacağız." demişlerdi, o zaman ne olmuştu Türkiye'de? O zaman Cizre'de, Sur'da, Silopi'de, Şırnak'ta, birçok Kürt coğrafyasında, birçok ilde ve ilçede katliamlar yaşandı. Taybet Ana keskin nişancı tarafından vurulduktan sonra evinin önünde bir hafta cenazesi, cansız bedeni kocası tarafından, çocukları tarafından alınamadı. Kocas, eşi o cansız bedeni korumaya çalışırken o da aynı saldırılara maruz kaldı. Bakın, keskin nişancı diyoruz, keskin nişancılar tarafından öldürülen Cemile buzdolaplarında saklanmıştı. Evet, tek taraflı bakmayalım, o dönemde Kürt coğrafyasında çatışmalı bir ortam şekillendi. Fakat Halkların Demokratik Partisi, zaten Türkiye'deki bu çatışmalı ortamı barışçıl, demokratik, müzakereci yollarla demokratik bir cumhuriyete taşımak isteyen partidir ve partimize yönelik bugüne kadar yapılan bütün saldırılar aslında partimizi kriminalize ederek savaşın sürdürülmesi, savaş politikasının sürdürülmesi amacını taşıyor. Bugün eğer Sevgili Selahattin Demirtaş, Sevgili Figen Yüksekdağ, Sevgili Gültan Kışanak, Sebahat Tuncel ve bütün milletvekillerimiz ve belediye eş başkanlarımız üfürükten dosyalar... Bakın, ben demiyorum,

üfürükten dosyaları sizin savcılarınızın hazırladığı dosyaların içinde bulduğumuz notlardan edindik, orada şöyle yazıyordu, Selahattin Demirtaş'ın dosyasının içinde: Şimdi ismini hatırlamıyorum, bilmem ne ağabey, işte üfür bir şeyler gitsin, yap bu dosyayı "copy paste" yap ve bir dosya yap.

ABDULLAH AĞRALI (Konya) – Hendek, çukurlar...

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) - Siz oralara çok sığınabilirsiniz ama gerçekler inatçıdır ve tarih öyle yazılmayacak, tarih tam da benim dediğim gibi şekilleniyor. Sizin bizi susturarak, bizi kriminalize etmeye çalışarak, Sevgili Selahattin Demirtaş'ı rehin alarak aslında yapmaya çalıştığınız şey, Türkiye'yi kendi karanlık politikalarınıza, ırkçı, şovenist politikalarınıza, yayılmacı politikalarınıza mahkûm etmektir. Biraz önce bir hatip bahsetti Suriye'deki varlığımızın amacının ne olduğundan. Yani Suriye'de bir savaş yürütüyorsunuz ve bu halkın çocukları bu savaşta yaşamını yitiriyor.

MEHMET ALTAY (Uşak) - Siz neresinde yer alıyorsunuz?

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) - Bakın, biz bu savaşın karşısında yer aldığımızı söylediğimiz için bugün bu kadar çok saldırıya uğruyoruz. Buradaki bütün heyetin bu gerçekleri göz önünde bulundurarak görüşlerini ifade etmesi gerekir. Çünkü siz medya tekelinizle alternatif medyayı, özgür medyayı susturarak, gazetecileri bu ülkeden ya sürerek ya da hapsederek bu seslerin duyulmasına engel olmaya çalışıyorsunuz. Sizden başka medyada konuşan var mı Allah aşkına? Sizin fikirlerinizden, sizin manipülasyonlarınızdan başka bu halkın gerçekleri öğrenebildiği bir araç var mı, kaldı mı? Bakın, bir sosyal medya aracı var, onu biz kullanmaya çalışıyoruz ki sosyal medyayı biliyorsunuz herkes kullanamıyor, onda bile sosyal medya araçlarımıza yaptığınız saldırılarla, düzenlediğiniz saldırılarla engellemeye, halkla kuracağımız bağları koparmaya çalışıyorsunuz. Gerçeklerden korktuğunuz için bu tür baskılara yol açıyorsunuz yani baskı yapmanızın çok anlamlı olduğunu düşünüyoruz çünkü sizin gerçeklerle aranızda çok büyük bir mesafe var. Yani siz istiyorsunuz ki sizin söylediğiniz her şeye herkes inansın, başka fikirler o yüzden de engellenmeli diye düşünüyorsunuz ama yine dönersek, bu 5'inci maddenin altyapısını oluşturan olağanüstü hâl sürecine dönersek, işte, burada, haklarında kesinleşmiş hiçbir hüküm bulunmadan kamu emekçileri, akademisyenler, gazeteciler, işte, sosyal medya kullanıcıları, herkes gözaltına alınıyor ya da onlara üfürükten dosyalar düzenlenerek, savcılarınıza verdiğiniz talimatlarla -siz vermiyorsunuz tabii, saraydan gidiyor o talimatlar- herkes suçluymuş gibi, suçlu olmakla itham edilerek bir köşeye sıkıştırılmaya çalışılıyor. Bu yalan mı? Bu gerçek.

Bugün, sizden olmayan, reisinizin fotoğrafını taşımayan, sizin partinize üye olmayan, size bile değil Cumhurbaşkanı biat etmeyen herkes zan altında, herkes, siz de dâhil olmak üzere. Siz de dâhil olmak üzere. Sizin de bir kullanım ömrünüz var, raf ömrünüz var; sizin de kullanım ömrünüz bittiği zaman, siz de aynı ithamlara maruz kalabilirsiniz. O yüzden...

MEHMET ALTAY (Uşak) – Senin kullanım ömrün ne? Kimden talimat alıyorsun?

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – ...sizin kullanım ömrünüzü FETÖ'yle hesaplaşmayan...

MEHMET ALTAY (Uşak) – Coğrafya diye Türkiye Cumhuriyeti'ni... (Gürültüler)

BAŞKAN – Sayın Hatip, lütfen...

Lütfen arkadaşlar, karşılıklı konuşmayalım.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – “FETÖ” deyip FETÖ'nün siyasal ayağını açığa çıkarmayanlar, size...

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Sen kimin içinsin, onu söyler misin?

MEHMET ALTAY (Uşak) – Siz kimden talimat alıyorsunuz?

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Sizin de ne olduğunuzu gayet iyi biliyoruz! IŞİD’le ne yaptığını biliyoruz.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Siz dinlemeyi bilin... Niye rahatsız oldunuz?

MEHMET ALTAY (Uşak) – Sayın Başkan, böyle itham edici konuşamaz.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Niye zoruna gitti?

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Niye zorunuza gidiyor? Niye ağrınıza gidiyor? Ağrınıza gitmesin.

MEHMET ALTAY (Uşak) – Sonra söz alır, konuşur, cevap verir üsluplu bir şekilde.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Siz söz alıp konuşun, öyle bedava değil!

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Biz, burada gerçeklerden bahsetmek zorundayız. Burada, bu kamu emekçilerinin, bu hekimlerin, sağlıkçıların böyle kolay bir şekilde, parmaklar havaya kalkarak mahkûm edilmesine izin vermeyeceğiz. Bu o kadar kolay olmayacak. Sizin buna hakkınız yok. Siz kimsiniz? Siz kimsiniz ki bu kadar değerli çalışmaları olmuş insanları, bir solukta, hemen mesleki ölüme ve sosyal ölüme, bir tane yasa çıkararak bir maddeyle mahkûm ediyorsunuz? Sizin bu halkın çocuklarına bunu yapmaya hakkınız yok. Ve bunu bugün yapabilirsiniz. Bugün elleriniz çok olduğu için adaleti burada sağlayamayabiliriz belki fakat, biz, adaleti savunmaya devam edeceğiz, adaleti savunmak zorundayız. Eğer bizim burada oylarımız bu yasanın geçmesini engellemiyorsa, o zaman “Ne yapalım?” deyip oturamayız.

Size de tavsiyem şu: Siz de eğer bu yasanın bir Hitler faşizmi uygulaması olduğunu, yasa pratiği olduğunu düşünüyorsanız, içinizden böyle geçiyorsa, o zaman siz de susmayın, siz de “Evet, ben arkadaşlarımla aynı fikirde değilim, ben saray gibi düşünmüyorum, Erdoğan gibi düşünmüyorum, AKP’nin içerisindeki siyasi elit gibi düşünmüyorum ama burada düşüncelerimi ifade ediyorum, adaleti savunuyorum.” deyin ki tarihte, aynaya baktığınız zaman yüzünüze bakabilesiniz, kendinizle barışık bir yaşam sürebilesiniz.

Bu kadar ağır bir yasa, bu yasa olmayan yasa, aslında bu hukuk olmayan hukuk, biraz sonra eğer bu Komisyondan geçerse, bu yasa olmayan şey, hukuk olmayan şey hukuk kılığına girecek yani hukukmuş gibi davranacağız, öyle değil mi? Yani bu Genel Kuruldan geçtiğinde kanunlaşacak, bir kanun olacak ama böyle bir kanun olamaz. Böyle bir kanun, insanlık tarihinde sadece ve sadece Hitler Almanyası’nda görülmüştür arkadaşlar. O yüzden şapkayı önümüze koyup düşünmemiz gerekir.

Oradan bir hatırlatma yapmam gerekirse -bir hatip daha ifade etmişti- Nazi Almanyası’nda 1920’de yayınlanan 25 maddelik parti programlarında, Nazi Partisi üyeleri, Yahudileri Aryan toplumundan ayırma ve politik, kanuni ve medeni haklarını ellerinden alma niyetlerini açıkça bildirmişlerdi. Naziler iktidarı ele geçirdikten hemen sonra da Alman Yahudilerine zulmetme konusunda verdikleri sözü tuttular ve Yahudi vatandaşların haklarını kısıtlayan ilk büyük kanun 7 Nisan 1933’te çıkarıldı. Yahudiler ve siyasi olarak güvenilmeyen kamu memur ve çalışanlarının devlet hizmetlerinden çıkarılmasını sağlayan “Profesyonel Kamu Hizmetlerinin Yenilenmesi Yasası”nı çıkararak Yahudilerin kamu hizmetlerinde çalıştırılmasını engellediler. Yani siz bu yasayı çıkardığınız zaman, o zaman şöyle bir şey olacak: İnsanların omuz başlarına boyalar filan sürmeniz gerekiyor ya da işaretler koymanız gerekiyor. Toplumun içerisinde böyle boyalı insanlar dolaşmaya başlayacak eğer siz bu yasayı çıkarırsanız çünkü, aslında, bu yasa bizlerin ruhunda işte böyle bir yara, işaret ortaya çıkaracak.

Bu nasıl bir kanun olabilir ki? Bu, tarihte mahkûm edilmiş bir pratiktir. Hitler tarihin yüz karasıdır. Siz de yüz karası olmak istiyorsanız o zaman bu yasa için ellerinizi kaldırırsınız fakat, biz, size burada tarihi hatırlatıyoruz ve diyoruz ki “Siz Hitler gibi mahkûm olmak istemiyorsanız, tarihin önünde mahkûm olmak istemiyorsanız, o zaman, bu Hitler Nazi yasasına hayır demelisiniz, bu yasa teklifine sizler de hayır demelisiniz çünkü sizleri de halk seçti.”

Değerli arkadaşlar, dediğim gibi, 5’inci madde başta olmak üzere, bu yasa teklifi, aslında Türkiye’de yeni bir vatandaşlık statüsü tanımlamış oluyor. Yani bazıları vatandaş ama bazıları vatandaş, yurttaş olamıyor. Şu anda, an itibarıyla 160 bine yakın kamu emekçisi ve bu OHAL kanunlarından etkilenen, sorgusuz sualsiz işinden edilen, ihraç edilen kişiden bahsediyoruz ve bunlar, bu insanlar ve bunların çevreleri, bunların çocukları başta olmak üzere çok daha geniş bir kesimi yurttaşlık statüsünden çıkarıyorsunuz. Bir yurttaşlar oluyor, bu yurttaşların içerisinde de bir AKP’li yurttaşlar var ki onlar her şeye muktedirler, her şeyin sahipleri; bir de işte böyle hiçbir şeye sahip olmayan, boyalı ceketlerle dolaşan, âdeta Hint kast sistemindeki gibi yeni dokunulmazlarla, onların karşısında bir şekilde köleler inşa eden bir yasa çıkarmış oluyorsunuz, bir yasa teklifini burada onaylamaya çalışıyorsunuz.

Genel olarak 160 bin insandan bahsediyoruz ve şu anda sağlık emekçisi olarak 6-7 bin sağlık emekçisinden bahsediyoruz. Bunlar hiçbir şekilde mahkeme önüne çıkmamışlar. İstisna bazı arkadaşlar hukuki süreçler yaşamışlar, burada aklanan arkadaşlar var fakat aklandıkları hâlde görevlerine iade edilmiyorlar, hâlâ zan altında bu arkadaşlar.

Değerli arkadaşlar, biliyoruz ki eğer bir suç varsa o zaman bu suçu hukuki süreçlerle ortaya koymamız gerekiyor. Belli delillerle bu suçları kanıtlamamız gerekiyor. Hukuk önünde, bağımsız yargı önünde bu arkadaşların yargılanması gerekiyor. Bizim Anayasa’mızda ve yasalarımızda ne diyor? “Bir insan suçluluğu kanıtlanıncaya kadar masumdur.” diyor değil mi? Hâlâ bu Anayasa geçerli mi? Size göre geçerli. Eğer geçerliyse o zaman, bahsi söz konusu olan 7 bin hekim arkadaş için de bu yasa geçerlidir yani “masumiyet karinesi” denen şey geçerlidir. Bu açıdan baktığımız zaman arkadaşların eğer bir suçu varsa o zaman mahkemelerde yargılanması gerekir. Bugün biz bir OHAL sürecinde miyiz? Şu anda olağanüstü hâl kanunları geçerli mi? Bu konuda “Evet, olağanüstü hâl sürüyor.” diyor mu bu teklifi getirenler? Herhâlde demiyor. Ama fiilî olarak olağanüstü hâlin olduğunu, fiilî olarak olağanüstü hâl kanunlarının, kanun hükmünde kararnameyle bu ülkeyi yönetme arzusunun yasalara sindirilmeye çalışıldığı bugünü buna örnek verebiliriz, görülüyor. Yani biz sürekli olarak size şunu söylüyoruz: Eğer Türkiye’de bir darbe girişimi olduysa... 15 Temmuz darbe girişimi oldu, tamam, darbe başarısız oldu; tamam, siz “Olağanüstü hâli kısa bir süre için kullanacağız.” dediniz, “Üç aylık çıkarıyoruz ve bu olağanüstü hâlden yurttaşlar, vatandaşlar zarar görmeyecek.” dediniz, ondan sonra olağanüstü hâli iki yıl sürdürdünüz ve bundan zarar görmeyen hiçbir insan kalmadı. Bir tek, AKP’ye üye olanlar ve bir tek, saraya biat edenler bu olağanüstü hâl kanunlarından belki mağdur olmamışlardır. Belki onların arasında bile bu hukuksuz uygulamalardan mağdur olanlar olmuştur. Dolayısıyla, halka verdiğiniz sözü tutmadınız, olağanüstü hâli amacına dönük uygulamadınız, olağanüstü hâli, bu ülkeyi yönetmek için bir sopaya dönüştürdünüz. Olağanüstü hâli, Türkiye’deki zaten zayıf olan demokrasiyi tamamen ortadan kaldırmak için kullandınız. Olağanüstü hâli, kuvvetler ayrılığını, denge denetleme sistemini baltalamak için kullandınız. Olağanüstü hâli, insanları kendi kendini savunamaz duruma getirmek için kullandınız. İnsanlar üzerindeki tahakkümünüzü pekiştirmek için, sürdürmek için kullandınız ve o yüzden de olağanüstü hâl bugün hâlâ sürüyor.

Bakın, ben pazar günü İzmir’deydim ve İzmir’de 4 Kasım darbesine yönelik yani partimize yapılan... 20 Mayıs’ta dokunulmazlıkların kaldırılmasıyla milletvekillerimizin dokunulmazlığı kaldırılmıştı ve arkasından eş zamanlı ve eş güdümlü bir operasyonla milletvekillerimiz bir gecede

rehin alındılar ve bir darbe gerçekleştirildi. Bu darbenin gerçekleştirilme sebebi de HDP'nin tasfiye edilmesi idi, ortadan kaldırılması idi, amaç buydu. İki yıl önce bunu yaptınız 4 Kasım'da. İşte, ben bu 4 Kasım darbesinin -bakın, darbe girişimi demiyorum, darbe diyorum- yıl dönümü için İzmir'de bir basın toplantısına katıldım. Bu basın toplantımıza 4 milletvekilimiz katıldı ve oraya gelen yurttaşlar, oraya gelen partililerimiz bütün baskıları, bütün zulmü, bütün gözaltı ve tutuklamayı göze alarak oraya geldiler. Bir basın açıklaması, bu da anayasal hakkımız değil mi? Bildirmek zorunda bile değiliz. Basın açıklamamızı yaptıktan sonra tek tek oradaki arkadaşlarımızın önü kesildi, güvenlik soruşturması yapıldı. Güvenlik soruşturması neymiş? Vatandaşların bir partinin yasal, meşru basın açıklamasına katılmasını engellemek için yapılan bir baskı aracıymış. O güvenlik soruşturması orada GBT yaparak da bitmiyor. Ne yapıyorlar? Partililerimizin isimleri alınıyor, telefon numaraları alınıyor, T.C. kimlik numaraları alınıyor ve daha sonra, bu T.C. kimlik numaralarından risk analizi yapılıyor. Bakın, bunu da yeni öğrendik, risk analizi yapılıyor. Niçin yapılıyor? İleride bu arkadaşlarımızın bir yerlerde, sosyal medyada bir haberi paylaştıklarını görürlerse kriminalize edebilecekleri, suç sayabilecekleri bir paylaşımını, bir sözünü, bir fotoğrafını görürlerse o zaman operasyon listesine alacaklar ve partililerimize operasyon yapıp onları gözaltına alacaklar, tutuklayacaklar. Buna risk analizi deniliyormuş.

Ben buradaki arkadaşlara -beni dinlemiyormuş gibi yapıyorlar ama- şunu soruyorum: Arkadaşlar, bakın, yakın tarihte 2 asker Dersim'de donarak yaşamını yitirdi ve biz HDP olarak 2 askerin donarak yaşamını yitirmesinden büyük bir üzüntü duyduk. Ailelerini şimdi tekrar başsağlığı dilemek istiyorum, Allah'tan rahmet diliyorum. Şimdi, bunlar JÖH müydüler, PÖH müydüler, orada, Kürt coğrafyasında insanlara zulmedenler miydiler, değil miydiler, hiç bunlara bakmadan, 2 askerin donarak yaşamını yitirmesiyle ilgili, İYİ PARTİ'nin verdiği önergeyle, siz MHP'li milletvekillerinin de ve diğer partilerin de katılımıyla araştırılmasını istedik ve biliyoruz, 2 askerin ölmesinin, yaşamını yitirmesinin sebebi oradaki, yaklaşık 2.500 metre yukarıdaki soğuk hava şartları, kötü yaşam koşulları ve gerekli risk analizinin yapılmaması ve gerekli donanımın orada bulundurulmamasıydı. Ama esas olarak bu askerlerin orada da bulunmaması gerekiyordu. Esas olarak bu askerlerin savaş politikaları sonucu orada olduklarını ve savaş ve çatışma olmasaydı bugün yaşamakta olacaklarını söylemek en önemli şeydir.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – O, dağda silahla gezenlere ne demeli? Onlara da bir şey söylesenize.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Bakın, siz dinleyin, hele bir dinleyin.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Dinliyoruz biz, dalga geçiyorsunuz insanın aklıyla ya!

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Ben Twitter hesabımdan şöyle bir şey paylaştım, sizin partinizin ihmalini, iktidarın ihmalini teşhir etmek istedim ve özellikle, batıdaki Türkiye halklarına seslenmek istedim, dedim ki: Bakın, eğer 2 asker donarak yaşamını yitirdiyse... Çünkü askerler her öldüğünde hep bir düşman dili kullanılıyor fakat bu savaş niye var, bu çatışma niye var ve niye bu savaş sürdürülüyor, bu tartışılıyor.

RECEP ŞEKER (Karaman) – Savaş değil o, terörle mücadele o.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Bu bir savaş.

MEHMET RUŞTU TİRYAKİ (Batman) – Genelkurmay Başkanı “düşük yoğunluklu savaş” dedi, bu, Genelkurmay Başkanının ifadesi.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Arkadaşlar, kendinizi kandırmayın, eğer bu bir savaş olmasaydı...

MEHMET RUŞTU TİRYAKİ (Batman) – Genelkurmay Başkanı “düşük yoğunluklu savaş” dedi; bunu biz söylemedik, Genelkurmay Başkanı dedi.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Bakın, siz “savaş” demiyor olabilirsiniz, zaten aramızdaki fark bu. Biz diyoruz ki Türkiye’de çatışma ve savaş var, savaş politikası var. Savaş politikası olmasa Türkiye’nin Afrin’de ne işi var, Münbiç’te ne işi var? Hiçbir şekilde, bu coğrafyalarda Türkiye’nin orada yaşanan çatışmalara bir savaş aktörü olarak girmemesi gerekirdi. Bundan bahsediyoruz.

Dönelim konumuza. Bakın, bu savaş politikalarının sonucunda bu askerler, böyle yaşamını yitirdiler. İşte, kendileri genç askerler, burada fotoğrafları var. Şimdi, ben o “tweet”imde şunu söyledim: Bu askerler... Evet, tabii ki öncelikle genel bir söylemimizdir zaten; HDP, savaşa karşı olan, çatışmalara karşı olan bir partidir ama burada bir gerçeğin de özellikle altının çizilmesi gerekiyor. Bu askerlerin bulunduğu 2.500 metre yükseklikteki o savaş alanında risk analizi yapılmamıştı. Siz geliyorsunuz, bu askerler için risk analizi yapmıyorsunuz, bizim partililerimize sözde risk analizi yapıyorsunuz. Siz eğer bu askerlerin orada yaşamını yitirmemesi için bir risk analizi yapsaydınız ve gereğini yapsaydınız onlar yaşıyor olabilirdi. Ha, onlar yaşıyor olabilirdi, onlar çatışmalarına devam ediyor olabilirdi, onlar bu çatışmalı süreçte ölebilirdi ya da öldürebilirdi. Zaten biz işte bu ölümler dursun istemiyor muyuz? Zaten biz Halkların Demokratik Partisi olarak o kadar çok acı yaşamış bir partiyiz ki, gerçekten o kadar değerli partililerimiz, annelerimiz, o kadar değerli insanlarımız var ki bunların burada hikâyelerini anlatmakla bitmez. Her evde 2-3 tane böyle fotoğraf var. Bu gençler, bu çocuklar bizim çocuklarımız. Siz onları terörize ederek bu çocukların öldürülmesine, ölmesine seyirci kalamazsanız. İşte biz sizin bu ölme, öldürme politikalarınıza dur dediğimiz için bize bu kadar öfkelisiniz. Onun için, barış akademisyenleri “Bu suça ortak olmayacağız, Cizre’de yapılan katliamdır. Bu katliama ortak olmayacağız.” dedikleri için siz onlardan bu kadar nefret ediyorsunuz, bu kadar öfkelisiniz ve onların asla akademiye bir daha girmesini istemiyorsunuz. Hatta yurt dışına bile çıkıp mesleklerini yapmalarını istemiyorsunuz. Ya, bu insanlardan memnun değilseniz bari bırakın gitsinler, dünya üniversiteleri onları kabul ediyor, oralarda çalışsınlar. O kadar büyük bir düşman hukukunuz var ki yani Hitler Almanyasındaki gibi sabun yapmayı bile düşündünüz, Hitler Almanyasındaki politikaları burada hayata geçirmeyi bile düşündünüz eğer gücünüz yetseydi. Siz bu soykırımcı politikaları bugün sürdürüyorsunuz. Aslında bugün bu 5’inci madde bir soykırım maddesidir, 5’inci madde aslında tam da bir soykırım maddesidir.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Başkan, doğru dile davet edin. Soykırım nedir, soykırım?

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Tam da bir soykırım maddesidir.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Soykırımdır tabii, tam da bir soykırımdır, tam da kelime bu yani.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Soykırımdır tabii. Sizin gibi düşünmeyenlere soykırım yapıyorsunuz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Sen Yasin Börü’den bahset.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Sen Medeni Yıldırım’ı anlat, panzerlerle öldürdüğünüz çocukları anlat!

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Şehit askerlerden bahset! Onlar için de aynı gözyaşını döküyor musun?

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Soykırımdır çünkü siz insanları medeni ölü hâline getiriyorsunuz. Farklı düşünenleri, sizden farklı düşünen insanları, siyasi görüşlerinden dolayı, barış politikalarından dolayı, demokrasi politikalarından dolayı, sizinle aynı politikaları sürdürmüyorlar diye onları kamudan tasfiye ediyorsanız eğer, demek ki siz aslında 21’inci yüzyılın soykırımını yapıyorsunuz.

MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT (İstanbul) – Başbağlar’da PKK’nın yaptığı soykırım mıydı Sayın Vekil?

BÜLENT TURAN (Çanakkale) – Sayın Başkan, yasayla ilgili konuşalım.

HABİP EKSİK (İğdır) – Siz niye o askerlerin hesabını sormuyorsunuz, niye araştırıyorsunuz? Niye istemediniz bunu?

BAŞKAN – Sayın vekiller, karşılıklı konuşmayalım, konuşmacı sözünü bitirsin.

MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT (İstanbul) – Bunlar provokatif ifadeler, lütfen Sayın Başkan. Provokasyon yapmadan, yasaya odaklanarak lütfen. Siz bizi soykırım yapmakla itham edemezsiniz Hanımefendi, provokasyon yapamazsınız.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Başkanım, hatibi doğru dille konuşmaya davet et!

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Hatip hangi yanlışı yaptı, ne yaptı?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Yapıyor işte “soykırım” diyor.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Siz kanunla yapıyorsunuz, kanunla.

ERKAN BAŞ (İstanbul) – Siz niye Başkana emrediyorsunuz ya? Toplantıyı siz mi yönetiyorsunuz?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Emretmiyorum, davet ediyorum.

ERKAN BAŞ (İstanbul) – Emir veriyorsunuz.

HABİP EKSİK (İğdır) – Paralel başkan!

ERKAN BAŞ (İstanbul) – Paralel başkan mı var Başkan?

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Birileri gelip kulağına bir şey söylüyor, arkasından sen burada talimat veriyorsun.

MEHMET ALTAY (Uşak) – Her komisyon üyesi teklifte bulunabilir.

HABİP EKSİK (İğdır) – Emir veremez, emir veremez Komisyon Başkanına.

ERKAN BAŞ (İstanbul) – Emir veriyor, emir! Teklifte bulunur, emir veremez.

HABİP EKSİK (İğdır) – Çıkaralım deminki tutanakları, stenograflar burada. Emir verdi demin, emir verdi, “et” dedi.

ERKAN BAŞ (İstanbul) – “Et” diyor, “et” emir kipidir. Türkçeyi de biz mi öğreteceğiz?

BAŞKAN – Bakın, karşılıklı konuşursanız hiçbir yere varamazsınız.

HABİP EKSİK (İğdır) – Kendi hukukunuzu koruyun Sayın Başkan, kendi hukukunuzu koruyun.

BAŞKAN – Benim hukukumu sen mi koruyacaksın?

MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT (İstanbul) – “Soykırım” ifadesini şiddetle reddediyoruz. Soykırım ifadesi için özür dilemesi gerekiyor.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Siz de oradan başkasının talimatlarıyla çalışmayın, kendiniz yönetin Başkan. Bu “soykırım” doğru dile aykırı bir tutum değildir. Doktorların soykırıma uğratıldığı bir realitedir.

MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT (İstanbul) – Başbağlar’a yapılan soykırımdır.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Yahudi doktorların nasıl işten atılması doğruysa bugün muhalif doktorların da aynı akıbete uğratılması söz konusudur.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Sayın Başkan, değerli arkadaşlar; devam ediyorum.

BAŞKAN – Serpil Hanım, toparlarsanız sevinirim.

Buyurun.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Tamam.

MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT (İstanbul) – Sayın Kemalbay, beni ikide bir işaret ettiğiniz için cevap hakkı doğuyor.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Tuba Hanım biraz önce “Provakasyon yapmayın.” dedi bana.

MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT (İstanbul) – Provokasyon yapıyorsunuz, soykırımla bizi itham ediyorsunuz ve haddinizi aşıyorsunuz.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Siz bana haddimi bildirecek konumda değilsiniz. Siz haddinizi şu anda aşıyorsunuz.

MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT (İstanbul) – Bakın, yasa üzerinde konuşuyor olsaydınız ben size bu uyarıyı yapmak zorunda kalmazdım ama hakaret ediyorsunuz, ithamda bulunuyorsunuz.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Sayın Başkan, bakın, siz bu Komisyonun sağlıklı çalışmasından sorumlusunuz.

MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT (İstanbul) – Siz bizi soykırımcılıkla itham ediyorsunuz, bu bir hakarettir.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Haddinizi aşan konuşmalar yapıyorsunuz.

MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT (İstanbul) – Hayır, yapmıyoruz. Bu lafın geri alınması lazım.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Evet, yapıyorsunuz.

BAŞKAN – Arkadaşlar, bir dakika...

MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT (İstanbul) – Siz bir kere PKK’yı kınamamış insanlar olarak hangi soykırımdan bahsediyorsunuz?

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Dünyada tek örnek Hitler’dir ya. Hitler dışında bir örnek var mı, bize söyleyin. Dünya tarihinde doktorlara yönelik Hitler kanunları dışında bir örnek varsa söyleyin, biz kabul edelim. Yahudi doktorlara yönelik kanun dışında tek kanun varsa söyleyin, biz kabul edeceğiz, onu kabul edeceğiz.

MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT (İstanbul) – Biz şu anda doktorları konuşmuyoruz. Bambaşka bir konseptte konuşuyorsunuz.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Doktorları söylüyoruz.

BAŞKAN – Sayın Vekil, karşılıklı konuşursanız biz susarız sadece.

MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT (İstanbul) – Şu anda doktorlara yapılan herhangi bir konudan bahsetmiyor, konudan tamamen çıktı. Burada ciddi bir suçlama var.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Ya nereden çıkarıyorsunuz Tuba Hanım, lütfen benim yerime konuşmayın. Sizin göreviniz, sadece bu Komisyonu sağlıklı çalıştırmak. Sizin böyle muktadir bir dili kullanmanızı kabul etmiyorum.

MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT (İstanbul) – Hiç öyle bir dil kullanmıyorum.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Muktedir olmak gibi bir göreviniz yok. Siz sadece kolaylaştırıcı olabilirsiniz. Sizin başkanlık göreviniz kolaylaştırıcı olmak içindir, moderasyonu yapmak içindir...

MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT (İstanbul) – Hiçbir şekilde muktedir bir dil kullanmıyorum Hanımefendi.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – ...ve burada adaletli bir tartışmayı yürütmek içindir başkan. Fakat eğer bir Komisyon Başkanı beni provokasyon yapmakla suçluyorsa o zaman haddini aşiyor demektir.

MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT (İstanbul) – “Soykırımcı” dersiniz bana, bu bir provokasyondur Hanımefendi.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Haddiniz siz aşmayın lütfen. Ben burada bir açıklığa kavuşturmak zorundayım.

MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT (İstanbul) – Ben kullandığım kelimeyi geri almıyorum.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Sizin dilinizle konuşmadığımız açık, ortada. Sizinle aynı düşünmediğimiz zaten ortada.

MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT (İstanbul) – Zaten düşünemeyiz.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Sizinle büyük bir mücadele verdiğimiz ve Türkiye’nin ciddi...

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – “Provokasyon” sözünü geri alın.

MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT (İstanbul) – “Soykırımcı” sözünü geri alın, öyle devam edin, lütfen.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Siz benim neyi konuşacağıma, hangi dili, hangi kavramı kullanacağıma asla ve asla karar veremezsiniz. Burası demokratik bir ortam olarak yürütmek zorunda. Size rağmen ben burada demokratik haklarımı kullanırım, size rağmen kullanırım. Beni hiç kimse burada engelleyemez. Ben burada halkımı temsil ediyorum, halklarımızı temsil ediyorum ve burada gerçekleri konuşmaya geldim. Ben burada bürokratik şeyler konuşmaya, teknik şeyler konuşmaya gelmedim. Esasa geliyorum, özüne geliyorum. Özünde bizi buraya getiren OHAL kanunlarıysa OHAL kanunlarının nasıl çıktığını burada konuşmamız lazım. OHAL kanunlarının neye hizmet ettiğini burada konuşmamız lazım. OHAL sürecinin aslında kalıcılaştırıldığını, tek adam rejiminin hukuku olduğunu burada anlatmamız lazım. Arkadaşlarımız, 6-7 bin hekim, sağlıkçı eğer burada sorgusuz sualsiz, hukuksuz bir şekilde sosyal bir ölüme terk ediliyorsa bu soykırımdır, bunun adı soykırımdır. Bir farkı kalıyor, sizin gibi düşünmeyenlere yapmadığınız tek bir şey kalıyor. Bakın, her şeyi yapıyorsunuz, öldürüyorsunuz, zindana atıyorsunuz, işkence yapıyorsunuz, her şeyi yapıyorsunuz...

BÜLENT TURAN (Çanakkale) – Sayın Başkan, bu nasıl üslup ya? Lütfen müdahale edin.

BAŞKAN – Maddeye gelir misiniz Sayın Konuşmacı.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – ...işinden, ekmeğinden de ediyorsunuz. Bir tek Hitler Almanyasında yapılmayan diğer pratikleri yapmanız kaldı. Siz Türkiye’de Kürt halkının olduğunu biliyorsunuz, halkların olduğunu biliyorsunuz fakat Kürt halkının statüsünü, Kürt halkının kimliğini, haklarını savunmayı bir suç olarak göstermeye çalışıyorsunuz. Eskiden bu ülkenin ta en eski sosyalistlerine “komünist” derdiniz, komünist olmak güzel bir şeydir, komünist olmak iyi bir şeydir. Komünizmi kriminalize etmişsiniz ve herkesi komünist olmakla suçluyordunuz, daha sonra anarşik olmakla suçluyordunuz. Yani bunu siz değil, muktedirler yapıyordu, bugün muktedir sizsiniz, o yüzden siz diyoruz. Şimdi de bir “terörist” kavramı bulmuşsunuz, her yere o terörist kavramını yapıştırarak o muktedirliğinizi korumaya çalışıyorsunuz. Siz iktidarınızı bu şekilde koruyacaksınız diye biz gerçekleri söylemeyecek değiliz. Gerçekler ortada, Türkiye’nin bir çatışma ve savaş problemi var Türkiye’nin

kendini yenileme ve demokratik bir cumhuriyeti kurma sorunu var. Bu konuda adım atan, söz söyleyen, görüş ifade eden kim varsa hepsini terörist ilan ettiniz ve böyle ederek çok rahat bir şekilde insanları sosyal ölüme mahkûm ediyorsunuz, siyasetçileri rehin alıyorsunuz zindanlara mahkûm ediyorsunuz ve bu şekilde Türkiye’yi yönetmeye çalışıyorsunuz. Ama biz hiçbir şekilde ne boyun eğiyoruz ne de sizin bu politikalarınıza mahkûmuz. Halklarımız, siz bizi kapatmak isterseniz de, fiilen her gün partimize girenlere işte bu risk analizi adı altındaki hilkat garibesi hukuksuz uygulamayı yapsanız da yine de o insanlar o partiye sahip çıkıyorlar.

BAŞKAN – Sayın Vekilim, toplayalım artık.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Hiç toplamıyorum, bir dakika. Çünkü bu ülkenin...

BAŞKAN – O zaman arkadaşlar, siz boşaltın, Sayın Vekil konuşsun.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Sayın Başkan, ben...

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Niye boşaltalım? Biz gayet iyi dinliyoruz.

BAŞKAN – Siz dinleyin, tamam.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Siz faydalanın lütfen, çok değerli şeyler anlatıyor, çok önemli meseleler anlatıyor.

BAŞKAN – Ben yeteri kadar faydalandım, faydalandım Sayın Vekilim.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Çok tarihî meseleler anlatıyor, bence hepimiz yararlanalım.

BAŞKAN – Ben 10 yaşımdan beri o tarihî meselelerin içerisindeyim, faydalandım.

Teşekkür ederim, sağ olun.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Biz gayet iyi yararlanıyoruz, biz yararlanıyoruz, siz de yararlanın.

BAŞKAN – Sayın Vekilim, toplarsanız şey yapacağım, yoksa ara vereceğim, kusura bakmayın.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Tamam, benden sonra verirsiniz ara.

BAŞKAN – Ama siz toplarsanız tabii...

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Bakın, Cumhurbaşkanı her zaman ne diyor? Kelime Arapça herhâlde, o kısmını bilmiyorum ama şöyle bir şey diyor, Türkçesini söyleyeceğim: “İddia eden bunu kanıtlamakla mükelleftir.”

MEHMET ALTAY (Uşak) – Müddei iddiasını ispatla mükelleftir.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Siz bilirsiniz, evet, burada çok değerli hukukçular var, çok değerli arkadaşlar var.

MEHMET ALTAY (Uşak) - Mecelle’de geçiyor.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Sadece Mecelle’de değil, Ceza Kanunu’nda da var.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Ben hukukçu değilim arkadaşlar, bilmediğimi söylüyorum, iddia eden –Türkçesini söylüyorum ben size- bunu kanıtlamakla mükelleftir, bunu her zaman söylüyorum. Evet, evrensel bir bilgidir ve bu evrensel bilgi, sadece Cumhurbaşkanı suç işlediğinde kendini savunmak için kullansın diye herhâlde o evrensel bilgi ortada dolaşmıyor, o kanunlarda yer almıyor, tarihî kitaplarda yer almıyor. Bu, herkes için geçerlidir yani Cumhurbaşkanı suç işlediği zaman ya da bir şeyle itham edildiği zaman deniyor ki: İddia eden bunu kanıtlamakla mükelleftir. O zaman 7 bin sağlık emekçisinin, 7 bin hekimin eğer bir suçu varsa, bir şeyle suçlanıyorsa o zaman neyle suçluyorsanız onu kanıtlamanız gerekiyor, değil mi? Ne diyorsunuz? Sayın Bakan hep

söyledi yani bu komisyon çalışmasına, toplantıya başladığımızdan beri defaatle şu söylendi burada: “Türkiye bir hukuk devletidir. Türkiye bir hukuk devletidir.” E nerede bu hukuk? Bu hukuk sadece Cumhurbaşkanı için mi var? Türkiye’de bir tek adam hukuku var ve bunu kabul etmiyoruz. Eğer bu arkadaşların bir suçu varsa o zaman bu arkadaşları -kanun hükmünde- mahkemeye verirsiniz, hukuki süreçler olur, ona göre hukuki süreç takip edilir.

Değerli arkadaşlar, bazı hukuki şeylere de değinmek istiyorum. Burada 5’inci maddeyle hedeflenen, kanun hükmünde kararnameyle ihraç edilen sağlık emekçilerinin önce kamuda çalışması kabul edilmiyordu, oradan zaten çıkartılmışlardı. Daha sonra bu insanlar, bütün zorlukları aşarak bazı hastanelerde kendilerine iş buldular. Bakın, beni arıyorlar, yaşını almış başını almış insanlar arıyorlar ve gerçekten çok kötü durumdalar, diyorlar ki: “Çok büyük bir travma yaşadım, hastanemde çalışırken hiçbir suçum olmadığı hâlde sorgusuz sualsiz ihraç edildim, bunun şokunu yaşadım, bu şoku yavaş yavaş atlattım. Kendime özel sektörde yeni bir iş buldum, konferanslara gitmeye başladım, mesleğimle ilgim, ilişkim yeniden kurulmaya başlandı fakat şimdi yeniden büyük bir şok yaşıyorum. Ne olur yardım edin.” Ve yalvaran bir şekilde bu insanlar, bu Komisyondan yardım istiyorlar, vicdan ve adalet talep ediyorlar. Buradaki bütün Komisyon üyelerini vicdana ve adalete davet ediyorum. Biliyoruz ki biz bu insanlar suçsuz, bu insanların eğer zaten herhangi bir suçu varsa da bu hukuki süreçle tespit edilebilir.

Yine, gençler, üniversiteyi, hukuk fakültesini, diş hekimliğini bitirmiş genç arkadaşlar iki yıl çalışmadan men ediliyorlar, altı yüz gün çalışmayacaklar, ondan sonra da SGK’ye hizmet vermeyen bir yer bulacaklar kendilerine; bütün bu 7 bine yakın sağlık emekçisi, SGK’ye hizmet vermeyen, SGK için reçete yazmak zorunda olmayan, SGK’nin ya da kamu kurumlarının kullanacağı raporlara ihtiyaç duymayan insanlara hizmet verecek bir sağlık sektörü bulacaklar kendilerine. Sağlık sektörü diyorum çünkü ancak özel sektörde iş bulabilirlerdi fakat özel sektörde de artık iş bulamazlar çünkü SGK için reçete yazmaları gerekiyor. Yani bir insan suçluysa onun cezası tespit edilir, cezasını çeker, cezasını çektikten sonra da normal hayatına devam eder. Siz, bu insanları hayat boyu lekelemek istiyorsunuz, bu onurlu insanları hayat boyu ölüme mahkûm ediyorsunuz, canlı canlı, diri diri ölüme mahkûm ediyorsunuz; bunun sorumluluğunu alıyorsunuz.

BAŞKAN - Sayın Vekilim, toplarsanız memnun olacağım.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Topluyorum, evet.

Şimdi, Uluslararası Af Örgütü de değerli arkadaşlar, bu konuyla ilgili yakında rapor yayınladı. Ben şu anda notlarım arasında bakıyorum, evet, Uluslararası Af Örgütü yaklaşık 130 bine yakın – onların tespit ettiği sayı bu- sağlık emekçisinin, kamu emekçisinin hukuksuz bir şekilde, uluslararası normlara, hukuk normlarına uymayacak şekilde, mesleğinden uzaklaştırıldığını, söz konusu ihraçların keyfi niteliği olduğunu, buna rağmen ihraç kararlarını değerlendirmekle sorumlu olan komisyonun uluslararası standartlara uygun davranmadığını ve başlangıçtaki kusurlu ihraç kararlarını otomatik olarak onaylayan bir mekanizmaya dönüştüğünü tespit ediyor. Bunu Uluslararası Af Örgütü tespit ediyor yani biz tespit etmiyoruz. Yani bağımsız bir kuruluş zaten işin içerisine girdiği zaman o bağımsız kuruluşun bu gerçekleri görmemesi mümkün değil. O yüzden, bizdeki gibi saraya biat edip öyle ayakta kalan yargı, diğer kurumlar tersini söyleyebilir ama işte bakın, Uluslararası Af Örgütü bunu söylüyor ve bu uygulamaların, bu yaşananların uluslararası mahkemeler yasalara uygun olmadığını burada anlatmış. Ben bunları tek tek burada şimdi ifade etmeyeyim ama bütün arkadaşların bir an önce bu yanıltan dönülerek mesleklerine kavuşmalarını sağlamak bizlerin elinde arkadaşlar, bu Komisyonun elinde. Cuma günü toplantıya başladığımızda yani Komisyon toplantıya ilk başladığı gün de söylemiştim, gelin bu suça ortak olmayalım, gelin bu yasa teklifini külliye ortadan kaldıralım, “Uygun değildir.” diyelim, reddedelim bu yasa teklifini. Bu yasa teklifinin hepsi yanlış, hiçbirisi yeni değil. Nasıl ki yeni bir

dönem yoksa Türkiye’de... Aslında bu dönem, faşizmin kurumsallaşma dönemi olarak tarif edilmeli ve biz de burada faşizmin kurumsallaşmasına karşı mücadele ediyoruz ve bunun kurumsallaşmaması için çabalıyoruz.

BÜLENT TURAN (Çanakkale) – Bunlar nasıl sözler Sayın Bakan? Bunlara nasıl izin veriyorsunuz Sayın Başkan?

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) - Siz eğer faşizmi “faşizm” olarak adlandırmak istemiyorsanız bu size kalmış bir şey, sizin vicdani, ahlaki ve siyasi sorumluluğunuz. Ben vicdanen de ahlaken de siyasi sorumluluk gereği de halkıma karşı siyasi sorumluluğum gereği şu anda, özellikle 7 Hazirandan bugüne kadar keyfi, otoriter bir rejimin inşa edildiğini ve 15 Temmuz darbe girişiminin hemen arkasından ise Türkiye’de faşizmin kurumsallaşma sürecine girdiğini tespit ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim... Teşekkür ederim Sayın Vekil.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Ben Serpil Kemalbay gibi konuşuyorum ve bu, tarihte zaten tespit edilecektir. Siz, FETÖ olmadan, terör olmadan konuşamıyorsanız bu sizin sorunuzdur. Siz tarihî bir süreci analiz etmek için sadece iki kavrama başvuruyorsanız, tarih bilginizi, sosyoloji bilginizi, siyaset bilginizi bu şekilde kullanarak kendi iktidarınızı pekiştirmek istiyorsanız bu sizin kötü niyetinizden kaynaklıdır. Kötü niyetlisiniz. Yani bunu görmek istemiyorsanız siz kötü niyetlisiniz.

BAŞKAN – Tamam, teşekkür ediyorum.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Son sözlerimi söyleyerek tamamlamak istiyorum.

Bu yasanın geçmesini savunmak faşizmin kurumsallaşmasına katkı yapmaktır. Ben buradaki bütün vicdan sahibi, ahlak sahibi ve halka karşı siyasi sorumluluğu olan herkese başta 5’inci madde olmak üzere bu maddelerin hepsini, bu yasa teklifinin tamamını reddetmeyi teklif ediyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Sayın Başkan, usulle ilgili ufak...

BAŞKAN – Özür dilerim.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Usulle ilgili, sadece usulle ilgili.

BAŞKAN – Ama iki cümle...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Yani iki cümle, usulle ilgili, kısa olacak.

BAŞKAN – Onu siz uzun söylüyorsunuz.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Yok, yok, uzun demiyorum.

BAŞKAN - Sizin iki cümleiniz iki sayfa oluyor Sayın Tanal.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Üstadım, o kadar değil.

BAŞKAN – Söz mü? Bak sözse vereceğim yoksa başkasını konuşturacağım.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Usulün dışına ayrılmayacağım ve uzun olmayacak, kısa olacak.

BAŞKAN – Hayır, doğrudur, usulün dışına ayrılmazsınız da iki sayfa mı, iki cümle mi?

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Kısa, iki sayfa olmayacak, bir sayfa da olmayacak. Rahat olunuz, kendinize güveniniz ve kendinize inanınız.

BAŞKAN – Hayır, ben sana güvenemiyorum, kendime güveniyorum da.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Bana da güveniniz. Sizin o güveninizi boşa çıkarmayacağım.

BAŞKAN – İki cümle istiyorum.

Buyurun.

III.- AÇIKLAMALAR

1.- İstanbul Milletvekili Mahmut Tanal'ın, Komisyonun çalışma izninin Birinci Yasama Yılı için olduğuna, İkinci Yasama Yılı için izni olmadığına ilişkin açıklaması

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Teşekkür ederim Değerli Başkan.

Değerli milletvekili arkadaşlar, değerli bürokratlar, Bakan Yardımcısı arkadaşımız, basın mensupları; hepinizi saygıyla, hürmetle selamlıyorum.

Niçin kendinize güveniniz dedim Değerli Başkanım, kusura bakmayın, haddimi aştıysam özür dilerim. Neden? Çünkü iki grup başkan vekili arkadaşımız sizi hep izliyorlar, baskı altında olduğunuzu hissediyoruz.

BAŞKAN – Yok, ben hiç baskı altında değilim, çok da “light”ım.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – İnşallah öyledir.

Öyle bizde hissedildiği için, belki biraz da uzun sürecek.

BAŞKAN – Sizin siyasi şeyiniz öyle olabilir ama bende öyle bir şey yok, merak etmeyin.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Almanya’da NSU davasını izlemeye gittik. NSU davasında 8 Türk vatandaşımız öldürülmüştü aynı silahla, farklı şehirlerde, farklı zamanlarda. Arkadaşlarımız var mı? Yok o dönemden. Almanya’daki adliye girince dediler ki: “Siz burada adaletin tecellisine inanıyor musunuz?” “İnanmıyorum.” dedim. “Niçin?” Adaletin tecellisi iki şekilde olur: Bir, hükümle birlikte olur, karar verilince olur. İki, dış görünüşteki itibar. Dış görünüşteki itibar gayet rahat, içeri giriyorsunuz, savcının giriş yeri ayrı, hâkimin ayrı, avukatların ayrı. Mahkeme heyetinin karşısında haç işareti vardı. Dedim ki: Burada sadece o dine mensup olan insanlar yargılanmıyor, burada her dine mensup olan insanlar yargılanıyor. Burada mağdurlar da Müslüman’dır. Bu haç işaretin burada olması, dış görünüş itibarıyla adaletin tecelli edeceğine ben inanmıyorum, bana bu güveni vermiyor. Değerli İbrahim Kaboğlu Hocam da burada, Anayasa Mahkemesi ve hukuk devleti açısından Türkiye hep Alman hukuk devletini referans alır, der ki: “Dini argümanların mahkeme salonuna girmemesi lazım, mahkemelerin nötr olması lazım.” O açıdan söyledim. Dış görünüş bu şeyi bizde yarattığı için bunu söylemek zorunda kaldım. Kusura bakmayın. Konuya giriyorum.

Konu şu: Değerli Kanunlar ve Kararlardaki arkadaşlarımız burada. Dün dedim ki: Takdir edersiniz, komisyonların çalışmasıyla ilgili elimizde bizim 4 tane maddemiz var yani 4 tane İç Tüzük maddemiz var. Bu Komisyon nasıl çalışır? Bu Komisyonun nasıl çalışacağıyla ilgili 4 maddemizin bir tanesi, Divanla ilgili İç Tüzük’ün 19’uncu maddesi. İkincisi, 25’inci maddesi. Üçüncüsü, 35’inci maddesi. Dördüncüsü, 54’üncü maddesi. Şimdi, burada anahtar, maymuncuk olan madde 35/2. 35/2’de der ki: Komisyonların çalışabilmesi için Divandan izin alması gerekiyor. Açık ve net, onu hemen okuyayım ben, hepinizin bilgisi dâhilindedir ama tazeleme açısından en azından söylemiş olayım: “Ancak, komisyonlar, kanun teklif edemezler, kendilerine havale edilenler dışında kalan işlerle uğraşamazlar, Başkanlık Divanının kararı olmaksızın Genel Kurulun toplantı saatlerinde görüşme yapamazlar...” Maymuncuk, anahtar cümle bu. Dün size sordum: “Siz izin aldınız mı?” “Aldık.” dediniz. “Bana verir misiniz dilekçeyi?” dedim “Veririz.” dediniz, verdiniz, 16/7/2018 tarihli. Peki, bu tarih, 1’inci maddeye baktığımız zaman hangi döneme tekabül ediyor? Birinci Yasama Yılına. Tutanaklarınız İkinci Yasama Yılı. 1 Ekim 2018’den sonra yeniden izin almanız gerekiyordu Değerli Başkan. Yeniden izin bu saate kadar alınmadığı için... Eğer bugün öğleden önce alındıysa ona ben bir şey söyleyemem, düne kadar

bu izin alınmadı. Alınmadıysa –Kanunlar ve Kararlardaki arkadaşımız uzmandır, bu işi bilirler- bu tür işlemler Türkiye Büyük Millet Meclisine rapor edilip geri gönderildiği zaman karşımıza ne çıkar? Bir, bunun yaptırımı var mıdır, bunun müeyyidesi var mıdır? Komisyonunuzun çalışabilmesi için Divandan izin almadığı için yetkisiz toplanmış olacak, gayriresmî toplantı yapmış olacak, hukuksuzca bir çalışma yapmış olacak. Bunun yaptırımı, göndereceğiniz raporu kabul etmemekle geçerli. Yaptırımı, müeyyidesi hukukta budur. Yani, yoksa Divandan izin almadan, kafamıza göre “Biz toplandık. Arkadaşlar, bir araya gelelim, bunu...”

Onun bir fotokopisini verebilir misiniz bana mümkünse, istirahat edeceğim ben.

BAŞKAN – Birinci devreden kastı, iki yıl var. Bu Komisyonun seçildiğinin iki yılı...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Bir zahmet bana onu verebilir misiniz, bir fotokopi, arkadaşların vasıtasıyla.

Çünkü, size “iki yıllık” diyen arkadaşlarımız yani Sayın Cumhurbaşkanını nasıl aldatıp kandırıyorsa sizi de aldatıp kandırıyolar. Neden? Gayet rahat, ben biraz önce, gerçek anlamda sıkıntı yaşamaması açısından Kanunlar ve Kararlar Başkanlığından bunları tekrar, yine teyit ettim, uygulamalar bu şekilde, mevcut olan Tüzük’ümüz de bu. Size bu bilgiyi veren arkadaşlarımız bilgilerini tazelesinler. Yani bu anlamda burada boşu boşuna... Yoksa “İzin iki yıllık.” deyip burada mesaimizi... Çünkü bunun yaptırımı, yok hükmündedir, yetkisiz anlamda toplanmıştır. Yetkisiz olan bir komisyonun yapacağı çalışmalar keenlemeyekün, yok sayılır. Sizden istirahatım, ilk önce bu izninizin olup olmadığı bize bir göstermeniz. Burada kesebilirim veya bakayım, ona göre, belgeye göre konuşayım.

BAŞKAN – Siz kesin, sonra bakın yine, siz ona bakın.

MAHMUT TANAL (İstanbul) - Geldi zaten, izninizle, bitireceğim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Tanal.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Bir dakika...

Bakın, 20 Temmuz; aynı tarih, aynı noktadayız Sayın Başkanım. Sizden istirahat ediyorum, iki grup başkan vekilimiz burada, siz orada Başkansınız, bizim grup başkan vekilimiz burada, Kanunlar ve Kararları arayın “Arkadaş, bizim burada...” 1’inci maddeyi okuyorum size... Ne olur... Yani fısıldayan arkadaşımız bilmiyor, eksikliğini de söylemek istemiyor yani açık ve net söyleyeyim. 1’inci maddede yasama yılının tanımı geçiyor, diyor ki: “Yasama yılı, 1 Ekimden başlayıp 30 Eylülde sonar erer.” Tutanaklarda da “İkinci Yasama Yılı” deniyor. Birinci Yasama Yılında siz dilekçeyi vermişsiniz, izin vermişsiniz, ona itirazım yok Sayın Başkanım. Sizin bu birinci yılınız bittiği için 1 Ekim 2018’den itibaren tekrar izin almanız gerekiyor, bu izniniz yok Değerli Başkanım.

BAŞKAN – Şurada anlaşıyoruz Sayın Tanal...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Buyurunuz.

BAŞKAN – Bizim birinci yılınız bitmedi.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Bitti.

BAŞKAN – Bitmedi, o devam ediyor.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – İç Tüzük “Bitti.” diyor, “Bitmedi.” diyemezsiniz.

BAŞKAN – Hayır.

MAHMUT TANAL (İstanbul) - Kim size “Bitmedi.” diyor, kim diyor Sayın Başkanım?

BAŞKAN – Birinci yıldan kastımız bu Komisyonun seçildiği birinci dönemdir.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Değil Başkanım.

Bakın, arkadaşlarımız bu işi bilmiyor. İç Tüzük 1'inci maddesi açık, net. On dakika ara verip Kanunlar ve Kararlarla konuşur musunuz?

BAŞKAN – Bak, burada diyor ki: “Birinci devresinde Komisyonumuzun...” “Birinci devresi” diyor. Orayı okursanız...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Nasıl?

BAŞKAN – “Birinci devresi...”

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Hangisinde geçiyor o?

BAŞKAN – Üst yazıda efendim.

BÜLENT TURAN (Çanakkale) – Sayın Başkan, izin verirsiniz teknik bir bilgi vereyim ben.

BAŞKAN – Özur dilerim Sayın Başkanım, müsaadenizle, bitirmek istiyorum, onun için.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Bakın, rahmetli Demirel -ışıklar içerisinde uyusun- derdi ki: “Başından sonuna hepsine bakın, bir cümle içinden seçmeyin.” Başındakini niye okumuyorsun Başkan? “Yasama döneminin birinci devresi...” Niye hep “birinci devresi” diyorsunuz? Yasama yılının birinci devresi, birinci dönemi anlamına gelir.

BAŞKAN – Siz öyle anlıyorsunuz.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Benim ana dilim Kürtçe, Türkçeyi sonradan öğrendim, ne mutlu Türk vatandaşım ama sizden istirham ediyorum... Yani gayet rahatım, iyi hâkimim de konuya. Yani bunu Kanunlar ve Kararlarla bir görüşün, on dakikalık bir ara verin. Bu zahmetlerimiz, bu çalışmalarımız, bu emeklerimiz boşa gitmesin. Dün akşam bu konuyu yine bu şekilde devam ettirdiniz. Yani yanlış yoldasınız.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Yanlış yoldasınız ve çalışma yetkiniz yok şu anda. Genel Kurul açık olduğu dönem içerisinde çalışabilmeniz için 35'inci maddenin ikinci fıkrası uyarınca izin almanız gerekiyor. Bu izniniz bir dönem için, Birinci Yasama Yılı için, tutanaklarınızda “İkinci Yasama Yılı” geçiyor. İkinci Yasama Yılıyla ilgili izniniz yok.

Teşekkür ederim, saygılarımı sunarım.

BAŞKAN – Peki, ben teşekkür ederim.

Şimdi, arkadaşlar, ara vermek istiyorum ama bir şey yaparak. Şimdi, AK PARTİ Grubu Başkan Vekili Cahit Bey partisine yapılan satışmalara kısa bir cevap verecek.

HABİP EKSİK (İğdır) – Genel Kurul değil ki bu satışmadan cevap versin Sayın Başkan.

BAŞKAN – Ondan sonra, bir sivil toplum örgütü olan Türk Tabipler Birliğinin avukat yetkilisini bir konuşturacağız, ara vereceğiz. Aradan sonra o avukat arkadaşın çizdiği şey üzerine devam ederiz diye düşünüyorum.

Buyurun Sayın Cahit Bey.

2.- Denizli Milletvekili Cahit Özkan'ın, AK PARTİ'ye yapılan satışmalara ilişkin açıklaması

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Sayın Başkan, kıymetli Komisyon üyeleri, sayın milletvekilleri, sayın bakan yardımcıları ve kıymetli hazırun, uzmanlar; hepinizi saygıyla, muhabbetle selamlıyorum.

Tabii, yasama faaliyetimizin en önemli temel taşlarından komisyon çalışmalarımızı icra ediyoruz. Sağlıkla ilgili bir yasal düzenlemede Anayasa ve hukuk eksenli bir tartışmayı gerçekleştiriyoruz. Tabii, çok konuşma oldu, bunların hepsine ayrı ayrı cevap vermek durumunda değiliz ancak buradaki bütün

milletvekillerinin temsil ettiği aziz milletimiz adına burada bu tartışmaları yürütüyoruz. Ve Türkiye Cumhuriyeti devletinin demokratik, anayasal bir hukuk devleti olduğunu aslında buradaki kıymetli hatiplerin, sayın milletvekillerinin konuşmaları açıkça gösteriyor. Demokrasiye olan güvenleri ve inançları var ki milletimizi ikna etmek için burada herkes çalışıyor. Hukuk düzenimize olan saygıları var ki, yargımıza olan güvenleri var ki burada yapılan yasal düzenlemelerle ilgili Anayasa Mahkemesine dava açılıyor ve Anayasa Mahkemesi de bunları da kabul ediyor. Parlamente'ye olan güvenleri var ki bugüne kadar -işte, biraz önce Sayın Tanal'ın ifade ettiği- 1'inci ve 2'nci...

HABİPEKSİK (İğdır) – OHAL İnceleme Komisyonu olmasaydı zaten bireysel olarak gideceklerdi.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Bakın, lütfen, daha temel değerlendirme yapıyoruz.

BAŞKAN – Az müdahale etme, az sabır, az sabır Habip Bey.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Daha durun bakalım ya.

BÜLENT TURAN (Çanakkale) – Onu da mı söylemesin arkadaşlar, hep siz mi konuşacaksınız?

HABİPEKSİK (İğdır) – Hayır ama beşinci kez söyledi.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Ya, müsaade ederseniz, bakın...

BAŞKAN – Beyefendi, Sayın Eksik; ben üç gündür sizi yirminci kez dinliyorum ve sabrediyorum, lütfen siz de sabredin.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Yani bunu nereden çıkartıyorsunuz? Şimdi, eğer, burada yani biz...

BAŞKAN – Ben üç gündür yirminci kez sizi dinliyorum ve sabrediyorum, lütfen, siz de sabredin, bekleyin.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Dediğim gibi, yasama düzeni, yargı ve Hükûmetine güven, aslında muhalefet partilerinin bile varlığını görüyoruz. Çünkü iptal davası açılıyor, yargıya müracaat oluyor ve yapılan müracaatlarda da davacıların lehine karar veriyor mahkeme. Bu da bağımsız ve tarafsız yargımızın en güzel göstergesidir. Aynı zamanda, demokrasimizin, milli iradenin tecelligâhı olan Parlamente'ye olan güven de var. Nereden biliyoruz? Bakınız, bu yasal düzenlemeler demokrasimizin yaklaşık yüz elli yıllık gelişimi çerçevesinde bugüne kadar -ben yaklaşık üç yıllık milletvekiliyim, burada eskiden beri milletvekilli olan arkadaşlarımız var- yapılan yasal düzenlemelerde geçmişte komisyon ve Genel Kurul aşamasında pek çok yasal düzenlemeyi, teklif veya tasarıyı muhalefet partilerinin katılımıyla, uzlaşısıyla birlikte yaptık. Demek oluyor ki Parlamentosuz sadece birinci partinin iradesiyle değil, bütün milletvekillerinin, parti gruplarının katılımlarıyla yasama faaliyetini gerçekleştiriyor ve “de lege ferenda” dediğimiz olması gereken ideal yasaları gerçekleştirmeye gayret ediyoruz.

Onun için, biz de AK PARTİ Grubu olarak, birinci grup olarak, birinci parti olarak Mecliste on altı yıldan beri hamdolsun anayasal ve hukuk düzenimizde yaptığımız anayasal ve yasal reformlarla demokratik hukuk devletinin kurumsallaşması, yargımızın tarafsız ve bağımsız yargı olarak yoluna devam etmesi ve güçlenmesi, tahkim olması açısından çalışmalar yapıyoruz. Ben şimdi on altı yılın geçmişine giderek o günden bugüne siyasi partiler mevzuatında yapmaya çalıştığımız, yargıda ve İç Tüzük'te, Parlamentosu yaptığımız yasal düzenlemelerle ilgili tek tek örnek vermek durumunda değilim. Ancak biraz önce özellikle grubumuza karşı ithamlarda bulunulduğu için genel bir değerlendirme olarak ifade etmek istiyorum.

Bakınız, şu anda bilindiği üzere Komisyon çalışmalarına bütün konunun tarafı olan sivil toplum kuruluşları davet edilebilir, Cumhurbaşkanı Yardımcısı, bakan yardımcılar, bakanlar katılabilir, komisyon üyesi olmayan milletvekilleri de katılabilir ve komisyon üyelerinin elbette katılma hakları

vardır, katılacaklardır. Demek oluyor ki buraya bir grup başkan vekilinin gelmiş olması veya Komisyon üyesi olmayan milletvekillerinin gelmiş olması buradaki Komisyon üyesi milletvekillerimizin yetkinliğini ve etkinliği tartışılır hâle asla getiremez.

Bakınız, bize sataşıldı, buraya kıymetli Cumhuriyet Halk Partisinin grup başkan vekili de geldi, bu Cumhuriyet Halk Partili milletvekillerinin yapılan, görüşmesi devam eden yasal düzenlemeyle ilgili yetkinlik ve etkinlik noktasında yetersiz olduğu sonucuna asla gelmez. Burası yasama faaliyetinin, ideal yasaları hayata geçirmek için tüm milletvekillerinin, hatta konunun tarafı olan sivil toplum kuruluşlarının katılımına açıktır.

Bakınız, anayasal hukuk düzenimizle ilgili bir an için bir itiraz olsa bile, Türkiye, Avrupa Birliği müzakere sürecindedir, Avrupa Konseyi üyesi ülkedir, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ne taraftır, 1987'den bugüne kadar Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin yargılama yetkisini tanımaktadır, aynı zamanda Uluslararası Adalet Divanının yargı yetkisini de tanımaktadır. PYD'ye, YPG'ye silah gönderenlerin bugün bu Uluslararası Adalet Divanının statüsünü tanımadığının da altını çizmek gerekir. Bunu da bir insan hakları, bir soykırım, bir faşizm uygulaması varsa o faşizm uygulamasını ileri süren tarafların takdirine ve milletimizin takdirine sunmak isterim. Onun için şunu yapmamak gerektiğini düşünüyorum, hamdolsun biz AK PARTİ olarak bunu yapmıyoruz ve bütün diğer siyasi partilerin de yapmadığını düşünmek istiyoruz: Bir kapalı alana girip dışarıda bir bahar havası varken güllük gülistanlıkken kapalı alanda panjurları kapatıp içeride, efendim, fanlarla buzdolabından karlar püskürterek kurt ulumalarıyla dışarıda bir kızılca kıyamet, fırtınanın olduğunu iddia etmenin ve bütün dünyaya da bu gerçeklik, bu perspektif ve bu gözlükle bakmanın doğru olmadığını düşünüyorum.

Bakınız, şu anda bir an için kendi anayasal düzenimizi kabul etmeyin, yargınızı kabul etmeyin, Hükümetinizin ve Parlatentonun yaptığı çalışmalara saygınız olmasın ama dışarıda bütün uluslararası sözleşmelere, küresel ve bölgesel insan hakları sözleşmesine taraf olan bir Türkiye Cumhuriyeti d,evleti var.

HABİP EKSİK (İğdır) – “Tanımıyorum.” dediniz.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) - Bugüne kadar Türkiye’de yaşanan pek çok insan hakları ihlalleri ve sağından solundan, şu kesiminden bu kesiminden, sosyalistinden komünistinden bütün çevrelerin zarar gördüğü darbe uygulamalarının ve darbe ürünü Anayasa’nın...

HABİP EKSİK (İğdır) – Bırakın AİHM’e gitsinler.

RECEP ŞEKER (Karaman) – Bir dinle ya, bir dinle ya!

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Bakınız, kıymetli hocam ne kadar dikkatli dinliyor, bakınız.

Bakin, bunları konuşuyoruz, ne kadar dinlerseniz bakınız gözlüğü bir kenara atıp özgürleşebilirsiniz.

HABİP EKSİK (İğdır) – Ama doğru düzenleme yapmıyorsunuz.

RECEP ŞEKER (Karaman) – Hâlâ konuşuyorsun ya.

BAŞKAN – Karşılıklı konuşmayalım sayın vekiller.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Kendinizin sadece gerçeklik olarak gördüğü gözlüğü bir kenara bırakırsanız gerçekçi görebilirsiniz.

HABİP EKSİK (İğdır) – AİHM’e gitsinler, bırakın.

BAŞKAN – Sayın vekiller... Habip Bey.

RECEP ŞEKER (Karaman) – Dinle bir. Maşallah her şeyi biliyorsun.

BAŞKAN – Habip Bey, ben seni görüyorum, kollarını sallamaya gerek yok.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Bakın, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin geçmişte idari pratik olarak gördüğü ve “Hiçbir şekilde Türk iç hukuk yollarına gitmeyin, doğrudan bize gelin, biz sizin yargınıza bakarız.” dediği o uygulamalar geride kaldı. Bugün Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Türkiye Cumhuriyeti devleti yargısının demokratik bir yargı olduğunu kabul ediyor ve hukuk devleti ilkelerine uygun, tarafsız ve bağımsız yargılama yetkisini haiz olduğunu kabul ediyor ve onun için 1990’lı yılların idari pratik hâlini almış, “İç hukuk yolları tüketilmeden bana getirin.” davasını bir kenara bırakıyor.

HABİP EKSİK (Iğdır) – Uluslararası Af Örgütü rapor yayınladı, rapor.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) - Onun için şu anda uluslararası toplum, İnsan Hakları Mahkemesi, Avrupa Konseyi, Avrupa Birliği Türkiye Cumhuriyeti devletinin anayasal düzenini tarafsız ve bağımsız yargılama yaptığı tezini kabul ediyor ve bu anlayışla iç hukuk yollarının tüketilmesi gerektiğini düşünüyor.

HABİP EKSİK (Iğdır) – Bırakmıyorsunuz insanlar AİHM’e gitsin. “On yıl nasıl süründürürüz, yirmi yıl nasıl süründürürüz.” onun hesabını yapıyorsunuz burada.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) - Bakınız, biraz önce burada konuşmalar oldu. Yahudilere o Nazi soykırımını gerçekleştiren Almanya’yı, Almanya uygulamalarını... Bakınız, Yahudi vatandaşlarımız var. Yahudileri âdeta FETÖ’cülerle, terör örgütü mensuplarıyla bir tutan söz ve eylemlerde bulunuldu.

Bakınız, şu anda...

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Onu siz yapıyorsunuz, siz!

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Müsaade ederseniz...

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Onu siz yapıyorsunuz. Hayret bir şey ya!

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Ama bakınız...

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Onu mu anladınız?

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Yok, sizin dediğinizden direkt o anlaşıyor.

Bakınız, bu ülkede Yahudi’siyle, Ermeni’siyle, Hristiyan’ıyla, Laz’ıyla, Çerkez’iyle, Türk’üyle, Kürt’üyle, Alevi’siyle, Sünni’siyle 81 milyonun kardeşliğini kabul etmek zorundasınız. Bizim bugün Türkiye’de yapmış olduğumuz uygulamalar gelişmiş demokrasilerin, Batı uygulamalarının ürünüdür, altını çizerek ifade ediyorum.

HABİP EKSİK (Iğdır) – Diğer halkları anmanız çok güzel.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Sayın Başkanım, herhangi bir satışmada bulunmuyorum.

BAŞKAN – Sayın Vekil, karşılıklı konuşmayalım lütfen.

Buyurun.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Çok da uzun tutmayacağım, hemen keseceğim.

Bakınız, şu anda Türkiye’deki bütün anayasal reformlar, yasal reformlar Türkiye Cumhuriyeti devletinin dünden bugüne hem anayasal hukuk düzeninin sivilleşmesini, demokratikleşmesini, hukuk devleti ilkeleri standartlarına kavuşmasını sağlamıştır hem de devletimizin hukuk standartlarının evrensel hukuk standartlarına yaklaşmasını sağlamıştır. Bu benim tezim değil; Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin, Avrupa Konseyi ve Avrupa Birliği üyesi ülkelerin yaklaşımı da bu istikamettedir.

Tabii, çok ifadeler oldu. Bakınız, altını çizerek ifade ediyorum, bugün Türkiye’de FETÖ’yle mücadeleyi sadece 17-25 Aralık sürecine değil daha gerisine götüren...

HABİP EKSİK (Iğdır) – Siz yaptınız.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) - ...AK PARTİ hükûmetleri, bugün FETÖ'nün Türkiye'yi ele geçirme, darbe teşebbüsüyle zapturapt altına alma girişimlerini başarısız bırakmıştır.

Bakınız, yıl 2011.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Siyasi ayağı da var.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Hepsine geleceğim.

2011'de MİT Kanunu'yla ilgili bir düzenleme yaptık, burada hukukçular var, eski, o dönemde Parlamentoda olan hukukçular var. Acaba MİT Kanunu'ndaki düzenlemeyi neden yaptık? Çünkü devletin içerisine yaklaşık kırk yıldır, 1960 sonrası, o 1960 darbesiyle o günden bugüne sızan terör örgütü Emniyet İstihbaratta ve askerîye içerisindeki yapısını MİT'e kaydırmaya çalışıyordu ve dedik ki: “Kardeşim, MİT'i ele geçirmene müsaade edemeyiz.” Burada yargılama süreçleri itibarıyla olaya tanık olan insanlar var. Hrant Dink cinayetinin arkasında da, Türkiye'de yargı kumpasları üzerinden yapılan suikastlerin, cinayetlerin de arkasında bu vardır. Onun için yapılan mücadele, bakınız, 2010 sonrasını söylüyorum: MİT Kanunu, özel yetkili mahkemelerin statüsüyle ilgili 2012'de yeniden yapılan düzenleme ve Yargıtay üye seçilme yaşının artırılması, haksız tutukluluk... Bugün Cumhuriyet Halk Partisinin içerisinde çok ciddi anlamda Ergenekon mağduru milletvekilleri var. Onların tahlisiyle ilgili de 4 ayrı yargı paketi yine bizim gayretlerimizle çıktı. (Gürültüler)

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Nasıl çıktı ya?

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Onun için sadece 17-25 Aralık süreci değil, ondan öncesine de...

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – “Savcısıyım.” diyordunuz Sayın Başkan.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Bakınız, tarih kitapları böyle büyük fotoğraf görerek yazılacak, yüzüylü bir kaleme ifade edecek.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Yanlış, yanlış, dersini çalışmamışsın.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) - Bakınız, bu ülkede AK PARTİ hükûmetleri öncesinde...

ERKAN BAŞ (İstanbul) – Ya, Allah aşkına, siz “Savcısıyız.” diyordunuz.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) - Bakın, çok güzel bir şey söylüyorum, bakın, dinlerseniz, bakınız, müsaade ederseniz.

ERKAN BAŞ (İstanbul) – Araya girmek istemiyorum da, siz “Savcısıyım.” diyordunuz.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – AK PARTİ hükûmetleri öncesinde...

ERKAN BAŞ (İstanbul) – Bak, biz o zaman da bunu anlatmaya çalışıyorduk.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Ya, müsaade edersen, bak, kardeşim. Ya, müsaade edin arkadaşlar.

ERKAN BAŞ (İstanbul) – Ama o zaman da dinlemediğiniz için oldu.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Müsaade ederseniz...

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Sağlığa gel.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Sağlığa geliyorum, bu mücadeleyi ifade edeceğiz ya, mücadeleyi ifade edeceğiz. (Gürültüler)

ERKAN BAŞ (İstanbul) – Sayın Özkan, bir cümle gireceğim.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Şimdi, 2002 öncesi dönemde FETÖ'nün devlet içerisindeki yapılanmasıyla ilgili ne var ne yok biliyoruz.

BAŞKAN – Efendim, karşılıklı konuşmayalım lütfen. Lütfen karşılıklı konuşmayalım.

ERKAN BAŞ (İstanbul) – Bak, o zaman da anlatıyorduk, dinlemiyordunuz.

BAŞKAN – Size söz verdim efendim, size söz verdim.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Tabii, gerçekleri söylüyorum.

BAŞKAN – Söz verdim, konuştunuz.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Ben de söz istiyorum.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Müsaade ederseniz, bakın, biz sizleri dinledik.

ERKAN BAŞ (İstanbul) – O zaman da anlattık, dinlemediniz.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Müsaade ederseniz...

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Sen savunuyordun ya!

CAHİT ÖZKAN (Denizli) - 2002 öncesi dönemde devlet içerisinde bu terör örgütünün ne kadar yerleştiğini ifade eden bir rapor var.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Siz yerleştirdiniz, kim yerleştirdi?

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Müsaade et.

ERKAN BAŞ (İstanbul) – Ya, biz söyledik, siz dinlemiyordunuz.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Müsaade ederseniz...

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Sen savunuyordun ya.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Doğru söylüyor.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Sayın Başkanım...

BAŞKAN – Arkadaşlar, lütfen, karşılıklı konuşmayalım, lütfen.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Bakınız, gerçekleri duymak acı olabilir ama bu gerçekleri duymak zorundasınız, gerçekler acıdır ama bunları mutlaka duymak zorundasınız.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Sen savunuyordun, sen ya!

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – 2002 öncesi dönemde Türkiye’de devlet içerisindeki FETÖ terör örgütünün...

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Kanal kanal geziyordun ya.

BAŞKAN – Arkadaşlar, lütfen, karşılıklı konuşmayalım.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Hoşunuza gidecek şeyler var, dinleyin bakın ya, faydalanacaksınız.

2002 öncesi dönemde devlet içerisinde FETÖ terör örgütünün ne kadar yapılandığına ilişkin elimizde bir rapor var. Kim yazdı o raporu? Bakınız, hiçbir zaman AK PARTİ Hükûmetlerini görmedi, AK PARTİ Grubunu da görmedi; Necip Hablemitoğlu “Köstebek” isimli kitabında ayrıntılı bir şekilde yazdı. Necip Hablemitoğlu’nun o yazdığı kitap henüz daha bu kadrolar hükûmete, partiye ve Meclise gelmeden önce devletin içerisine hâkim olduğunu ifade ediyor. (Gürültüler)

Şimdi, ifade ediyorum müsaade edersen.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Siz o zamanlar...

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Sayın Tanal, size çok sözüm var, bekleyin.

Bakınız, şu anda ifade ediyorum.

(AK PARTİ ve CHP sıraları arasında karşılıklı laf atmalar)

BAŞKAN – Sayın Tanal, lütfen...

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Bakınız, Sayın Cumhurbaşkanımız...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Başkanlık yaptığın derneğin tüm üyeleri cezaevinde ya.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Hoşunuza gidecek.

BAŞKAN – Sayın Tanal, lütfen, oturur musunuz?

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Sayın Cumhurbaşkanımız dedi ki: “Bu ülkede FETÖ terör örgütünün...”

BAŞKAN – Lütfen...

(AK PARTİ ve CHP sıraları arasında karşılıklı laf atmalar)

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Hayır, bak, bak. Şimdi burada herkes duyamaz diye, Sayın Tanal, burada herkes duyamaz diye Genel Kurulda açıklayacağım onları -sizin iltisakınız- bakın, bunları Genel Kurulda açıklayacağım

(AK PARTİ ve CHP sıraları arasında karşılıklı laf atmalar)

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Başkanlık yaptığın derneğin üyeleri cezaevinde...

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Burada biz konuya bağlı kalalım.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – ...sen burada Meclistesin ya.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Şu anda biliyorsunuz Pelsinvaya’daki FETÖ terör örgütünün elebaşı bir kişiye dedi ki: “Şefaathakkım olsa şefaathederim.” Kime dediğini aklınızda tutun siz, bana söylemeyin.

Ve hamdolsun Sayın Cumhurbaşkanımıza, ak kadrolara da bedduaların tamamını gerçekleştirdi. Demek oluyor ki biz hamdolsun o şeytanın beddualarını kazanmakla bu millet için ne kadar doğru işler yaptığımızı biliyoruz.

Bakınız, şu anda yapılan bu yasal düzenleme, bugüne kadar Türkiye’de ve dünyada millî birlik, beraberlik, ulusal bütünlüğümüz, devletimizin bekasına yönelik tehlike ve tehditler karşısında başkaca gelişmiş bir demokrasi ne yapması gerekiyor idiye onu yapıyor.

Bakınız, Cumhuriyet Halk Partisi eski milletvekili söyledi.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Ya yapmayın ya, kimin aklıyla alay ediyorsunuz ya siz?

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Şimdi, Cumhuriyet Halk Partisi eski milletvekilimiz söyledi, “Ben Avrupa Parlamentosunda toplantıdaydım.” dedi.

Hocam, size gerçekten hürmet ediyorum. Yani biz burada ideal yasanın, “de lege feranda”nın peşinde koşuyoruz ve Genel Kurula kadar da bu yasa tekemmül edecek.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Bu mu ideal yasa?

HABİP EKSİK (İğdır) – Zulüm yasası ya.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) - Dedi ki: “Efendim, bize dediler ki: ‘Yahu, bu Parlamentoda aldığınız kararlar nedir? Türkiye Cumhuriyeti devletinin birliğini beraberliğini ta Pensilvanya’daki birisi mi tehdit ediyor?’” Cumhuriyet Halk Partisi eski milletvekilimiz de bakınız -takdir ettim, tebrik ettim, öptüm- “‘Yahu, 11 Eylüldeki saldırıları ta Afganistan’da peştamalla dolaşan adam gerçekleştiriyor da Pensilvanya’da sizin koltuğunuzun altında o ihaneti gerçekleştirenler Türkiye’yi tehdit edemez mi?’ dedim, sustular.” dedi. Bakın, burada da sustuk. Yani demek oluyor ki birisi...

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Ne dediğini anlamadık ki, ne anlatıyorsun?

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – İşte o gözlükleri attığın zaman anlarsın Sayın Şeker.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Benim gözlüğüm yok.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Onun için, özetle ifade ediyorum; bakınız, düşünce ve ifade özgürlüğü... Biraz önce “dinî pratiklerin mağduriyetini yaşayan” dedik. Sosyalizm de güzeldir saygı duyana, inanana. Herkes kendi gittiği yola gidecek; biri sosyalist, biri liberal olacak, biri konservatif olacak; biri dine inanacak, biri çenesini tutacak ama kimse bir başkasının dinî uygulamalarını, inancını dinî pratik mağduriyeti olarak gösterip oradan kendi inancına saygı duyup başkasının inancını töhmet altında bırakamaz.

Özetle ifade ediyorum, şu anda yaptığımız yasal düzenlemeye katkısı bulunan bütün milletvekillerinin, Komisyon üyesi olsun olmasın, hepsinin ideal yasalar peşinde tekâmül edecek, tekemmül edecek bu yasal düzenlemeye katkı verdiğine, vereceğine inanıyorum. Genel Kurul aşamasına kadar, son ana kadar bu Parlamentoda -tek adam, tek rejim nereden çıkıyorsa, nereden çıkarıyorsanız- son ana kadar...

BARİŞ ATAY MENGÜLLÜOĞLU (Hatay) – Nereden çıkarıyoruz acaba?

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Bakınız, ben size sayısını vereyim, o zaman saygı duyun. Bugün Parlamentoda sadece 24 Hazirandan sonra yaptığımız yasal düzenlemelerde 26 tane madde komisyon ve Genel Kurulda değişikliğe uğramış. Kaç madde yaptık zaten? 80-90 madde yaptık, 26 tanesini komisyonda ve Genel Kurulda değiştirmiştir.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Hangi kanunda?

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Demek oluyor ki ya, bütün milletvekillerinin katılımıyla gerçekleştirilen bu komisyon çalışmaları ve Genel Kurul çalışmaları demokratik hukuk devletinde, demokratik anayasal düzende, demokratik bir şekilde gerçekleştiriliyor. Burada birbirimizi ajite ederek değil, birbirimize saygı duyarak ve sözümüzü dinleyerek, sonuç alıcı katkı sunmamız gerektiğini düşünüyor, bunu ifade ederek sizleri saygıyla muhabbetle selamlıyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Sayın Başkan, usul açısından...

HABİP EKSİK (İğdır) – Sayın Başkan, usul açısından söz istiyorum.

BAŞKAN – Bir dakika... Bir dakika...

HABİP EKSİK (İğdır) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Vereceğim, sana da söz vereceğim.

HABİP EKSİK (İğdır) – Usul açısından söz istiyorum.

BAŞKAN – Otur, sana da söz vereceğim. Lütfen...

Tabip Odası yetkilisine söz veriyorum...

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Sayın Başkan, bize usul açısından bir söz verebilir misiniz?

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) – Konuşmayla ilgili bir şey...

BAŞKAN – Hocam, bir dinleyelim de beş dakika konuşacak, lütfen.

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) – Bir dakika benimki. Bir dakika çünkü umut verici...

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Usul açısından ben de söz alabilir miyim?

3.- İstanbul Milletvekili İbrahim Özden Kaboğlu'nun, Denizli Milletvekili Cahit Özkan'ın yaptığı açıklamasındaki bazı ifadelerine ilişkin açıklaması

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) – Sayın Özkan umut verici bir cümle telaffuz etti konuşması içerisinde. Anayasa madde 38 son fıkra “Uluslararası Ceza Divanına taraf olmanın gerektirdiği yükümlülükler hariç olmak üzere vatandaş, suç sebebiyle yabancı bir ülkeye verilemez.” diyor. Bu, 2004 Anayasa değişikliğinde madde 38’e eklenen fıkra fakat henüz tanımadık, Türkiye henüz tanımadı Uluslararası Ceza Mahkemesinin yetkisini. Bu beyanınızı AK PARTİ Grubu olarak Uluslararası Ceza Mahkemesinin yetkisini tanıma vaadi olarak alabilir miyiz?

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Bakınız, şu anda benim söylemek istediğim şey şu: Bakınız, şu anda ister konsey üyesi, Avrupa Birliği üyesi olsun ya da başka bir ülke, Türkiye Cumhuriyeti devletiyle ilgili, başka gelişmemiş ülkelerdeki, demokrasisi geri kalmış ülkelerdeki yorumları yapmıyor. Bakınız, ister statüyü tanıyın tanımayın, Uluslararası Adalet Divanı savcısı eğer böyle bir şikâyet olsa bunu tanımasak dahi yorum yapabilir. Türkiye’yle ilgili 1 tane soykırım, faşizm uygulamaları gibi, böyle bir yorum yok ki Hocam yani yorum dahi yok diyorum.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Roboski var, Roboski var.

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – İlla tanımak değil, illa orada yargı yetkisiyle ilgili değil.

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) – Şu bakımdan söylüyorum: Tabii ki hukuken konuşuyoruz Sayın Başkan, hukuken söylüyorum. Yani bu bir tanıma...

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Şunu söyleyeyim Hocam, çok güzel, kısaca söyleyeyim: Biz bugüne kadar “Parti kapatma zorlaşsın.” dedik, maalesef destek bulamadık. Destek vererseniz, Allah’ın izniyle, insan hakları, özgürlükler, demokrasi noktasında ulusal ve uluslararası bütün ilkeleri hayata geçirecek desteği buluruz ama destek verin sadece.

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) – Ben, o zaman, AK PARTİ’nin Uluslararası Ceza Mahkemesinin yetkisini...

HABİP EKSİK (Iğdır) – O zaman 5’inci maddeyi çekin. Çekin 5’inci maddeyi, biz de destek verelim.

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) – Bir saniye... Cümlemini tamamlayayım arkadaşlar, cümlemini tamamlayayım.

Şu hâlde AK PARTİ’nin Uluslararası Ceza Mahkemesinin yetkisini Türkiye tarafından tanıyacağı konusunda, bu konuda iş birliği yapabileceğimiz konusunda...

CAHİT ÖZKAN (Denizli) – Hocam, benim dediğimle ilgili karar vermeyin. Siz o konuda düşünce özgürlüğünü de... Bizim yaptığımız işler, bizim yaptığımız bütün reformlar insan hak ve özgürlüklerini güvence altına almayı hedefliyor.

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) – Bunu bir örtülü vaat olarak alabiliriz.

BAŞKAN – Hocam, teşekkür ederim.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Başkan, ben de usul açısından... Oraya hiç tartışmadan söz veriyorsunuz ama biz söz isteyince açmıyorsunuz mikrofonu. Açıkça bizim konuşmamıza yanıt verdi ve yorum yaptı, bizim cevap hakkımız var.

BAŞKAN – Vereceğim, vereceğim.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Ne zaman?

II.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER(Devam)

A)KANUN TEKLİFLERİ(Devam)

1.- Sağlıkla İlgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi(2/1186)(Devam)

BAŞKAN – Neyse, tabip odasını dinleyelim.

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ TEMSİLCİSİ AV. MUSTAFA GÜLER – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Anayasa'nın 135'inci maddesine göre, 6023 sayılı Yasa'yla bu Meclisin kurmuş olduğu, İsmail Bey'in de bir dönem Kayseri Tabip Odası Başkanlığını yürütmüş olduğu, tabipliğin kamu ve kişi yararına geliştirilmesine ve halkın sağlığını korumaya görevlendirilmiş olan Türk Tabipleri Birliği adına öncelikle sizleri saygıyla selamlıyorum.

Şimdi, bu yasanın çerçevesine ilişkin olarak Türk Tabipleri Birliğinin genel yaklaşımına ilişkin, Sayın Başkan, Sinan Bey buna ilişkin bir açıklamada bulundu. Genel olarak, şimdi, insan haklarıyla bağlantısı çerçevesinde Anayasa'ya ilişkin birkaç hükmü sizlerle paylaşacağım; sonra da hükmün neyi getirdiğini, bu getirilen teklifin nasıl bir risk içerdiği meselesini sizlerle paylaşmaya çalışacağım.

Şimdi, Anayasa'mızın 25'inci maddesi -kuşkusuz bunu biliyorsunuz ama hepimizin bilgi eşitliği anlamında izninizle bunu hatırlatayım- "Herkes, düşünce ve kanaat hürriyetine sahiptir. Kimse, düşünce ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamaz; düşünce ve kanaatleri sebebiyle kınanamaz." şeklinde ifade içeriyor. 26'ncı maddesi düşünce ve kanaatleri sadece taşımayı değil, bunları benimsetebilmek için yayma hakkını da kişilere tanıması vaziyette.

Anayasa'nın 15'inci maddesi -bu temel hak ve özgürlüklerin içerisinde düşünce özgürlüğü- bu temel hak ve özgürlüklerin sınırlandırılmasına ilişkin olarak da "temel hak ve hürriyetlerin kullanılmasının durdurulması" hükmünü içerir. Burada da der ki: "Kişinin yaşama hakkına, maddi ve manevi bütünlüğüne dokunulamaz." Yaşama hakkına, maddi ve manevi bütünlüğüne dokunulamaz; çalışma hakkı kişinin kendini geliştirme hakkı bağlamındadır ve bu kapsam içerisinde değerlendirilir. "Kimse, düşünce ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamaz ve bunlardan dolayı suçlanamaz." der.

Yine, Anayasa'mızın 38'inci maddesi -"masumiyet karinesi" olarak geçer- "Kimse, suçluluğu hükmen sabit oluncaya kadar suçlu kabul edilemez; herkes masumdur." der.

Son hüküm olarak da kanun önünde eşitlik, "Herkes kanun önünde eşittir, hiç kimse diğerinden farklı olarak değerlendirilemez." hükmünü içerir.

Şimdi, bu anayasal kurallar çerçevesinde mevcut teklife baktığımız zaman, mevcut teklif... Önce, bu teklifle ilgili olarak "Ne yapılacak? Ne getiriyor?" meselesine ilişkin, bir yargı kararı yok efendim, hiçbir yargı kararı olmaksızın bütünüyle bir idari değerlendirmeyi tarif ediyor, bütünüyle idari değerlendirme. Bu idari değerlendirme, kişilere yönelik olarak -biraz önce açıkladığım- düşünce ve kanaatlerinden dolayı kişileri belli yerlerde kodlayan bir sistematik izliyor. Bu zamana kadarki yargıya bildirilmiş olan şeyler de bunu ifade ediyor. Zaten ortada bir terör örgütüyle irtibat, iltisak vesaire dediğimiz şey, Türk Ceza Kanunu'nda suç olarak tanımlanmış olan bir fiil olsa buna ilişkin olarak bir yargı kararı zaten yürüyor fakat burada konuştuğumuz şey, tekrar altını çiziyorum, hiçbir yargı kararını ifade etmiyor, istihbarat raporlarına dayalı olarak bürokratik mekanizmalar içerisinde kişilere düşünce ve kanaatlerine yönelik olarak yöneltilmiş olan suçlamaları tarif ediyor. Bu çerçeveden baktığımızda da keyfi değerlendirmeler yapılması riskini içeriyor.

Sayın Bakan Yardımcısının kanunun geneline ilişkin görüşmelerin sonundaki açıklamaları çerçevesinde şunu lütfen hatırlatayım: Demişti ki: "Son üç aydır biz kişinin kendisinden kaynaklanmayan hiçbir şeyi güvenlik soruşturmalarında aleyhine değerlendirmiyoruz." Güzel ama bu kendilerinin belirlediği bir şey. Üç aydan önce bu başka türlü değerlendiriliyordu, üç aydan sonra da başka türlü değerlendirilmesinin önünde bir engel yok; böyle bir riski içeriyor, bunu sizlerle paylaşmam gerekir.

Peki, bu risk gerçekleştiği zaman tabip ve dış tabiplerine ilişkin olarak nasıl bir durum gerçekleşecek? Mecburi hizmet sadece tabiplerde olduğu için, dış tabiplerinde bir yaptırım eksik kalıyor. Altı yüz gün müddetle tabiplerin mesleklerini hiçbir biçimde icra edemeyeceklerini söylüyor efendim. Altı yüz gün dediğiniz şey, kişinin mecburi hizmetinin maksimumudur, sınırır. Bu sanyorum şöyle

bir yaklaşımla getiriliyor: “Arkadaşları mecburi hizmete giderken bu niye mecburi hizmete gitmesin? Bunu mecburi hizmete gönderemediğimize göre o zaman beklesin.” denilen bir şey. Efendim, mecburi hizmete gidememek kişiye verilmiş olan bir ödül değil. Bu arkadaşlarımız zaten kamu hizmetine girmek istiyorlar, kendilerinden kaynaklanmayan bir idari değerlendirmeye, bir sebeple bu kişiler kamu hizmetine giremiyorlar. O nedenle, kamu hizmetine girememek bir ödül olmadığı için altı yüz gün müddetle beklemesini söylemek de haklı bir yaptırım olmasa gerektir. Bu altı yüz gün içerisinde bu insanların sosyal güvenliklerinin ne olacağı meselesi de ayrı bir sorun olarak duruyor.

Şimdi, diş hekimleri ve tabiplerle ortak olan iki yaptırımı daha var. Bunlardan biri, çalışma alanlarını kısıtlıyor, Sosyal Güvenlik Kurumu ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarıyla anlaşma yapmış olan herhangi bir sağlık kuruluşunda çalışması yasaklanıyor. Sadece Sosyal Güvenlik Kurumu değil, bütün kamu kurum ve kuruluşlarından herhangi biriyle anlaşma yapmış olan yerlerde çalışmıyor. Hekimler bakımından baktığımızda “İş yeri hekimliği yapılabilir.” denilmişti yine genel görüşmeler içerisinde, imkânsız. Çünkü iş yeri hekimliği, biliyorsunuz, Sosyal Güvenlik Kurumuna rapor etmek üzerine tanımlanmış olan bir iştir. İki güne kadar rapor verme yetkisi vardır ve bu yetki de Sosyal Güvenlik Kurumuyla bağlantılı çerçevede yürür. O bakımdan, onun da yapılması mümkün değildir. Olabilirse, sadece muayenehane açmaktan başka imkân tanınmayan bir alan.

Son yaptırım ise bütünüyle mesleki yetkinin kısıtlanmasıdır. Bu kişilerin düzenlemiş olduğu raporların yargı organları ve idare tarafından herhangi bir karara ya da işleme esas alınamayacağını söylüyor. Böyle bir şeyi söylediğimiz zaman, bu kişilerin mesleki yetkilerini ömür boyunca kısıtlamış olduğumuz gibi, bunun pratik uygulamasına ilişkin olarak da çok büyük zorluk arz ettiğini sizlere arz etmek isterim. Çünkü Şemdinli’den Çorlu’ya kadar, Marmaris’ten Artvin’e kadar her yerdeki bütün idari birimlere ve bütün yargı organlarına sürekli güncellenen bir sakıncalı hekim ve diş hekimleri listesi göndereceksiniz ve gelen raporlarda, gelen belgelerde, gelen reçetelerde, her birisinde de altındaki hekimler sakıncalı mı değil mi değerlendirmesini yapmasını isteyeceğiz. Sakıncalı kıldığımız gibi, bu sakıncalılıklarını da neonla ışıklandırıp daha parlak hâle getiriyoruz, herkesin bilmesini sağlıyoruz. Tapu dairesindeki memurdan eczanedeki kalfaya kadar, noterdeki kâtime kadar herkesin “Bak, bu sakıncalıdır.” diye bilmesine sebep olan bir sonuç ortaya çıkacak.

Peki, bu şekilde bir sonucun ortaya çıkmasına vesile olan güvenlik soruşturmaları hangi titizlikle yapılıyor? Esasen bilmiyoruz ama bildiğimiz birkaç şey var, onlar da güvenlik soruşturması sebebiyle atanamayan hekim arkadaşlarımız adına açılan davalarda bazen idare sunuyor, bazen sunmuyor. Hiç sunmadığı var, “Biz onu imha ettik.” dediği var. Mesela Diyarbakır İdare Mahkemesinde buna ilişkin karar verilmiş, hiç sunmuyor. Neye ilişkin değerlendirme yaptığını kişi bilmediği gibi, biz de avukat olarak gittiğimizde orada sadece -“gizli” ibaresiyle gönderiyorlar çünkü- görebiliyoruz, örneğini alamıyoruz; o nedenle sizlere örneğini ne yazık ki gösteremiyorum. Ancak, bu örneklerle baktığımız zaman, kişilerle ilgili olarak, mesela dava açıldığına ilişkin bilgiyi söylemiş, dava açıldığına ilişkin bilgiyi söylemiş ama beraat ettiğine ilişkin bilgiyi söylememiş “Terör örgütü propagandasından hakkında dava açılmıştır.” demiş, bununla bağlantılı olarak Sağlık Bakanlığımız güvenlik soruşturmasında olumsuz değerlendirmiş ancak bu çocuk beraat etmiş. Beraate ilişkin hiçbir bilgi yok ve bu, güvenlik soruşturmasından sonra beraat etmiş filan değil, öncesinde olan bir şey. O nedenle, ciddi eksiklikler olan şeyler var.

Son olarak şunu söyleyeyim: Mesela çok örnekti, seneler önce olan, çocuk tıp fakültesini bitirmiş, diş hekimliği fakültesini bitirmiş, 2’nci sınıfta işte bilmem neredeki bir basın açıklamasında görülmüş, bu kadar; hakkında bir dava yok, hakkında bir soruşturma yok, hakkında bir disiplin yaptırımı yok ama sadece orada görülmüş olmakla ya da orada bulunmuş olmakla vesaire şeylerle itham ediliyor.

Tekrar başa döndüğüm zaman, bu ithamların hepsi, takdir edersiniz ki düşünce ve düşünceyi açıklama hürriyeti içerisinde, Anayasa’da 25, 26 ve 15’le güvence altına alınmış olan hakları içerisinde. Böyle baktığımız zaman, bütün bunlar düşünce ve kanaat özgürlüğü içerisinde. Anayasa’ya aykırı, sayın grup başkan vekilinin söylediği, evrensel düzenlemelerimizin hepsine aykırı ama bunların hepsinden öte vicdana aykırı bir düzenlemeyle karşı karşıya olduğumuza ilişkin kanaatimizi sizlerle paylaşıyorum.

Teşekkür ediyorum.

Saygılar sunuyorum sizlere.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum.

Şimdi, Cumhuriyet Halk Partisi Grup Başkan Vekili Sayın Özel...

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Bana bir söz verecektiniz, Özgür Bey’in hakkına engel olmak istemem ama...

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Sayın Başkan, sadece bir soru soracağım ama.

Mağdur bir KHK’li doktor arkadaşımız Komisyon önünde bekliyor ve ne yaşadığını anlatmak istiyor. Komisyonunda biz milletin vekilleriyiz, bu milletin aslından bir kardeşimiz KHK’li bir doktor konuşma talep ediyor. İyi olur diye düşünüyorum, konuşursa gerçekten üzerinde saatlerce konuştuğumuz bir konu hakkında mağdur olan kişinin konuşmalarını dinlemiş oluruz.

BAŞKAN – Sayın grup başkan vekili konuşsun, ondan sonra, aradan sonra konuştururuz efendim.

Buyurun Sayın Özel.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Sayın Başkan, değerli Komisyon üyeleri, Komisyonu takip eden değerli milletvekilleri, geçmiş dönemde birlikte görev yaptığımız Değerli Bakanımız, değerli bakan yardımcılar ve basın değerli temsilcileri, ayrıca Türk Eczacıları Birliğinin Sayın Genel Başkanı, Türk Tabipleri Birliğinin değerli temsilcileri, merkez konsey üyeleri; herkesi saygıyla selamlıyorum.

30’lu yaşlarımın ortasında ilk kez milletvekili olduğumda ilk girdim salonlardan bir tanesi buydu, fiziki şartları değişti, öbür ana binadaydı ama ben bu Komisyonun bir üyesiydim ve bu Komisyonunda dört yıl boyunca çok ciddi çalışmalar yaptık hep beraber. Onun öncesinde de Türk Eczacıları Birliğinin Genel Sekreteriyken, bu Komisyonunda halk sağlığıyla ilgili, eczacının, bir sağlık emekçisi olan eczacının menfaati ile kamunun menfaatini birlikte telif mecbur bir meslek örgütünün mensubu olarak, herhâlde bir altı yedi yıl boyunca da bu Komisyona gelip arka sıralardan izlemişliğim, komisyon başkanlarının müsaadesi ölçüsünde de söz hakkını kullanmışlığım var.

Bu Komisyonun yeni üyelerine “Hayırlısı olsun.” dedik ama bu Komisyonun yeni üyelerine ve siz Değerli Başkana, geçmişten gelen bir siyasi angajmanla değil, Komisyonunda geçirilmiş uykusuz saatlerin, günlerin, gecelerin birikimiyle bir şeyi öneririm. Bu Komisyon herhangi bir komisyon değil. Bu Komisyon aslında elbette herkesin kendi siyasi görüşüne göre çünkü sağlıkla ilgili alınan kararlar, hani, bazen “Bunlar partilerüstü.” deriz ya, evet, partilerüstü yaklaşımların olduğu günler olacak ama bunların hepsi fevkalade siyasidir. Çünkü “politika” dediğiniz şey öncelik belirleme işidir. Kaynaklar maalesef kısıtlıdır, kaynakların nasıl harcanacağına da partilerin politikaları karar verir. Politika belirlemek de kaynakların nasıl yönetileceğine ve hangi önceliğin tercih edileceğine yönelik bir şeydir, bununla ilgili yapılan tartışmaların, ki her birisi çok kıymetlidir. Dahası, siyaseti keşke bu temel denklem üzerine oturtsak, vatandaş bu denklemi kimin kendisi açısından nasıl çözdüğüne, kime öncelik verdiğine, hangi sağlık politikalarına... Örneğin önleyici sağlık politikalarına, koruyucu sağlık politikalarına mı önem veriliyor, yoksa bu işler aksıyor, aksıyor, aksıyor, sonra bir yandan

vatandaş tedavi ediliyor, bir yandan ilaç kartelleri zengin mi oluyor; mesela birçok konuda “yerlilik ve millilik” vurgusu varken nasıl ilaçta patent kanunları çıkarıyoruz, nasıl güvencelerle kimleri koruyoruz, kolluyoruz; bunlara bakılsa ve bunun üzerinden objektif değerlendirmelerle partilerin tutumları değerlendirilse ve vatandaş karneyi buna göre verse aslında hem siyaset siyaset gibi olacak hem bu dünya daha yaşanabilir bir dünya olacak hem de siyasi partilerin emeklerinin sonunda tekrar gittikleri sandıkta aldıkları karneye göre yapacakları icraatlar çok daha halktan yana, çok daha hastadan yana, çok daha kamudan yana politikalar olacak. Ama yine de bu Komisyon, benim takip ettiğim birçok komisyondan farklı olarak, ağırlıklı olarak üyelerinin birer meslektaşlık bağıyla birbirine bağlı olmasından dolayı meseleyi daha çok müzakere ederek, söz kesmeyerek, sözü sınırlandırmayarak ve özellikle Komisyona dışarıdan gelecek katkıları alabildiğince fazla, sınırsız alarak kaliteli yaşamaya en çok yaklaşan komisyonlardan bir tanesidir. Bunun böyle olmasını ümit ediyoruz ve bu müzakerelerin de bu yönüyle sürmesi gerektiğini özellikle hatırlatmak istiyoruz.

Şimdi, kanunla ilgili konuşacağımız zaman, bir grup başkan vekili refleksiyle falan da değil... Yani meseleyi doğru teşhis etmek lazım, bir şey yapmaya çalışıyoruz. O yapmaya çalıştığımız iş nereden kök alıyor, bu Komisyonda karar verecek milletvekilleri kendi vicdanlarıyla bir karar verecekler, el kaldıracaklar, indirecekler ama hangi talep karşılanıyor, hangi sonuç doğacak ve bu neye karşılık gelecek bugün bir görmek lazım. Aslında bugün, Komisyonunuza sevk edilmiş olan kanun teklifi açıkça bir turnusol kâğıdı niteliğinde çünkü tam da 24 Haziran sonrası tamamen uygulanmaya başlanmış olan, 16 Nisan referandumuyla kabul edilmiş olan ve bizim “rejime kasteden bir Anayasa değişikliği” olarak gördüğümüz, sizin “yeni yönetim sistemi” dediğiniz meselenin kendisiyle son derece ilgili.

Öncelikle, iddia odur ki elimizde bir kanun teklifi var. Sayın İsmail Tamer’in, Sayın Mustafa Açıkgöz’ün, Değerli Meslektaşım Hacı Bayram Türkoğlu’nun, Sayın Ahmet Demircan’ın, Sayın Recep Şeker’in ve Sayın Arife Polat Düzgün’ün altına imza attığı bir kanun teklifiyle karşı karşıyayız ama bir gerçekle karşı karşıyayız, hepimiz biliyoruz ki, sağır sultan biliyor ki, bütün Türkiye, bütün dünya biliyor ki bu bir kanun teklifi değil; bu bir kere bir torba yasa, torba yasa teklifi, hatta torba yasa tasarısı. Neden? Ben hukukçu değilim ama hani hukukta “yemin kanıtına başvurma” diye bir şey var ya burada bu 6 arkadaşımızı en sıkıntıya sokacak şey yemin kanıtına başvurmadır, hadi çıksınlar ve yemin etsinler; “Biz, altımız bu teklifi her birimizin kendi meslek alanlarıyla ilgili tespit ettikleri sorunlar doğrultusunda bizim kendi içimize doğan ama mesela...” Hani en az kim alınır, Hacı Bayram Türkoğlu alınır, mesela sorarım, Hacı Bayram Bey, örneğin yardımcı eczacılık, örneğin reçetesiz ilaca 20 bin lira ceza uygulaması, aksayan birtakım değişiklikler; bunlarla ilgili sorunu hangi kanallardan tespit ettiniz? Türk Eczacıları Birliğiyle hangi görüşmeleri yaptınız, hangi yazıları yazdınız? Hangi etki değerlendirmelerini nereden temin ettiniz? Ve bunun sonucunda, hadi bunları çıkardınız, kanun teklifini imzalayıp vermek yerine -ki sevk edilsin- Sayın İsmail Tamer’le, Mustafa Açıkgöz’le, Recep Şeker’le bir koordine kurup 6 maddelik bir kanun teklifiyle 45 maddelik bir torbayı “Gelin 6 tane can kol kola girelim, bir sağlık torbası yapalım...” Kaldı ki Binali Yıldırım diyor ki: “Yeni yönetim sistemimizle Mecliste sadece kanun teklifi verilebilecek, tasarı olmayacak, torba yasa tekniği, ki benim de hiç hoşuma gitmeyen, haz etmediğim torba yasa tekniği tamamen tarihe gömülecek.” Kampanya buydu, bunlar anlatıldı. E doğru, milletvekilleri birer birer, kendi bilgi, birikim, deneyimle seçmeninden ve kendi tespit ettikleri sorunlardan kanun teklif edeceklerse, bu işlere bakanlıklar karışmayacaksa nasıl oluyor da oluyor bir torba yapma konusunda bir kooperatif kuruluyor? Torba yasa kooperatifi. İhtiyaç var mı? Yok. Doğru mu? Değil çünkü mesela neden? Sayın Hacı Bayram Türkoğlu eczacılık alanıyla ilgili 5-6 maddelik teklifi verseydi, bu teklifte şu anda görünen bir mutabakat var çıkan maddeleriyle falanıyla, onun işi bitmişti. Gidip, nice daha iyi, vatandaş yararına, kamu yararına kanun teklifleri için zamanını kullanacakken, çünkü ilk 5 maddelik, 4 maddelik müzakerelerde –ki kendisiyle madde 1’inde bitti,

geçti- burada sabaha kadar durdu, bugün duracak. Usul ekonomisi açısından yanlış, bireysel enerjinin doğru kullanımı açısından yanlış, milletin verdiği görev gereği, görevini doğru yapmak için yanlış. Bir kooperatif kurmuşlar, birbirlerinin ayağına pranga vuruyor 6 milletvekili. Oysa torba yok, Binali Bey “Yok.” dedi. Mehmet Uçum “Olmayacak.” dedi. Bülent Turan, şimdi boşuna mütebessim bir ifade almadı yüzün, televizyonda önlü arkalı çıktık, ben torba yasalara vurdum da vurdum, o da dedi ki: “Yahu Özgür Bey torba yasadan şikâyetçiye, yok. Yani ‘Torba yasa nedir?’ Torba yasada, bir torba açarsın, içine bütün bakanlıklar acil ihtiyaçlarını atarlar, hatta bu torba yasa 30 madde diye gelir, 70-90 madde olur, hurca döner, bir şey döner, çuval olur, bilmem ne olur. Yeni sistemde bu iş bitecek.” Bitmiş mi arkadaşlar?

BÜLENT TURAN (Çanakkale) – Özgür Bey, tek bakanlık var ama tek bakanlık.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Tamam, tek bakanlık, ben başka bir şey söylüyorum. Yahu, daha önce de farklı bakanlıklar hâlinde getirdiniz. Bir de siz “tek bakanlık” deyin, bir dahaki çok bakanlıklı torbada Özgür Özel daha çok konuşur o zaman bu konuda. Eğer önünüzü kesiyorsanız, torbaları tek bakanlıkla sınırlayacağız...

Milletvekilleriniz koopere olmuşlar...

BÜLENT TURAN (Çanakkale) – Sayın Özel, paslaşmak ayıp değil ki yahu.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Sayın Özel, bana bir soru sordun, ben eczacıların birlik başkanıyla...

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Sana sormadım soru.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – ...defalarca konuştum.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – İsmail Bey, soruyu ben Hacı Bayram Türkoğlu’na eczacılık özelinde sordum. Sana başka soru sorarım, mesela Türk Tabipleri Birliğiyle yaptığımız toplantının tarihini sorarım, tamam mı? O başka bir şey.

Ben bir mantığı anlatıyorum. Hayatın olağan akışında, getirdiğiniz sistemde teklif meselelerini torba yapmak makul değildir, doğru değildir, yapılmamalıdır, olamaz zaten. Şimdi, Sayın Tamer, hani yemin kanıtına başvuracak olsak, sizi bir yemine davet etsek, siz buradaki her şeyi...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Yok, yemine gerek yok, ben dürüst çalışıyorum.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Bakanlıkların hiçbir telkini olmadan, kendi özgür iradenizle...

BÜLENT TURAN (Çanakkale) – Niye olmasın bakanlık telkini?

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Yahu işte anlatacağım şimdi “Niye olmasın?”ı.

BÜLENT TURAN (Çanakkale) – Beraber çalışacağız ya.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Anlatacağım bakanlığın telkininin niye olmayacağını.

BÜLENT TURAN (Çanakkale) – Bir araya geleceğiz, çalışacağız.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Diyorsunuz ki... Mehmet Uçum “16 Nisan” kitabında diyor ki: “Artık, katı kuvvetler ayrılığı var, yasama ile yürütmeyi birbirinden ayırıyoruz, yürütmenin ihtiyaç duyduğu yasama alanındaki şeyleri Cumhurbaşkanı kararnamesiyle alıyoruz. Meclis kendi gündemine hâkim. Bu alanlar ayrık alanlar, burada kimse kimsenin yetkisine tecavüz etmeyecek.”

Bakın, devamında Sayın Berat Albayrak’tan bir hatırlatma yapalım o zaman, soru üzerine 8 Ağustosta diyor ki Sayın Berat Albayrak: “Elhamdülillah, Kalkınma Bakanlığıyla ilgili Bakanlığımızda çok etkili bir çalışma yapılıyor, 1 Ekimde Meclise sevk ediyoruz inşallah.” Ya bak, sevk ediyorsun inşallah da bu inşallah, maşallah rejimin, kendi getirdiğin yeni rejimin özüne kastediyor. Bakanlık çalışma yapıp meclise sevk edemez. Eğer bakanlığın yaptığı iş yürütmenin yetki alanındaysa

Cumhurbaşkanlığı kararnamesiyle düzenleyeceksin; düzenleyemiyorsan haddini bileceksin, orası Meclisin alanı. Ve diyorsun ki: “Katı kuvvetler ayrılığı var.” Ha, bu yok. Şimdi, kuvvetler ayrılığı kuvvetlerin küstüğü değildir. Birbirimizden bu kadar mı ayrı olacağız? Bir kere, o kadar ayrı olacaksınız, Hacı Bayram Türkoğlu arzu ederse Sağlık Bakanlığından bilgi, belge, etki analizi falan talep edecek. Ama “Kuvvetlerin küslüğü değil.” dersanız o zaman işte başka bir yere geleceğiz.

Şimdi, Habermas diyor ki: “Meşruiyet dediğin şey yani senin meşru olman iki şeye bağlı. Birincisi: Arkanda halk desteği olacak. İkincisi, demokrasi. Doğru, hukuka uygun, demokrasiye uygun, evrensel ölçütlere, kazanımlara uygun işler yapacaksın, yanlış işler yapmayacaksın.”

Şimdi, bence bir iktidarın, hele hele sizin gibi bir iktidarın, hele hele hazinenin başındaki Bakanın, dış ülkelerin Türkiye’yi yıpratmak için toplantılar yapıp saldırılar düzenlediğini söyleyen bir iktidarın en temel dayanması gereken yer meşruiyet meselesidir. Uluslararası alanda meşruiyetinizi tartışmaya açmayacaksınız, yurt içinde de tartıştırmayacaksınız çünkü meşruiyet uçağın gölgesinden hızlı, indiğiniz havaalanına gelip sizi peşinizden takip eden bir lekedir. Meşruiyet sorunu bir başladı mı bitmez.

Şimdi, 49’a 51 kazanmışsınız referandumu. Bizim meri ama meşru olmadığını düşündüğümüz mühürsüz oy... O tartışmalarla ilgili daha önce söylediğim her şeyi tekrar söyledim, kabul edin, 51’e 49. 51 aldığınız vatandaşa demişsiniz ki: “Katı kuvvetler ayrılığı...” Biz demişiz ki: “Sözlü soru niye yok?” Cevabınız çok net, billboardlara yazıyorsunuz, cevabınız: “Çünkü bakanlar Meclise gelmeyecek. Çünkü bakanlarla milletvekilleri muhatap olmayacak. Çünkü bakanlar yemin ettikten sonra Genel Kurul salonunu terk edecek ve bir daha gelmeyecek.” Bunu dediniz ve katı kuvvetler ayrılığını söylediniz. Seçmeniniz, seçmenimiz, herkes -çok değerli insanlar- döndüler, şuna baktılar: İki yüz elli yıl önce Montesquieu bir şey söyledi “Yasama, yürütme, yargı birbirinden ne kadar ayrılsa o kadar ileri gidilir, ne kadar birbirine yakınsa devletler o kadar kolay çöker.” dedi. Ondan yirmi yıl önce, otuz yıl önce de -hatam varsa hocalarım affetsin- John Locke sadece yürütme ile yasamanın birbirinden ayrılmasını bile kuvvetler ayrılığı olarak önemli bir şey olarak tarif etti. Şimdi siz bu ülkede...

Sayın Bülent Turan diyor ki: “Orada bakanlar var mı?” Bakan olabilir de bence olmalıdır da. Biz bakanlar hep olsun dedik ama siz olmayacağını taahhüt ettiniz ve şöyle temel bir şeyle çeliştiniz; esas anlatacağım, bu Komisyonun en kolay anlayacağı, en kolay iştirak edeceği konu da şu: Elektrik yakıyorsunuz. Edison buldu ama onun bulduğu doğru akımdı. Yirmi yıl sonra da onun bilgilerinin üstüne Nikola Tesla alternatif akımı üretti. Şu anda bu Komisyon toplantı salonuna Keban’da üretilen elektrik nasıl iletilsin diye başka bir arayışınız yok. Bu Komisyon toplantı salonunu hangi icatla ve hangi ortaya konmuş kural ve kaidelerin gereği bu teknolojiyle aydınlatacağımızda hemfikiriz, sıkıntı yok. Arşimet fırlayarak koştu “Buldum, buldum, evraka.” diye. Bulduğu şeydi: Var olan bir şeyi bulmuştu, suyun kaldırma kuvvetini. O günden bugüne Arşimet’in kurallarına uygun inşa edilen gemiler yüzüyor, ona direnen gemiler batıyor. O yüzden, ona direnen gemi yapmazlar, akıllıca değildir. Siz, pozitif bilime inanan Komisyon üyelerimiz, şunu görünüz ve biliniz: Bindığınız gemiler Arşimet’in tespit ettiği temel bir kurala uygun yapılmıştır. Burayı aydınlatırken Edison’u, Nikola Tesla’yı tartışmazsınız, tartışsanız karanlıkta kalırsınız veya geminiz batır ama siz bugün Montesquieu ve John Locke’un tespit ettikleri -icat ettikleri değil, icat olsa daha iyisini icat edin- bir gerçeğe direnen bir sistemde bir görev yapmaya çalışıyorsunuz. Esas sıkıntı burada.

Bakın, şimdi, konunun özüne geldiğimiz noktada da bu usulün bu esasla ne kadar bağlantılı olduğu ortaya çıkacak. Siz Arşimet’in kuralına direnen bir gemi yaptınız. Daha geçen hafta limandan çıkmadan kayalığa oturdu ve sizin dışındaki 4 parti omuz verdik, grubu olmayan diğer 4 partinin milletvekilleri omuz verdi, hep birlikte şimdilik yüzdürdük. Öyle bir şey yaptınız ki uluslararası anlaşmaları

görüşemiyordu bu Meclis. Sayemizde, hep birlikte, artık biraz da zoraki bir şekilde yüzdürdük. Hep beraber katkı verdik, bakan, bakan yardımcısı gelip buraya oturabildi. Hep beraber katkı verdik, bütçe sunumunu yapabilecek Berat Albayrak veya Sayın Cumhurbaşkanı Yardımcısı. Oysa siz, vatandaşa bunların olmayacağını söyleyerek, söz vererek, taahhüt ederek yetki aldınız. Yüzde 51 ha, 85 alsanız tartışmayacağım. Şimdi vatandaş demiyor mu “Bunu bana böyle anlatmamışlardı.” diye? “Bunu bana böyle anlatmamışlardı.” lafının öz Türkçesi “Kandırıldım.”, siyaset bilimindeki size düşen karşılığı “meşruiyet tartışması”dır.

Bir: Aldığınızda yüzde 51’lik halk desteği var ama halka anlattığınız bir sistemi yürütemiyorsunuz. O yoğun propaganda gücüyle anlattınız, aldınız ama sistem tıkanı, çöktü. Şimdi teklif diye tasarı getiriyorsunuz.

Eczacılar en çok muvazaayla mücadele eder, Tabipler Birliği muvazaalı ilişkilerden çok rahatsızlık duyar, diş hekimleri sahte diş hekiminden nefret eder. “Muvazaa” kanuna karşı yapılan gizli iş birliğidir. Bir eczacının bir kasaba veya meslek sahibi olmayan birine diplomasını kiraya vermesi, sahte bir diş hekiminin hastanın ağzına girmesi veya yetkisi olmayan bir teknisyenin dolgu yapması, sahte bir doktorun doktorluk mesleğinin hak ettiği saygınlığı hak etmediği hâlde kullanarak maddi veya manevi menfaat sağlaması. Şu anda içinde bulunduğunuz ilişki saray düzeniyle, sarayda bulunan yürütmenin temsilcisi ve temsilcileriyle milletvekillerine muvazaalı ilişki kurduruyorsunuz. Yasaya karşı yapılan gizli iş birliği gibi, Anayasa’ya karşı yapılan gizli iş birliğiyle karşı karşıyayız. Sarayda Cumhurbaşkanlığı Külliyesi’nde -sizin ifadenizle- hazırlanan kanun tasarıları milletvekillerine imzalatılarak Meclise sunuluyor. Bunun üzerinden, kurulan bu muvazaalı ilişki üzerinden rejimin ta kendisine kastediyorsunuz, hem kendi inşa etmeye çalıştığınız 16 Nisan sonrası rejimin ruhuna hem de “Kuvvetler ayrılığı olmazsa ülkeler batır, ülkeler çöker, zenginleşmez fakirleşir ve dağılır.” diyen Montesquieu’nun kuralına direniyorsunuz. Arşimet’in kuralına aykırı gemiye binmeyen, Montesquieu’nun kuralına aykırı gemiye milleti bindirmesin arkadaşlar. Yanlışın neresinden dönerseniz kârdır. Bu kadar net, bu kadar açık olarak işin usul yönüyle ilgili saptamalarımı söylüyorum; bu kısmı.

Şimdi, devamında, sağlık meslek mensupları en çok muvazaadan nefret ederken, bu muvazaadan kurtulmanın yolu gerçek kuvvetler ayrılığıdır, Meclisin kimlik kazanmasıdır ve sağlık meslek örgütleriyle birlikte bu Komisyonun aktif, ön alıcı, sorunu birlikte tespit edip çözüm üretici bir yöntem geliştirmesidir. Sizin aranızda, yasama ile yürütme arasında bir köprü kurulacaksa, en meşru köprü hem onlarla hem sizlerle temas eden meslek örgütlerinin kuracağı köprüdür, onların süzgecinden geçmiş olan köprüdür. Yürütmedeki sorunu yasamaya getirecekler. Doğrusu bu, bunun için yemin ettiniz. Türk Eczacılar Birliği gelecek diyecek ki: “Yardımcı eczacılık müessesesi tıkanı.” Tıkanı mı? Tıkanı. Niye? 10 numara kanun var, 4 parti o zaman birlikte yaptık, kırk beş dakikada falan kanun geçti, on yedişer dakika konuştuk, hepimiz oradaydık; otuz yıllık bir ihtiyaca cevap verdik. Ama yürütme yayımlaması gereken yönetmeliği, kılavuzu yayımlamadığı için 1.600 meslektaşım mağdur, kapıda. Ha, bugün kolay yol... Bakın, şimdi, yürütmenin kolay yolu, hesap da soramıyoruz ya, gensoru veremiyoruz ya, sözlü soru da gelmiyor ya, onu burada, Divan huzurunda hesaba çekemiyoruz ya, kolay yol, bir kazanımı ortadan kaldırmayı teklif etmiş adam, diyor ki: “Kaldırın yardımcı eczacılığı.” Oysa, kılavuzu yayımlaması, eczaneler ile Türk Eczacıları Birliğinin elini taşın altına koymasını sağlaması, eczanelerle bir iş birliği yapması hem istihdam yaratması hem meslek içi eğitim, mesleğin başlangıç eğitimini, bir borç sınavı niteliğinde de olabilecek bir başlangıç eğitimini şekillendirmesi lazımdı, yapmadı, 1.600 tane mağdur yarattı. O mağdurlar size gelecek sayın milletvekilleri, bu meslek örgütleri size gelecek, siz de buna çare üreteceksiniz. Ama çareyi yürütmenin bulduğu gibi yaparsanız, 6 tane maddenin kanun metninden çıkarılmasını teklif edersiniz. Hiç üstüne gitmeyeceğim, yapılan iş doğrudur ama yapılan işi buraya getiren nedir? Çünkü bakın, geldiler, anlattılar ve ortak akıl “Bu madde

böyle olmaz.” dedi. Ama size ilk getirdikleri ve muvazaalı bir ilişkiyle size imzalattıkları... Sarayda hesap vermeyen hesap vermediği için... Bakın, size burada doğruyu yaptıran ne biliyor musunuz? Kapıdan çıkınca bir eczacıyla karşılaşma ihtimali; gidince meslektaşınızın size Hatay’da soracağı soru değerli meslektaşım veya bir doktorun talebini yerine getirmezseniz sahada karşılaşılacak veya sağlıklı ilgili bir düzenleme... Ama oradakinin öyle bir derdi yok. Neden? Adamın meşruiyet derdi yok çünkü adam seçilmiş değil, atanmış. Sen bir kişiyi seçiyorsun, o, kafasına göre görev dağılımı yapıyor, onun altındakiler yapıyor, yanlış yapıyor. Beş yıl sonra siyasi bedel ödedi hepsi. Siyasi denetim yetkimiz yok. O yüzden bu adamlar böyle yapıyor. Bu yüzden dedim tıbbi turnusol kâğıdıyla karşı karşıyayız.

Şimdi, maddenin kendisine geçtiğimizde -5’inci maddeyle ilgili konuşup tamamlayayım-maddenin kendisi aslında bir intikam maddesi, bir başa buyrukluk maddesi, bir kaba güç kullanma maddesi ve denetimsizlik ve hukuksuzluğun yani... O kuvvetler ayrılığı ortadan kalktıkça ne oluyordu? Ne diyor? Diyor ki: “Güç yozlaştırır, mutlak güç mutlak yozlaştırır.” Bir mutlak yozlaşma meselesi ve “Her şeyi ben yaparım, doğru yaparım, ben bilirim; mahkemeler bana ayak bağı olmasın.” maddesi bu. Bir yandan da “Ağaç kökü yesinler.” maddesi bu. Bir yandan da vicdan micdan her şey bir yana, bir yandan da aslında şöyle bir madde: Empati yapamama maddesi. “Empati” nedir biliyor musunuz? Empati, kendini karşıdakinin yerine koymaktır. Ya burada öyle bir sıkıntı var ki o karşıdakiyle dün yan yana olunca, onu karşıdaki görmeyip yani o karşıdakiyle farklı yollardan aynı menzile ilerlediğin için, aynı menzile farklı yollardan yürüdüğün, ne istediye verdiği bir adamı karşına koyduğunda empati yapma yeteneğin yok çünkü 720 derece diye bir açık yok, 360 derece diye bir açı yok, onlar sıfır; 180 derece diye bir açı var. Empati yeteneği 180 derece karşıya geçerek bakabilmeyi gerektirir. Bu yüzden bu FETÖ organizasyonuyla empati yapamazsanız. Ben yapın diye söylemiyorum ama siz düşünürsünüz ki “Bunlar bizi kandırdı, bunlar bizi...” Siz şunu düşünmezsiniz: Ya bundan önce... Mesela İsmail Tamer’in -gitmeseydi, inceden sataşa sataşa giderdim- neyi var? Biz onunla çok yakın oturduk yıllarca. Bir talihsizliği var, 4 tekerli bir arabayla Kayseri’ye her perşembe akşamı giderdi, 4 FETÖ’cüyle. Şimdi onlar yok, İsmail ağabey burada, eyvallah. Ama İsmail ağabeyi mesela o arkadaşları üzerinden bir şeyle suçlayamazsın, kardeşi olsa kardeşiyle de suçlamamak lazım. İsmail ağabeyin cep telefonunda bir tane uygulaması var, namaz vakitlerini gösteriyor. Namaz gelince çalar, biz duyarız onun cebinden. O uygulamanın bazılarını “Mor Beyin” yüklemişler, bir sürü insan paldır küldür, paldır küldür ihraç oldu. Bu insanlardan 140 bini, şu anda 125 bini -8 bin kişilermiş de- OHAL Komisyonunda bekleyenlerden farksız ve çaresiz bir şekilde gelip bize ağlıyorlardı: “Bizim hiçbir şeyimiz yok.” Biz sizlere dönüyorduk. Diyordunuz ki: “Ya siz bu örgütü tanımazsınız, bunlar öyle fenadırlar, böyle bilmem nedirler...” Ben de diyordum ki: Beni de nasıl kandırmışlar, bak bu kadar emin oldu... Sonra bir gün çıktınız “Pardon.” dediniz. İsmail ağabeyin kullandığında hata olsaydı İsmail ağabey de bugün burada yoktu, Mor Beyin’e takılmış olsaydı. Allah’tan onun namaz programında Mor Beyin yokmuş. Ama olanlar... Mesela eski Yalova milletvekilinizde varmış, o, yan yana dururken, İsmail ağabey buradaki uygulamayı indirmiş, İsmail ağabeyin de çok sevdiği Yalova milletvekiliniz buradaki uygulamayı indirmiş. Onun indirdiğinde Mor Beyin varmış, üç ay yattı, üç yıl yattı, iki yıl yattı, hain muamelesi gördü, Mor Beyin çıktı “Pardon.” dendi. Burada Mor Beyin’deki “pardon”u ayıpladığımdan değil. Ya bir düşünebiliyor musunuz -şu an 125 bin- OHAL Komisyonunda bekleyen 500 binin üzerindeki, sorsan her birine “Masumum.” diyenlerden gerçekten yarın “Pardon.” diyeceğiniz kimler var acaba? Yeni Mor Beyin vakaları çıkacak mı, çıkmayacak mı?

Peki, rakamla ilerleyelim, siz Sağlık Komisyonusunuz. Anayasa Komisyonu olsa Hocam, siz çok rakam sevmiyorsunuz, burası rakam sever. 125 bin başvurudan 40 binini karara bağlamış o Komisyon ki biz o Komisyonu etkin bir hukuk yolu, yargı olarak görmeyiz. Hatta şöyle görürüz: O Komisyon sadece ve sadece Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine ve Türkiye’deki yargı yollarının tükenmesine

yönelik, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin kabul sürecini ötelemek için kurulmuş bir komisyon. Bir komisyonun bütün üyeleri hukukçu diye orası mahkeme olmaz. Örneğin, 12 dairesi bir apartmanın 12'sinde de hâkimler oturuyorsa, apartman yönetim kurulu toplantısı mahkeme değildir.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Başkan hukukçu değil yalnız.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Hayır, hayır, örnek veriyorum.

Mahkeme değildir. 12'si de hukukçu olsa apartman yönetim kurulu toplantısı mahkeme değildir. Oradan çıkan kararın hukuki olduğunu iddia edemezsiniz. Bugün gelinen noktada her itiraza rağmen, 40 bin tane dosya karara bağlanmış “2.700'ü hatalı.” demişler, yüzde 7. Şimdi, adam diyor ki: “Bir masum suçsuz yere içeride duracağına, 100 suçlu sokakta gezsin.” Mantık bu, masumiyet karinesi bu ama yüzde 7 daha burada... Ortaya çıkıyor ki her 100 kişiden 7'si kendi kurduğunuz, bizim eksik bulduğumuz Komisyon tarafından masum kabul edilen adamlar. Şimdi, bunun üzerinden bir madde getiriyorsunuz, getirdiğiniz madde şunu diyor: Hakkında yargı kararı –buna hiçbir sözüm yok, birazdan buraya bir küçük başka bir yerden döneceğim- kanun hükmünde kararnameyle ihraç ve güvenlik soruşturması üzerinden bu kişiler kamudan ihraç edildiler, yapacağınız iyileştirmeye buna dönüyorsunuz, daha da beteri vardı: “Sosyal Güvenlik Kurumuyla sözleşmeli hastanelerde çalışamaz.” Bu, bir yandan “Ağaç kökü yiyin.” maddesi, bir yandan suçu ispatlanana kadar herkes suçsuzdur ilkesini, masumiyet karinesini ayaklar altına alan bir madde, kişilerin lekelenmeme hakkını ayaklar altına alan bir madde, Anayasa'nın kanun önünde eşitlik ilkesini ayaklar altına alan bir madde. Ve burada öyle bir şey var ki kanundan korkuyorsunuz, daha doğrusu, kanunun müeyyidesini yeterli bulmayıp da geliştirmeye çalıştığınız iş tam kanunsuzluk hâli. Bakın, tabielerin meslek kanunlarının 28'inci maddesi ne der biliyor musunuz? Ben biraz önce geldim, bunu da açıp bakmamıştım ama bir şeyi ezbere biliyorum: Türk Eczacıları Birliği Kanunu der ki: “Mesleki suçtan bir yıl, adi suçlardan beş yıl ve devlete karşı işlenmiş suçlarda süre olmadan mahkûmiyet almış olanlar meslekten men edilir.” Vardır dedim bu kesin. Murat Emir'e dedim ki: Sizin meslek kanunu bir bulsanız da madde 28, yanımda da hukuk müşaviri burada, beni yanlış yapmaktan alıkoyar veya hemen uyarır, bütünü okumuyorum ama diyor ki: “Hekimlik mesleğinin icrası için TCK 53'üncü maddede belirtilen süreler geçmiş dahi olsa kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle ya da devletin güvenliğine karşı suçlar –konumuz bu değil mi? Ne dersiniz deyin konumuz bu- anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlarda hapis cezasına mahkûm olmamak gerekir.” Arkadaşlar, şimdi, belki AK PARTİ'li değerli dostlar şöyle düşünüyor: Ya, FETÖ olur, PKK olur, DHKP-C olur, DEAŞ olur, bu adamlar bazı suçları işlerler ama bu adamlar bu suçu işledilerse kanun hükmünde kararnamede bu yetkiyi verelim yoksa bu adamlar gidip de hasta mı bakacak? Bakın, devlete karşı işlenmiş suçta sadece ve sadece kararı mahkeme verecek ve kesinleşecek, başka bir kriter yok. Hekimlik yapamıyor adam, bırakın SGK'lı hastanede, SGK'yla anlaşmalı bir hastanede hasta bakmayı, hekimlik yapamıyor. Ben hekimim deyip böyle birisine tıbbi yardımda bulunamaz mesela yani.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – “Ağır hapis” de demiyor, “hapis” diyor bakın.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Bak “hapis” diyor, ağır hapis başka suçlarda. Anayasal düzene karşı işlenmiş suçlarda adam cezasını aldığı anda oluyor. Peki, nerede hukukun üstünlüğü? Nerede mahkemeler? Nerede kanun önünde eşitlik? Ya, bu maddeyle şimdi, çıksın birisi anlatsın, neyi murat ediyorsunuz kardeşim? Adam FETÖ'cüyse, adam bir terör örgütünün mensubuysa ve bir mahkeme bu adama bir süre, bir yıldan az bir süre, mahkûmiyet cezası verdi ve onaylandıysa hekim değil adam ya. Siz kimi neden men ediyorsunuz? Buradaki madde... Eğri oturup doğru konuşalım, ben o yüzden şimdi, diyorum ki: Bunu böyle bilse İsmail Tamer böyle yazmaz ama İsmail Tamer'e bunu yollayanlar bunu söylemeden yolluyorlar.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Biliyorum, biliyorum.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – İsmail Tamer’e dün sorduğunuzda veya Mehmet Muş’a dün sorduğunuzda nasıl savunuyordu bu maddeyi, nasıl anlatıyordu? Nasıl anlatıyordu? Bu maddenin kabul edilebilir bir tarafı var mı?

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Hiçbir şey anlatılmadı.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – İki gün veya on beş gün hapis cezası alsa adam mesleğini yapamayacak, AK PARTİ’li arkadaşlarla konuşuyorum, “Efendim, bunlar altı yıl dört ay suç bile alsa bunlar terör örgütü mensubu kabul edilmiyorlar, örgüt mensubu olmamakla birlikte örgüte yataklık suçu oluyor, o yüzden dönüp yine hasta bakar bunlar.” Ya, ne hastası ne altı yıl dört ayı ya? Dört gün yatsa doktorluk yapamıyor, elinizdeki, yürürlükteki, meri olan kanunu okuyun. Bu kanunun daha ilerisinde bir şey istiyorsanız kim neden istiyor onu doğru bilin, birileri diyor ki: “Mahkemeler bana ayak bağı.” O birileri şimdi örneğin, 800 doktor bitirmiş gitmiş, güvenlik soruşturmasına takılmış durumdalar şu anda. Bunlar mahkemeye başvurduklarında mahkeme, idareden haklı olarak -ve haddi olmayarak birilerine göre- somut ve sübut delil istiyor, “Bunu sen neye göre attın?” diyor. Mahkemelere bu deliller sunulmayınca mahkemeler hukukun gereği olarak suçsuz olduğuna hükmediyor. Siz diyorsunuz ki: “Mahkemeye delil sunmasak da, mahkemenin önüne bir şey koymasak da, vardı ama kaybettik, vardı ama yok oldu veya bir şekilde biz biliyoruz ki bu FETÖ’cüdür. Biz bu kişilerin atanmasına veya uzmanlık sınavına girmesine, uzmanlık yapmasına, görev yapmasına engel olacağız.” Bakın, suçun şahsiliği meselesi sadece bakanlara tanınacak bir imtiyaz değildir, kabinde bakanınız var, adamın kardeşi darbeci, hiçbir sorunuz yoktu veya şu anda Hollanda’ya büyükelçi yaptınız, adamın kardeşi darbeci. Bence liyakat tartışması ayrı bir şey, büyükelçi yapma ama kardeşi darbeci diye adam büyükelçi olmaz diye bir şey yok. İzmir suikastinde Atatürk’e suikast yapan adamın oğlunu Atatürk Millî Eğitim müfettişi yaptı. Koşa koşa geldiler “Ya, nasıl yaparsınız?” diye, “Ya, babası suçlu diye biz bu adamın soyunu mu kurutacağız.” dedi. Ve yıllarca devletten ekmek yedi emekli oldu İzmir suikastinin zanlısının oğlu. Ya, yetmiş yıl önce, seksen yıl önce dünyada faşizm rüzgârları eserken yeni kurulmuş –hani “Beka sorunu.” diyorsunuz ya- beka sorununun daniskası, yedi düvel gelmiş memleketin üstüne çökmüş, düşman yeni kovulmuş, yeni bir cumhuriyet oluşturuyorsun, kurucu liderin hayatına kastetmiş, suçun şahsiliğinden bahsediyor Atatürk “Babası suikastçi diye neden devlet oğluna ekmek vermesin?” diyor. Tanıdık geliyor mu? Kurucu liderin hayatına kastetme meselesi bana tanıdık geliyor, sizdeki hissiyatı anlıyorum ama bir liderin bu durumda hukuktan ayrılmaması meselesi de inşallah Sayın Tayyip Erdoğan’a Atatürk’ten, birinci Cumhurbaşkanı’dan örnek alacağı bir davranışa dönüşür. İzmir’de silahı alın çatısına dayadılar, Atatürk’ü öldürmek için hazırlık yaptılar, son anda yakalandılar ama oğluna devlet ceza çekti.

Şimdi, burada bakıyorsun, gelmiş pırl pırl bir doktor. Ne yapıyorsun? “Benim babam meslekten menedilmişti ama hakkında takipsizlik var, emeklilik hakkını da verdi ama güvenlik soruşturması açıldı.” Neden? “Biz Osmaniye’deydik, düzgün dersane yoktu, bunun ablasını FETÖ’nün dershanesi burslu okuttu verdim, ablası ev hanımı ama beni ihraç ettiler. İhraç gerekçem daha sonradan mahkemeden takipsizlik geldi –kızının dershanesi yüzünden yapılmış- ama bu şimdi güvenlik soruşturmasını geçemiyor.” diyor. Kanunumuz o kızın hakkını, hukukunu koruyor. Siz bu kanunu yaparsanız o kızın, o genç kadının diyeyim -kadın milletvekillerimiz, sizin bakışlarınızı gecikti bu sefer nedense- o genç kadının hakkını, hukukunu koruyamazsınız, keyfi uygulamaların önüne geçemezsiniz.

Bu mesele şu, sözün özü şu: İçinde bulunduğumuz kanun turnusol kâğıdıdır. Siz kimsesizlerin kimsesizi mi olacaksınız, yoksa bir yerlerden bir talep geldiğinde o talebi yerine getirenler mi olacaksınız? Gelme mekanizmalarını bile kesiyor olmanız lazım ettiğimiz yemin gereği ama hiç

olmazsa dönüp deyin ki: “Ya, bu kadar da olmaz.” Biriniz, o kim hazırlayıp yolluyorsa onlara dönüp deyin ki: “Ya Türk Tabipleri Birliği Kanunu’nda var zaten. Bir gün bile ceza alsan hekim değil bu ya. Biz kanundan niye korkuyoruz, biz kanuna karşı niye direniyoruz?”

Meşruiyet meselesi önemli. Bir muhalefet partisinin iktidarla ilgili bir meşruiyet tartışması açması öyle vakayıdiyeden bir iş değildir. Bunu da öyle çok severek yapmayız. Biz bunu yaptık mı o zaman ne Türkiye’de ne dünyada ne bir başka yerde bu ülkenin ortak çıkarlarını hep birlikte savunma imkânı kalmaz çünkü meşru olmayan kimse tarafından dikkate alınmaz ama biz daha sizi uyarmadan Dünya Tabipleri Birliği Başkanının “tweet”i dün akşam saatlerinde, İngilizce, tercüme olarak söylüyorum: “Görünüşe göre bugün Türkiye Büyük Millet Meclisi Sağlık Komitesinde kamudan ihraç edilen hekimlerin mahkeme prosedürü ya da etik kararlar olmaksızın özel sektörde çalışmasının yasaklanmasını amaçlayan bir yasa tasarısı görüşülüyor.” yazmış. Bazı metinlerin İngilizcesi olur ama hissen tercümesi olmaz. Türkiye’yi bu duruma düşürmeyin. Bu adamın attığı “tweet”i dünyada milyonlarca doktor okuyor ve Türkiye’yi şöyle düşünüyor: “Etik karar yani mesleki ahlaksızlık, meslek ahlakına aykırılık varsa tabii ki ihraç olur, her hekim bunu bilir; mahkeme bir karar veriyse o da olur ama bunlar olmaksızın bazı hekimleri mesleğinden menediyor Türkiye.” Bakın, bu metnin İngilizce tercümesi var ama orada yarattığı hissiyatın telafisi yok. Bu, bir teli Trump’a istediği papazı vermekle çözülebilecek bir iş değil meşruiyet tartışması; bu, başka bir tartışma. Bunu öyle bir deliyi ikna ederek, bir deliyi istediğini vererek, bir şirketle anlaşarak, bir bilmem ne yaparak çözemezsiniz. Bu, dış macunu tüpünden çıkan macun gibidir meşruiyet tartışması ve büyük bir tehlike içindediniz. Yaptığınız her kanun muvazaalı, yürütmenin yasamayla kurduğu muvazaalı ilişki yüzünden Anayasa’yı arkasından dolanan kanunlar ve bu, gelenekleşiyor. Gelenekleşen kuvvetler ayrılığının ayakta kalması gereken iki yüz elli yıl önce Montesquieu’nun dediği gibi bu ülkeyi çöküşe götürüyorsunuz. Bu ülkenin çöküşe gitmemesinin yolu hukuka sarılmaktır. Maddenin de kanunun bütününe de iş görüş biçiminizin de evrensel hukuk ölçütleriyle ve evrensel hukuk kazanımlarıyla uzaktan yakından ilgisi yoktur.

Bu Komisyona çok tecrübesiz, yepyeni bir milletvekili girip bir grup başkan vekili olarak veda ettiğim güne kadar bu Komisyondan çok kazandım. Bu Komisyon kazanımların, bu Komisyon iş birliğinin, bu Komisyon doğruları yapmanın Komisyonudur. Hâkimlerin, savcılarının önlerinde düğmeleri yoktur kimsenin karşısında düğme ilikleme sinler diye, bu Komisyonda da beyaz renk dışında önlük giyen yoktur; en çok lekeyi sizin önlükleriniz gösterir. Siyah önlüklüler olsaydınız varın yapın üç beş nasıl olsa görünmez. Sizin önlükleriniz leke kaldırmaz arkadaşlar.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

III.- AÇIKLAMALAR(Devam)

4.- Hatay Milletvekili Hacı Bayram Türkoğlu’nun, Manisa Milletvekili Özgür Özel’in (2/1186) esas numaralı Kanun Teklifi’nin 5’inci maddesi üzerinde yaptığı konuşması sırasında şahsından bahsetmesine ilişkin açıklaması

HACI BAYRAM TÜRKOĞLU (Hatay) – Sayın Başkanım, birkaç cümle müsaade ederseniz ifade edeyim.

Anadolu’da bir tabir var: “Köşker sevdiği gönü yere çalar.” derler. Tabii, sevgili meslektaşımız Özgür Başkan da benim adımla da kullanarak özellikle...

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Zaten dedim en az kim alınacaksa örneği ondan vereyim.

HACI BAYRAM TÜRKOĞLU (Hatay) – Teşekkür ederim.

Tabii, şu var: Yani bu torba yasalar tamamen bitmez, kanaatim olarak söylüyorum ben bunu. Yani arzumuz odur ki bütün çıkarttığımız kanunlar hep temel yasa niteliğinde olsun ama bu da hayatın bir gerçeği yani bu Mecliste yasama faaliyetleri sürdüğü müddetçe, geçmişte de işte birlikte sekiz yıldır milletvekiliyiz bu hep oldu, bugün de oluyor, yarın da olacak. Dileyelim ki bu torbalar çuvala, harala dönüşmesin, yani torba yasa torba yasa hüviyetinde kalabilsin. Tabii, çıkan yasalar ne kadar geniş platformda tartışılırsa mutlaka nasıl bir sancı çok çekilirse bir annede doğum ne kadar sağlıklı olur yani bu yasalar da ne kadar çok tartışılırsa şüphesiz ki o kadar sağlıklı olur. Bunun geçmişte örneğini de yaşadık. İşte bir eczacılık yasası çıkarken bütün partnerler yani gerek buradaki milletvekili arkadaşlar gerekse tabii, Türk Eczacıları Birliği hem merkez heyeti hem odalar bazında veya daha değişik işe katkı sunmak arzu edenlerle bir arada çıktığı için ben de bizzat o çalışmaların içerisinde bulundum. Mesela, bir o eczacılık yasası çıkarken o zaman da en az birlikte yirmi otuz saat yani bir emek vermiştik, beraber çalışmıştık. Yani bu yasa da aslında çıkarken Bakanımız, İsmail Bey ve diğer arkadaşlarla, diğer eczacı meslektaşlarla birlikte emin olun, üzerinde on beş yirmi saat çalışıldı. Sadece beni ziyarete gelen eczacı meslektaşların sayısı 40-50. Bunun içerisinde kamuda çalışan eczacılarımız da var, onların farklı talepleri vardı; onun dışında, odalardan gelen arkadaşlar var, Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyetini temsilen bir heyet geldi, odadan geldi; bizim bölgeden geldi, Hatay Eczacı Odasından gelenler oldu. Şüphesiz onların da görüşünü aldık. Yani yapılan işte, kul kusursuz olmaz, hatalar olabilir. Ha, bu arada, biz Bakanlıktan teknik destek aldık mı? Aldık, onu da aldık işin doğrusu, teknik destek de doğal olarak aldık. Yani bundan sonra da herhangi bir bakanlıkla ilgili, mesela ekonomi konusunda bir yasa çıkırıyorsak işin partnerleri içerisinde, uygulayıcılarıyla ilgili, pratikte nelerle karşılaşıyoruz, onun da geniş bir platformda tartışılarak yasaya uyarlanmasında fayda var daha sağlıklı bir doğum için.

Tabii, işte, burada biz yaklaşık otuz saattir –aşağı yukarı- bu konuyu görüşüyoruz. Gidebildiğimiz, alabildiğimiz mesafe 4 madde. 4 madde yani demek ki her bir madde üzerinde ve geneli üzerinde altışar, yedişer saat konuşmalar yapmışız, görüşmüşüz demektir. Bu görüşmeler de böyle devam ediyor. Mesela şimdi 5'inci maddedeyiz. Kaçta başladık? Saat üçte başladık, 15.00'te; 15.00'te başladık, saat 19.00; aşağı yukarı dört saattir bu mesele üzerinde görüşüyoruz, konuşuyoruz. Tabii görüşmekten konuşmaktan gocunmamak lazım. Herkes elbette ki değerli fikirlerini söyleyecek, kanun üzerinde katkıda bulunacak. İşte, hocalarımız işin Anayasa'ya uygun tarafını, uygun olmayan tarafını, cemiyette karşılaşılabileceğimiz sıkıntılı taraflarını dile getiriyor, bütün bunlar dile getiriliyor burada. Yani biz de bunları dinliyoruz, yorgun da olsak, zaman zaman birkaç saniyelik uyku da uyusak dinliyoruz.

Evet, ben teşekkür ediyorum. Tabii ki herkesin müştereken katkı sunduğu ve asgari müşterekte de birleşerek yürümemiz en idealidir, en uygun olanıdır. Zaten bu Komisyonun varlığı da bunun içindir diyor, ben hepinize teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Efendim, ben hepinize teşekkür ediyorum.

Saat 20.00'de toplanmak üzere toplantıya ara veriyorum.

Kapanma Saati: 19.03

İKİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 20.33

BAŞKAN : Şenel YEDİYILDIZ (Ordu)

BAŞKAN VEKİLİ : Müşerref Pervin Tuba DURGUT (İstanbul)

SÖZCÜ : Arife POLAT DÜZGÜN (Ankara)

KÂTİP : Sefer AYCAN (Kahramanmaraş)

(Oturum, Başkan Vekili Müşerref Pervin Tuba Durgut tarafından açıldı)

BAŞKAN – Sayın Komisyon üyelerimiz, hepinize iyi akşamlar diliyorum.

Toplantı yeter sayımız vardır.

Komisyon toplantımızın İkinci Oturumunu açıyorum.

II.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER(Devam)

A)KANUN TEKLİFLERİ(Devam)

1.- Sağlıkla İlgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi(2/1186)(Devam)

BAŞKAN - Görüşülen maddeyle ilgili söz talepleri vardı, onları alarak devam edelim.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Sayın Başkanım, daha önceki Başkanımız şunu ifade etmişti: Bir doktor arkadaşımız vardı, mağdur olan bir arkadaş. Onu bir dinleyecektik.

BAŞKAN – Efendim, usul olarak, önce milletvekillerimizin konuşmaları bittikten sonra sivil toplum örgütlerine ve...

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Sayın Başkan... Sayın Başkan...

BAŞKAN – Böyle bir kaide var ve sivil toplum örgütlerinin resmî kimlikleriyle katılımı da öngörülüyor.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Resmî kimlikle zaten adam.

BAŞKAN - Dolayısıyla isterseniz, söz talebi olan birçok vekilimiz var, biz şimdi onlarla başlayalım. Daha sonra, Sayın Başkanımız geldiği zaman daha yüksek bir katılımı dinlenmiş olur; o, kendisinin kararıydı. Daha verimli olur bence.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Lütfen... Sayın Vekilim, başlayalım, ilerleyelim.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Ama bakın, Başkanımızın sözü var, aradan sonra...

BAŞKAN – Ama Sayın Başkanımız burada olsun ki dinlesin yani onun sözü çünkü.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Komisyonunda devamlılık esastır.

BAŞKAN – Benim buna bir itirazım yok ama kendisinin verdiği bir karar olduğu için kendisinin uygulamasını daha uygun buluyorum. Şimdilik sayın vekillerimizle devam edelim, daha sonra o söz talebi de değerlendirilecektir Sayın Vekilim. Müsterih olun, lütfen.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Sayın Başkan, şuradaki bütün milletvekili arkadaşlarımız da sanırım bunda hemfikirdir yani bu konunun ana muhatabı burada. Üzerinde saatlerce konuştuğumuz... Doktor arkadaşımız burada.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Başkanım, oylama yapalım.

HABİP EKSİK (Iğdır) – Oylama yapalım.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Bir de dün akşam apar topar oldu yani dinleyemedik doğru düzgün. Sayın Başkan, bir şey rica edebilir miyim? Bir şey söyleyebilir miyim?

BAŞKAN – Çok kıymetli milletvekillerimiz, sayın vekillerimizin kanun maddesiyle ilgili görüşlerini dinlemeye başlayalım. Sayın Başkanımız da birazdan gelecek zaten. Verdiği kararı kendisi uygulasin. Lütfen, bana bu konuda baskı yapmayınız.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Hayır, hayır, bir konuda, bununla ilgili değil. Şimdi şöyle anlaşılam o zaman, şöyle bir şey yapalım: Dün her şey bittikten sonra, mikrofonlar da kapatıldıktan ve insanların neredeyse yarısı çıktıktan sonra TTB sözcüsü konuştu. Böyle bir şey olmaması için öne almayı öneriyorum.

BAŞKAN – Tamam. Sayın Başkanımız geldiği zaman zaten böyle bir sözü var, uygulayacaktır diye tahmin ediyorum.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Peki, teşekkürler.

BAŞKAN – Şimdi, ilk söz talebi Sayın Gergerlioğlu'na ait.

Buyurunuz Sayın Gergerlioğlu.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Şimdi, en baştan şunu söyleyeyim: Burada konunun bizzat mağduru olan birçok kişi var; 10 KHK'li vekil var zaten Türkiye Büyük Millet Meclisinde, bir kısmı doktor; 2 de pratisyen hekim arkadaşımız aramızda mağdur, KHK'li doktor. Bazen bu KHK meselesi açıldığında iktidar partisi vekilleri veyahut da Bakanlık yetkilileri ajitatif konuşmalar yapıyorlar, işte “251 şehit” falan gibi. Buradaki hiçbir KHK'li vekil darbe yanlısı değildi -hepsi de tüm arkadaşlarımız da böyledir- darbeye şiddetle karşıydı. Bu teklifin geçmesini, böyle, AK PARTİ mitingindeki bir ajitasyonla sağlamaya çalışmak son derece üzücüdür, bizim açımızdan daha da üzücüdür çünkü biz KHK'lılere daha büyük zulmedilmiştir, daha büyük bir yara oluşturulmuştur. Zaten bu kararları verip altına imza atıp Bakanlar Kuruluna sevk eden Sağlık Bakanlığı yetkilileri de aramızdadır ve onlar da bu zulmün failerindendir. O yüzden biraz konuşmalarına dikkat etmelerini isterim. Biz burada bir ölüm yarasını konuşuyoruz. Ajitasyon yapıp darbeyi bize hatırlatmasınlar, yaramıza tuz ekmesinler. En başta bunu söyleyeyim.

Üç gündür konuşuyoruz arkadaşlar. Burada yoğun bir şekilde muhalefet partisi temsilcileri konuşuyor ve çok da güzel şeyler söylüyorlar. İtiraz edilebilecek hiçbir şey yok onların sözleri için. İktidar partisi vekilleri hiçbir şeyi söyleyemiyorlar bu yasa teklifi için, bilhassa 5'inci madde için; diyebilecekleri tek bir kelime yok, madde 5'i olumlayacak tek bir konuşmalarını da duymadık. Olması da mümkün değil çünkü akla, vicdana, mantığa aykırı bir tekliftir.

Şimdi, daha öncesinde de söyledim: Zaten böyle bir teklifi Sağlık Bakanlığının getirmesi de çok gariptir çünkü öncesinde, OHAL döneminde, Sağlık Bakanlığı, hekimlerin özel hastanelerde çalışması için genelge yayımlamıştır. Ne oldu da şimdi özel hastaneleri yasaklamaya çalışıyorlar? Ne yaptı bu hekimler? Bir buçuk, iki yıldır özel hastanelerde çalışıyorlar. Ne gibi bir kötü fiilleri oldu? Tek bir tane bana göstersonlar nasıl bir kötü, olumsuz bir fiil oldu da Bakanlık, korkan ve KHK'li doktor çalıştırmak istemeyen o özel hastaneler için genelge yayınlayan Bakanlık, kalkıp bu hekimler için “Özel hastanede çalışamaz.” yasa teklifi getiriyor ve bunu savunuyor; bunu anlamak mümkün değil.

Şimdi, 2.146 tane benim tespitim, kimisi “1.500” diyor ama daha başka bana da ulaşan vakalar var -benim tespit ettiğim sayı- 2.146 güvenlik soruşturması olumsuz gelen hekim var. Bu insanlar devlet hizmeti yükümlülüğünü de tamamlamadıkları için özel hastanelerde de çalışmıyor. Biz bunun için birçok soru önergesi verdik, dört aylık vekillik hayatım boyunca bu konunun çözülmesi için basın toplantısı yaptım ve Genel Kurulda da bu konuyu gündeme getirdim. Altı yılda okulu bitirmiş bir hekim, often püften bahanelerle değil devlet hastanesinde, özelde bile çalışamayacak bir duruma geliyor.

Şimdi, bu durum nasıl tecelli ediyor, bunlara bakmak lazım. Bakın, ben önceki konuşmamda da sayın Bakanlığa bir idare mahkemesi sonucu göstermiştim. Size gelen fişleme bilgileriyle verdiğiniz kararlar güvenlik soruşturmasının olumsuz sonuçlanması ve doktorun çalıştırılmaması sonucunu doğuruyordu ancak idare mahkemesine giden hekimler kararı iptal ettirebiliyordu yoğun bir şekilde ve çalışmaya başlayabiliyorlardı. Bununla ilgili ilginç örnekler var elimde. Şimdi, ben geçen gün bunları anlatınca bir tane mahkeme kararı göstermiştim Bakanlık yetkililerine, onlar da böyle pek önemsememişti “Biliyoruz onları.” falan filan demişlerdi, pek de bakmamışlardı, bugün 5 tane getirdim, 5 tane. Bakın, burada hukukçu arkadaşlarımız var, bunlara baksınlar yani hepsi de kararı iptal etmiş -idare mahkemeleri- ve işe iade... Ama o fişleme notlarında ne skandal ifadeler var, buralarda ortaya çıkıyor işte. Bunları nasıl Sağlık Bakanlığı onaylamış? Bu insanlar nasıl çalıştırılmamış, buralarda belli. Delilsiz, belgesiz konuşmuyorum, afaki konuşmuyorum, hepsi, bakın, şurada, belgelerde, neler neler var hatta skandal belgeler var elimde. Nasıl mı elime geçti? Avukat arkadaşlar bilir, işte böyle meseleler dosyalara yansıdığında, dosyalardaki bilgileri aldığınızda zaman zaman gizli belgeler de elinize geçer. Sanırım, bunlar MİT veya Emniyet Genel Müdürlüğü bilgileri midir, nedir, fişleme notları.

MAHMUT TANAL (İstanbul) - Gizli belge değil.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) - Bilemiyorum.

MAHMUT TANAL (İstanbul) - Mahkeme kararı gizli belge değildir Sayın Vekilim.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) - Bakın, mahkeme kararı değil, mahkeme kararından bahsetmiyorum ki.

Sağlık Bakanlığına sanırım gönderilmiş ve altında da “Bunların gerektiği zaman delil olarak değerlendirilmemesi, tek başına değerlendirilmemesi hususu önem arz etmektedir.” denmiş. “Geçmiş eğitim verileri bilgilendirme amaçlı gönderilmiş olup tek başına değerlendirilmemesi hususu önem arz etmektedir.” Bir yerden Bakanlığa sanırım gönderilmiş ve onlarda değerlendirme yapılmış. İsimleri vermiyorum ancak bakın neler denmiş. Mesela, bir hekim arkadaş için Sağlık Bakanlığına gönderilmiş. Kişi için deniyor ki: “Mevcut veri kaynaklarında yapılan çalışma neticesinde şahıs hakkında talebe esas teşkil edecek güncel örgütsel bir bilgiye rastlanılmamakla birlikte...” Sonrası, erkek kardeşi -şimdi şahsı geçiyoruz- için denmiş ki: “FETÖ/PDY’ye müzahir olduğu gerekçesiyle kapatılan bir okulda stajyer öğrenci olarak kaydının bulunduğu tespit edilmiş.” Evet, bununla amel edilmiş.

Bir başka isim: “Şahıs hakkında bir talebe esas teşkil edecek güncel örgütsel bir bilgiye rastlanılmamakla birlikte, babasının HDP il yönetimine seçildiği şeklinde istihbari mahiyette bilgilerin elde edildiği...”

RİDVAN TURAN (Mersin) - Bayağı çalışmışlar.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Bayağı, evet.

Bir başkası: Bakın, yine şahıs hakkında bir şey denmiyor. “Mevcut veri kaynaklarında yapılan çalışma neticesinde şahıs hakkında talebe esas teşkil edecek güncel örgütsel bir bilgiye rastlanılmamakla birlikte, annesinin -şu ifadelerle bakın- tarihi belli olmamakla birlikte, geçmiş yıllarda FETÖ/PDY’ye müzahir bir kreşte SGK kaydının olduğu ancak başka kreşlerde de SGK kaydının olduğuna dair bilgiler elde edildi.” Herhâlde kreşlerde aşçı olarak mı ne çalışmış.

Yine başka birisi, yine kendisi için: “Mevcut veri kaynaklarında yapılan çalışma neticesinde şahıs hakkında talebe esas teşkil edecek güncel örgütsel bir bilgiye rastlanılmamakla birlikte, babasının Bank Asyaya para yatırdığı şeklinde istihbari bilgiler elde edildiği...” deniyor; bu böyle.

Yine buralarda da aynı şekilde devam ediyor. İsteyene bunları da gösterebilirim. İşte kendisi hakkında bile değil, amcası, babası, dedesi, yok kardeşi, yok kreşte annesi çalışmış, bunlarla kalkıp amel edilmiş ve doktor arkadaşlarımız hakkında kararlar verilmiş, güvenlik soruşturması olumsuz gelmiş, işte mahkeme kararlarında da zaten belli ki hâkimler “Ya kardeşim, bu nedir?” diyerek kararı vermiş ve göreve iade vermiş.

Şimdi, bunlarla hareket edilen bir Türkiye’de biz, güvenlik soruşturması olumsuz gelen arkadaşlarımızın hayat boyu doktorluk yapamayacağına dair bir teklifi tartışıyoruz. Bu kadar gayriciddi fişleme notlarıyla alınan kararlar bunlar bakın, bu kadar gayriciddi ve bunlarla biz yasa oluşturmaya çalışıyoruz çok net bir şekilde.

En başta şunu da söyleyeyim: Bakın, herkes elini vicdanına koysun. Bu ülke artık bunları kaldırmıyor. Dün belki sizi de fişlediler “Efendim, eşi başörtülüdür falancanın.” dediler, siz de fişlendiniz. Bugün “Falanca Kürt’tür.” işte “Falanca FETÖ okulunda, kreşinde çalıştı.” diye saçma sapan, kendisi değil yakını, amcası, teyzesi diye fişleniyor, bugün de bunu siz yapıyorsunuz. Ya, bu ülke ne zaman demokratikleşecek? Allah aşkına yani herkes elini vicdanına koysun, bir düşünsün! Böyle bir anlayışla hepimiz şu ülkeye nasıl bir adalet, hukuk ve benzeri yani demokrasiyi nasıl getireceğiz ya? El insaf yani! “Her zaman güç sahibi olalım ve düşman gördüğümüzün canına okuyalım.” bu mantıkla biz nereye varırız?

Bakın, şimdi, bu mesele ileride iktidar partisini de çok etkiler. Şimdi, “Ya, biz düşman bulduklarımızı, KHK’lileri sosyal bir soykırıma uğratalım, imha edelim şunları da akılları başlarına gelsin.” diye düşünüyorlar. Yargısız, sorgusuz, sualsiz her şeyi yapıyorlar. Bizim gibi insan hakları savunucularını darbeci, terörist falan ilan ediyorlar ki ben hayatım boyunca insan hakları, demokrasi, barış demiş bir insanım, tüm çatışmalara karşı çıkmışım. Bize böyle terörist yaftası vurmaya çalışıyorlar hatta bununla da kalmıyorlar, Anayasa’yı da çiğneyerek Anayasa’nın OHAL’le ilgili maddelerini de çiğneyerek hatta Anayasa’nın OHAL’le ilgili maddeleriyle ilgili ders veren hocamızı da çiğneyerek, 120’nci, 121’inci maddenin derslerini veren İbrahim Kaboğlu Hocayı da çiğneyerek, Anayasa’yı ihlal ederek hocamızı da KHK’yle ihraç ediyorlar. Yani bu nasıl bir cürettir? Ya, yıllarca işin dersini veren adamı Anayasa’yı ihlal ederek, Anayasa suçu işleyerek ihraç ediyorsun. O da zaten sağ olsun “KHK ek listesinde yer alıyorum.” diyor. “Zaten böyle bir şeyi yapmanız Anayasa’yla mümkün değildir.” diyerek bir bilim adamı hassasiyeti gösteriyor, sağ olsun. Şimdi, bunu yapmanız 7 bin doktorun devre dışı kalması demektir. 7 bin doktorun devre dışı kalması, şu anda sağlık sisteminde büyük bir depreme yol açar. Özel hastanelerden “tak” diye çektiniz mi doktorları, büyük bir sarsıntı olur, devletten özele gidiş olur, durduramazsınız; sağlık sistemi büyük bir sıkıntı yaşar. Bunu da düşünmemişler, anında bu kararı alıp yapacaklar. Ya, bunlar basit işler değil ki oyuncak değil bunlar, milyonlarca hastayı ilgilendiren işler. Zaten piyasalarda da zor doktor bulunuyor. Yani birçok özel hastane şu ana kadar çoğunlukla KHK’li doktor almıyordu, son zamanlarda almaya başladılar, zaten biraz durduruldu KHK’ler, o yüzden piyasada böyle istismarla çalıştırılacak doktor sayısı da azaldı, o yüzden biraz piyasalarda da sıkıntı var.

Şimdi, bu konu, bakın, nasıl size de dokunur, bir örnek vereyim. Ben kendimden bir örnek vereyim, bakın, ilginç bir anekdottur.

Çalıştığım hastanede bir mesai arkadaşım vardı, ben ne zaman OHAL'i, iktidar partisini eleştirsem canhıraş bir şekilde savunurdu. Biz yine konuşmaya devam ederdik, o savunurdu, biz devam ederdik. Bir müddet görüşemedik kendisiyle, iki ay kadar -ismini vermeyeceğim- ardından, ben kendisiyle görüştüğüm zaman "Ne oldu, bir sıkıntı mı var?" dedim. "Evet hocam, başımıza büyük bir felaket geldi." Kardeşi de kendisi gibi çok sıkı, fanatik bir AK PARTİ'liymiş ancak "pat" bir gece o da KHK'yle ihraç edilmiş. "Hayrola, ne oldu?" dedim. Bir ara Bank Asyadan ev kredisi çekmiş, onu bahane ederek ihraç etmişler ancak işin asıl dramatik bölümüne geliyoruz. "Sonrasında ne oldu? Bu kadar üzgünsün, ne oldu?" dedim. "Ya, biz bu haberi duyduk, kardeşimin ailesinde bu haber yankılandı, 3 çocuk annesi olan yengem büyük bir şok yaşadı, iki üç gün büyük bir üzüntü yaşadı ve sonra kalp krizi geçirdi, vefat etti. Neye uğradığımızı şaşırırdık. Yani biz bu yapılanları savunurken başımıza bu geldi, ne yapacağımı bilemiyorum. Çok haklıymışsın be Ömer Ağabey, ne kadar haklıymışsın. Ben sana karşı bu yapılanları savunuyordum, başıma geldi, anlıyorum şimdi." dedi.

Bakın, bana dünden beri bir sürü mesaj geliyor, birçok doktor arkadaşına da geliyordur. Yani şu anda, bakın, binlerce doktor arkadaşımız diken üstünde, kalpleri duracak şekilde bizi bekliyor, dinliyor, dakika başı soruyorlar "Hocam, ne oldu? Gelişmeler ne yönde?" diye.

Bir iki mesaj okuyayım size. Bakın, bir hanımefendi ne yazmış: "Hocam, eşim ihraç hekim. Bir yıl işsiz kaldı, 120 liraya yirmi dört saat çalıştı, parasını alamadı. Tam iş buldu, 'Artık her şey iyi.' dedik, buna güvendik, bir bebek sahibi olmayı istedik, şimdi altı aylık gebeyim, şimdi bir de doğmamış çocuğumuzla ortada kalacağız." Mesela böyle bir mesaj.

Yine bir doçent arkadaştan bir mesaj gelmiş, diyor ki: "Ben dozerci Hasan ve köylü Fatma'nın oğlu olarak yemin ediyorum ki zalimlere bile mühlet veren, kuluna 'Rızkından endişe etme.' diyen ve 'Kul hakkına karışmam.' diyen Allah'a and olsun ki bu teklifi geçirenlerin bir gün karşısına vicdan azabı olarak çıkacağım. Benim bir hatam varsa hatalarımın karşılığı da bana vicdan azabı olarak çıksın. Hastaysanız hastanede, düşkün iseniz evinizde ve atılarsa huzurevinde vicdan azabı olarak karşınıza çıkacağım. O zor zamanınızda hiç tereddütsüz vicdan azabınızı artıracak her türlü yaşadıklarımı yüzünüze bir bir haykıracağım. Ben biliyorum ki Allah şahit ki siz kaybedeceksiniz, ben kazanacağım. Sadece ben değil, hakkına girdiğiniz tüm kullar size karşı kazanacak. Ben tereddütsüz yemin ediyorum ki kendinize güveniyorsanız siz de yemin edin. Ne yaparsanız yapın, hangi zulme ortak olursanız olun, eşiniz ve aileniz bir ihtiyacı olursa bize emanettir, boynumuzun borcudur çünkü Peygamber Efendimiz, hiç ama hiç kimsenin eşini ve çocuklarını mağdur etmemiştir. Siz mi o yoldasınız, biz mi o yoldayız, zaman gösterecek ve vicdan azabı olarak karşınıza çıkacağım. Her kim emanete ihanet ettiyse, haksızlık ettiyse, onu da vicdan azabı yesin bitirsin. Vicdan muhasebesinde görüşmek üzere kendinize bakın, ama iyi kötü bakın. Yaşasın adalet, yaşasın insanlık, yaşasın merhamet, yaşasın ortak insani değerler." Böyle sesleniyor Komisyona.

Bakın, böyle yüzlerce mesaj geliyor arkadaşlar, basit bir şey için konuşmuyoruz biz burada. İnsanların yüreğinden, vicdanından fırlıyor bu sözler. Basit bir siyasi mülahaza yapmıyoruz burada. Bunu söyleyen insanlar ne hissediyor, yarın öbür gün ne yapacak, hiç farkında değil misiniz?

Şimdi, bakın, başka bir örnek size. Sağlık Bakanlığından bir sağlık teknikeri arkadaşımız, Abdülhalim Bitkin, bana evraklarını yolladı, hep böyle evraklı konuşuyorum, görüyorsunuz.

Arkadaş bir-bir buçuk yıldır güvenlik soruşturmasından mağdur edilmiş. "Ya, Hocam, ne suçum olduğunu da bilmiyorum. Annem bir ara barış mitingine katılmıştı, herhâlde suçumuz odur."

Çocukcağız iki yıl olmuş okulu bitireli, çalışmıyor. “Ya, nasıl para kazanıyorsun, geçimini nasıl sağlıyorsun?” dedim. “Hocam, hamallık yapıyorum.” Sağlıkçı arkadaşımız hamallık yapıyormuş. Fotoğrafını da gösterdi. Bakın, bir sağlıkçı arkadaşımız iki yıldır mağdur edilmiş, hamallık yapıyor. “İznin var mı Komisyona da göstereyim.” dedim, “Göster Hocam, ben iki yıldır ne işkenceler çekiyorum.” dedi.

Şimdi, bakın, OHAL İnceleme Komisyonu diyoruz. Bu da yine bir başka belge. Bakın, kapı gibi dosyalar, mahkeme kararları bunlar.

Bu da Mor Beyin kararı. Daha dün -internette de bulabilirsiniz- Mor Beyinden dolayı beraat etmiş ve OHAL Komisyonu ret vermiş. Mor Beyinden beraat etmiş, OHAL Komisyonu ret vermiş, nasıl oluyor böyle işler? Ve şimdi, biz, böyle bir insan hakkında doktorluğunu bitirecek bir karar vereceğiz. Adamın doktorluğunu bitireceksiniz, özel hastanede çalışmayacak, hayat boyu doktorluk yapamayacak, işte böyle hamallık yapacak.

Şimdi, geçen gün Zehra Doğramacioğlu Hanımefendiden bahsetmiştim, pratisyen hekim arkadaşımız. Ben kendisinden bahsederken -o da burada, sağ olsun- Ali Şeker arkadaşımız canlı yayın yapıyor oradan izlemiş, Doktor Zehra Doğramacioğlu, kendisinden bahsetmiştim, karı koca ihraç doktor, çocukları da Down sendromlu. İki yıldır doktorluk yapamıyor. “Neyle geçiniyorsun?” diye sorduğumda “Ya, Hocam, tespih, boncuk yapıyorum, iki senedir tespih, boncuk yaparak, satarak geçiniyoruz.” dedi. Kızının fotoğrafını da gönderdi, Down sendromlu kızının fotoğrafı. Bu kızın annesi, bu kadını da mağdur edeceğiz, kat kat mağdur edeceğiz. İlk işe başladığı gün, ona şok bir haber verdik.

Yine, bitmedi. Bakın, dün akşam yine bir mesaj aldım. Doktor arkadaşımız gece saat ikide göndermiş bana. “Hocam, siz, Komisyonda, şu anda bizim hakkımızda konuşuyorsunuz. Ben bir özel hastanede acildeyim. Biraz evvel bir mavi kod geldi.” Mavi kod, biliyorsunuz, kalbi durmuş bir insanı canlandırmaya yönelik bir şeydir yani kalbi durmuş bir şekilde hastaneye gelmiş bir insanın kalbini çalıştırmaya çalışırsınız veyahut da başka bir acil durumdur. “Canla başla ben o insanın kalbini çalıştırmaya gayret ettim, arkadaşlarımızla, tüm ekip olarak çok yoğunluk, kan ter içinde kaldık. Bizim boynumuza yağlı organ geçirilmesinin konuşulduğu bir komisyonun çalıştığı saatlerde biz burada bir insan canı kurtardık.” dedi. Şimdi, hakkında ölüm fermanı vermeyi düşündüğümüz doktor arkadaşlarımız bunlar, canla başla çalışan, sabahlara kadar çalışan, uykusuz çalışan arkadaşlarımız.

Yine, başka mesajlar geliyor. Bakın, ben size intiharlardan bahsetmiştim, gelen bazı mesajlarda “Ya, Hocam, antidepresif tedavi alıyordum ama özel hastanede çalışmaya başladım, kafam bir düzeldi, bıraktım tedaviyi ama son üç gündür tedaviye yine başladım. Sizin bu komisyon çalışmalarını duyduk, yüreğimiz ağzımızda sizden çıkacak kararı bekliyoruz.” Dakika başı bana buradan soruyorlar “Hocam nedir?” “Son durum nedir?” “Ne çıktı?” “Kaçınıcı dakikadasınız?” “Kaçınıcı maddedesiniz?” diye. Binlerce insanı âdeta kalbini durduracak şekilde mağdur edecek bir karar hakkında konuşuyoruz arkadaşlar, basit bir şey hakkında konuşmuyoruz.

Bakın, bu yapılan bana bir şeyi hatırlatıyor. Peygamber Efendimiz’in döneminde Müslümanlara yönelik bir boykot yapılmıştı biliyorsunuz. Aç susuz bırakmışlardı, “Onlarla alışveriş yapmayacaksınız, onlarla kız alıp verilmeyecek, onların kimse yüzüne bakmayacak.” gibi büyük bir boykot yapılmıştı iki üç sene, sonunda Ebu Leheb o boykotu bitirmişti. Şu anda Ebu Leheb’in bitirdiği boykotun devamcısı bir iktidar var maalesef karşımızda. Bu yaptıkları yetmiyormuş gibi tamamen bir siyasi soykırıma imza atıyorlar, siyasi bir soykırımdan başka bir şey değil. Soykırım deyince kızıyor insanlar, niye kızsınlar? İşte, Ankara Üniversitesinde bir akademisyen arkadaşımıza yapılan, herkes biliyordur bunu; Cenk Yiğiter. Ankara Hukuk Fakültesinden ihraç edildi, devlette çalışmıyor, özel üniversitede çalışmıyor, özel bir bilimsel toplantıya katılamıyor, özel bir bilimsel dergide yazısı yayınlanamıyor, her şeyi

elinden alınmış. “Peki, o zaman, bir daha üniversite sınavına girip de başka bir bölümü kazanayım.” diyor, Ankara Gazeteciliği kazanıyor. Gazeteciliği kazanıyor, üniversiteye gelip kayıt yaptıracak, ilk gün rektör karşısına çıkıyor “Hop, biz seni bu üniversiteden ihraç ettik, öğrenci olarak bile seni almam buraya.” Öğrenci olarak bile kaydını yaptıramadı Cenk Yiğiter. Bakın, bunlar 21’inci yüzyıl Türkiye’de yaşıyor Nazi Almanyası değil güya. Bir de sonra, soykırım dediğimizde kızıyor bazı arkadaşlar. Ya, soykırım daha nasıl olsun arkadaşlar? İnsanların her şeylerini ellerinden alarak kırma uğratiyorsunuz, daha ne olsun?

Şimdi, bilemiyorum, belki vicdanlarınız sızlıyor şu anlattıklarım karşısında ama liderlerinizin emirleri daha baskın çıkacak. Ben eğer bu karar çıkarsa zerre miktarı kalmış vicdanların da hiç olmadığına karar vereceğim. Bu kabul oyları bu yönde bir tasdiki getirecek, bunu bilmiş olalım.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Biz teşekkür ederiz.

Sayın Turan Aydoğan, mikrofon sizde efendim, buyurun.

TURAN AYDOĞAN (İstanbul) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Şimdi söyleyeceklerime lütfen gerekçe olarak “FETÖ’yle mücadele” falan diye bir savunma yapmaya kalkmayın çünkü bunu söylerseniz, en büyük FETÖ’cüler siyasi ayaktaydı, onunla ilgili araştırma önergesini birkaç gün önce reddettiniz, hemen hazırız, siyasi ayağı ortaya çıkarmak için mücadele edelim diyeceğim.

Bu yasa gariban insanlara yöneliktir. Bu yasa muhaliflere yöneliktir. Bu yasa Türkiye’yi iyice faşizanlaştırmaya yöneliktir. Bu yasa bir gün gelir, sizin içinde birbirinizi yemenizi de vesile olur. Birbirinize “iltisaklı” diye iftiralar atmaya kalkarsınız, ondan sonra, bunun altından da kalkamazsınız. İltisak ne demek efendim? İltisak, bitişme, kavuşma, yapışma, birleşme, biraz daha geliştirirsek kucak kucak olmak gibi bir şeyden bahsediyor. Aynen on yıl boyunca bu sürekli sözünü ettiğiniz örgütle bu ülkeyi yönettiğiniz durumu anlatıyor. Bu ülkede ceza kanunları hiçe sayılarak bir yol yürünüyor. Ceza kanunlarında suçlara ilişkin zaman aşımı süreleri tarif edilmiştir. Bu zaman aşımı sürelerini ortadan kaldıran herhangi bir kanun ya da anayasal düzenleme olmadan sizin bu kucak kucak olan durumunuz fiili olarak soruşturulmuyor. Sayın Cumhurbaşkanı “17-25 Aralık” diye bir milat tarif etti, aslında bütün hâkim ve savcılar da görevlerini ihmal etmeye davet etti hatta görevlerini yapmamaya davet etti. Şu anda Türkiye’de bu görevler yapılmıyor. Yasalarda zaman aşımı süreleri dolmamış olmasına rağmen, bu kıydan köşeden tariflerle Türkiye’nin bütün muhaliflerini sindirmeye kalktığınız bu çalışmaları bizim gözümüzü boyamak için ortaya koyarken işin aslı, o “iltisak” denilen olay neyse o iltisakın muhatapları yargılanmıyor. Siyasi ayağı yargılanmadı hatta bu yargılamalarla ilgili oluşan borsayı tarif eden bir milletvekiliniz de tuzla buz oldu, bu Mecliste yok artık. Televizyonlara çıktı, dedi ki “Ya, bu işin borsası var.” Yani “Yargılanması gereken insanların yargılanmaması için bir borsa kurulmuş.” denildi, gıcınız çıkmadı, hiç o tarafa bakmadınız, o insan da bugün aranızda yok. Nasıl bir tercih yapıldıysa o tercih sizin partinizin meselesidir, onunla ilgili bir şey söyleyemeyeceğim. Bir başka parti büyüğünüz, bu partinin kurucularından bir şahıs, bir önceki dönem neden görevden alındığını da anlayamadığımız, aklanacak mı, öyle mi kalacak, ne olacağını bilemediğimiz... Suçluysa yargılanması gerekir, ben onun yerinde olsam “Yargılanma hakkımı istiyorum.” diye eylem yaparım. Bir önceki Ankara Büyükşehir Belediye Başkanıyla ilgili “Türkiye’yi parsel parsel FETÖ’cülere verdi.” denildi. Bundan daha büyük bir iltisak olabilir mi? Olmaz değil mi? Ne o yargılanıyor ne diğeri başka bir şeye muhatap oluyor. Siz burada iltisak kelimesiyle bir yasa yapmaya kalkıyorsunuz. İltisak kelimesi çok soyuttur. Dün burada çok net anlattım, kanun yaparken o kanunu soyutluktan kurtarmanız kanunilik ilkesinin gereğidir dedim, bunun neler olduğunu söyledim, tekrar tekrar söylüyorum: Yoruma açık olmaması gerekir,

kişiyi uygulanacak normun katı biçimde sınırlarının belirlenmesi gerekir, devletin bireye müdahale alanının belli olması, bireyin de nereyi ihlal ettiğini bilebilmesi gerekir, belirli olması gerekir. Bu iltisak kelimesiyle beraber, işte, bakın, ben size “İltisak hâlindesiniz.” dedim, “Şimdi siz kendinizi savunun.” demek durumunda kalırım. Koyduğunuz bu kavram hukuksal anlamda tehlikeli bir kavramdır. Bu kavramı zaten kullanıyorsunuz çeşitli yasalarda, OHAL sonrasındaki düzenlenen yasanın da içerisine bunu yerleştirdiniz, Türkiye’nin bütün muhaliflerine yarın iltisaklı dersiniz size hiç kimse hiçbir şey söyleyemez. Dersiniz, neden dersiniz, onu da söyleyeyim: Yargıyı tam siyasallaştırdınız. Adalet ve Kalkınma Partisinin il ve ilçe başkanlarını yargıya yerleştirdiniz, bu yargıda iltisak kavramının nereye mal olacağını görmek gerekir. Size bir örnek vereceğim. Hatırlarsanız, 28 Şubat sürecinde orduda tasfiyeler yapılmıştı, o zaman mağdurdunuz. O zaman, o iktidar karşısında hak arayıcı vasfındaydınız, kendinizi “hak aramanın kraliçesi” şeklinde görüyordunuz. O zaman ordudan atılan astsubayların tamamını belediyelerinize aldınız, istihdam ettiniz, o beğenmediğiniz yönetim size ağzını açmadı. O yönetim iyiydi anlamında söylemiyorum ama bunu yaptınız. O zaman suç kabul edilen işte, bu “irtica” kelimesiyle, işte, o muallak kelimeyle, o sihirli kelimeyle beraber, o dönemde ordunun içerisinde birçok astsubay görevinden oldu. O dönemin o astsubayları belediyelerde görev aldılar, bu model de çokça kullanıldı. Şimdi geldiniz, o dönemin mağdurlarını o şekilde korurken -ki iyi, koruyun, korumanız gerekiyordu; ben onların da o şekilde işlerinden olmasına karşıyım kişisel olarak- şimdi bir zulüm yasası çıkarmaya çalışıyorsunuz. Size soruyorum: Bu yasanın amacı nedir? Yasalar ne için çıkarılır? Ceza yasalarındaki birtakım yaptırımlar neye yöneliktir? Buradaki hukukçu arkadaşlar, sizin hukukçu arkadaşlarınız da diyecekler ki: “İslaha yöneliktir, insanı kazanmaya yöneliktir.” Böyle söylersiniz değil mi? Ya, böyle bir insan kazanmak mümkün müdür? Siz, bizim yasalarımızda “eski hükümlü çalışma yükümlülüğü” diye uygar bir norm varken hükümlü bile olmamış insanları aç susuz bırakma yoluna gidiyorsunuz. Yani bir şekilde Anayasa’nın bütün hükümlerini ihlal ederek bir öç alma mantığıyla... Ki altını çizerek söylüyorum, herkes bilsin, öç alınacaklar FETÖ’cüler değildir, Türkiye’de AKP’ye muhalif herkestdir. Belki yarın bizleriz, bu Meclisteki milletvekilleridir. Benim gibi konuşanlar da olabilir bunun mağduru, belki siz içinde de hesaplaşırsınız, bunun mağduru hâline sokarsınız birilerini. O yüzden, muhalifleri sindirmeye yönelik bu yasayı başka türlü anlatmaya kalkmayın.

Bu yasa, çok söyledik, Anayasa’nın bütün hükümlerine aykırı. Bir defa, Anayasa’da çalışma hayatı teminat altına alınmış. Kalkıyorsunuz, insanları aç susuz, sefil bırakmaya çalışıyorsunuz. Bir insanın suçu varsa Ceza Kanunu’nda düzenlenmiş hükümler var, Terörle Mücadele Kanunu’nda düzenlenmiş hükümler var. Neyinize yetmiyor? Cezalandırmadığınız bir ordu insan dışarıda geziyor, masum insanları da böyle bu ceza sisteminin dışında, kendi kendinize getirdiğiniz, Anayasa’ya her türlü aykırılığı taşıyan bu hükümlerle beraber infaza sokacaksınız. Sayıyorum şimdi, aklınıza yatmazsa bana itiraz edin ne olursunuz, iyi bilen arkadaşlar var sizin içinde, bu yasayı yaptığınıza göre, “Anayasa’nın bu hükümleri ihlal edilmiyor.” deyin.

Anayasa’nın 2’nci maddesi “demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk Devleti” diyor. Ne anlattığını biliyorsunuz herhâlde değil mi? Aç insanlar devleti değildir; “demokratik sosyal hukuk devleti” dediğimiz, aç insanlar üretme devleti değildir. Ya insanlara iş bulursunuz ya karınlarını doyurursunuz değil mi? Bunu geçtik.

Anayasa’nın 5’inci maddesi devletin temel amaç ve görevlerini sayarken “kişilerin ve toplumun refah, huzur ve mutluluğunu sağlamak, kişinin temel hak ve hürriyetlerini, sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleriyle bağdaşmayacak surette sınırlayan siyasal, ekonomik ve sosyal engelleri kaldırmaya, insanın maddî ve manevî varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya...” diyor. Yani aslında şu

anda kaldırılması gereken sizin bu iradenizdir Anayasa'nın bu 5'inci maddesine göre. İnsanları mutsuz eden, işsiz bırakan, aç bırakan, sosyal hukuk devletinin normlarından uzaklaştıran bir iradeniz var. Sizin iktidardan uzaklaşmanız lazım ki Anayasa'nın 5'inci maddesi rahatlasın.

Anayasa'nın 9'uncu maddesi "Yargı yetkisi" başlığını kullanmış. Burada idare eliyle ya da değiştirerek -belki bir şekilde başka bir şekle dönüştüreceksiniz, onu da bilemiyorum- kullanmaya çalıştığınız yetki tamamen yargısal bir yetkidir. Bir ceza yaptırımı ya da yeni bir düzenleme yapacaksanız da bu aç susuz bırakmanın, bu Orta Çağ zihniyetinin dışında yeni bir ceza düzenlemesi yapacaksınız da onun ancak bir yargısal faaliyet olarak düzenlenmesi gerekir.

Anayasa'nın 10'uncu maddesi var eşitlik ilkesine ayrı yaptığınız.

Anayasa'nın 11'inci maddesi "Anayasa hükümleri, yasama, yürütme ve yargı organlarının, idare makamlarının tamamını bağlar." diyor. Siz kendinizi ne zannediyorsunuz ya? Her düşündüğünüz konuya kütür kütür yasa koymayı maharet mi zannediyorsunuz? Bu 11'inci madde sizi bağlamıyor mu? Biz burada bağırıp çağırıyoruz, bunları anlatmaya çalışıyoruz, orada oturuyorsunuz. Bu 11'inci madde, bu Anayasa size ait değil mi? Sizin başka bir anayasanız mı var?

Anayasa'nın 12'nci maddesi, temel hak ve hürriyetlerle ilgili madde. Az önce söyledim, çalışma hayatını yok ediyorsunuz. Çalışma hayatını yok ederken yine onunla beraber rapor düzenleme yeteneğini, bir hekimin hekimlik diplomasını aldığı andan itibaren asla ayrılmaz parçası olan faaliyetini ortadan kaldırıyorsunuz. Bu Anayasa'nın 12'nci maddesi sizin anayasanızda yok mu? Sizin başka bir anayasanız mı var?

Anayasa'nın 13'üncü maddesi "Temel hak ve hürriyetlerin sınırlanması." Temel hak ve hürriyetlerin sınırlanması tarif edilirken hak ve hürriyetlerin çekirdeğine, özüne dokunamayacağınız anlatılıyor burada. Ölçülülük ilkesine göre sınırlandırılması gerektiği anlatılıyor. Siz, size muhalif olanları aç susuz bırakarak Orta Çağ zihniyetiyle bu ölçülülük ilkesine uygun mu davranacaksınız?

Anayasa'nın 38'inci maddesi, özellikle 38'in dördüncü fıkrası "Suçluluğu hükmen sabit oluncaya kadar, kimse suçlu sayılamaz." diyor. Hakkında kesin hüküm olmayan insanlara bu yaptırımları uygulayacaksınız, hukuk devletinden bahsedeceksiniz, Anayasa'ya uygunluktan bahsedeceksiniz öyle mi?

Anayasa'nın 48 ve 49'uncu maddeleri "Çalışma ve sözleşme hürriyeti" ve "Çalışma hakkı ve ödevi." Çalışanları ve işsizleri korumak, çalışmayı desteklemek, işsizliği önlemeye elverişli ekonomik bir ortam yaratmak ve iş barışını sağlamak devletin ödevidir. Bu yaptığınız acaba çalışanlara yönelik olarak bu tedbirler midir yoksa bir işsiz ordusu oluşturmak mıdır?

Anayasa'nın 125'inci maddesi "Yargı yolu." Onu tekrar etmeyeceğim, biliyorsunuz.

Anayasa'nın 138'inci maddesinin son fıkrası, yargı kararlarına uyma zorunluluğu vesaire.

Bütün bunları aldığımız zaman ortaya bir tablo çıkıyor. Şimdi o tablonun ben size insani yanını okuyacağım, ondan sonra da sözlerimi bitireceğim.

Çapa Tıp Fakültesi mezunu. Kaçınızın Çapa Tıp Fakültesine girecek üniversite sınav notu oldu? Yüreğiniz pıt pıt atmıştır Çapa'ya girmek için ama gücünüz yetmemiştir büyük bir ihtimalle. Kaçınızın üniversite sınav notu Çapa Tıp Fakültesine girmek için yeterliydi? Bir sorun bakalım kendinize.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Benimki yetiyordu.

TURAN AYDOĞAN (İstanbul) – Seninki yetiyordu, biliyorum, seni ayırdım ağabey ama sende arıza sonra çıkmış.

Aile hekimi, adli sicil kaydı yok, hayatı boyunca soruşturma görmemiş, suçunun ne olduğunu bilmiyor, 29 Nisan tarihli kanun hükmünde kararnameyle ihraç edilmiş, özel bir hastanede temmuz ayından beri çalışıyor, şu görüştüğümüz teklif yüzünden dört gündür uyumuyor, psikolojik destek alıyor, gelecekte umudu kalmamış, Alevi, Kürt. Ne olacak bu arkadaşın durumu? Bunun gibi kaç tane daha travma yaratacaksınız böyle baskın yasalarla beraber? Sizi Allah’a havale ediyorum.

Teşekkür ediyorum.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Kişinin kimliğini niye özellikle belirtiyorsunuz?

TURAN AYDOĞAN (İstanbul) – Çünkü daha çok onlar mağdur oluyorlar da onun için.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Öyle şey olur mu? Bu memlekette insanlar etnisitesinden dolayı, inancından dolayı bir ayrıma mı uğruyor?

TURAN AYDOĞAN (İstanbul) – Adam bana öyle yazmış.

HABİP EKŞİK (İğdır) – Evet, öyle, atılanların çoğu Kürt olduğu için, HDP’ye üye olduğu için atıldılar.

TURAN AYDOĞAN (İstanbul) – Adamın pozisyonu bu, bana öyle yazmış.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Bu ülkede kimse etnisitesi ya da inancından dolayı ayrıma tabi değildir, altını çiziyorum, kabul etmiyorum.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Size biat etmek şartıyla.

TURAN AYDOĞAN (İstanbul) – Efendim, bu adamın kimliği bu, hakkında soruşturma yok ve KHK’yle atılmış. Siz Kürtçe konuşturuyorsunuz, Kürtçe üniversiteler kurdunuz, “Kürt” demeyi niye yasaklıyorsunuz?

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Adını da verseydiniz.

TURAN AYDOĞAN (İstanbul) – Niye vereyim? Size vermem asla.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Ama sen bunu yapıyorsun, yaptığın bu yani kimlik veriyorsun.

TURAN AYDOĞAN (İstanbul) – 20 milyon Kürt, 20 milyon Alevi var efendim bu ülkede.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Kimse buna bir şey demiyor ki var elbette bu ülkede Alevi de var, Kürt de var.

TURAN AYDOĞAN (İstanbul) – Niye gocunuyorsunuz ya? Öyle olsa ne olur ya? Adam hayatının dökümünü yapmış, göndermiş, kendini böyle tarif etmiş.

(Oturma Başkanlığına Başkan Şenel Yediyıldız geçti)

BAŞKAN – Arkadaşlar, bir dakika, ben değişik bir şey söyleyeceğim.

TURAN AYDOĞAN (İstanbul) – Niye gerildiniz anlamadım.

BAŞKAN – Provokasyon yapıyorsunuz Sayın Vekil. Bir dakika müsaade eder misiniz?

TURAN AYDOĞAN (İstanbul) – Bana gelen yazıyı okudum.

(AK PARTİ ve CHP sıraları arasında karşılıklı laf atmalar, gürültüler)

BAŞKAN – Karşılıklı konuşmaktan vazgeçmezseniz sabaha kadar böyle beklerim.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Sayın Vekilim, Kürtler bizim kardeşimiz.

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Hayır, biz kardeş değil, eşit yurttaş olmak istiyoruz. Çünkü kardeş ne yapar kardeşe? Büyük kardeş küçük kardeşi döver. Biz kardeş değil, eşit yurttaş olmak istiyoruz.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Biz kardeşlik değil, eşitlik istiyoruz ya.

BAŞKAN – Karşılıklı konuşmaktan vazgeçmezseniz sabaha kadar böyle beklerim.

IV.- KARARLAR

A)ÇALIŞMA ESASLARINA İLİŞKİN

1.- Komisyon üyesi milletvekillerine yarım saat, Komisyon üyesi olmayan milletvekillerine beşer dakika konuşma süresi verilmesine ilişkin karar

BAŞKAN - Şimdi, arkadaşlar, Başkanlık Divanının bir kararını arz etmek istiyorum. Şimdi, biz bu karşılıklı konuşmalar ve bazı değişik, varyasyonlu konuşmalardan dolayı konuşma süresini kısıtlamak istiyoruz.

HABİP EKSİK (İğdır) – Sayın Başkan, siz burada...

BAŞKAN – Öbür dilerim, bir dakika... dinle, sus, dinle!

HABİP EKSİK (İğdır) – Böyle bir tarz olur mu Sayın Başkan?

BAŞKAN - Komisyon üyelerine yarım saat, Komisyon üyesi olmayan sayın vekillere de beşer dakika konuşma... (Gürültüler)

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Nasıl bir şey bu ya!

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Böyle hayati bir meselede bunu yapamazsınız.

HABİP EKSİK (İğdır) – Siz grup başkan vekilinize sınırsız konuşma tanıdınız, bir saat konuşturdunuz, ondan sonra diyorsunuz ki: “Sizi beş dakikayla, on dakikaya kısıtlarız.”

BAŞKAN – Kimi konuşturdum bir saat?

HABİP EKSİK (İğdır) – Siz orada grup başkan vekilinizi bir saat konuşturdunuz. Böyle bir şey olur mu ya!

BAŞKAN – Bir dakika... Öyle değil, değil. Hayır, hayır Serpil Hanım konuştu bir buçuk saat.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Ben Komisyon üyesiyim.

BAŞKAN - Hayır, kimse bir saat konuşmadı, sadece Serpil Hanım bir buçuk saat konuştu.

HABİP EKSİK (İğdır) – Serpil Hanım, Komisyon üyesidir, iki saat de konuşur. Ben birazdan...

BAŞKAN – Bir dakika... Arkadaşlar, bu süre kısıtlamasını kabul edenler...

(“Hayır” sesleri)

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Sayın Başkan, böyle bir şey olmaz. Lehinde ve aleyhinde konuşmak lazım, lehinde ve aleyhinde konuştuk mu?

BAŞKAN – Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Kabul etmiyoruz ya.

HABİP EKSİK (İğdır) – Her hukuksuzluğu bize dayatamazsınız Sayın Başkan.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Oylayıp oylayıp kapatalım!

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Ayrım yapamazsınız, İç Tüzük var ya, Allah aşkına!

BAŞKAN – Bizim kararımız.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Bu karar sizin kararınız değil, bu karar Türkiye Büyük Millet Meclisinin İçtüzüğü yapar denen düzenleme...

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Meclisin kararı.

BAŞKAN – Bir kural yok ama değil mi?

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Bir kural var, sınırsız konuşurlar, burada sınırlamayı getiren hiçbir düzenleme yok, siz burada keyfilik yapıyorsunuz.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Genel Kurulda mıyız?

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Sayın Başkan, bugün hiç söz vermediniz.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Böyle bir şeyi kabul edemeyiz.

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Sayın Başkan, burada evinizi idare etmiyorsunuz, hastaneyi idare etmiyorsunuz, burası Meclis ve Komisyon. Bir önergeyi oyladığınız zaman lehinde ve aleyhinde söz vereceksiniz ya, ondan sonra bunu yapacaksınız. Bu ne demek ya! Burası sizin eviniz mi?

BAŞKAN – Konuşmanın lehte, aleyhtesi mi olurmuş Sayın Sezgin?

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Olur mu öyle bir şey!

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Sayın Başkan, benim fiilen konuşmam mı lazım, söz istiyorum, bekliyorum, vermiyorsunuz; sabah da öyle oldu.

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Sayın Başkan, bir hakkı kısıtlıyorsunuz, bir hakkı kısıtlıyorsunuz.

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Sayın Başkan, bakın bu size yapışır, yapışır size, bakın yapışır. Ya, bunu saat üçte yapacaktınız...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Yani Alman faşizminde de bu olmuştur. Faşizmin damgası tamamen alnınıza yapışacaktır, bu kadar açık ve net. Hukuk dışına çıkıyorsanız bizden de hukuk kuralları içinde kalmamızı beklemeyin.

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Ya, bırakın sabaha kadar konuşalım, yine çoğunluğunuz var çıkartırsınız. Ne olacak, dünyanın sonu mu?

BAŞKAN – Siz az konuşsanız dünyanın sonu mu olur yani?

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Olur Sayın Başkan, dünyanın sonu olur.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Anlatabilsek meramımızı az konuşalım, anlamıyorsunuz ki.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Başkan, söz verecek misiniz?

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Kafanız böyle çalışıyor.

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Olur mu öyle şey ya! En önemli maddeye gelmişiz, “Beş dakika konuşun.” diyorsunuz.

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) - Sayın Başkan, bakın zihniyetiniz bu, konuşmayan, istediğiniz gibi konuşan bir Türkiye istiyorsunuz; şu anda, tam da madde bu. Böyle bir şey olabilir mi ya”!

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Susturucu takıyorsunuz.

HABİP EKSİK (İğdır) – Sayın Başkan, böyle bir şey yok, yapamazsınız, Komisyon üyeleri istediği kadar konuşur, milletvekilleri istediği kadar konuşur. Siz grup başkan vekillerinizden talimat almış olabilirsiniz ama bu Meclisin İç Tüzüğü vardır.

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – En önemli maddede beş dakika konuşma olur mu, en önemli madde ya!

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Sayın Başkan, kendinize, şahsınıza, partinize ve Türkiye’ye büyük zarar veriyorsunuz bu tutumunuzla.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Hani konuşan Türkiye olacaktı, hani susmayan Türkiye olacaktı, hani yasaklar kalkacaktı? Ne oluyor bu şimdi?

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Susturulan Türkiye, zorla kanun geçirilen Türkiye.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Parlamentodur bu. Kaç kişi kaldı zaten, 10 kişi kaldı, ya arkadaşlar 10 kişi kaldı, 10 kişi. 10 kişi onar dakikadan yüz dakika olacak, ne olacak ya arkadaş! Ne güzel, yapıcı bir vaziyette gidiyordu.

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – En önemli maddede beş dakika sınırlaması olur mu Sayın Başkan, en önemli. Madde.

HABİP EKSİK (İğdır) – Grup başkan vekilinizden talimat gelmiş olabilir ama siz İç Tüzük’ü uygulamak zorundasınız, İç Tüzük’ü uygulayın lütfen, böyle bir şey olamaz, kafanıza göre uygulayamazsınız, bu Meclisin tüzüğü var.

(Gürültüler)

HABİP EKSİK (İğdır) – Sayın Başkan, bu Meclis sizin 12 Komisyon üyenizden ibaret değildir, burada halkın sesini bu şekilde kısıamazsınız. Biz kendi seçmenlerimize karşı, Türkiye Cumhuriyeti devletinde yaşayan insanlara karşı sorumluyuz. Konuşacağız ve onları temsil edeceğiz. Sizin istediğiniz gibi davranmayacağız.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Sayın Başkan, beni de dinleyebilir misiniz? Alo, alo...

BAŞKAN – Kani Bey, buyurun efendim.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Sayın Başkan...

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Biz bu geçirdiğiniz önergeyi kabul etmiyoruz Başkan; bir defa onu netleştirelim de öyle geçelim. En önemli maddede süre sınırlaması yapamazsınız.

BAŞKAN – Kani Bey, siz buyurun.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Sayın Başkan, kadınlara söz vermemekte kararlı mısınız?

BAŞKAN – Kararlıyım efendim.

Buyurun.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Kadınlara söz vermiyorsunuz, ben sabahtan beri söz istiyorum ya.

BAŞKAN – Öür dilerim.

Size sonsuz söz vereceğim, Kani Bey konuşsun, ondan sonra size söz vereceğim.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Alo diyorum, onu da duymuyorsunuz.

BAŞKAN - Söz.

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Sayın Başkan, bakın yanlış yaptınız. Söz sırası bana gelince sabrınızı taşırmadan beni dinleyeceksiniz.

BAŞKAN – Beş dakika.

Kani Bey, buyurun.

HABİP EKSİK (İğdır) – Sayın Başkan, süre kısıtlaması yapma hakkına sahip değilsiniz, hiçbir komisyonda böyle bir şey olmaz.

BAŞKAN – Kani Bey, buyurun efendim.

(Gürültüler)

HABİPEKSİK (İğdır) – 100 milletvekiliniz olsa, 100 milletvekili, burada türbanın yasaklanmasıyla ilgili bir karar alınsa ve size beş dakika süre verilse ne dersiniz?

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Bunlar türbanın düşmanı, ne türbanı ya! Türbanı istismar ettiler, onu sermaye yaptılar, ondan nemalandılar.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Türbanı istismar eden sizdiniz. Siz, bu dönemde konuşulmadı. İstismar eden sizdiniz Sayın Tanal, istismar etmeseydiniz o konu gündeme gelmezdi.

BAŞKAN – Kani Bey, buyurun başlayın.

(Gürültüler)

KANİ BEKO (İzmir) – Sevgili...

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Siz inancı ve dini istismar ediyorsunuz. Herkesin inancına saygı duyuyorum fakat siz dini istismar ediyorsunuz, türbanı istismar ettiğiniz gibi.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Saygıyı konuşurken de duy, saygıyı konuşurken de duyacaksın. Saygının arkasına sığınıp da her lafı söyleme.

KANİ BEKO (İzmir) – Sevgili basın mensupları...

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Sizin yaptıklarınızı söylüyorum.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Bana konuşurken düşüneceksin, beni itham ederken düşüneceksin tabii, öyle her aklına geleni söyleme hakkına sahip değilsin, bana hakaret edersen ben buna müdahale ederim.

BAŞKAN – Tamam, Halil Bey.

HABİP EKSİK (İğdır) – Kişi hak ve hürriyetine hakaret etmediğimiz sürece her şeyi söyleme hakkına sahibiz biz tamam mı?

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Zaten kaybettiğin nokta da burada.

HABİP EKSİK (İğdır) – Neymiş?

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Her şeyi söyleme hakkı sana hiçbir şekilde verilmez.

HABİP EKSİK (İğdır) – Başında ne dedim? Kişi hak ve hürriyetleri dışında dedim.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Kişi hak ve hürriyetlerine...

HABİP EKSİK (İğdır) – Siz dinlemiyorsunuz ki.

BAŞKAN – Arkadaşlar, lütfen...

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Başkasının hak ve hürriyetlerine saldırırsanız...

BAŞKAN - Halil Bey...

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Hak ve hürriyet sadece size ait değil.

BAŞKAN – Halil Bey, susar mısın lütfen.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Başkan, söz isteyenlere vermiyorsunuz.

BAŞKAN – Halil Bey, lütfen... Sözcünün hakkını yiyorsunuz.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Dinliyoruz ama hâlâ yine konuşuyorsunuz.

HABİP EKSİK (İğdır) – Ya, önergeler üzerinde, tasarı üzerinde konuşun.

RECEP ŞEKER (Karaman) – Sen de bir şey söyledin.

BAŞKAN – Lütfen, lütfen...

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Sana ne oldu, sana? Sana ne, sana ne? Seni ne ilgilendiriyor?

RECEP ŞEKER (Karaman) – Ne demek “Sana ne?” Yakışıyor mu şimdi?

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Seni ne ilgilendirir?

RECEP ŞEKER (Karaman) – Sen biliyorsun değil mi, o olayın nasıl...

BAŞKAN – Burhanettin Bey, lütfen...

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Konuşma!

RECEP ŞEKER (Karaman) – Ne demek konuşma?

BAŞKAN – Lütfen arkadaşlar...

Ya, arkadaşlar, lüzumsuz işlerle uğraşıyorsunuz.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Mahalle çocuğu musun? Otur yerine.

BAŞKAN – Burhanettin Bey, lütfen...

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Ne karışıyorsunuz?

BAŞKAN – Burhanettin Bey...

RECEP ŞEKER (Karaman) – Ne demek o öyle? Yürü, konuşma!

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Ayıp be!

BAŞKAN – Arkadaşlar, lütfen...

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Sana mı soracağım?

RECEP ŞEKER (Karaman) – Öyle alaylı alaylı gülme orada.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Konuşma! Konuşma!

SERVET ÜNSAL (Ankara) – Vekil olduğunuzu unutmayın.

II.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER(Devam)

A)KANUN TEKLİFLERİ(Devam)

1.- Sağlıkla İlgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi(2/1186)(Devam)

BAŞKAN – Başlayın Sayın Vekilim.

KANİ BEKO (İzmir) – Sevgili basın mensupları, sevgili demokratik kitle örgütleri, meslek odaları, siyasi partilerimizin temsilcileri ve Komisyondaki arkadaşlarım; öncelikle sizleri sevgiyle saygıyla selamlıyorum.

“Demokrasi” dediğimiz şey çoğunluğun azınlığı yönetmesi değil, “Demokrasi” dediğimiz şey azınlığın da söz sahibi olduğu bir sistemdir. Dolayısıyla bugün burada azınlıkta olan arkadaşlarımızın da en az çoğunlukta olan arkadaşlarımızın olduğu kadar söz sahibi olması gerektiği inancındayım.

Çocukken, sizler gibi ben de çok kitap okumasını seviyordum. Okuduğum kitaplar arasında en çok “Hitler Almanyasında insanlar nasıl yaşıyor?” diye çok merak ediyordum, kendim işçiydim, bilhassa Hitler Almanyasında işçilerin nasıl yaşadığını merak ediyordum ama bugün hiç merak etmiyorum.

Akşam geç saatlere kadar beraber burada çalıştık, daha sonra da eve gittim, bu 5’inci maddeyi pürdikkat okudum, defalarca okudum. Aslında, bu 5’inci madde kapsamında ele alınan bu maddelerin bana göre tümünün gündemden çıkarılması gerekir. Neden çıkarılması gerekir? Eğer bu, bu hâliyle geçerse evet, sevgili arkadaşlarım, değerli yol arkadaşlarım; üzülerek söylüyorum, tarihe çok kötü not bir düşülecek. Bu sağlık emekçileri ve hekimler için bir sosyal cinayet olacak. Gelin, hep beraber

bu sosyal cinayetin yaşanmamasıyla ilgili burada katkı koyalım, beraber emek verelim. Bakın, hatırlarsanız, Türk Tabipleri Birliği bir basın açıklaması yapmıştı, o dönemlerde ben de konfederasyon genel başkanıydım, ortak hareket ettiğimiz konfederasyonlarla o dönem bir araya gelerek ülke sorunlarını masaya yatırmıştık.

Şimdi, gündemi değiştirmek için söylemiyorum, bugün bir ekonomik kriz var. Bu ekonomik krizin aşılabilmesi için bizim de sürekli önerilerimiz oldu. Mesela, geçmiş yıllarda içinde bulunduğumuz, Anayasa’da da yeri olan, Ekonomik Sosyal Konseyin toplanması ve konuyla ilgili karşılıklı müzakerelerin yapılması... Kimin için bunları konuşuyorduk? Ne için yapmak istiyorduk? Tabii ki ülkemiz için. Bunu neden anlatıyorum? Şundan dolayı anlatıyorum: Dün de söylemiştim arkadaşlar, Avrupa’da Türk Tabipleri Birliği, Avrupa’da KESK, Avrupa’da DİSK, Avrupa’da Türk Eczacıları Odası, Avrupa’da diş hekimleri, çok saygın kuruluşlardır bunlar ve daha sonra da hatırlarsanız, Türk Tabipleri Birliğinde yapılan bir açıklama sonrası, başta konsey başkanı ve yönetim kurulu üyeleri maalesef gözaltına alındılar, utanç verici bir şeydi. Oysaki bu çok basit bir şeydi, TTB’nin yapmış olduğu açıklamayı düşünce ve ifade özgürlüğü çerçevesinde çok rahat değerlendirebilirdik. Yani TTB’nin ve diğer kurum ve kuruluşların kendi özgür iradeleriyle günün koşullarına göre basın açıklaması veya basın toplantısı yapabilmeleri gerekir diye düşünüyorum. Bakın, o tarihten sonra yeni yeni birtakım gelişmeler başladı, ben bu 5’inci maddeyi de okuduktan sonra başta Türk Eczacıları Birliği, Türk Tabipleri Birliği, Diş Hekimleri Birliği, Sağlık Emekçileri Sendikası üyelerine yapılan bir operasyon gözüyle bakıyorum bu konulara.

Dün bazı arkadaşlarımız iletiler, kısa kısa bende de bu notlar var, ihraç edilen hekim arkadaşlarımızın sayısı 3.383’ü bulmuş, sağlık çalışanlarının sayıları da 7.874’ü bulmuş. Yani bunu toparladığımız zaman 11 bin ama gündemdeki 7 bine yakın sağlık emekçisi ve hekim arkadaşımızı da katacak olursak 20 bine yakın, maalesef, arkadaşımızın mesleğinden ihraç edildiğini düşünecek olursanız, ben dün de söyledim, bugün de tekrar ediyorum, deneyim, tecrübe, birikim aklın öğretmenidir, zor zamanda yol gösterici olur. Biz bir ömür çalışmış olduğumuz iş yerlerinde, sendikalarda ve konfederasyonlarda deneyimler, birikimler kazanarak buralara geldik. Buralarda görebildiğim kadarıyla çok önemli arkadaşlarımız var. Ben sendikacıyım, hukukçu değilim, hekim de değilim ama burada önemli hekimler var ve aramızda -biraz önce de bahsedildi- Anayasa profesörü olan bir arkadaşımız, bir hocamız var. Ben sizin yerinizde olsam -çok kısa ve öz- az önce saydığım oda temsilcilerini ve buradaki hekim arkadaşlarımızı ve hukukçu kardeşlerimi bir araya getirerek konuyla ilgili onların görüşünü alırım ve bu şekilde de bu konuyu kapatmanın en doğrusu olur diye düşünüyorum.

Dün birkaçını örnek vermiştim, daha sonra bu arkadaşlarımız işsiz kaldığı zaman mutlaka onurlu bir şekilde ayakta kalabilmek için bir şeyler yapacaklar. Kimisi inşaatlara gidecek, kimisi atölyelerde çalışacak, kimisi esnafılık yapacak, çok yabancı olduğu işlere gidenlerin birkaç tanesini de sizlerle paylaşmak istiyorum. Bünyamin Aydoğan, öğretmen arkadaşımız. Kanun hükmünde kararnameyle öğretmenlikten atıldıktan sonra hayatta kalmak için inşaat işçisi olan 39 yaşındaki Bünyamin Aydoğan, 14 Mayıs 2017 günü Maraş’ın Afşin ilçesinde sulama suyu hattının döşenmesi sırasında vincin taşıdığı borunun üzerine düşmesi sonucu maalesef hayatını kaybetmiş.

Etyemez, bir önceki dönemin DİSK Genel Başkanı konuşuyor, biz de seninle karşı karşıyayız, telefonunu kapatırsan sevinirim. Siz konuşurken ben hiç telefonumu açmadım, kulağıma da yaslamadım ve benim elimde de telefon yok.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Olabilir, olabilir.

KANİ BEKO (İzmir) – Olmaz.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Böyle bir tarz olmaz Başkan.

KANİ BEKO (İzmir) – Olmaz, olmaz.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Ben seni dinliyorum.

KANİ BEKO (İzmir) – Dinlemiyorsun sen beni.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Bir telefon geldi, açtım, cevap verdim.

KANİ BEKO (İzmir) – Açmayacaksın.

Sayın Başkan...

BAŞKAN – Sayın Beko, siz konuşmanıza lütfen devam edin.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Böyle bir şey yok ya!

KANİ BEKO (İzmir) – Ama olmaz, ben seni pürdikkat dinliyorum bak.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Ben de seni hep pürdikkat dinledim bugüne kadar.

BAŞKAN – Sayın Etyemez...

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Yani bir telefon geldi, cevap verdim, kapattım.

KANİ BEKO (İzmir) – Neyse...

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Bunu böyle hemen malzeme olarak kullanmayı yakıştıramadım sana.

KANİ BEKO (İzmir) – Peki, biraz önce...

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Bak, bizim bir hukukumuz var sizinle.

KANİ BEKO (İzmir) – Mutlaka bir hukukumuz var da şimdi, peki, benim biraz önce anlattığımı sen dinledin mi?

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Dinledim, bir de iddia mı ediyorsun?

KANİ BEKO (İzmir) – Hayır, dinledin mi?

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Bak, tarzın yanlış yani.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Yoklama yapıyor.

KANİ BEKO (İzmir) – Ya, şimdi, sen benim anlattıklarımı dinledin mi?

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Başkan, bak, ben seni dinliyorum.

BAŞKAN – Sayın Hatip, lütfen...

KANİ BEKO (İzmir) – Sevgili Başkanım, bakın, burada diyorum ki...

BAŞKAN – Lütfen, karşılıklı konuşmalıyım efendim.

KANİ BEKO (İzmir) – Şimdi...

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Ya Başkan, bir arkadaşlarına bak, kamerayla uğraşılıyor, çekim yapıyor, her gün bir şey yapıyor.

BAŞKAN – Sayın Etyemez...

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Ve dinliyorum.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Yapma ya, yapma ya!

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Sizi dinlemenizi önemsiyor ama yani, size değer verdiğini gösterir.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Ben de dinledim hâlbuki ya. Bir bakımdan insani bir şey, telefon geldi, cevap verdim, kapattım.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Tamam, anlaşılmıştır.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Bunu niye malzeme olarak kullanıyorsunuz?

BAŞKAN – Sayın Beko, lütfen konuşmanıza devam eder misiniz.

KANİ BEKO (İzmir) – Şimdi, pek diğerlerini tanımıyorum da eğer bu...

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Sana hiç uymadı yani bu.

KANİ BEKO (İzmir) – Eğer burada bu anlatımdan sonra “evet” oyu çıkacaksa başta senden çıkacak, ondan dolayı senin dinlemeni istiyorum yani. Sen buraya katkı vermek zorundasın.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Başkan, konuş dinleyelim, bırak şimdi polemigi ya! Konuş, dinleyelim ya.

KANİ BEKO (İzmir) – Ya keşke et yeseydin de böyle olmasaydın.

BAŞKAN – Lütfen, karşılıklı atışmalar olmasın, çok rica ediyorum.

KANİ BEKO (İzmir) – Şimdi, bakın, biz sendikacıyız arkadaşlar, bakın, sendikacıyız biz. Şimdi, bizim görevimiz çalışan işçilerin ekonomik, demokratik, siyasi, sosyal haklarını korumak, kollamak. Yani şunu anlatmaya çalışıyorum: İnsanları...

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Ama artık sendikacı değilsin, vekilsin ya! Artık bu tarafa geçtin sen, siyasete geçtin, bu ayrımı da artık öğren yani.

KANİ BEKO (İzmir) – Ya siyasete geçtik de işçileri unutacağız mı, çalışanları unutacağımız mı, emeği unutacağımız mı, işsizleri unutacağız mı?

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Sahip çık da ama sendikacılık yapmayacaksın.

BAŞKAN – Sayın Etyemez...

KANİ BEKO (İzmir) – İş cinayetlerinde ölenleri unutacağımız mı, doktorları, hekimleri unutacağımız mı Etyemez?

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Ama sendikacılık yapmayacaksın, siyasetçi olacaksın.

BAŞKAN – Sayın Etyemez...

KANİ BEKO (İzmir) – Ya ne kadar haklıymışım, keşke et yeseydin be arkadaş sen!

Arkadaşlar, devam ediyorum.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Bak, dinliyorum seni, dinleyeceğiz ya, sorun yok.

KANİ BEKO (İzmir) – Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Tamam, konu anlaşılmıştır.

Lütfen devam edin.

KANİ BEKO (İzmir) – Şimdi, bir başka katliam Sayın Başkan, Behçet Emdî Öğretmen. Safranbolu Misakı Millî Ortaokulunda sosyal bilgiler öğretmeni olan 43 yaşındaki Emdî, hemşirelik yapan eşiyle 15 Temmuz darbe girişiminin ardından ihraç edilmiş. Daha sonra tutuklanan Emdî, 19 Kasım 2016 Karabük Cezaevinin koşuş tuvaletinde maalesef, kendi gömleğiyle intihar etmiş. Şimdi, bunlara baktığımızda 100’e yakını kanun hükmünde kararnameyle ihraç edilen -bunların içerisinde tabii hekimler de var, memurlar da var, öğretmenler de var- çok değişik meslek gruplarından olan insanlarımız.

Şimdi, bizim buradan bir ders almamız lazım, buradan bizim ders çıkarmamız lazım. İşin şakası yok arkadaşlar. Yani biz farklı iş kollarında çalışabiliriz, bizim işçilik hayatımız var, fiziken, bedenlen buralarda çalışabiliriz ama hekimlerin kendi mesleği dışında başka bir iş yerinde -az önce anlattığım

gibi, örnekleri çok- çalışamazlar. Yani bunların kalkıp da inşaatların tepesinde işçilik yapmaları veya sanayi sitelerinde çalışmaları, fabrikalarda çalışmaları mümkün değil. Hatırlarsanız, bir zamanlar bu memlekette kotalar getirildiğinde biz Türkiye'nin beş kolundan yürüyüşler yapmıştık, demiştik ki: Eğer siz bu ülkeye kotaları getirirseniz önümüzdeki dönemde köylü arkadaşlarımız köylerini terk eder, şehirlerde bunların yaşaması çok zor olur. Kotalar geldiğinde 3,5 milyon köylü şehirlere geldi, deneyimsiz, tecrübesiz, birikimsiz. “Ne iş verisen yaparım ağabey.” diyerek birçok tehlikeli ve riskli iş yerlerinde çalışan bu köylü kardeşlerimizin birçoğu maalesef, iş yerlerinde iş cinayetlerinde öldüler. Bakın istatistiklere, elinizin altında internet var, biz bugün iş cinayetlerinde Avrupa’da 1’inciyiz, dünyada maalesef, 3’üncüyüz arkadaşlar. Dolayısıyla bugüne geldiğimizde işçi sağlığı, iş güvenliği önlemleri, ILO kriterlerine uyulmasıyla ilgili o kadar çok mücadele ettik ki bize hep kulaklarımızı kapattınız ama ölenlerin tamamı solcu değil arkadaşlar, ölenlerin tamamı sağcı da değil, ölenler insan, bunlar bizim insanlarımız ve bu böyle devam ettiği müddetçe bu insanlar ölmeye devam edecekler. Ben geçen konuşmamda da söyledim yani utanç verici bir yasa teklifi etrafında bir araya geldik, utanç verici bir yasayı burada tartışıyoruz, çok yazık. Neden yazık biliyor musunuz? Soma’da yaşanan bu cinayetin, işçi cinayetinin yanında biz Türk Tabipleri Birliğini gördük, siz de oradaydınız. Hatırlayın, Ermenek’te lastik ayakkabılı Recep Amca’yı, “Benim çocuğum yüzme bilmez ki.” ağıtını hatırlayın. O dönemlerde Recep Amca çığlıkları atarken Türk Tabipleri Birliğinin Konsey Başkanıyla, KESK’teki, TMMOB’daki diş hekimleri, eczacı arkadaşlarımızla beraber biz oradaydık. Siirt, Silvan’a hep beraber gittik. Orada ölen ve yaralanan arkadaşlarımıza birinci derecede müdahale eden Türk Tabipleri Birliğindeki hekim arkadaşlarımızdı. Hiç uzağa gitmeyin, Ankara’nın göbeğinde bir katliam yaşandı ve burada da ifade etmek istiyorum ki Ankara’daki katliamın nasıl olduğunu, kimler tarafından yapıldığını herkes biliyor. Yani o gün Ankara katliamını maalesef, üzülererek söylüyorum biz hariç bizim dışımızdaki herkes biliyormuş. Orada 103 arkadaşımızı kaybettik, yüzlerce yaralımız oldu. Keçiören’deki acil servise Türk Tabipleri Birliğindeki arkadaşlarımızla beraber gittik. Hiç unutmuyorum, kadının biri feryat ediyordu, beni de tanıdığı için “Kani Başkan, Kani Başkan...” diyerek koşa koşa benim yanıma geldi, sarıldı, öptü “Ne olursun benim çocuğumu bul.” dedi. Dolayısıyla arkadaşlar, o akşamki görevli arkadaşlarımız bilirler, o gün morga sadece yetkili arkadaşlarımızı ve bizi alıyorlardı. İçeriye bir girdim, sol tarafta ve üzerinde de ismi yazılmış Veysel isminde bir çocuk ve anasına ben bunu, öldüğünü söyleyemedim ama hekim arkadaşları ben onların yanında gördüm. Ve dolayısıyla kendi canımızı, kendi hayatımızı teslim ettiğimiz bu insanların hakkında oturup burada karar vermek bizim hakkımız değil. Ben bu hakkı kendimde görmüyorum. Ve tekrar ediyorum: Bakın, burada daha önce konuşmalar yapan, raporlar hazırlayan ve dolayısıyla bu ülkenin doğudan batısına, kuzeyinden güneyine, mezralarına, köylerine, dağlarına, ovalarına yağmur demeden, kış demeden, soğuk demeden, sıcak demeden en ücra köşelerine kadar insan hayatını kurtarabilmek için giden bu insanlar hakkında gelin biz politikacılar olarak karar vermeyelim arkadaşlar. Tekrar ediyorum, burada oda başkanlarımız bir araya gelsin ve dolayısıyla bu oda başkanlarımızın almış olduğu kararı biz gözden geçirelim ve eğer burada bir karar verilecekse ancak onların almış olduğu eğilim kararlarını biz burada hep beraber oyalayalım. Aksi hâlde, en büyük kötülüğün ülkenin geleceğine ve hekim arkadaşlarımıza yapmış oluruz diye düşünüyorum.

Sevgili arkadaşlarım, değerli kardeşlerim; burada üç günden beri beraberiz ve dolayısıyla buradaki hukukçu arkadaşlarıma da soruyorum: Bugün Ankara’da bazı arkadaşlarımla da konuştum -beraber yemek yemiştik- onlara da sorduğumda onlar da aynı şeyi söylediler ve ceplerimde taşıyorum bu 5’inci maddeyi. Çünkü “Diğerleri çok fazla önemli değil ama 5’inci madde çok önemli.” diye ifade etti arkadaşlarımız. Ve bu 5’inci maddenin Anayasa’ya aykırı olduğunu Anayasa’dan dönse bile Avrupa

İnsan Hakları Mahkemesinden mutlaka ama mutlaka oradan geri döneceğini her hukukçu ortak dil olarak bize ifade ediyorlar. O zaman niye burada birbirimizi kırıyoruz? Neden burada birbirimizi yoruyoruz?

Ya, ben dün de söyledim, dünyada, Türkiye’de bizi bekleyen o kadar çok sorun var ki. Kısaca, 400 bine yakın ataması yapılmayan öğretmenlerin de bazıları intihar ediyor arkadaşlar. Bakın, akın akın yarın buraya emeklilikte yaşa takılan arkadaşlarımız gelecek. Ben Mecliste de söyledim, Cumhurbaşkanını yanıltıyorlar. Nereden çıktı bu 750 milyar? Olacak iş değil, bir akıl tutulması var. Bugün asgari ücretle çalışan bir işçi pazartesi günü eğer emekli olacaksa kendisine bağlanacak olan maaş 850 lira. Yani burada eğer Suriye’den gelen misafirlere 200 milyara yakın veriyorsak emekli olacak olan arkadaşlarımıza da 10 milyarı verelim, ne olacak yani.

Şimdi, bunu anlatırken şunu söylemeye çalışıyorum: Bakın, bu karar sonrası binlerce sağlık emekçisi ve hekim arkadaşımız işsiz kalacak. Biz bir araştırma yapmıştık DİSK Genel Başkanı olduğum dönemlerde, korkunç bir manzarayla karşı karşıya kaldık. Biraz evvel söyledim, “Ben sendikacıyım.” dedim, doğudan batıya, kuzeyden güne birçok işyerine genç arkadaşlarımızı sendikalı yapmak için gittiğimizde onların sigortasız olduğunu gördüm ve oturup onlarla konuştum, “Niye siz sigortasız çalışıyorsunuz?” dedim, Bana söyledikleri ifade şu: “Sayın Başkan, asgari ücret 1.603 lira, bizim 1.603 lirayla geçinmemizin mümkünü yok. Emeklilik yaşı 65 ve dolayısıyla 65 yaşına kadar bizim yaşamamızın da mümkünü yok.” Üniversiteli gençler, askerden gelen gençler oturuyorlar, işverenlerle pazarlık yapıyorlar ve dolayısıyla bugün işverenlerle pazarlık yapan 3 milyona yakın genç kardeşimiz iş güvencesi olmadan, sigortaları olmadan, sendikaları olmadan maalesef çalışıyorlar. Oysaki baktığımızda, yüzde 35’leri bulan bir kayıt dışı var, eğer kayıt dışını aşağı çekmek istiyorsak biz bırakalım hekim arkadaşlarımızın, sağlık emekçilerinin sorunlarını da çıkalım alanlara 2,5-3 milyona varmış genç kardeşlerimize önce iş bulalım, onları sigortalı yapalım ve onları sendikalı yapalım. Biz bunlarla uğraşalım yani biz işin bu tarafında çalışalım.

Akşam 5’inci maddeyi okuduktan sonra -tabii geç saatlerde yanlış söylememek için- kısaca kaleme aldığım görüşlerimi ve düşüncelerimi de sizlere ifade ettikten sonra sözlerimi toparlamak istiyorum.

Sevgili mücadele arkadaşlarım, kesinlikle, tekrar ediyorum, 5’inci maddenin tümüyle teklif metninden çıkarılması gerektiğine inanıyorum. Teklifin 5’inci maddesi, bugüne kadar OHAL uygulamalarıyla kamu görevinden çıkarılan veya güvenlik soruşturması sonucuna göre atanması uygun bulunmadığı söylenen hekimlerin ve dış doktorlarını doğrudan, aslında tüm hekimleri dolaylı olarak ilgilendiren bir maddedir. Maddede, tarif edilen kapsamdaki hekimlerden, devlet hizmeti yükümlülüğü bulunanların altı yüz gün süreyle hiçbir biçimde ve hiçbir yerde hekimlik yapmalarına izin verilmeyeceği, bu durumda olup da devlet hizmeti yükümlülüğünü daha önce yerine getirmiş olan hekimlerin ise ancak ve ancak Sosyal Güvenlik Kurumu ve kamu kurumlarıyla sözleşmesi bulunmayan özel sağlık kurum ve kuruluşlarında ya da muayenehane açarak çalışabilecekleri, düzenledikleri raporların yargı organları ve idare açısından geçerli olmayacağı hüküm altına alınmak istenmektedir. Kamudan ihraç edilen hekimlerin sadece Sosyal Güvenlik Kurumuyla sözleşmesi olmayan yerlerde çalışabileceği hükmü bir aldatmacadır. Bu madde kabul edilirse söz konusu hekimler yalnızca muayenehane açacak veya sınırlı sayıda olan Sosyal Güvenlik Kurumuyla sözleşme yapmayan hastanelerde çalışabilecek ama aslında pratikte karşılığı olmayacaktır. Bu madde yasalaştığı takdirde yandaş olmayan bütün hekimler için kullanılabilecek ve hekimler işsizliğe ve açlığa mahkûm edilebileceklerdir. Bu, OHAL’i aşan bir düzenlemedir. FETÖ’yle mücadelenin çok ötesinde, muhalif olduğu düşünülen herkesi cezalandırmak için teklif edilmiş görünmektedir. Siz de okuduğunuzda zaten bunu bu şekilde değerlendireceksiniz.

Maddeye, güvenlik soruşturmalarının olumsuz gelmesi nedeniyle zorunlu hizmetini yapamayan ve dolayısıyla işe başlayamayan doktorların zorunlu hizmet süreleri boyunca hiçbir yerde çalışmamaları da eklenmiştir. Bu süre bittiğinde yine Sosyal Güvenlik Kurumuyla anlaşması olmayan kurumlar ile muayenehanelerde çalışmaları gerekecektir. Fakat mesleğe yeni başlayacak bir hekimin muayenehane açmasının da, bir hastanede çalışmasının da ne kadar zor olacağını hepimiz bilmekteyiz. Haklarında meslek icrasının yasaklanmasını gerektiren bir suçtan dolayı mahkemeler tarafından verilmiş bir ceza olmayan hekimlerin mesleklerini icra etme haklarının belirli süreyle tümüyle ortadan kaldırılması, devamında çok güçlendirilmesi, hekimlik faaliyetlerinin ayrılmaz parçası olan tıbbi rapor düzenlemesi yetkisinin tümüyle ortadan kaldırılması ağır bir biçimde hukuka aykırı, keyfî ve gayrivicdanidir. Merdiven altı çalışmaya, güvencesiz biçimde iş yapmaya zorlayan bir düzenlemedir.

Sağlık hizmetine erişimin, nitelikli hizmet almanın, uygun ve hızlı ilaç bulmanın bu kadar zorlaştığı bir süreçte bu durum daha çok insanın zarar görmesine neden olacaktır. Kimi görevlilerin haksız ve kişisel yorumuna dayalı olarak kamu görevinden ihraç edilen ya da güvenlik soruşturması olur olmaz bir nedenden dolayı olumsuz bulunan her hekimin teklifteki tehditle karşı karşıya kalması mümkündür. Bu düzenleme en antidemokratik rejimlerde bile rastlanamayacak türden bir felakettir, hiçbir surette kabulü mümkün değildir.

Son olarak bir konuyu da sizlere arz etmek istiyorum: Sayın Bakanım, şimdi, OHAL ilan edildiğinde sizler de kanun hükmünde kararnamelere destekler verdiniz, biz bunların sakıncalarını o kadar çok anlattık fakat bir türlü yaşanacakları sizlere inandıramadık. Fakat geldiğimiz nokta çok kötü bir nokta.

Birkaç örnek vereyim ben: Burada doğuda yaşayan arkadaşlarımız da var. Ben biraz önce söyledim, doğuda yıllarca işçi kardeşlerimizle oturarak onlarla toplu sözleşmeleri beraber yaptık. Onların ben şube başkanlığını, bölge başkanlığını, genel başkanlığını yaptım ve en son, dün de arz etmeye çalıştığım, 3 bine yakın işçi arkadaşımız kanun hükmünde kararnameyle atıldıktan sonra... Şimdi, Sayın Etyemez bilir, 4857 sayılı Kanun'un ilgili maddesine göre, eğer siz işçiyi işten atıyorsanız, yapacağınız şey işçinin kıdem tazminatını vermek. Kıdem tazminatını verin, "Kanun hükmünde kararnameyle atıldığından dolayı kıdem tazminatını veremeyiz." İhbar tazminatını verin, "İhbar tazminatını veremeyiz." Peki, madem işçiyi işten attınız, işçinin veya kamu çalışanının, insan olmaktan kaynaklanan temel ihtiyaçlarını giderebilecek bir maaşa ihtiyacı var. Dolayısıyla, İşsizlik Fonu diye bir fon var. Fondan maaş verin, "Fondan da maaş veremeyiz." Peki, siz bu işçiyi veya kamu çalışanını işten attınız, mahkeme kararı var mı? Mahkeme kararı yok. Bir ay içerisinde işe iade davası açılması gerekir ve inanın, bu arkadaşlarımıza biz, aylarca, işe iade davası açmak için mahkeme bile bulamadık.

Ben şimdi size sorarım: Genelde, Doğulular çocukları çok seviyorlar -ömrüm onlarla birlikte geçti- tabii, biraz da fazla çocukları var. Hele hele, hiç unutmuyorum, Şırnak'ta, yıllarca bizi destekleyen, bizim yanımızda yer alan bir Osman amca vardı ve Osman amcayı gidip ziyaret ettiğimde gözlerim yaşardı. Yani siz Osman amca ve Osman amca gibilerine diyorsunuz ki: "Hey Osman amca, sana maaş vermeyeceğiz, İşsizlik Fonu'ndan da para vermeyeceğiz." Ve Osman amcaya diyorsunuz ki: "Sen ya dağa çık ya da yerin altına gir." Olmaz böyle şey arkadaşlar, olmaz böyle şey.

Defalarca İçişleri Bakanıyla, Çalışma Bakanıyla yapmış olduğumuz görüşmelerden hiç ama hiçbir sonuç alamadık. Bakanlıkta on binlerce evrak var. Biz onun hesabını yapmıştık, kanun hükmünde kararnameyle ihraç edilen bir kamu çalışanının, bir arkadaşımızın geleceğiyle ilgili komisyonda sadece yedi saniyede karar veriyorlar. Bir akıl tutulması var, olacak iş değil bu Sayın Etyemez. Dolayısıyla, arkadaşlar, bizim görevimiz bu insanları öldürmek değil; bizim görevimiz bu insanları yaşatmak.

Ben bu duygu ve düşüncelerle beni dinleyen arkadaşlarıma çok çok teşekkür ediyorum. Ancak, Sayın Başkan, 5'inci maddeyi burada anlatmaya çalıştım. Bakın, tekrar ediyorum: Eğer bu 5'inci madde bu şekliyle geçerse biz bir sosyal cinayetin altını hep birlikte imzalamış olacağız. Gelin, biz bu insanları yaşarken öldürmeyelim; gelin, hep beraber bu insanların geleceğiyle ilgili katkı sunalım.

Ya, buradan çıktık, bir saat sonra ne olacağımız belli değil. Şimdi, iş yerindeki, hastanelerdeki hekim arkadaşlarımız... Bakın, biraz önce konuşmacılar ne dedi? “Binlerce SMS alıyoruz.” dedi ya, binlerce. Şimdi, hepimiz bu iş korkusunu yaşadık değil mi? Hep beraber yaşadık. Dolayısıyla, şimdi, iş korkusu olan, iş güvencesi olmayan bir insan hele hele hekimlik görevini yapıyorsa orada sağlıklı çalışabilir mi, sağlıklı üretim yapabilir mi? Ya, biz onlara canımızı teslim edeceğiz, siz...

Sayın Başkan, müsaade ederseniz, Etyemez'e son olarak ben bir cevap vermek istiyorum. Etyemez dedi ki: “Biz oy aldık, dolayısıyla iktidar olduk.” Şimdi, arkadaşlar...

RECEP ŞEKER (Karaman) – Ne zaman dedi?

KANİ BEKO (İzmir) – Sabah dedi, benim notlarımda var.

Şimdi, bu konuyu da arz ettikten sonra sözlerimi toparlayacağım. Hatırlarsanız, 12 Eylül faşist cunta ülke yönetimine el koyduğunda 6 Kasım 1982 tarihinde Anayasa referandumu yapmıştı. Bu Anayasa referandumu sırasında sokaklarda jandarmalar vardı. O dönemlerde sıkıyönetim olduğundan dolayı jandarmalar istediği bölgede, istediği ilçede, istediği beldede istediği kadar “evet” oyu çıkardı. Yani ben vermedim Kenan Evren'e oy ama yüzde 92 oranında -siz de hatırlarsanız- maalesef Anayasa referandumunda oy aldılar. Şimdi, günümüze geldiğimizde, 24 Haziran seçimlerinde -AGİT'in raporlarında da var- çok adaletli bir seçim olmadı. Şimdi, Süleyman Soylu milletvekili adayı, ben de milletvekili adayım -ki arkadaşlarım da aynı durumda- ben DİSK Genel Başkanlığından istifa ettim, sadece bir emekli maaşım vardı, hiçbir şeyim yoktu, çocuklarımla arabasıyla seçimlere katıldım; e, karşımda kim rakip? Süleyman Soylu. Süleyman Soylu'nun arkasında 250 bine yakın polisi var, TOMA'ları var, jandarmaları var ve istediği yerden istediği sonucu alabilecek güce sahip, neden? Seçim günü 188 bin polise talimat vermiş, 188 bin polis sandık başlarında. Adalet mi bu? Bir başka şey: Binali Yıldırım Başbakan, bir diğer arkadaşımız da milletvekili adayı. Yani bir yere gidiyorsunuz siz, dolayısıyla siz de benim gibi -bir hekim de- olabilirsiniz ama gittiğiniz yerde akrabalarınız, yakınlarınız, sizi sevenler karşılıyor; İzmir'de Binali Yıldırım'ı zorla bütün halk karşılıyor.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – 10 bin kişi.

KANİ BEKO (İzmir) – Şimdi, 10 bin kişi toplanıyor ama 10 bin kişi öncesinde genelgeler gidiyor okullara, diyorlar ki: “Siz eğer gelmezseniz, işte, şöyle yaparız, böyle yaparız.” Dolayısıyla, devletin araçlarını, devletin paralarını kullanarak onlar da adaydı.

Daha sonra da bir Cumhurbaşkanlığı seçimi yaşandı, biliyorsunuz. Şimdi, Cumhurbaşkanının elinin altında bir örtülü ödenek var, ne kadar olduğu da belli değil. Zaten Sayıştay Başkanını da sanıyorum bugün görevden almışlar. Şimdi, bir tarafta Muharrem İnce. Muharrem İnce aday olduğu dönemlerde biz İzmir'de kendi ceplerimizden bankalara para yatırdık ama bir diğer tarafta onun rakibi Recep Tayyip Erdoğan, tepesinde 6 tane helikopter, bilmiyorum, bildiğim kadarıyla 7'ye yakın özel uçağı var, on binlerce koruması ve dolayısıyla, Recep Tayyip Erdoğan da aday, Muharrem İnce de aday. Şimdi, adalet bunun neresinde? Böyle bir şey olur mu arkadaşlar?

Ve bu koşullarda muhalefetteki seçilmiş, sandıktan çıkmış her vekili kutluyorum. Beni dinlediğiniz için hepinize teşekkür ediyorum; sağ olun, var olun diyorum.

BAŞKAN – Sayın Beko, teşekkür ediyorum.

Sayın Beştaş, buyurun.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Teşekkürler Sayın Başkan.

Evet, saat üçten beri söz almayı nihayet başardım ve sınırsız söz vermiştiniz, dikkatinizi çekerim.

BAŞKAN – Yok, caydım.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Evet, öyle dediniz, kayıtlarda var.

BAŞKAN – Caydım çünkü Komisyon üyesi değilmişsiniz.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Hayır, cayamazsınız, söz sözdür. Yani sözünüzü verdiniz ve herkes duydu.

BAŞKAN – Yani epey idare edeceğim ama sınırsız değil.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Ben, emin olun, fazla konuşmak yani boş konuşmak... Özür dilerim, uzatmak gayesiyle değil, tümüyle temel noktalarda birkaç ayrıntıyı dikkatinize sunacağım ve hatta söylenen konulara girmek gibi bir niyetim de yok. Buradaki hiçbir arkadaşın da sadece zaman kazanalım, zaman kaybedelim gibi bir derdi yok; bunu şimdi konuşmamda söyleyeceğim.

Şimdi, ben beş dakika sınırını öncelikle söyleyeyim.

Sayın Başkan, değerli Komisyon üyeleri; İç Tüzük bizim anayasamızdır yani -bir kez daha söylemiş olayım- biz Mecliste çalışırken bütün milletvekillerinin ilk öğrenmesi, hatta ezberlemesi gereken, bizim anayasamız. Komisyonlar nerede düzenlenmiş? 20'nci maddede başlıyor, sanırım 48'di, 48'e kadar devam ediyor. Bu İç Tüzük'ün ilgili maddelerinde komisyonun nasıl çalışacağı, hangi komisyonların olduğu, parti gruplarının komisyonlarda temsili, tali komisyonların kurulma şekli, tatil ve ara verme sırasındaki yöntemler... Onları geçerek bizimle ilgili bölüme geliyorum, 29'uncu madde "komisyonlarda söz alma" maddesi. Bu maddede şöyle söyleniyor, bir kez daha hatırlamamız lazım: "Komisyonlarda istem sırasına göre söz verilir. Komisyon başkanı ve komisyona katılması halinde Cumhurbaşkanı yardımcıları, bakanlar, bakan yardımcıları ve üst kademe kamu yöneticileri, söz sırasına bağlı değildir. Komisyonca çağrılmış uzmanlara, komisyon başkanı, gerekli gördüğü zaman söz verebilir." Komisyonca toplantılara girebilecek olanlar da 31'inci maddede düzenlenmiş. İlgili bölümü okuyorum: "Komisyonlarda, Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeleri –biz Komisyon üyesi olmayarak bu sığata giriyoruz milletvekili olarak- Yürütme adına Cumhurbaşkanı yardımcıları, bakanlar ve bakan yardımcıları söz alabilirler. Ancak, komisyon üyeleri dışında kimse değışiklik önergeleri veremez ve oy kullanamaz. Her milletvekili üyesi olmadığđ bir komisyonun belgelerini görüp okuyabilir." Ben dün de defaatle söylemiştim, Sağlık Komisyonu üyesi olmayan milletvekillerinin diğđer arkadaşlarımızdan tek ayrık noktası olarak oy kullanamıyoruz ve önerge veremiyoruz. Bunun haricinde hiçbir sınırlama yapılamaz. Biz bu İç Tüzük'e aykırı bir çalışma yürütemeyiz yani kendi iç anayasamıza göre çalışmalarımızı yürütmeyeceksek o zaman "İç Tüzük yok." deriz çünkü bu yeni Cumhurbaşkanlığı sistemine göre de birlikte çalışıp teknik eklemeler de yapıldı. Komisyonlara dair dünden bu yana yapılan bir tartışmayı bu saatten sonra sürdürmemek adına bir kez daha ifade etmek istiyorum, yani bu beş dakika, yarım saat sınırlaması İç Tüzük'e aykırıdır. Zaten burada bu kanunun can damarını konuşuyoruz, 5'inci maddeyi konuşuyoruz, dünden beri defaatle, defalarca dönüp dönüp bu maddeye geldik ve derdimiz bağcayı dövmek değil, derdimiz üzüm yemek, mealen söylüyorum.

Nedir o derdimiz? Gerçekten bu 5'inci maddeye ilişkin önümüzde bir teklif var. Sayın Bakan da burada, bakan yardımcıları da burada. Kaç imzayla? 6 imzayla gelmiş. Yeni sisteme göre artık Hükümet yok ve milletvekilleri yasa teklif edebiliyorlar. Bizler de teklif ediyoruz, kanun teklif ediyoruz. Eski sistemde tasarı vardı, Hükümet tasarılarını getirirdi, Hükümet arkasında dururdu ve doğal olarak, bir bütün olarak bu kanun tasarısının karşısında, iktidarla biz tartışırdık.

Şimdi, teklif sahipleri 6 kişi. Ben ilk gün yoktum, yanılıyorsam özür dileyeceğim. Bu 6 arkadaşımızdan sanırım Sayın Demircan, Bakan Yardımcımız sundu, diğer arkadaşların görüşlerini ben kendi adıma henüz duymadım yani iki gündür buradayım, sizlerle beraber mesai yapıyorum. Bunu, gerçekten, eleştirmek için söylemiyorum. Yani ben teklif sahiplerinin... Ki bu, şu anda teklif normuna göre görüşülmüyor, sanki tasarımı gibi görüşülüyor. Hâlbuki iktidar partisi milletvekilleri de bu 6 milletvekili dışındaki milletvekili arkadaşlar muhalefet bile edebilir yeni sisteme göre. Biz tek tek milletvekili olarak buna dair sözlerimizi söyleyebiliriz.

Şimdi, bu yasa teklifine dair.

ÇETİN ARIK (Kayseri) – Çok şey istediniz.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Yok yani ben usulü söylüyorum, hani usulen bu böyledir. Diyebilir yani “Şurada bunu önermişsiniz ama ben milletvekili olarak kanunun şu ilgili fıkrasının şu cümlesine bunun eklenmesini istiyorum.” diyebilirsiniz. Başka bir milletvekili başka bir şey söyleyebilir çünkü burası mutfak. Biz bu mutfakta yeni bir yasa yapıyoruz ve komisyonların amacı da zaten –yani bu hepimizin bildiği bir mesele- Genel Kurula gitmeden önce gerçekten bütün ayrıntıları tartışmak ve o kanunu artık hazır hâle, deyim yerindeyse ocağa koyacak hâle getirmektir.

Peki, biz ne yapıyoruz? İki gündür, ben en azından, aralıksız buradayım. Anlatıyoruz yani defalarca anlattık, saatlerce anlattık. Ne anlatıyoruz? Döne döne teknik önerilerimiz de oldu 5’inci madde dışında. Ona dair kısmen “Tam yaklaşıyoruz.” dedik... Bir makas önerimiz vardı ya “2 bin ila 20 bin”e “2 bin ila 5 bin” dedik. Yani bunun kabul edilmemesi için aslında hiçbir sebep yok ve konuşmalarda desteklendi bile. Bu bile kabul edilmedi. CHP’nin “5 bin ila 10 bin” önerisi vardı, o da kabul edilmedi. Diğer önergelerimizin hiçbirisi de kabul edilmedi. Hâlbuki biz burada gerçekten bu önergelerle bu yemeği yenilebilir, bu yasayı toplum yararına bir yasa hâline getirmeye çalışıyoruz çünkü yarın öbür gün biz halkın karşısına çıktığımızda bize diyecekler ki: “Siz milletvekiliydiniz, bu yasa çıkarken şu kelimenin anlamını bilmiyor muydunuz? Şu virgül buradaydı, bilmiyor muydunuz? Anayasa’ya aykırılığını ileri sürmediniz mi?” Hepimizin teklif sahipleri kadar sorumluluğumuz var.

Ama şöyle bir tablo var: Biz muhalefet edenler, ben partim adına söylüyorum, Halkların Demokratik Partisi olarak bu kanunun neden Anayasa’ya aykırı olduğunu, hangi yönlerinin düzeltilmesi gerektiğini ya da neden çekilmesi gerektiğini ayrıntılarıyla, Anayasa hükümleriyle, diğer uluslararası sözleşmelerle, tarihsel arka planla, adalet duygusuyla, vicdanla, uluslararası ilkelerle, bütün boyutlarıyla anlatıyoruz ama ben gerçekten bu yasanın savunulmasını istiyorum. Ben karşısındayım ama ben bu teklif sahibi arkadaşlarımızın gelip bu yasayı... 5’inci madde için söylüyorum, ben bunun savunusunu istiyorum. Gerçekten merak ediyorum, 5’inci maddeyi neye göre savunacaklar? Hangi anayasal ilke, hangi hukuk hükmü, hangi evrensel ihtiyaç, hangi yarar, Türkiye toplumunun hangi ihtiyacı ya da Hükümetin bununla nasıl güçleneceği, nasıl zayıflayacağı... Bunu içtenlikle söylüyorum, merak ediyorum ve bunu bekliyorum çünkü biz bunu hep eleştiriyoruz, diyoruz ki: “Ya siz doktorları öldürüyorsunuz.” Medeni “ölüm” demeyi tercih ediyorum, diri diri ölmek, cinayet yani her türlü şekilde, sonuçta sosyal ve ekonomik olarak çalışma hakkını ortadan kaldırmak var ve üstüne üstlük –çok anlatıldığı için tekrara girmeyeceğim- hiçbir yasal dayanak yokken. Bizim takıldığımız nokta o.

Şimdi, bu ne? KHK. Oraya gelmek zorundayım, 5’inci maddedeyiz. KHK neydi? OHAL ilan edildi. Ben, 20 Temmuzda OHAL ilan edildiğinde partim adına OHAL teklifi üzerinde söz almıştım ve o zaman Hükümet adına yapılan konuşmada –bugün gibi hatırlıyorum, Sayın Kurtulmuş’un açıklamaları da vardı- dediler ki: “Biz OHAL’i devlete ilan ediyoruz, kendimize ilan ediyoruz.” Bu OHAL, Fetullahçılarla mücadele etmek, devlet içindeki paralel yapıyı temizlemek, işte, o çöreklenmeyi ortadan kaldırmak vesaire... Çok ayrıntılı açıklamalar yapıldı. Binali Yıldırım Başbakanı, Sayın

Başbakan da defalarca dedi ki: “Biz bu sefer OHAL’i kendimize ilan ettik.” Buna inanmak istedik, bir süre istedik gerçekten çünkü geçmiş OHAL deneyimlerimiz, geçmiş sıkıyönetim deneyimlerimiz, geçmiş Diyarbakır 5 No.lu Cezaevinde yaşanan insanlık dışı işkence deneyimlerimiz, binlerce faili meçhul cinayet deneyimlerimiz, işkenceleri anlatmadan söylüyorum, topyekûn o dönemleri...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Sayın Beştaş...

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Ben İç Tüzük’ü anlattım Sayın Başkan, yok ben tekrara girersem kesin. Söz veriyorum, tekrara girmeyeceğim.

Sonra ne oldu? Önce “Fetullahçılar alınıyor.” dediler, bir baktık ki iktidara muhalif kim varsa hedefte. Şimdi, bu doktorların kaç FETÖ’cülükten ya da kaç başka bir meseleden bilmemekle beraber, tabipler odasının, tabiplerin, eğitimcilerin -çevremizde tanıdıklarımızdan söylüyorum- Fetullah’la, FETÖ’cülükle, terörizmle sıfır ilgiyle ihraç edildiklerini biliyoruz. Demek ki mesele FETÖ’yle mücadele değilmiş ya da sadece o değilmiş, o bir lütuftmuş. Nitekim zaten lütf meselesi artık bu meselenin özünü oluşturuyor “Bu Allah’ın bir lütfu.” dendi ve bu vesileyle işte Kaboğlu Hocamız da ihraç edildi, bizim Gülüstan Milletvekilimiz de Semra Milletvekilimiz de Ömer Faruk Milletvekilimiz de. Bu Parlamentoda... 10 kişi ihraç edilmiş ve milletvekili seçilmiştir. Herkese sirayet etti şimdi bu. Sonra ne oldu? Dediler ki: “KHK’yle ihraç ettik. OHAL kalkacak.” Anayasal bir kurum OHAL. OHAL’e karşı çıkmak o kadar kolay değil aslında, gerekçelerini tartışırız. Biz her üç ayda karşı gerekçelerimizi sunduk, uzatıldıkça uzatıldı, en son kaldırıldı. Şimdi OHAL gitti ama OHAL kanunları yürürlükte. KHK’ler kanunlaştı. Normal koşullarda OHAL KHK’leri sonradan kalkar, sonuçlarını kaldırır. Hükümet bunun da tedbirini aldı, OHAL KHK’lerini Parlamentodan geçirdiği için şu anda kalıcı bir OHAL’de yaşıyoruz. Buna karşın, o zaman Sayın Binali Yıldırım şunu söylemişti, çok iyi hatırlıyorum: “Biz ihraç edilenlere büyük bir iyilik yaptık, onlara komisyona başvuru yolunu açtık.” Ben hukukçu olarak bunu evde dinlemiştim, gülümsedim, dedim ki ya hani hukuk, toplum bilmiyor ama bu kadar da olmaz, yargı yolunu kapatıyorsun. Zaten yargı yolu açıktır. “Komisyon yolunu açıyorum.” ne demek? Bu aslında bir yönüyle toplumla alay etmek. OHAL Komisyonuna olmasa... OHAL Komisyonu yargı yolunu kapatmış bir mekanizmadır. Şu anda ihraç edilenler OHAL Komisyonuna gitmeden yargıya gidemiyor. O yol da kapatıldı. OHAL Komisyonunun verdiği kararlar; işte, 36 bin başvuruyu incelemiş, 33.700 başvuru reddedilmiş. Bugün haberlerden hafızamda yanlış kalmadıysa, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi OHAL Komisyonunu davet etmiş ve görüşüyor. Şimdi, bu tabloda 2 bin küsur kişi kabul edilmiş, yüzde... Diğer arkadaşlar anlattı, tekrara girmeyeceğim. Bu mağduriyetin üstüne, bütün bunların üstüne şimdi ne yaşıyoruz? Kalıcı bir OHAL ve bu OHAL sebebiyle ihraç edilenler, doktorlar bu sefer, zar zor, özel sağlık kuruluşlarında mesleklerini icra etmeye başladılar, şimdi de karşımızda diyorlar ki: “Efendim, siz özel sağlık kuruluşlarında da çalışamazsınız.” Neden? İşte ben o nedenin peşindeyim. Neden? Bir doktor neden sağlık hizmeti veremez?

Şimdi, her zamanki gibi -artık kanun yapma tekniğini ezberledik- elimizde kaç tarihli bir kanun var; anlaşılması için de çok özel bir çaba sarf edilmiş, gerçekten teklif sahiplerini tebrik ediyorum. Yani ben kendimi iyi hukukçu bilirdim ama bu 12’nci maddeyi aradım aradım, buldum, adını ezberleyemedim çünkü çok eski bir kanun; Tababet ve Şuabatı San’atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun. Teklifte ki arkadaşlar o kadar iyi formüle etmişler ki -tırnak içinde söylüyorum bunu, bu bir eleştiri çünkü- ya kanunun adını vermemişler. Adını da verseydiniz, bu kadar aramasaydık. Gerçekten şöyle Sayın Bakanım, ek maddede kanunun adı yok: “Diş tabipleri sadece 12’nci maddenin ikinci fıkrasının (c) bendi kapsamındaki sağlık kurum ve kuruluşlarında mesleklerini icra edebilirler.” Tamam

da bu hangi kanundur diye gerçekten aradım. Sonra danışman arkadaşla biraz önce -dün baktık tabii-bulduk, bu kanunmuş. 12'nci maddeye bakıyorum ben. Nedir, bu 12'nci maddede gerçekten nerede görev yapabilirler diye...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Tekrara girmedim değil mi Başkanım.?

BAŞKAN – Hiç tekrara girmediniz.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Hiç tekrara girmedim gerçekten.

BAŞKAN – Buyurun.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – 12'nci maddenin (c) bendi şu, bütün Komisyon üyelerine gerçekten okumak istiyorum: “Sosyal Güvenlik Kurumu ve kamu kurumları ile sözleşmesi bulunmayan özel sağlık kurum ve kuruluşları, Sosyal Güvenlik Kurumu ve kamu kurumları ile sözleşmesi bulunmayan vakıf üniversiteleri, serbest meslek icrası.” Yani ihraç edilen doktorlara mealen -çeviriyoruz- ne diyorlar? Olumlu yazılmış, bu da bir kanun yapma tekniği, iyi bir şey aslında. İlk okuduğunda diyorsun ki: “A, bir hak verilmiş galiba.” Sonra bir dönüp bakıyorsun, dayanak madde yasaklanmış, asıl hakları alınmış ve sanki bir hak verilmiş gibi, diyor ki: “Sen (c) bendindeki kurumlarda çalışabilirsin.”

Ben ayrıntıyı bilmediğim için yanımdaki doktor arkadaşlara, vekillerimize sordum, şu anda SGK'yla anlaşması bulunmayan 3 tane özel sağlık kuruluşu sayamıyoruz. Yüzde çok küçük bir rakam. Ya da vakıf üniversitesi. Burada doktorlar var. 2-3 diyebiliriz. Şimdi binlerce doktora diyorlar ki: “Siz artık çalışamazsınız.” “Muayenehane seçeneği” diyeceksiniz, muayenehanecilik öldü. Burada onlarca doktor arkadaş var, ben de biliyorum, hangimiz hastaneye değil de bir muayenehaneye gidiyoruz? Sonuçta, anlaşması olan, benim reçetemin karşılığı olan, güvencemin karşılanacağı bir yeri tercih ederim doğal olarak. Neden gidip doktora ekstra para vereyim. İyi doktorlar da özel hastanelerde var. İşte bu nedenle merak ediyorum. Şimdi bir izahı olmalı bunun yani niye doktorlar özel sağlık kuruluşlarında çalışmasınlar? Yani devletin şu anda on binlerce, yüz binlerce uzman doktor fazlası olsaydı... Ki açık var, rakamları arkadaşlar söyleyecekler, her yerde bu tartışılırken, kişi başına düşen doktor sayısı belliyken ve bu doktorlar şu anda zaten hayatlarının bir döneminde işlerinden edilmişken onların özel sağlık kuruluşlarında çalışmaları Hükümeti neden rahatsız ediyor? Neden rahatsız ediyor ki bu kadar radikal, bu kadar kökten bir düzenlemeye gidiyor?

Bu konuda benim son olarak... Toparlayacağım.

Şunu istiyorum Komisyon üyesi arkadaşlardan, gerçekten parti ayrımı yapmadan hepsine söylüyorum: Yani bu teklifin 5'inci maddesini, objektif ve parti ayrımı gözetmeden okumalarını istiyorum gerçekten, 1 kere değil 2 kere. Bu maddede doktorlara getirilen bu medeni ölüm, bu cinayet yasası, bu diri diri ölüm, ne dersek diyelim adına yani “Ekonomik olarak çalışamazsın, para kazanamazsın, sen istersen uzman doktor ol, istersen profesör ol, istersen üniversitede master yapmış ol, istersen öğretim üyesi ol, istersen pratisyen ol, sen mesleğini icra etme” dememizin... Ya oy vereceğiz çünkü. Elimizi vicdanımıza koyacağız. Bu arada parantez içinde söylüyorum, bu doktorların bir soruşturmaları yok, bir kovuşturmaları yok, mahkemece verilen bir mahkûmiyet kararı yok. Diğer vekiller örnekleri verdiler, vermeyeceğim. Dün burada bir doktor arkadaşı dinledik, gencecik, daha 25 yaşında, bize hikâyesini anlattı. Oy verirken ve bunu düşünürken lütfen bu binler diye ifade ettiğimiz doktorların her birinin bir ailesi olduğunu, okuma koşullarının farklılığını, Türkiye’de tıp gibi bir eğitimi yapmanın zorluğunu, hele hele tıbbi bitirmekle de yetinmeyip sonra uzmanlık yapmanın, sonra doçentlik sınavını vermenin, sonra profesörlük unvanını kazanmanın insan hayatında ancak 40-45 yaşında ulaşılabilecek bir merhale olduğunu dikkate almanızı istiyorum. Tıp eğitimi yapan bu insanlara... Biz bu teklifi gecenin bu

saatinde tartışırken amacını... Biz karşı görüşlerimizi söylüyoruz ama amacını da öğrenmek istiyoruz, sanırım herkes benimle aynı fikirde. Yani -dün anlattığım için girmiyorum- eğer biz hâlâ bu Anayasa'ya bağlıysak -ki öyle sanıyoruz- Anayasa'nın -önergede konuşacağız- onlarca maddesi ihlal ediliyor bu maddeyle. Hukuk devleti olmak hukuka uygun işlem yapmak demektir.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Bitiriyorum Sayın Baykan.

BAŞKAN – Bitiriyorsan sana bir izin daha veriyorum.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – O önergede konuşacağım için oraya girmeyeceğim ama şunu söylüyorum: Komisyon üyelerinin dikkatini, üç dakikasını maddeyi okumaya ve... Bu maddeyle, işlerine, çalışma özgürlüklerine, ekonomik özgürlüklerine, sosyal olarak pozisyonlarına, ailelerine dair bir beş dakika düşünün ya, yani biz ne yapıyoruz gerçekten ve bunun hesabını bırakın başkasına vermeyi, kendimize nasıl vereceğiz? Olumlu oy kullanacaklar için söylüyorum. Bu kanun iyi anlaşılсын diye bir kez daha söylüyorum: Bu Tababet ve Şuabatı San'atların Tarzı İcrasına Dair Kanun'un 12/c maddesi olumlu bir düzenleme değildir, sınırlı bir düzenlemedir. Doktorların çalışmasını sınırlayan bir hükümdür ama burada sanki bir hak veriliyormuş gibi yapıyor, hak verilmiyor, yasaklanıyor.

Ben Komisyon üyelerinin yeni sisteme göre, Cumhurbaşkanlığı sistemine göre şu anda sanırım sayın bakanlar da itiraz etmez, herkes kendi kişisel oy verebilir, grup kararı alınabilir ama yine de Komisyonunda neticede her birimiz kendimizle bağlıyız. Bu mutfakta bu işi iyice yapalım, süreye takılmayalım, bunu beş gün konuşalım ama yarın öbür gün evlatlarımızın yüzüne bakalım. Diyelim ki: Biz parlamenterlik yaparken gerçekten vicdanımızla hareket ettik, gerçekten adalet duygumuzla hareket ettik ve beş gün uyumadık diyelim önemli değil. Beş dakika, yarım saat sınırlamasına takılmayalım yeter ki şu maddeyi yeniden yazalım eğer bir yazıma ihtiyaç varsa, Hükûmetin amacını bilelim, biz yazıma yardım edelim. Hani asıl amaç nedir onu bilmediğim için, kendi adıma bilmiyorum çünkü henüz böyle bir açıklama yapılmadı.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Beştaş.

Ben sonuna kadar size istediğiniz kadar izin verdim değil mi?

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Hiç tekrar ettim mi?

BAŞKAN – Hayır, etmediniz, teşekkür ediyorum onun için ama bir şey istirham ediyorum: Sizin sorularınıza cevap vermek üzere Sayın Bakan Demircan'a söz vereceğim ama siz de lütfen, aynen onun dinlediği gibi dinleyeceksiniz. Kabul mü?

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Tabii ki dinliyorum, hepsini dinliyorum ben.

BAŞKAN – Peki.

Sayın Bakanım, buyurun.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Sayın Başkan, değerli Komisyon üyesi ve Komisyon üyesi olmayan milletvekili arkadaşlarım, değerli misafirler, sayın bakan arkadaşlarım; hepinizi sevgiyle, saygıyla selamlıyorum.

Yine aynı şekilde sözlerime klasik bir dilekle başlayacağım: Yapmakta olduğumuz çalışmaların hayırlara vesile olmasını Cenab-ı Hak'tan niyaz ediyorum.

Öncelikle şu konuya değinmek istiyorum: İfade özgürlüğü çok önemli bir özgürlük yani âdetâ insan için bir varlık konusu gibi. İnsanın bir maddi varlığı bir de manevi varlığı vardır. İnsan kendisini ifade ediyorsa manevi varlığını ortaya koymuş olur, buna izin verilmiyorsa yok sayılmıştır madden var

olsa da ifadesini ortaya koyamaması, kendini ifade edememesi bence bir varlık sorunu olarak ortaya konulmuş olmalı ama bu ifade özgürlüğü bizim kendi görüşlerimizi karşı tarafa aktarırken yani en basitinden alay etme özgürlüğü vermemeli, alay etmemeliyiz insanlarla. Hakaret etmemeliyiz, hakaret özgürlüğü vermemeli, ifade sayılmaz bu söylediklerim. Tahrik etmemeliyiz, tahrikten kaçınmak lazım, karşılıklı birbirimizi daha iyi anlayabilmek için bundan elbette kaçınacağız. Tehdit asla olmamalı. Baskı... İftira özgürlüğü, olmaz böyle bir şey, iftira edilmemeli ve şiddet çağrısı yapılmamalı. Biz bu ölçüler içerisinde konuşarak burada, Komisyonunda çok güzel sonuçlar alacak çalışmalar yapabiliriz ve yapacağımıza inanıyorum, yapıyoruz da.

Tabii, yeni dönem kendi teamüllerini oluşturacak, kendi geleneğini oluşturacak. Yeni dönem kuvvetler ayrımını hemen birden ertesi günü, dünden bugüne geçmek pek öyle kolay değil, geçmişe ait alışkanlıklarımız da olabilir, geçmişten getirdiğimiz birikimler olabilir. Yürütme-yasama ilişkisinin daha sağlıklı olarak gelişmesi buralarda oluşacak, onun teamülleri burada oluşacak çalıştıkça. Tabii, her şey kanunla çözülmüdüğü gibi her şey de Cumhurbaşkanının kararnameleriyle de çözülemez. Bir kanun maddesi olan bir hususta bir düzenleme gerekiyorsa, değişiklik gerekiyorsa Cumhurbaşkanı kararnamesiyle bunu yapamayız ama bunu yönetim, idare yani Hükümet, yürütme bizden bir şekilde talep eder kanundaki değişikliği. Onların gördüğü, ihtiyaç duyduğu kanundaki değişiklikleri yasamadan istemeleri kadar doğal bir şey olmaz ama bu ilişki, bu isteme eskisi gibi olmaz. Eskiden nasıldı? Tasarı hazırlıyorduk, geliyorduk burada tasarıyı geçirmeye çalışıyorduk. Şimdi, yasamada bu teklifi verdim için milletvekillerine ulaşılabilir, denilir ki: Arkadaş, böyle bir düzenlemeye ihtiyaç var. Milletvekilleri bu konuda kanaatleri olumluya o düzenlemeyi metin hâline getirirler. Her türlü yasama çalışmasında da milletvekillerinin çalışmasına yürütme yardımcı olmak zorundadır ki olacak, birlikte çalışmalar yapılacak, bilgileri verecek çünkü yasama millet iradesinin kurala dönüştüğü yer.

Yasamanın daha etkin bir şekilde gelmesi için bu komisyonlar, az önce Sayın Beştaş da ifade ettiler, komisyonların verimli çalışması daha da bizi güçlü ve etkin hâle getirecek arkadaşlar. Komisyonlarda yasanın tartışılması, ilaveler yapılması, çıkarılması, bazı maddelerin çekilmesi, bunlar bir naks olarak görülmemeli, bence burada komisyon çalışıyor demek, komisyon etkin demek, bir yasada değişiklik yapıyorsak getirdiğimiz yasa teklifinde veya ilave yapıyorsak, çıkarma yapıyorsak bu, komisyonun lehine, komisyonun başarısı olarak görülmeli. Bunları önce söyledikten sonra bu kanun teklifiyle ilgili, 5'inci maddeyle ilgili bir şeyler söyleyeceğim elbette.

Arkadaşlar, Türkiye yani ilk günkü sunumumda da söyledim, gerçi sunumda değil de sonrasında söyledim, konuşmalara cevaben bir konuşma istemiştin ikinci konuşmamda, yani esas sorumuz şu bu konuyu anlayabilmek için, şu soruyu cevaplamamız lazım: Yani Türkiye bir terör tehdidiyle, terör baskısıyla, terör belasıyla -çok çeşitli- karşı karşıya mı, değil mi? Değil diyorsak terörle ilişkili olarak bu tür tedbirlere ihtiyaç yok demektir. Böyle bir şeyle, eğer Türkiye bir terör belasıyla karşı karşıyaysa ki öyle olduğuna inanıyorum ve Türkiye -sizler de hepimiz şahidiz- uzun süredir, kırk seneyi bulan bir süredir bir bölücü terör örgütünün belasıyla karşı karşıya, geçmiş yıllarda da değişik terör örgütü adlarıyla karşı karşıya kaldı. Şimdi, DEAS'ıyla, İŞİD'ıyla onlar da bir tarafta ve bir tarafta da bir FETÖ darbe teşebbüsü ve bir FETÖ terör örgütüyle karşı karşıya. Burada bir terörle mücadele konsepti içerisinde konuya yaklaşma ihtiyacı yani konuya yaklaşmamız gereği var. Yani bu olayı salt şöyle algılamayalım, ben konuşmalarda bazı şeyleri ben mi yanlış anlıyorum, ben mi acaba algımı bu şekilde bir yere doğru gidişini kontrol edemiyorum, sanki bu yasa düz yani sıradan, sabah kalkıp muayenehanesine giden veya hastanesine giden veya fakültesine giden hekimlere karşı çıkarılıyormuş da, ona karşı bir savunma...

HABİP EKSİK (İğdır) – Öyle.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Ya, bir ben konuşayım arkadaşlar, ne olur, bozmayalım.

Onlara karşı çıkarıyormuşuz gibi ama yasayı okursanız daha ilk cümlesinde neyle karşı karşıyayız? “Terör örgütlerine veya Millî Güvenlik Kurulunca devletin millî güvenliğine karşı -buradaki değişiklik önergesinden arkadaşlarımız hazırlamıştı, onları okumuş olmayayım, şu anda bizim verdiğimiz önergeden okuyayım- faaliyette bulunduğu karar verilen yapı, oluşum veya gruplar...” yani bu yapı, oluşum veya grup bir terör örgütü olmalı bu tanıma göre...

HABİP EKSİK (İğdır) – Kararı kim verecek, onu merak ediyorum.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Bir saniye arkadaş, ben bir söyleyeyim, ondan sonra karşılıklı...

HABİP EKSİK (İğdır) – Biraz açarak gidersek.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Tabii, açarım, açayım.

Millî Güvenlik Kurulunca devletin millî güvenliğine karşı faaliyette bulunduğu karar verilen...

HABİP EKSİK (İğdır) – Kim verecek bu kararı?

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Millî Güvenlik Kurulu, yani bakan Millî Güvenlik Kurulu bir resmî, anayasal kurul. Bu kurulda Hükûmet var, bu kurulda ilgili organlar var. Yani Millî Güvenlik Kurulu bir yasal kurul. Bu kurul, bu yapı devletin güvenliğini tehdit ediyor diyor, bunu terör örgütü olarak belirlemiş oluyor.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – O zaman niye hukuk yollarına gidemeyecekler?

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Oraya geleceğim şimdi.

BAŞKAN – Beyefendi, Sayın Vekilim, lütfen...

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – MGK mahkeme mi? Ya, inanın ki şu söylediklerinizi söylemeyin dedik. Çünkü...

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Sayın Vekilim, biraz bekleyin.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Böyle bir şey olmaz yani.

BAŞKAN – Sayın Vekilim, Sayın Gergerlioğlu...

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Türkiye Cumhuriyeti’nin hâkimlerinin kararı değildir, olamaz ya! Mahkeme kararı yerine geçer mi?

BAŞKAN – Sayın Gergerlioğlu, lütfen...

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Bu söylediklerinizi kınıyorum, gerçekten çok yanlış bir cümle söylüyorsunuz.

BAŞKAN – Sayın Vekilim, lütfen...

Gergerlioğlu, lütfen...

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Yargısız infaz cümlesi söylüyorsunuz.

BAŞKAN – Gergerlioğlu, lütfen, germeyin.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Arkadaşlar, baştan söyledim, dedim ki: Biz birbirimize hakaret etmeyeceğiz, tahrik etmeyeceğiz, tehdit etmeyeceğiz; dinleyeceğiz.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Yargısız infaz da yapmayalım.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Arkadaşlar, burada bir infazdan bahsetmiyorum, “Bir örgütün terör örgütü olduğuna kim karar verir?” sualine bu maddenin kendi, daha ilk cümlesinde cevabının olduğunu göstermek istedim.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Onunla iltisaklı olduğuna kim karar verir?

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Şimdi geleceğim arkadaşım.

Buna itiraz edebilirsiniz yani buna karşı da çıkarsınız, önerge de verirsiniz, değişiklik için de çalışırız. Meseleyi önce şunun üzerine oturalım: Arkadaşlar, Türkiye bir terör tehdidiyle karşı karşıya. Sıradan, düz yani böyle süt liman bir denizde seyretmiyoruz. Bulunduğumuz coğrafyada her şey altüst oluyor, coğrafyada devletler dozerle yıkılır gibi yıkılıyor.

HABİP EKSİK (İğdır) – Türkiye bir AKP hegemonyasıyla karşı karşıya. (Gürültüler)

BAŞKAN – Sayın Vekil...

Habip Bey, bakın, söz verdiniz, sözünüzde durun.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Sayın Bakanım, siz devam edin, boş verin.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Şimdi, ben kimseyi bir şey ilan etmedim.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Siz herkesi terörist ilan ediyorsunuz.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Yani bunu söylüyorsunuz, değil mi? Bu anlaşılıyor konuşuklarımdan, değil mi?

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Sayın Bakanım, ama öyle uygulanıyor.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Ben konuşuyorum, ben uygulamayı konuşmuyorum, kendi sözümü söylüyorum.

Arkadaşlar, lütfen, ben insicamımı bozabilirim –bozmam yalnız, onu da bilin- ama niye gerek duyuyorsunuz bu tahrike? Baştan söyledim, üzerinde anlaşalım. Sonra kızılıyorsunuz, “Niye ‘Kabul edenler... Etmeyenler...’ diye gidiliyor?” diye. Elbette ki bir şekilde çözülecek.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Allah aşkına, tahrik eden sizsiniz ama, bütün insanlara “terörist” diyerek tahrik eden sizsiniz.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Kime terörist dedim ben şimdi ya?

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Ya, 150 bin kişiye “terörist” diyorsunuz.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Ya, bırakın Allah’ınızı severseniz, bir oturun lütfen.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – MGK kararları herkesi “terörist” ilan ediyor.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – “Hava bulutlu. yağmur yağacak. Bana ‘ördek’ dedin.” şeyine girme, otur.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Geçen seferde de söyledim Sayın Bakan, bu üslubu terk edin dedim. Bu üslubu terk edin.

ABDULLAH AĞRALI (Konya) – Sana mı soracak üslubunu ya?

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Lütfen, oturur musunuz?

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Şu an bakın, OHAL Komisyonunda yargılamalar bile bitmiş değil ki gerçek hukuki mahkemelere sirayet etsin. (Gürültüler)

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Sayın Başkan... Sayın Başkan...

BAŞKAN – Sayın vekiller...

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Sayın Başkan, Komisyon çalışmalarını engelleyen insanlar karşısında İç Tüzük’e göre takınmanız gereken tavrı takınınız. Lütfen, ben sözümü söyleyeyim. Ben sözümü söyleyemedikten sonra, ondan sonra ileriki konuşmalarda deniliyor ki: “Konuşmuyorsunuz.”

BAŞKAN – Sayın Bakanım, devam ediniz.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Ben sözümü söyleyeyim arkadaş, sen de söyle.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Söyledi zaten, konuştu.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Şimdi, arkadaşlar, söylemeye çalıştığım çok açık ve net: Türkiye terör belasıyla karşı karşıya mı? Karşı karşıya. Bombalar patlamadı mı bu ülkede?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Patladı.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Dağda teröristler gezmiyor mu? Öbür tarafta terör saldırılarıyla karşı karşıya değil miyiz? Bir darbe girişimi yaptı mı terör örgütü? Yaptı. Elbette ki devlet ve millet –tabii ki milletin kurumdur devlet- kendisini savunacak arkadaşlar. Millet kendini savunacak, bu, önce milletin bir nefsi müdafaasıdır, teröre karşı bir nefsi müdafaadır. Elbette ki millet, kendisi bunu bireysel olarak yapmayacak. Kendi hizmetlerini görmesi için, güvenliğini sağlaması için kurmuş olduğu “devlet” denilen, içinde yargının da olduğu, ordunun da olduğu, güvenlik güçlerinin de olduğu, her şeyin olduğu kurumlar aracılığıyla...

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Sayın Bakan, bir doktorun terörle bağlantısı ne olabilir?

BAŞKAN – Ünal Bey, lütfen.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Arkadaşlar, ben kendi düşündüğümü söyleyeceğim, sizin düşündüğünüzü elbette söylemeyeceğim; siz de kendi düşündüğünüzü söyleyeceksiniz.

Dolayısıyla devlet ve millet, milletimiz... (Gürültüler)

BAŞKAN – Ünal Bey...

Karşılıklı konuşmayalım arkadaşlar.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – ...devlet eliyle kendini savunacak. İşte şimdi hadiseye buradan bakarsanız bunu görürsünüz.

Sonra, bu kanun maddesi doktorlara karşı çıkarılmış bir kanun değil, kanunun kendi tanımı içerisinde bir şekilde ihraç edilmiş, terörle iltisakı, irtibatı nedeniyle...

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – “Nedeniyle” değil de bağlantıyı nasıl kuruyorsunuz?

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Arkadaşlar, detayları soracaksınız, cevaplayacağım. Ben bir bütünü açıklayayım, bir bütünü çizeyim çerçevenin, ondan sonra deyin ki: “Burasından ne anlaşılıyor?” Elbette söyleriz, sabırlı olun. Niye siz kendiniz için önu açık süre istiyorsunuz da benim konuşmamın süresini bu kez sabote ediyorsunuz?

Şimdi, arkadaşlar, devlet ve millet kendini savunacak. Burada mevzubahis olan, terör örgütü üyeliği, iltisakı, irtibatı nedeniyle ihraç edilmiş insanlarla, doktorlarla ve güvenlik soruşturması nedeniyle göreve başlatılmamış doktorlar hakkında bir düzenlemedir. Önümüzde üç durum var: Bir, yargı yoluyla ihraç edilmiş; iki, kanun hükmünde kararname yoluyla ihraç edilmiş; üç, güvenlik soruşturması nedeniyle göreve başlatılamayan hekim. Üç tane grup var. Yargı yoluyla ihraç edilmiş olana yapacak bir şeyiniz yok. Yargı yoluna itiraz edersiniz veya o itiraz eder, yargı tekrar derse ki...

HABİP EKŞİK (İğdır) – Kanun var zaten Sayın Bakan.

BAŞKAN – Habip Bey, lütfen.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Tamam yani bir şey söylemiyorum. Ya bir tekrar da ben yapayım canım, azıcık zamanı da ben tüketeyim.

Şimdi, arkadaşlar, “Sorun olan ikincisinde.” diyorsunuz. Nedir? Bir, içerik konuşuluyor, “Kim, hangi gerekçeyle bunu ihraç etti?” Arkadaş, kanun hükmünde kararnameyle... Burada ilgili maddede de geçiyor konu. Ne şekilde geçiyor? İlgili mevzuat çerçevesinde kamu görevinden çıkarılan kanun hükmünde kararname bu. Bu kararnameler şu anda Meclisten geçti mi? Geçti. Bunlar şu anda, artık kararname değil, kanun.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Şu an kalıcı hâle geldi.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Bunlara karşı itiraz Anayasa Mahkemesi üzerinden yürüyecek, kanuna karşı itirazımız bu yolda olacak.

Şimdi, bunların kamudan ihracı durumu, ondan sonra kendilerine kamuyla ilişkili olan yerlerde çalışmama, kamuyla ilişkisi olmayan yerde çalışma hakkı veriliyor.

Öbür taraftan, güvenlik soruşturması nedeniyle göreve başlatılmayan hekimler içinse bir düzenleme yapılıyor. Güvenlik soruşturması da bir yasal husustur, kamuda görev yapacak kişi hakkında güvenlik soruşturması yapılır. Güvenlik soruşturması bir terör tehdidiyle karşı karşıya olan ülkemizde kamuya “Ben sizinle çalışmıyorum, şundan dolayı.” deme hakkı verir. Bunun için yapılır soruşturma, yoksa soruşturmayı niçin yapıyorsunuz? 657 sayılı Kanun’un 48’inci maddesi, değil mi?

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Ne zaman girdi bu kanuna?

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – KHK’yle.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Yani, arkadaşlar, bunların hepsi meşru, yasal yollar. Kanun hükmünde kararnameyle de kanun yapılır, efendime söyleyeyim, Mecliste normal yolla da kanun yapılır. Yapılır, bu budur, anayasal bir yöntemdir; Sayın Hocam söylesin.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Ama normal kanundur yani Mecliste yapılır.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Şimdi, onlara ise yani göreve başlatılmayan kişiler için ise eğer yeni mezunlarsa zorunlu hizmet süresi kadar diploması verilmeyecek, sonra kamuda çalışmayacak, özel hastanelerde, vakıflarda çalışabilecek, Sosyal Güvenlik Kurumundan yararlanacak.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Sosyal Güvenlik Kurumu?

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Yani SGK’yle...

Önergede öyle, ancak...

Pardon pardon...

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Henüz öyle değil.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Getireceğiz.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Teklifte öyle, önerge hazır; bunu dağıttık size, bunu dağıttık teklif olarak.

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Teklif üzerine konuşuyorsunuz ya.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Onun için, zaten bunu söylemek için dedim ki: Önce bu şekilde gelen ve burada hazırladığımız önergeyle aldığı şekli zikredeyim diye, şimdi buna geçtim.

Şimdi, arkadaşlar, bu üç gruptan göreve yeni başlayacak olanlar eğer güvenlik soruşturması nedeniyle göreve başlatılamamışsa veya başlamış, güvenlik soruşturması nedeniyle ihraç edilmiş ama zorunlu hizmetini tamamlamamışsa onlar zorunlu hizmet süresini tamamlayacak kadar görevini yapmayacak, diploma elde tutulacak, ondan sonra görevini gidip özel hastanelerde, vakıflarda, muayenehanelerde yapabilecekler.

SEMRA GÜZEL (Diyarbakır) – Altı yüz gün bekleyecekler ama.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Altı yüz günü tamamlayacaklar veya bekleyecekler.

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Reçete ve raporları geçerli olmayacak ama.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Olacak olacak.

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Yazıyor orada.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Yok reçete değil.

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Yazıyor ama.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Okuyacağım maddeyi, okuyacağım arkadaşlar.

“Düzenledikleri raporlar yargı kararlarına ve idari işlemlere esas olmayacak.”

SEMRA GÜZEL (Diyarbakır) – Evet, olmayacak.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Tabii, olmayacak. Yani devlet “Ben sizinle çalışmayacağım.” demiş.

SEMRA GÜZEL (Diyarbakır) – Yine aynı şey.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) - Arkadaşlar, bir tamamlayayım.

BAŞKAN – Karşılıklı konuşmayalım lütfen.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Tamamlayayım, çok konuşacağız.

BAŞKAN – Sayın Demircan, bir şey soracağım: Bu arkadaşlar TUS imtihanına girebilecek mi?

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Girebilecek, burada öyle bir engel yok. Ne ki yasak değil, serbesttir; kural o.

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Sayın Bakan, TUS’a girebiliyor, Adli Tıp olarak... Örnek var; güvenlik gerekçesiyle, güvenliği geçemediği için oradaki işlemine...

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Şimdi konuşacağım.

Arkadaşlar, bakın, burada bu kanunu...

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Yanınızdaki Bakan Yardımcısının söylediği gibi; öyle değil yani.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Şimdi arkadaşlar, bu kanuni düzenlemeyi bu işteki boşlukları da tamamlamak için, düzenlemek için getirdik buraya. Burada Komisyonun da katkılarıyla hep birlikte bunu tamamlayıp, mükemmelleştirip yasa hâline getirmek üzere Genel Kurula götürelim ama şunu yapmayalım: Yani bu, sanki bütün doktorları hedef alıyormuş gibi...

HABİP EKSİK (İğdır) – Bütün doktorları hedef alıyor.

TUBA VURAL ÇOKAL (Antalya) – Bir doktor bir doktordur.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Ve insanlara işte bunu bu şekilde takdim etmeyelim. Siz kendi görüşünüzü söyleyeceksiniz, takdim edersiniz ama ben kendi tespitlerimi söylüyorum. Terör ve teröristlerle yapılmakta olan mücadelenin gereğidir bu.

HABİP EKSİK (İğdır) – Vicdanınız rahat mı?

AHMET DEMİRCAN (Samsun) - Ben siz sormadan bir onu söyleyeyim, bir sözümü söyleyeyim de...

Arkadaşlar, şu algıyı da ben kabul etmiyorum, kendi kanaatimi söylüyorum: Yani doktorlar veya başka bir meslek grubu, işte imamlar, efendime söyleyeyim savcılar, vesaire, hukukçular gibi hiç suç işlemez, yanlış yapmaz diye bir şey yok, böyle bir şey olmaz.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) - Soru şu: Buna kim karar verecek?

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Doktor da insandır, doktor da yapabilir, suç işleyebilir, başka birimlerdeki insanlar, meslek erbabı da suç işleyebilir. Dolayısıyla meseleyi böyle görelim; öyle bir takdim edildi ki...

Arkadaşlar, bakın, 3 tane durumdan 1 tanesi yargı sonucudur. Biz bu meselede kişinin ırkını, dilini, dinini bu konuda asla gündeme getirmiyoruz, teröristler ve teröre karşı yaptığımız mücadeledir bu. Komisyona evet, şimdi bu uygulamalardan sonra kişinin itiraz edeceği, hakkını arayacağı yollar var; bu yol kapalı değil. Komisyona itiraz edebilir bu ihraç edilenler, kararnameyle ihraç edilenler.

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Ettik zaten.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Etiler zaten.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Evet, ettiler zaten.

Komisyonun yaptığı çalışmada yaklaşık 40 bin dosya incelenmiş, itiraz incelenmiş.

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – 36 bin ama 40 bin oldu.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) - Evet, yaklaşık dedim zaten ve ne kadar; 2 bin 500 müydü Sayın Bakanım?

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – 2.700...

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Evet, teşekküller.

2.700'ü geri iade edilmiş görevine, diğerleri reddedilmiş ama devam ediyor bu çalışmalar. Bu reddedilenler bundan sonra yargıya gidebilecekler; gidiyorlar, gitmişlerdir de muhakkak. Anayasa Mahkemesine ki o yol da açık, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi de açık. Ama arkadaşlar, bunu yani Türkiye'nin terörle yapmakta olduğu mücadeleyi görmezden gelmeye hakkımız yok.

Sayın Başkan, ben teşekkür ediyorum.

Şimdi, soru-cevap alabiliriz.

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Sayın Başkan Bakan Bey'e soru sormak istiyoruz.

HABİP EKSİK (İğdır) – Sayın Başkan, Komisyon üyesi olarak söz istiyorum.

BAŞKAN – Öncelik var Komisyon üyesine...

HABİP EKSİK (İğdır) – Altı yedi saattir Komisyon üyesi olarak konuşmadım.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Sayın Başkan, ben de söz istiyorum.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Ben de söz istiyorum Sayın Başkan.

HABİP EKSİK (İğdır) – Emin olun gerekenleri konuşacağım.

TUBA VURAL ÇOKAL (Antalya) – Biz de söz istiyoruz.

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) – Sol tarafa bakarsanız Sayın Başkan...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Sayın Başkan, biz erken gelmiştik ama tabii, gözden ırak olan gönülden de ırak olur.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Eksik.

HABİP EKSİK (İğdır) – Sayın Başkan, teşekkür ederim.

Arkadaşlar tartışmayı bitirsin, ben de başlayayım.

Şimdi, gerçekten yaş olarak aramızda çok büyük bir fark var hem de Sayın Bakan bir profesör ve belli ki çok ciddi anlamda da hekim arkadaşlarla da...

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Yok, profesör değilim, uzman doktorum.

HABİPEKSİK (İğdır) – Fark etmez yani ciddi anlamda da ilişkileri olmuştur. Uzun süredir hekimlik yapıyor ama duyduklarım karşısında gerçekten kulaklarıma inanamadım. Yani bir meslektaşımızın, bakanlık yapan bir kişinin bu şekilde her şeyi tutup tutup getirip terör örgütlerine bağlaması, bunu artık yani şöyle söyleyeyim, zor dinledim. Öyle söyleyeyim, gerçekten samimiyetimle söylüyorum, zor dinledim çünkü ben de bir doktorum ve ben de ihraç edildim. Siz insanlara zulmetmek için kendinize bir gerekçe bulmuşsunuz ve bence bugün Türkiye bir terör tehdidi altında değil ama bir AKP hegemonyası, AKP terörü altındadır; net söylüyorum, bunu belirtmeden geçemeyeceğim çünkü.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Mahkeme kararı var mı?

HABİPEKSİK (İğdır) – Mahkeme kararının olmasına gerek yok, zaten Sayın Bakan söylüyor burada.

Şimdi, Sayın Etyemez, dinleyin... Sayın Bakan sanki bir hak veriyormuş gibi, bu insanlara lütfediyormuş gibi davranıyor. Gerçekten içler acısı yani artık pes dedim.

Güvenlik soruşturması hukuken de doğru değil, ahlaken de doğru değil. Yani dünyanın hiçbir yerinde de böyle bir şey görülmemiştir. Bu sizin kendinize evirip çevirip sürekli kadrolaşmak için kullandığınız bir yöntem. Emin olun, başka da hiçbir şey değil çünkü kriterleri oraya kendinize göre, AKP'li olup olmamaya göre koymuşsunuz. Birazdan anlatacağım, görürsünüz zaten o kriterlerin nasıl olduğunu da görürsünüz.

Şimdi, ben bugün gerçekten böyle sert bir şekilde konuşmak istemiyordum ama Sayın Bakanın bize bakarak, bu 130 bin kişinin içinde olan insanlara bakarak bizleri teröristmiş gibi ilan etmesi gerçekten içler acısıdır. Ben yani şahsen çok ciddi anlamda rahatsız oldum. Bunlar Sayın Bakanın konuşmasıyla ilgili düşüncelerim.

Şimdi, arkadaşlar, bugün AKP iktidarının FETÖ ile beraberliğini konuşmayacağım yani bununla ilgili hiçbir şekilde gerek yok çünkü artık sokaktaki insanları da çevirseniz, 70 yaşındaki teyzeyi de çevirseniz onlar AKP'nin bu FETÖ'yü büyüttüğünü, bu FETÖ'yü yarattığını, bu FETÖ'yle karşı karşıya bıraktığını çok iyi biliyor, hepsi de bizden daha iyi bir şekilde anlatıyor ve emin olun, bunu bildikleri için de gün gelecek bu insanlar öyle bir şamar vuracak ki, öyle bir şamar vuracak ki yani AKP bir daha böyle yerden kalkamayacak. Bunu net bir şekilde söyleyeyim çünkü bu zalimliğin, bu vicdansızlığın artık bir tarifi yok. Yani bir parti ülkeyi eline geçirmiş, istediği gibi sıkıyor, istediği gibi yön veriyor, istediğini terörist ilan ediyor, istediğine yeni kavramlar, yeni terimler uyduruyor; yani içler acısı. “Anayasa’ya uygun değil.” diyorsunuz, “Ee, Anayasa Mahkemesine götürürsünüz.” diyor. Ee, Anayasa Mahkemesine gidemiyor ki insanlar. Anayasa Mahkemesine gitmesine izin verseniz zaten insanlar sizden bunu istemeyecek, zaten biz burada konuşmayacağız bunları ama siz ucube komisyonlar kuruyorsunuz. OHAL İnceleme Komisyonu diye bir ucube komisyon kurdunuz ve insanları oyalıyorsunuz. Gitsinler Türkiye Cumhuriyeti devletinin mahkemelerine görün bakalım, kaç tanesi terörist çıkacak. Teröristlerin hepsi yurt dışına kaçtı sayenizde.

Şimdi, bu AKP'nin barıştan uzak, gerçekten sürekli savaş endeksli politikası artık ülke içerisinde de ciddi anlamda insanların ruh hâline etki etmiş durumda. Bakın, geçenlerde biz ve diğer muhalefet partileri bir araştırma önergesinin kabul edilmesini istedik değil mi? Bunu tüm partiler destekledi; biz, İYİ PARTİ, CHP. Dedik ki: “İnsani bir durumdur. Donarak yaşamını yitiren bu askerlerin durumunu araştıralım. Buna kim sebep oldu, niçin bunlar hayatlarını kaybetti?” Bunu dedik Genel Kurulda ama AKP kabul etmedi, izin vermedi. Çünkü her şey kendisine göre bir tehdit; her şeyi kendisine göre kullanma, oradan oy, güç, rant devşirme mantığı var. Yani artık gerçekten de bu işin de bir ötesine gitmiş

durumda. Bakın, ne dersek Sayın İsmail Bey orada diyor ki: “251 şehit, 251 şehit.” Bu 251 insanımız, evet, ülkelerini çok sevdikleri için, o gün vatandaşlık görevlerini yapmak için sokağa çıktılar ve orada canlarını verdiler ama siz bu insanların bize emanet ettikleri anılarına, yaşamları pahasına korudukları cumhuriyete haksızlık yapıyorsunuz. Onların o anısını, o mücadelesini kendinize göre kullanıyorsunuz, işinize geldiği gibi kullanıyorsunuz. Hâlbuki, hepimiz diyoruz ki bu darbenin bir siyasi ayağı vardır. Hiçbir darbe siyasi ayaksız olmaz arkadaşlar. Bu darbenin bir siyasi ayağı varsa araştırılıp çıkarılması lazım. Niye siz kabul etmiyorsunuz araştırılmasını? Çünkü size dokunacağını düşünüyorsunuz. Kimi görüyorsunuz sürekli terörist olarak? Yani başınızda oturan insanları görmüyorsunuz. Siz sürekli garip gureba insanları görüyorsunuz terörist olarak. Öyle bir dünya oluşmuş beyninizde, öyle bir algıya girmişsiniz. Her şeyi kendinize tehdit, her şeyi kendinize göre yorumluyorsunuz. Bunun hukuken bir kriteri olur, bunun anayasal bir çerçevesi olur ama gördüğümüz kadarıyla siz bunların hepsinden uzaksınız çünkü size göre Türkiye Cumhuriyeti eşittir AKP, başka da bir şey değil, siz öyle görüyorsunuz.

Şimdi, emin olun siz bu halkı bu şekilde, balon gibi bastıra bastıra bir yere kadar götürürsünüz. Halk size sandıkta öyle bir tokat, öyle bir şamar vuracak ki bir daha sizin partinizin lafı dahi edilmeyecek Türkiye siyasetinde ve dünya tarihine de, bu ülkenin tarihine de bu partinin yaptığı siyaset bir leke olarak kalacaktır.

Bu düştüğünüz gün de emin olun -o gün de gene böyle komisyonlar kurulduğu zaman- sizin hakkınızı da hukukunuzu da gene bizler savunacağız çünkü adaletin savunmaktan hiçbir zaman da geri durmayacağımızı her zaman belirtmek isteriz. Çünkü biz demokrat insanlarız, hiçbir zaman zalim olmadık, zalim olmayacağız da.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

HABİP EKSİK (İğdır) – Sayın Başkan, Sayın Başkan; daha girişini yapmadık, daha girişini yapmadık.

BAŞKAN – Sustun.

HABİP EKSİK (İğdır) – Yani diğer insanlar konuştuğu zaman hiç böyle bir müdahale yapmıyordunuz ve Komisyon üyesiyim, lütfen, lütfen; teklif üzerine konuşmamı bitireyim, lütfen. Böyle daha iki dakikada tak diye çekmeniz doğru değil. Sayın Başkan, lütfen; ikide bir müdahale ederseniz konuşmamın bütünlüğü bozulur, dikkatim dağınık ve anlatmak istediğimi anlatamam. Bunun için sizden istirham ediyorum, lütfen bu şekilde müdahaleci davranmayın.

BAŞKAN – Demek ki kendine yapılmasını istemediğin şeyi başkasına yapmayacaksın.

HABİP EKSİK (İğdır) – Sayın Başkan, emin olun o konuda hiçbir şekilde şey yapmıyorum. Sadece Sayın Bakanın bazı şeylere açıklık getirmesini ve ifade ettiği kişilerin şu an kendisiyle beraber yan yana oturduklarını bilmesini istedim. Yani çünkü bu işin bire bir mağdurlarından birisiyim, lütfen.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Yani terörist ilan ediyor.

HABİP EKSİK (İğdır) – Evet, öyle ilan ediyor.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Habip, sen deyince kendimi anladım, yan yana deyince.

HABİP EKSİK (İğdır) – Vallahi hoca demin bir fotoğraf gösterdi, ben görmek istemedim.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Niye görmek istemedin?

HABİP EKSİK (İğdır) – Şimdi, İsmail Ağabey, o gün yargılandığınız zaman –ben Allah izin verirse bir hukukçu olacağım- vallahi sizin davanızı almam bak, ben size söyleyeyim ha, siz sıkıntıya girsiniz bak. Ona göre, bence çok şey yapmayın yani.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Sen o zaman nerede olacaksın ki?

HABİP EKSİK (İğdır) – Sıkıntı yok, sen rahat ol; anlatırım birazdan size, siz rahat olun.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Rahatız biz.

HABİP EKSİK (İğdır) – Anlatacağım, anlatacağım, onu da anlatacağım, nasıl bizi hukukçu yapacağınızı da anlatacağım çünkü o bölümü de okuyorum.

Şimdi arkadaşlar, geçmiş tarihte bu ülkede bir darbe girişiminde bulunan insanlar oldu değil mi? Bu darbe girişiminde bulunan insanlar şehirleri yıktılar, insanların evlerine girdiler, insanların yatak odalarında yazı yazdılar, insanların sokaklarda cenazelerinin alınmasını engellediler. Darbeden, darbe girişiminden birkaç ay öncesinden bahsediyorum. Ölen bir çocuğun, annesi tarafından, bir hafta buzdolabında saklanması sebep oldular. Bakın, hepimizin çocukları vardır. Yani bir anne 8-10 yaşındaki çocuğunun cenazesini, cesedini defnedemiyor –bakın, gerçekten çok içler acısı bir durum-onunla bir hafta, on gün boyunca aynı ortamı paylaşmak zorunda kalıyor. Buzdolabında, dondurucuda tutuyor, diyor ki çürümesin. Birileri annelerinin cenazesini köpek yemesin diye taş atıyor. Bir hafta boyunca orada o cenazeyi, on adım ilerideki cenazeyi alamıyor, taş atıyor köpek yemesin diye. Ya, bunu yapan komutanların çoğu sizin döneminizde sırtını sıvazladığınız o komutanlardı. Bu komutanlar döndü, Türkiye Cumhuriyeti devletini yıkmak için, sistemini değiştirmek için TBMM’ye bomba attı ve siz bu insanların sırtını sıvazladınız.

ABDULLAH AĞRALI (Konya) – Hendekçiler için de bir şeyler söyle, hendekçilerden de biraz bahset.

HABİP EKSİK (İğdır) – Dinle, dinle ya, dinle ya.

Siz dediniz ki: “Evet, siz haklısınız. Biz size karışmayacağız, istediğinizi yapın.” Bu insanlar, bu komutanlar -artık şöyle söyleyeyim- bu canavarlar, bu hainler bakın ne yaptı? Bu ülkenin bakanlarını buralara sokmadı arkadaşlar. Bu ülkenin AB Bakanını Cizre’ye sokmadı ve siz o zaman iktidardınız, özellikle dediniz ki: “Yapabilirler, sıkıntı yok, sıkıntı yok.” Bu insanlar iki polisi Ceylânpınar’da katletti, bir süreci durdurdu, Türkiye’nin barış umudunu katlettiler; siz o zaman hiçbir şeye kulak vermediniz, dediniz ki: “Yahu bunu PKK yaptı, PKK yaptı.” Her şeye kulağınızı bugün tıkadığınız gibi o gün de tıkadınız ve dediniz ki: “Hayır, bizim dediğimiz doğrudur, bunu PKK yaptı.” Sonra, aylar sonra bu insanlar, aynı kişiler ne hikmetse darbe girişiminde bulunuyor. Sizin yarattığınız, sizin büyüttüğünüz bir örgüt bu ülkenin insanlarına, bu ülkenin sistemine saldırı yaptı ve ne oldu? İsmail Bey’in sürekli arkasına sığındığı, sürekli kullanmayı bir yöntem olarak belirlediği 251 şerefli insanın yaşamını yitirmesine sebep oldu. Yaşamlarını bu uğurda kaybetmeleri, ölümü göze almalarının sebebi İsmail Bey bunu kullansın diye miydi? Hayır. Bu ülkenin cumhuriyet sistemini korumaktı, bu ülkenin insanlarını korumaktı değil mi, bir çetenin bu ülkeye sahip olmasını önlemektir. İfade bir, hele bu yaşta bir insanın sürekli böyle, ölülerimizin arkasına sığınması doğru bir yaklaşım değildir, buna artık yeter diyoruz. Bu insanlar hepimiz için öldü, bu insanlar hepimizin bu ülkede rahat yaşaması için canlarını feda etti, sadece AKP iktidarda kalsın diye değil. Bu ülke sadece AKP’den de ibaret değildir.

Bakın, mühürsüz oylar veya başka durumlar olmadığı zaman emin olun, sizin durumunuz sıkıntılı olur seçimlerde. Ki önümüzdeki seçimlerde bu mühürsüz oylar da yetmeyecek, bu farklı müdahaleler de yetmeyecek, İhlas Haber Ajansı da yetmeyecek emin olun.

Şimdi, ben size şunu söyleyeyim: Sürekli her şeyi kendine göre algılayıp, kendine göre kullanıp “elhamdülillah”, “hamdullah”, “bismillah” demekle de siyasetle yapılmaz. Buraya grup başkan vekiliniz geldi, sanki bir ilçenin seçim çalışmasındaymış gibi bize nutuk çekiyor. Bakın, ben burada bu yasa teklifiyle ilgili konuşmak istiyorum. Ama sizler sürekli dönüp dolaştırıp bazı şeyleri bizim

önümüze koyuyorsunuz, uzlaşmacı bir yapınız yok, siz diyorsunuz ya Sayın Bakan, “İşte 3 yöntem vardır, şöyledir, böyledir.” Biz üç gündür konuşuyoruz, bir konuda uzlaşabildik mi? Bir konuda bizim önerilerimizi dikkate aldınız mı? Sonra da dönüp diyorsunuz “Her şeyi eleştiriyorsunuz.” Komisyonlar uzlaşarak bazı şeyleri halledebilir. Ama siz belli ki bir yerlerden bu yasa teklifini almışsınız, “geçir” denmiş size ve bu bizim canımızı acıtıyor. Sizin bu şekilde bu ülkenin Anayasasını hiç etmeniz bizim canımızı acıtıyor. Bu ülkenin Meclisinin bu şekilde çalışmasını engellemeye çalışmanız, her şeyi tekçi zihniyetle yürütmeniz emin olun bizim canımızı acıtıyor. Çünkü biz en az sizin kadar bu ülkeyi seviyoruz, bu ülkede barış, kardeşlik, huzur içinde yaşanması için de elimizden geleni yapıyoruz, yapmaya da devam edeceğiz size rağmen.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

HABİP EKSİK (İğdır) – Sayın Başkan, neyin teşekkürünü ediyorsunuz daha ne söyleyebildim ki. Böyle ikide bir beni engelleyecekseniz hiç o zaman biz Komisyon olarak toplanmayalım.

BAŞKAN – Engellemiyorum.

HABİP EKSİK (İğdır) – Sayın Başkan, siz o zaman oturup direkt oradan yazın geçirin, Genel Kurula da getirdiğiniz zaman emin olun ben itiraz da etmeyeceğim, vallahi Komisyonu toplamadığınız zaman itiraz etmeyeceğim yani bu kadar da şey olmaz.

Şimdi, ben size şunu özellikle söyleyeyim: Bu FETÖ’yle irtibat, iltisak, terör örgütleriyle irtibat, iltisak meselelerine gelmek istiyorum. Bakın, bunlar yerelerde, şehirlerde, komisyonlarda çalışan insanlara öyle bir kendilerine gücümüş gibi bir şeyler hissettirdi ki bu insanlar hesaplaşma kültürüyle, mantığıyla dünya kadar insanı o listelere koydular. Sizin belki bundan hiç haberiniz yoktur. Bakın, siz bakanlık yaptığınız dönemde bu komisyonlarda yer alan insanlar, illerin OHAL komisyonlarında yer alan insanlar sırf kendi yolsuzluğuna göz yummadığı için insanları işlerinden attılar. Gerçekten bunun örnekleri o kadar çok ki, anlatılamayacak düzeyde.

Bakın, ben size İğdır’da OHAL Komisyonunda yaşadığım bir olayı anlatayım, kendi durumumu anlatayım ki yani bu konuyla ilgili en azından bir örnek oluştursun. Şimdi, biraz da bu gergin yapımı da artık biraz şey yapmış olurum. Vallahi çok sinirlenmişim ya, sakinleşeyim artık.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Sizi sinirlendirecek bir şey yapmadık.

HABİP EKSİK (İğdır) – Sıkıntı yok, sıkıntı yok, sakin, sakin, tamam problem yok.

Şimdi, ben 2015 tarihinde Halkların Demokratik Partisinden milletvekili aday adayı olmak için devlet memurluğundan çekildim, Türkiye Cumhuriyeti devletinin Anayasası’nın bana verdiği bir yetkiyi kullandım, legal olan, yasal bir partiden milletvekilliği aday adaylığı başvurusu yaptım. Sonra partim o gün başka bir arkadaşına görev verdi, ben de dönüp her memur gibi o hakkımı, tekrar geri dönme hakkımı kullandım ve memuriyete geri döndüm. Bakın, bugüne kadar neredeyse hiçbir karakolun önünden geçmemişimdir yani bir soruşturma, bir şey kesinlikle olmamıştır, yaşadığım hiçbir şey olmadı, bir mahkeme olmadı. Bir gün bir baktım, telefon çaldı, “Hakkınızda terör örgütü propagandasından bir soruşturma var, gelin bununla ilgili ifadenizi verin.” Açıkçasını söyleyeyim, telaşlandım çünkü ben diyorum ya hiç mahkeme ve karakol görmemiş bir insanım. Bu sağlıktaki şiddeti konuşuyoruz, sağlıktaki şiddetle ilgili durumların dışında hiç uğramamıştım yani o polis arkadaşlar bazı kişileri getirdikleri zaman muayene ediyorduk, o zaman görüyorduk, bir de bir saldırı maldırı olduğu zaman onunla ilgili ki bize yani hekimlere olduğu zaman.

Şimdi, ben, ondan sonra gittim ifade verdim. Ne olmuş? İşte siz komşunuz olan bir insanın, arkadaşınız olan bir insanın kendi –siz bilirsiniz belki o bölgeleri, İğdır’ı yani hemen hemen çoğu akrabadır- akrabamız olan bir insanın taziyesine gitmişim. E, normal değil mi, bir insanın taziyesine

gitmek kadar doğal bir şey var mı? Bir insan öldükten sonra bu insanın bütün suçlamaları düşer mi, her şey artık biter mi? Biter değil mi yani bir insan öldükten sonra onunla ilgili verilmiş olan bütün hükümler kalkar. Ben de gittim, ölen kişinin babasına taziyede bulundum ve milletvekili aday adaylığı başvurusu yapmıştım, memur da değilim. Sonra, dedim ki: “Evet, katıldım” “Niçin katıldınız?” Aynen şu cümleyi söyledim: “Dini, insani görevlerimi yerine getirmek için yani bu gayet normal bir şeydir, bunun suç olduğunu düşünmüyorum, gene olsa gene katılırım çünkü bu, benim suç işlediğim anlamına gelmez.” Hatta oradaki bazı polisler de bu işe hatta şey yaptılar “Böyle bir şey de olmaz.” diye onlar da garipsediler. İfadeyi verdik, çıktık. Bu 2016 15 Temmuzdan önce olan bir olaydır. Sonrasında baktım ki 180 kişiye soruşturma açılmış, 180 kişiye. Neyse biz gene her ihtimale karşı avukat tuttuk, dedik ki: “İşi sakata almayalım, memur insanlarız yani orada garip birinin şeyine denk geliriz, bize bir ceza verilir, memuriyetimiz yanar.” şeyiyle avukat tuttuk. Avukat “Böyle bir şey olamaz yani sırf siz oraya gittiniz, Fatiha okudunuz diye, bir insanın taziyesine gidip Fatiha okudunuz diye sizi suçlu ilan edemezler ki AKP’nin kendi milletvekilleri, bakanları da böyle taziyelere katılmışlardır, hiç sorun değil, problem olmaz.” dedi. Neyse hatta ben avukat arkadaşın ücretini ödedim, güldü, “Bunu geri alacaksın zaten, problem değil.” dedi. Sonrasında bu dava sürdü, sürerken şunu öğreniyorum: Dönemin valisi o dönemin sağlık idarecilerini çağırıyor ve diyor ki: “Bu kişiyi açığa alın.” “Niye?” diye soruyorlar, diyor ki: “Bu terör uzantısı olan partide milletvekili aday adayı oldu.” Böyle bir şey olabilir mi ya? Bir ilin mülki idare amiri, valisi bozuntusu kalkıp bir legal partiyi bu şekilde suçlayabilir mi? Bu şekilde bundan dolayı bir insanın işinden aşından edilmesini uygun görebilir mi? Akla hayale sığmıyor. Dönemin o sağlık idarecileri akıllılık yapıyor. Diyor ki: “Ya bu olmaz yani bizim yapabileceğimiz bir şey yok, bu imzayı atarsak yarın başımız belaya girer, biz bakanlıktan görüş isteyelim.” Ve bakanlıktan görüş istiyorlar. Görüş de benim elimde var. Bakanlıktan gelen görüş şu: “Mahkeme devam etmektedir, onun için mahkeme sonucuna göre değerlendirilip örgüt propagandasından eğer ceza yerse iş akdinin o durumda feshedilip kamu hizmetinden çıkarılması uygun olur. Ceza yemezse herhangi bir işlem yapılmasına gerek yoktur.” diye görüş geliyor. Şimdi bu gayet normal, doğal, hukuki bir süreç. Ben de aldım onu, dedim “Gayet normal, sıkıntı yok.” Ondan sonra ne hikmetse 15 Temmuzda darbe girişimi oldu yani hiçbirimizin bir alakasının da olmadığı. Hepimizin özellikle Kürtlerin, solcuların sürekli mücadele ettiği bir kesimden bahsediyoruz. O kesim yıllarca bize iş alanlarında zulmetti, bizim bir yerlere gelmemizi engelledi, kendi referanslarıyla kendi kişilerini iktidarın gücüyle bir yerlere getirdi ve bizi her yerde zulme uğrattı. Bakın, ben Iğdır Devlet Hastanesinde doktor olarak acilde çalışıyordum, beni SSK acile gönderdiler ve şunu söyleyeyim orada 600 hasta bakıyordum, yetişkin acildeydim, sırf bir tane FETÖ’cü başhekimden dolayı o dönem -“kadın doğum acil” diye geçiyordu “çocuk acil” diye, önceki dönemde “SSK acil” diye geçiyordu- oraya gönderildim ve bir gecede yani bir nöbette 600 hasta bakıyordum, kalemi tutacak artık elim yoruluyordu. Yani bu zulümleri bize yaptılar, bu zulümlerle karşı karşıya kaldık. Aile hekimliği döneminde gene Iğdır’ın en kötü yeri neresiyse orayı veriyorlardı, gene diydük ki: “Biz halkımızdır, insanımızdır, ülkemizdir biz hizmet edelim.” Ağrı Dağı’nın tam orta yerinde Yenidoğan (Ahura) diye bir köy vardır. İnanın tam orta yerindedir, gidip gelmesi bir saat sürer, kimse gitmezdi oraya, beni veya benim gibi diğer arkadaşları gönderirlerdi. Gene Taşburun gibi böyle kimsenin çalışmak istemediği derme çatma sağlık ocaklarına gene bizi gönderirlerdi, hiçbir zaman itiraz etmemişizdir “Ülkemizdir, insanımızdır, halkımızdır hizmet edeceğiz.” demişizdir çalışmışızdır da. Zaten oradaki sağlık idaresindeki o arkadaşların hemen bizi ihraç etmek istememelerinin temel sebebi de bu yani hemen beni açığa alıp görevden almamalarının temel sebebi, valiye direnmelerinin sebebi de bu çünkü nereye diyorsa ben gidiyorum. Diyor ki: “Sayın valim, biz bu şekilde şey yapmamız doğru değil, görüş alalım.” Sonrasında 15 Temmuz darbe girişimi olduktan sonra bir baktık bize bir soruşturma açıldı. Soruşturmalar açıldı, ona da aynı şekilde cevap verdik. Soruşturmanın sonucunda da

bakanlığın belirttiği görüşün aynısı geldi, onu da söyleyeyim. Sonra 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı'nda yani bu ülkenin rejim sisteminin bayramında 2016 tarihinde bir baktık gecenin saat 10.00'unda bizi listeye koymuşlar. Böyle şok oldum. Ya bugüne kadar hep FETÖ'nün zulmüne uğramışım, bunlar kalkmış bizi ihraç etmişler. Sonra yani şok olduk. Dedik ki: "Acaba bunlar bizi FETÖ'den mi ihraç etti?" Yani şok olduk. Sonra listede ismi olan diğer kişilere bir baktık hâlâ SES'e üye olan kişiler, Türk Tabipleri Birliğine üye olan kişiler, genelde böyle muhalif kişiler var, onlar daha çok bu defa ihraç edilmiş. Şoka girdik tabii, ertesi gün ilgili sendikaları, şunları bunları, avukatları aradık, çıktık caddeye inanın insanlar konuşmaya korkuyorlar. Yani şöyle söyleyeyim, o kadar bir korku iklimi yaratılmış ki en samimi gördüğünüz doktor arkadaşınız sizi gördüğünde yolunu değiştiriyor. Sonra gidip kardeşinizi görüyor kardeşinize "Geçmiş olsun." diyor "Gidin, iletin." diyor "Gidin benim yerime öpün." diyor. O kadar büyük bir korku iklimi yaratmışsınız ki, diyor ki: "Ya, böyle çalışan, böyle bu şekilde şey yapan bir insana bu zulmü yapmaları herkese yapacaklarının bir göstergesidir." Bakın, ondan sonraki zulüm daha da bir apayrı. Yani şöyle söyleyeyim: Siz diyorsunuz ya "terör örgütü" yani akla hayale sığmıyor. Gerçekten bir insanın hayatını zindana çevirip o insanın kendi ülkesine küsmesi için -bakın düşman olması demiyorum- siz elinizden geleni yapıyorsunuz. Belki gene bir ümit, bir kırıntı belki niyetiniz bu olmayabilir ama maalesef şu an size bu yasa tekliflerini verenler bunu yaptırmaya çalışıyor. Bakın, ben ondan sonra dedim ki: "Ya, biz doktoruz yani biz bu ülkede on sekiz yıl boyunca okumuş insanlarız, bu ülkenin en zeki çocuklarıyız. O zaman yani memuriyetten çıkarılsak da biz iş yaparız, bizim için sıkıntı olmaz." Gittik dedik ki: "Özel sektörde iş buluruz." Çalmadığımız hastane kapısı kalmadı, hiçbirisi sizin korkunuzdan almadı. Bana daha önce memurken fahiş fiyatlarla, maaşlarla iş teklifinde bulunan hastaneler inanın benimle görüşmemek için kırk takla attılar. Niye biliyor musunuz? Sizin zulmünüzden korktukları için, başka da bir şey değildi. Yoksa dönüp dönüp tekrar "Hocam, biz sizin hekimliğinizi biliyoruz, biz sizin çalışma şeyinizi biliyoruz, insanlar sırf sizden dolayı hastanemize gelirler, onu da biliyoruz ama biz Hükûmeti karşımıza almak istemiyoruz, biz hastanemizin SGK ödemelerinin durdurulmasını istemiyoruz, onun için de kusura bakmayın." Ya öyle bir şey ki bazı hastane sahipleri şunu diyordu: "Ya, lütfen biz maaş verelim ama siz yeter ki gelip çalışmayın." "Öyle bir şey olur mu ya." dedik. Böyle bir mantık. O kadar yani hem bir taraftan seviyorlar, sayıyorlar hem de bir taraftan korkuyorlar yani böyle bir iklim. Sonra biz dedik ki: "Bir çaresini buluruz." Kendi şahsım için söylüyorum, harıl harıl Almanca çalıştım. Dedim ki: "Ya, beni bu ülkem bu şekilde haksız yere işimden, aşımından ediyorsa o zaman ben gideyim." Bilmiyorum ama pasaporta kayıp, zayı ilanı koyduğunuz, tahdit koyduğunuz, vallahi de billahi de bilmiyordum. Bir ay, bir buçuk ay boyunca Almanca çalıştım. Yani kendi başıma İğdır'da oturmuşum Almanca çalışıyorum çalışıyorum, hızlı da öğreniyorum. Sonra dedim ki: "Ya yani giderim yani sıkıntı yok." Sonra gittim Emniyete -o zaman Emniyet veriyor pasaportları- pasaport başvurusunda bulundum, fotoğraf şunu bunu götürdüm, parmak izimi ilk defa orada aldılar, her şey on numara, güllük gülistanlık. Dedim: "Ya, süper ben pasaportumu da alıyorum, hiç sıkıntı yok." Sonra pasaportumu aldım, gittim bir arkadaşım dedi ki: "Ya, Nahçıvan'da gel, hafta sonları benimle beraber biz orada hasta bakalım." Çünkü yok, geçinmek zorundasınız, yeni evlenmişsiniz sizin geçim sağlamanız gerekiyor, bakmakla yükümlü olduğunuz anneniz, babanız kardeşleriniz var, aileniz var ve çalışmak zorundasınız. O bölge de küçük yer olduğu için doktorluk dışında da bir iş yapamıyorsunuz çünkü olmuyor yani kimse zaten iş de yapmaz yani o dönemde o korku ikliminde. Cazip geldi. Dedim ki: "Tamam, pasaport da var, en azından Almancayı tam öğreninceye kadar bari ben Nahçıvan'a gideyim de oradan bir geçim sağlayacak şekilde bir para kazanalım." Akşamüstü gittik, dört saat beni beklettiler, oradan ben öğrendim ki pasaporta "kayıp, zayı" diye bir ibare giriyorlarmış. Bakın, hukuken bizi engelleyemiyorlar, seyahat özgürlüğümüzü hukuken zaten hüküm giymediğimiz için, bir davamız, bir mahkememiz olmadığı için engelleyemiyorlar ya oraya kendi kafalarına göre

pasaportunuza kayıp, zayı ilan veriyorlar. Sonra ben dedim ki: “Ya, bir hafta oldu ben pasaport aldım yani böyle bir şey olabilir mi? Böyle bir hukuksuzluk olabilir mi?” İtiraz ediyorsunuz, oradaki memurların tehdidiyle karşı karşıya kaldım. “Bakın, doktor bey siz eğer çok ısrar ederseniz emin olun sizi bu defa –cuma günü gitmişiz- pazartesiye kadar gözaltına alır savcı. Onun için bence siz şey yapmayın –pasaportu muhafaza mıdır, nedir ona alacaklarmış yani ellerinde tutacaklar- siz çekin gidin.” dedi. Arkadaşlarım -arabayla beraber gitmiştik- çekip gittiler. Ben o sınır kapısında, o kışın ortasında bir tira binip gerisin geri tekrar gelmek zorunda kaldım. Sonra, tabii, anladık artık yurt dışına gitmenin imkânsız olduğunu, yasal olmayacak bir şekilde de gitmek asla aklımdan geçmedi. Dedim ki: “Gerek yok.” Almancayı da sayenizde bıraktık, o da kaldı. Daha bir sürü şey var yani bu sadece benim hikâyem ama onlarca hikâye var. Sonra bakın, dedim ki: “Ya, bu doktorluk bir işe yaramıyor, ne gerek var doktorluğa çünkü bu doktorluk bir yerlere bağlı, onlar sizi işinizden çıkarıyor, siz artık bir şey yapamıyorsunuz. Avukatların işi ne güzel yani Mehmet Ruştı Tiryaki’nin işi on numara, o zaman ben de avukat olayım.” Zaten adalet meslek yüksek okuluna yazılmıştım, dedim “Bunu okuyayım.” Ona şey yaptım, sonra dersler iyi gidiyor falan açıktan okuyordum. Bitirdim de diplomayı da aldım, seçimlerden dolayı Dikey Geçiş Sınavı’na giremedim. Sonra öğrendim ki bu şekilde onu da yapamıyormuşuz çünkü avukatlık stajını yaptırtmıyorlarmış. O konuda da gerçekten büyük bir hayal kırıklığı yaşadık. Yani demin arkadaşlar dedi ya “Nasıl olacaksın?” Ben size söyleyeyim: Ben tamamlayacağım, sizin gittiğiniz dönemde inşallah, Allah’ın izniyle ben o zaman stajı da yapacağım ama sizi yargılandığınız davalara özellikle geleceğim yani o konuda size söyleyeyim, savunmak için ha, ben size söyleyeyim. Hele İsmail Bey’e kesinlikle geleceğim ama 2 kat para alacağımı söyleyeyim çünkü siz bu kadar müdahale ediyorsunuz, bir de fotoğraf çıktı, o apayrı bir sorun yani İsmail ağabey, ben sana onu söyleyeyim.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Sen onları geç, her gün Sözcü’de çıkıyor var mı bir şey?

HABİP EKSİK (İğdır) – Sonra ben size bir şey söyleyeyim, bir şey dikkatimi çekti, ilk defa...

BAŞKAN - Habip Bey, yavaş yavaş toparlar mısınız.

HABİP EKSİK (İğdır) – Ya Sayın Başkan, ben Komisyon üyesiyim ve istediğim kadar konuşurum. Şimdi, ben size şöyle söyleyeyim.

BAŞKAN – Ama boş konuşuyorsun gibime geliyor.

HABİP EKSİK (İğdır) – Gelecek gelecek, emin ol boş konuşmuyorum.

BAŞKAN – Azıcık doğru konuşanlara söz hakkı verelim.

HABİP EKSİK (İğdır) – Sayın Başkan, hürmetim var size ama boş konuşmuyorum yani emin olun. Şimdi, şöyle bir şey söyleyeyim, dava şöyle oldu, açtıkları propaganda davasını anlatayım. Yani bu komisyonların nasıl yürüdüğüyle ilgili örnek veriyorum Sayın Başkan, emin olun, kendi üzerime örnek vermek daha doğrudur çünkü başkalarının isimlerini çok da bu konuda kullanmak doğru değil. Mahkeme şeyi var, dedim ki: “Ya, belki bundan dolayıdır.” 29 Ekimde ben ihraç edildim. 8 Kasımda savcı dedi ki: “Ya, böyle bir mahkeme olur mu, böyle bir konuyla ilgili dava açılır mı?” Savcı beraatimi istedi, gerekçeli bir şekilde o gün mahkeme benim gerekçeli beraat kararımı elime verdi.

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Onları söyleme şimdi yazılı emirle bozarlar kardeşim.

HABİP EKSİK (İğdır) – Yapacak bir şey yok, sıkıntı yok. Aldık geçti onlar, gerekçeli karar almışız.

BAŞKAN – Ya, burada Komisyon üyeleri senin özel hayatını dinlemesin.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Özel hayat değil bu, hayati.

HABİP EKSİK (İğdır) – Şimdi, o kararı aldım ama insan nasıl seviniyor. Yani gerçekten o, insanı öyle bir etkiliyor ki koşa koşa -o dönem OHAL Komisyonu mu kurulmuştu ne, bakanlıklara şey yazıyorduk- o kararı aldım, insan havalara uçuyor böyle karar almışım ya, diyorum ki: “Beraat almışım gerekçeli bir şekilde bundan dolayıdır, başka ne olacak?” diyorsunuz. Ondan sonra yazdık, vallahi iki yılı geçti, 29 Ekimdi zaten altı gündür yıl dönümü oldu. Yani tiyatro olarak kabul edebilirsiniz ama bunlar gerçekler, size göre tiyatro olabilir. Şimdi, ben şunu söyleyeyim: Siz insanları ihraç ediyorsunuz ama o insanların ne şekilde ihraç edildiğini emin olun bilmiyorsunuz, bilseniz zaten böyle bir şey demezsiniz, diyorsanız zaten zalimsiniz demektir. Çünkü bakın, ben dosyaya bir şekilde birilerinin vasıtasıyla ulaştım sonraları, diyor ki: “HDP’den milletvekili aday adayı oldu.” Bakın, “HDP’den milletvekili aday adaylığına başvuru yapmış.” İşte “Terör örgütü propagandasından yargılanıyor.” Böyle bir şey olabilir mi? Bana dava açtıran, soruşturmayı başlatan kolluk güçleri, emniyet müdürü FETÖ’cü çıktı. Benim ihracımı isteyen vali FETÖ’cü çıktı, yargılanıyor, vali yardımcısı gene aynı. Yani insanları bu şekilde ihraç eden bu komisyonların ne kadar ciddiyetsiz çalıştığını anlatsak emin olun şaşarsınız. Bakın, İğdır’da bir tane arkadaşım -bizim o bölgede böyle çok örnekler vardır, isim ve soy isimleri aynı olan kişiler çoktur- ismi ile soy ismi diğer amcasının oğluyla aynı, hiç hayatında mahkeme görmemiş birisine amcasının oğlunun davalarını, duruşmalarını yapıstırıp onunla ihraç etmişler. Böyle bir ciddiyetsizlik, böyle bir lakaytlık olur mu?

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Nereden biliyorsun öyle olduğunu?

HABİP EKSİK (İğdır) – Gidip kendimiz diyoruz ki: “Bizi soruşturun.” Kendimizi şikâyet ediyoruz “Bizi soruşturun.” diye. Savcı ne yapıyor ondan sonra? Takipsizlik çünkü bir şey yok. İnsanlar gidip kendileri başvuruyorlar mahkemelere, diyorlar ki: “Bizi soruşturun.” Bakın, bizim böyle bir durumumuz yok. “Bizi soruşturun.” diyorlar ama şunu söyleyeyim, siz buna da izin vermiyorsunuz. Bakın, insanların o kadar gözleri kararmış ki kendi kendilerini gidip mahkemeye veriyorlar. Ama o insanların mahkemeye gitmemesi için, adil yargılanmamaları için, hukuk karşısında kendilerini savunmalarını engellemek için her yolu yapmışsınız. Öyle bir iştir ki iki yıldır... Ben milletvekili olmadan önce her hafta giderdim OHAL İnceleme Komisyonuna, her hafta giderdim. Her hafta gördüğüm şey “İncelemeniz devam etmektedir.” Çevremdeki bütün arkadaşlarıma soruyordum, “İncelemeniz devam etmektedir.”

BAŞKAN – Habip Bey, biraz kısa kesersen memnun olurum.

HABİP EKSİK (İğdır) – Sayın Başkan, bakın, ben Komisyon üyesiyim. Ben Komisyon üyesi olarak fikirlerimi anlatma hakkına sahibim. Siz bu şekilde benim sürekli konuşmamı böylecek şekilde davranamazsınız. Bu doğru değil.

BAŞKAN – Başka konuşmacı arkadaşlar var.

HABİP EKSİK (İğdır) – Şimdi, bu şekilde uygulamalarla dünya kadar insan ihraç edilmiş durumda ve siz onlara dönüp “terörist” diyorsunuz. Hâlbuki bunun bir kuralı, kaidesi var. Biz hukuk devletiyiz.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Ondan şüphe yok.

HABİP EKSİK (İğdır) – Hukuk devletin kaideleri var. O insanlar yargılanır, eğer öyle bir şey düşünüyorsanız o insanlar aklanırsa işlerine, aşlarına dönerler, eğer suçlularsa da zaten hüküm giyerler, özgürlüklerini de kaybedebilirler. Ama siz sürekli kendi bildiğinizi okuyorsunuz, insanları sürekli kendinize göre terörist ilan ediyorsunuz. “Biz terörle karşı karşıyayız, onun için de böyle yaparız, böyle yaparız.” Peki, 40 bin insan incelenmiş, 2.700’ü masum çıkmış daha komisyon döneminde, mahkeme döneminde emin olun yüzde 80’i dönecektir. Bak, bu güvenlik soruşturmaları kararlarıyla ilgili ben birazdan size karar okuyacağım. Bir sürü örneği var ve dönecek. Siz yıllarca bu insanlara zulmedeceksiniz kendi düşüncenize göre, kendi mantığınıza göre ama yıllar sonra bu insanlar

hastalanmış, kanser olmuş, diyabet olmuş, bir şekilde o insanları geri vereceksiniz, artık ne anlamı kalacak bunun? Bir de muhtemelen tazminatlarla, şunlarla, bunlarla ilgili de bir kılıf bulursunuz o zaman gene, gene o insanları mağdur edersiniz.

BAŞKAN – Habip Bey, toparlamazsan ara vereceğim, toparlayınız.

HABİP EKSİK (İğdır) – Şimdi, Sayın Başkan, bakın, benim konuşmamın bütünlüğünü sürekli böyle bozarsanız daha da uzar. Lütfen Sayın Başkan, lütfen...(Gürültüler)

Yani ben burada hayati derecede bir konuyu anlatıyorum. 7 bin doktorun yaşadığı bir zulmü anlatıyorum. Tabii, siz bu şekilde görebilirsiniz ama bu böyle değil.

BÜLENT TURAN (Çanakkale) – Ne kadar sürecek bu şekilde?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ayrıca 7 bin doktor yok.

HABİP EKSİK (İğdır) – Ya, bir tane olsun İsmail ağabey. Ya, bir tane olsun. Öyle bir şey olur mu yani?

Şimdi “iltisak” ne demek ya? Daha önce birileri irtica çıkardı birilerine zulmetmek için, siz de iltisak çıkarmışsınız. Bu hesaplaşmacı mantığınızı devreye sokmuşsunuz, bu bunu gösteriyor, başka da bir şey değil. Bir de benzetmişsiniz de yani.

Şimdi, ben size şunu söyleyeyim: Bu teklifin Anayasa’nın bütün maddelerine, bir sürü maddesine aykırı olduğunu ve Anayasa’yı şu an çiğnediğinizi ben de ifade etmek istiyorum.

BÜLENT TURAN (Çanakkale) – Kaç defa daha?

HABİP EKSİK (İğdır) – Bakın, Anayasa’nın 2’nci, 10’uncu, 11’inci, 38’inci, 48’inci, 49’uncu, 51’inci, 67’nci, 68’inci maddelerinin hepsine aykırı.

BAŞKAN – Tamam, Anayasa’nın hepsine aykırı, doğrudur(!)

HABİP EKSİK (İğdır) – Aykırıdır, aykırıdır.

Ama Sayın Bakan diyor ki, biz yaparız, çoğunluğumuz var, zulmederiz, siz zamanla gidersiniz, bu ülkenin parasıyla tazminat da öderiz, bu ülkenin insanların verdiği vergiyle biz size tazminat da öderiz ama size zulmü de yaparız diyor, siz gidersiniz Anayasa’dan hakkınızı alır, dönersiniz. Ya, siz insanlara bir gün de olsa zulmetme hakkına sahip misiniz?

BAŞKAN – Sen şu anda arkadaşlarına zulmediyorsun.

HABİP EKSİK (İğdır) – Şimdi, Sayın Başkan, Sayın Bakan; ben size şunu söyleyeyim: O beraat aldığım davada 3.600 lira avukatlık ücreti ödendi bana. Toplamda 180 kişiydik, 1 milyona yakın paraydı, 1 milyona yakın ediyordu ve bunların hepsi kimin cebinden çıktı? Bu halkın cebinden çıktı. Kimin yüzünden? Sizin sırtını sıvazladığınız o dönemin emniyet müdürü, jandarma komutanından dolayı. Hepsi de FETÖ’cü çıktı; şimdi de aynısı oluyor. Size diyoruz ki bu, hukuk dışıdır, Anayasa’dan da döner, oradan dönmezse Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinden de döner, döner ve siz o süreyi kazanmaya çalışıyorsunuz, diyorsunuz ki bu süre içerisinde biz zulmedelim.

Bakın, ben size şunu söyleyeyim: Uluslararası Af Örgütü bir rapor yayınlamış ve bu rapor gerçekten ciddi anlamda bu OHAL ihraçlarının hukuksuz olduğu, bu komisyonun işlevsiz olduğunu defalarca vurguluyor. Onunla ilgili size bir şey okumak istiyorum. Diyor ki Uluslararası Af Örgütü: “Dönüşü olmayan ihraçlar, Türkiye’de kamudan ihraç edilenler için ‘etkin çözüm yok’ başlıklı rapor. Terör gruplarıyla irtibat ve iltisak hâlinde olduğu iddialarıyla işinden ihraç edilen doktorlar, polis memurları, öğretmenler, akademisyenler ve diğer 10 binlerce kamu sektörü çalışanının hâlâ göreve iade edilmediğini, bu kişilere tazminat sağlanmadığını ve ihraç kararlarını değerlendirmek için kurulan komisyonun amacına uygun olmadığını ortaya koyuyor. Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi Strateji

ve Araştırma Yöneticisi Andrew Garner konuya ilişkin yaptığı açıklamada ‘Terörist olarak damgalanıp geçim imkânlarından yoksun bırakılarak iş ve aile yaşamları mahvedilen on binlerce kişi hâlâ adaletin sağlanmasını bekliyor.’ dedi. Garner sözlerini şöyle sürdürdü: ‘Söz konusu ihraçların keyfi niteliği ortada olmasına rağmen -bakın, diyor ki keyfi niteliği ortada olmasına rağmen- ihraç kararlarını değerlendirmekle sorumlu olan komisyon uluslararası standartlara uygun davranmadı ve başlangıçtaki -bakın, baştan söylüyorum- uluslararası standartlara uygun davranmadı ve başlangıçtaki kusurlu ihraç kararlarını otomatik olarak onaylayan bir mekanizmaya dönüştü. Sürecin bütünü adalete yapılan bir hakarettir.’” diyor. Şimdi, ben size söyleyeyim, bununla ilgili yüzlerce durumla karşı karşıya kalacağız ve sizi şu an emin olun Suriye’de, Irak’ta gerçekleşen durumdan dolayı idare ediyorlar, onun için böyle sessiz duruyorlar. Yarın AİHM bu dosyalar önüne geldiği zaman sizi çok büyük tazminatlarla karşı karşıya bırakacak ve siz bu ülkenin insanlarının, bu çiftçilerin, bu emekçilerin, işçilerin verdikleri vergilerle bu tazminatları ödeyeceksiniz. Kendi cebinizden ödemiyorsunuz, onun için keyfi davranma hakkına sahip değilsiniz. Ben hukuksuz davranırım, hukuksuzluğu yaparım deyip, bu insanları işlerinden edip sonrasında tazminatı köylü Ahmet, işçi Mehmet ödesin tarzınız doğru değildir, yanlıştır ve siz bunun yüzünden yargılanacaksınız.

Bir de size şunu söyleyeyim: Bakın, bu konuyla ilgili güvenlik soruşturması örnekleri var. Diyor ki: “Şahıs hakkında mevcut veri kaynaklarında talebe esas teşkil edebilecek herhangi bir bilgiye rastlanılmamakla birlikte...” Ya bir kişiyle ilgili ya vardır ya yoktur. Sen “olmamakla birlikte” diyerek neyi kastediyorsun? İftirayı kastediyorsun.

BAŞKAN – Habip Bey, devam edecek misiniz?

HABİP EKSİK (İğdır) – Bakın “Ağabeyi 2007-2010 yılları arasında TKP/ML terör örgütünün eylem ve etkinliklerine katılan şahıslar arasında olduğu şeklinde bilgilerin istihbar olduğu...” Bakın, demiyor “Ağabeyi de TKP/ML’ye üyedir.” Diyor ki: “Bununla ilgili de istihbarı...” Yani, bir polis beni sevmedi, bir istihbarat personeli beni sevmedi ya da benim kurum amirim beni sevmedi ya da benim mülki idare amirim benim ailemle bir sorun yaşadı, komşum ya da herhangi biri, benimle ilgili gidip “Bunun böyle olduğunu söylüyorlar.” dediği zaman aha da gittin. Bununla ilgili yüzlerce örnek var. Bakın, belediyede çalışan bir adam sırf insanlara bazı firmaların önünü açmadığı için iftirayla karşı karşıya kalmış, sırf bazı şirketlere imtiyaz tanımadığı için, imza atmadığı için bunlarla karşı karşıya kalmış. (Gürültüler)

RECEP ŞEKER (Karaman) – Başkanım böyle olmaz ki ama ya.

BAŞKAN – Toparlayın Habip Bey.

RECEP ŞEKER (Karaman) – Müdahale edin. Müzakere istiyorum, böyle olmaz ki.

HABİP EKSİK (İğdır) – Yani ne olacak peki o zaman? Komisyon olarak biz konuşmayacaksak ne olacak? Sayın üyeler, sayın milletvekilleri ne olacak o zaman? Biz burada susalım, siz maddeyi getirin, kabul edenler, kabul etmeyenler... Bu zulmü de mi reva görüyorsunuz?

RECEP ŞEKER (Karaman) – Konuşma mı dedik?

BAŞKAN – Arkadaşlar, bir dakika.

HABİP EKSİK (İğdır) – Böyle bir şey olur mu? Konuşacağız tabii. Benim boğazım patlıyor, sen niye sıkıntı yapıyorsun?

BAŞKAN – Habip Bey, boğazını patlatma, lüzumsuz, boğazını patlatma.

VİLDAN YILMAZ GÜREL (Bursa) – Hayat hikâyesini de anlatmasına gerek yoktu.

HABİP EKSİK (İğdır) – Lütfen dinle, sonrasında itirazın varsa konuşursun.

BAŞKAN – Habip Bey, hayat hikâyenı dinlemek istemiyorlar.

HABİP EKSİK (İğdır) – Bakın, ben size daha nice mahkeme kararlarını okuyacağım.

RİZGİN BİRLİK (Şırnak) – Kendisi sabahtan beri zulmediyor, şimdi diyor zulmetmeyin.

HABİPEKSİK (İğdır) – Ben sana şunu söyleyeyim: Cizre yıkılırken seyirci kaldın, şimdi gelmişsin buraya susuyorsun, bir de üstüne üstlük konuşuyorsun ya! El insaf ya! Bari insanlara zulmetme ya, bari insanlara zulmetme.

RİZGİN BİRLİK (Şırnak) – Hiçbir arkadaşın seni dinlemiyor.

BAŞKAN – Arkadaşlar, karşılıklı konuşmayalım!

HABİP EKSİK (İğdır) – Yani böyle bir şey olur mu?

BAŞKAN – Arkadaşlar, bir dakika... Bir önerge geldi, onu okutacağım.

Habip Bey, ya bitir...

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Böyle bir şey olmaz, yeter artık ya!

HABİP EKSİK (İğdır) – Toparlıyorum Sayın Başkan. Yalnız susarlarsa toparlayacağım. Sayın Başkan, dinlerlerse toparlıyorum.

RECEP ŞEKER (Karaman) – Sabahtan beri dinliyoruz ya!

HABİP EKSİK (İğdır) – Arkadaşlar, lütfen... Böyle bir çalışma yöntemi yoktur. Böyle bir komisyon çalışma yöntemi yoktur. Siz bu şekilde, çoğunluğunuzla bizi susturmaya çalıştıkça bu, hukuksuzluğunuzun göstergesi oluyor. Lütfen...

RECEP ÖZEL (Isparta) – Sen hukuksuzluk görmemişsin ya.

HABİP EKSİK (İğdır) – Şimdi “Mevcut veri kaynaklarında yapılan çalışmalarda şahıs hakkında talebe esas teşkil edebilecek güncel örgütsel bir bilgiye rastlanılmamakla birlikte -gene birlikte- erkek kardeşi 2015-2016 yılı eğitim öğretim döneminde PDY/FETÖ’ye müzahir kapatılan Özel Muzaffer Ancın Ortaokulunda eğitim gördüğü şeklinde istihbari mahiyette bilgiler elde edildiği...” Bakın, bir kişiyi sırf bundan dolayı şey yapıyorsunuz.

BAŞKAN – Şimdi, bak, 3 bardak su içtin Habip Bey, yeter.

HABİP EKSİK (İğdır) – Toparlıyorum Sayın Başkan, toparlıyorum.

Sizin avukatlığınızı güzel yapacağım, söz.

“Mevcut veri kaynaklarında yapılan çalışmalarda şahıs hakkında talebe esas teşkil edecek güncel örgütsel bir bilgiye rastlanılmamakla birlikte, babası 2014 yılında PDY/FETÖ’ye müzahir KHK ile kapatılan Feda Sağlık Hizmetleri Limited Şirketinde diğer uzman tıp doktoru olarak kısa süreli SGK kaydının bulunduğu...” Yani, babası gitmiş, doktor olarak özel hastanede kısa süreli olarak çalışmış ve bir kişi bundan dolayı geçememiş.

Sayın Başkan, okumayacağım, tamam, yeterlidir, şunu görüyoruz: Siz, her şekilde bizi susturmak için elinizden geleni yapıyorsunuz. Konuşturmamak için gerçekten kendi düzeninizi dikte etmek için...

BAŞKAN – Senden başkasına müdahale etmedim biliyorsun.

HABİP EKSİK (İğdır) – Ben size şunu söyleyeyim... (Gürültüler)

Toparlıyorum, toparlıyorum.

Bakın, size şunu söyleyeyim: Anestezi uzmanı muayenehanede ne yapacak? Beyin cerrahi uzmanı muayenehanede ne yapacak? Beyin ameliyatı mı yapacak? Patoloji uzmanı var aramızda bugün, o ne yapacak muayenehanede? Anatomi uzmanı ne yapacak? Yeni mezun doktorlar nasıl muayenehane açacak? Radyoloji uzmanı 100 bin euroyu, 200 bin euroyu nereden getirip bir ultrason cihazı alacak? Emin olun, hiçbirisi bunları yapamayacak. Sadece siz...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Muayenehane açacak.

HABİP EKSİK (İğdır) – Bu çağda muayenehanecilik işlemiyor, işlemiyor.

Siz, bu insanların fiilen diplomalarını ellerinden almaya çalışıyorsunuz. Hukuken yapamıyorsunuz ya “Bari bu şekilde yapalım.” diyorsunuz.

Bu teklif eğer bugün buradaki Komisyon üyelerinin “evet” oyuyla geçerse gerçekten vicdansızlığın ötesi bir durumla karşı karşıya kaldığımızın bir göstergesi olacak. Bakın, bu, artık AKP hegemonyasının, AKP’nin “Her şeyi yaparım.” anlayışının topluma yerleşmesi anlayışı olacaktır.

Bakın, eğer bu teklif geçerse siz, yarın öbür gün botlarla Ege’de boğulacak insanlarla karşı karşıya kalacaksınız. Yarın öbür gün insanları kendi ülkelerini, sevdikleri ülkeyi terk etmek zorunda bırakacaksınız ve bu sizin yüzünüzden olmuş olacak. Belki de bunu hedefliyorsunuzdur, bilemem ama Medeni ailesi gibi ailelerin olmasına sebep olacak, küçücük çocukların o nehirlerde, o denizlerde boğulmasına sebep olacak. (Gürültüler)

BAŞKAN – Habip Bey, bitiyor mu bitmiyor mu?

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Senin toparlaman da bitmedi.

RECEP ŞEKER (Karaman) – Önergeyi verelim arkadaşlar.

HABİP EKSİK (İğdır) – Son bir dakika Sayın Başkan.

Ben bitiriyorum.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Senin toparlaman da amma toparlamamış ha!

HABİP EKSİK (İğdır) – Sen zaten herkesi konuşturmamak için elinden geleni yapıyorsun Sayın Etyemez. Lütfen... (Gürültüler)

Siz, bu şekilde sağlık sistemini de yerle bir etmiş olacaksınız. Yarın öbür gün gene geleceksiniz bizim yanımıza, diyeceksiniz: “Kendi elimizle sağlık sistemini yerle bir ettik...”

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Ne geleceğim ya! Kendi adına konuş.

HABİP EKSİK (İğdır) – Lütfen dinle ya! Lütfen dinle.

Dinlersen bitireceğim, artık istediğin kadar konuşursun.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Yeter artık ya!

HABİP EKSİK (İğdır) – Ne yeter? Haksızlığınızı, hukuksuzluğunu göz önüne serdiğimiz için mi? (Gürültüler) Dinle... Dinle...

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Lütfen müdahale etmeyin hatibe, sözünü bitirsin.

BAŞKAN – Arkadaşlar, bir dakika müsaade eder misiniz.

HABİP EKSİK (İğdır) – Bakın, teklife koyun o zaman bu doktorlarla ilgili “Pasaportları verilir.” diye, bir tanesi size...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Habip Bey, lütfen...

Lütfen, tamam, yeter.

HABİP EKSİK (İğdır) - Sayın Başkan, lütfen ya! Komisyon üyesinin sözünü kesiyorsunuz ya.

BAŞKAN – İki saat oldu, tam iki saat oldu.

HABİP EKSİK (İğdır) - Ben bir dakika istedim.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Yeter artık! Kaç saattir konuşuyorsun!

BAŞKAN – Hayır, bir dakika istemedin, iki saattir konuşuyorsun, ne bir dakikası?

Tamam, yeter.

HABİP EKSİK (İğdır) – Sayın Başkan, Komisyon üyesiyim ve bir dakika istedim, toparlayayım. Toparlayıp bırakacağım. Sizin partinizden birileri benim konuşmamı sabote ediyor. Lütfen yani!

BAŞKAN – Tamam, bir dakika...

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Müdahale etmeyin lütfen.

HABİP EKSİK (İğdır) – Koyun bu teklife “Pasaportları verilir.” diye, o zaman görelim bir tane doktor itiraz ediyor mu? Bu insanların hepsi kendi işlerinde, kendi alanlarında çok başarılı insanlardır ve hiçbirisinin de emin olun, hiçbir şekilde itirazı olmaz ama siz zulüm yaptığınız için biz sonuna kadar buna direneceğiz.

Teşekkür ederim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Konuşmayan Tuba Çokal var.

Tuba Hanım’a söz veriyorum.

Tuba Hanım, buyurun.

RİZGİN BİRLİK (Şırnak) - Arkadaşlar, sağlığa zararlı konuşmayalım ha!

TUBA VURAL ÇOKAL (Antalya) – Sağlığa zararlı konuşmayacağım çünkü şu anda yaklaşık sekiz buçuk saatten beri Komisyon üyesi olarak bir söz alma talebinde bulundum.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Bakın, 2 hekim arkadaşımız gelmiş.

BAŞKAN – Bak, arkadaşım, sizin arkadaşınız... (Karşılıklı laf atmalar) Bana bağırma! Otur lütfen.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – 2 hekim arkadaşımız geldi, beş dakika konuşmak için söz istiyoruz. Altı saattir burada bekliyorlar.

BAŞKAN – Oturur musun lütfen! Oturduğun yerden konuş.

Sayın vekilim, oturduğun yerden konuşur musun.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Sayın Başkan, 2 hekim arkadaşımız burada altı saattir söz istiyorlar. Ayıp değil mi ya!

2 hekim arkadaşımız gelmiş, altı saattir bekliyorlar, kendileri hakkında bir şey konuşacaklar. Beş dakika konuşmak istiyorlar.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Gerek yok. Sen dinle. Komisyonda kimlerin konuşacağı belli.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Kendileri hakkında konuştuğumuz 2 hekim arkadaşımız gelmiş ya! Beş dakika izin verin, konuşsun, sonra çıkıp...

BAŞKAN – Arkadaşım... Sayın Hocam...

Bak, beni dinle, beni. Susarsan, o arkadaşına “sus” deseydin de keşke onlara söz hakkı gelseydi.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Hayır, ona 2 kez söz verdiniz.

BAŞKAN – Söz verdim, susmadı.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Sayın Başkan, sözünüzde durun.

BAŞKAN – Tamam. Susmadı. O sözünde durmadı.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Hayır, kesinlikle olmaz.

BAŞKAN – Sizin arkadaşınız sözünde durmadı.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Sayın Başkan, 2 kez söz verdiniz.

BAŞKAN – Otur az, otur!

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Niye böyle yapıyorsunuz ya! Niye böyle yapıyorsunuz? Bakın, kaç kezdir... Altı saattir bu insanlar burada bekliyor. Üzerinde konuştuğumuz insanlar ya! Allah aşkına! Komisyondaki arkadaşlarımız bu doktor arkadaşlarımızın konuşması için haklarından feragat eder ya!

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Başkan, o doktorlar öncelikle bir konuşsun.

BAŞKAN – Efendim, özür dilerim.

Bir dakika, susar mısınız.

Komisyon üyesi daha konuşmamışken dışarıdan gelen birisine söz hakkı verme şansım olmadı. Onun için, kusura bakmayın.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) - Sayın vekilden sonra o doktorlar konuşsun.

BAŞKAN – Tuba Hanım, buyurun.

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Sayın Başkan, söz istemiştik.

BAŞKAN – Tamam, vereceğim ama böyle konuşursanız vermem. Lütfen oturun, zamanı harcamayalım. Oturun. Arkadaşım, oturun, zamanı harcamayalım, ondan sonra vereceğim.

NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Sayın Başkan, usul hakkında bir söz istiyorum.

BAŞKAN – Usul falan yok abi, sen yeni geldin, daha usul kalmamış.

Tuba Hanım, buyurun.

TUBA VURAL ÇOKAL (Antalya) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; hepinizi iyi geceler diliyorum.

Sekiz saatin sonunda bir söz hakkı almış bulunuyorum. Tamam, doktor arkadaşlarımıza da izin veririz. Çok uzun konuşmayacağım.

Ben de göz hekimiyim, aynı zamanda fizyoloğum.

Hepimizin malumu olduğu üzere, doktor olabilmek için çok ciddi bir eğitimden geçmek ve yaşlılarımızdan çok daha fazla çalışmak zorundayız. Anaokulundan başlayıp üniversite sınavıyla bir aşamadan geçen ve tıp fakültesini bitirdikten sonra tıpta uzmanlık sınavıyla devam eden hem çok zorlu hem de çok yıpratıcı yirmi iki, yirmi üç yıllık bir eğitim süresinden bahsetmekteyiz.

Gözlerim artık görmüyor, yaklaşık üç gündür sekiz saatlik uykuyla durmaktayım. Nasıl bir komisyon, anlamış değilim.

Aynı zamanda hem ülkemize hem de bu merhalelerden geçen doktorlarımıza ve onların ailelerine ciddi ekonomik yükü olan bir süreç olduğunu düşünüyorum hekimlik hayatının. Bu süreçte, kimi anneler ellerindeki altınlarını satıyor, babalar tarlasını satıyor, en büyük idealleri çocuklarının doktor olması. Tek idealleri yetiştirdikleri çocukların ülkeye hizmet etmesi. Hepimiz birer anne ve baba olarak biliriz ki çocuk yetiştirmek bütün aile bireylerinin büyük fedakârlıklarıyla olmaktadır. Hayattaki tek gayemiz nedir? İyi bir evlat yetiştirmektir, iyi bir meslek sahibi yapmaktır.

Biz hekimlerin tek amacı, okulu bitirdikten sonra oldukça itibarlı olan mesleğimizi kamuoyu önünde icra etmektir yani biriktirdiğimiz paramız, zenginliğimiz, bütün değerimiz, onurumuz mesleğimizdir.

En başta, biz doktorların aldığı eğitim ve yaşam felsefesi teröristliğe falan uygun değildir. Hekimlik mesleği kutsal bir meslektir, insanın hayatıyla ilgili kararlar alırsınız.

Gerçekten göremiyorum çünkü çok uykusuzum.

Meslektaşım olan tüm arkadaşlarım da bilir, biz bu mesleği büyük bir özveriyle yaptık ve bugünlere geldik, yeri geldi uykusuz kaldık, yeri geldi aç kaldık, yeri geldi blok nöbetler tuttuk, TUS gibi büyük bir “tuş” sınavı dediğim bir sınavdan çıkıp geldik buralara.

Sunum biçiminde sanki sağlıkta çalışanların yaşamış olduğu şiddeti engellemeye yönelik bir torba yasaymış gibi kamuoyuna lanse edilen bu yasa, sağlıkta çalışanların uğradığı şiddetle ilgili bir madde içeren ve o da sorunu çözmekten ziyade sadece usule ilişkin bir madde olan torba yasa görünümündedir yani burada sağlıkta çalışanların uğradığı şiddete yönelik engelleyici, caydırıcı bir madde hükmü yoktur, usule ilişkin bir şey vardır. Getirdiğiniz teklif, 44 maddelik bir teklif ve sağlık alanında birçok noktayı değiştirmeyi hedefleyen bir tekliftir. 16 ayrı kanunda ve 2 kanun hükmünde kararnamede değişiklik öngören bir tekliftir. Bu kanun teklifi hazırlanırken Türk Tabipleri Birliğiyle, sağlık emekçileri sendikalarıyla, Dış Hekimleri Birliğiyle, Türk Eczacılar Birliğiyle ve bütün sendika ve demokratik kitle örgütleriyle birlikte konuşarak, sorunları gerçek yerinde tespit ederek ve gerçekten çözüm aramak için ele alınmalıydı diye düşünüyorum. Lakin Sağlıkla İlgili Bazı Kanun ve KHK’lerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi’nin 5’inci maddesinde yer alan değişiklikler KHK’yle ihraç olarak mağdur olan hekimlerimizi de kapsamaktadır.

Yasama yılının başında İYİ PARTİ olarak bir araştırma önergesi vermiştik. 15 Temmuz ihanetinin sorumlusu olan FETÖ’nün siyasi ayağının, Meclis tarafından araştırılmasını istedik. Bu hain örgütün eğitim, yargı, Emniyet ve ordudaki ayakları tespit edildi, çaycısı çorbacısı bulundu ama gelin görün ki siyasi ayağı hâlâ ortaya çıkarılamadı. Ahtapot gibi her tarafı sarmış bu örgütün siyasi ayağının olmaması mümkün mü diye soruyorum. Sayın Genel Başkanımızın da dediği gibi, bu ihanet şebekesinin hiç mi milletvekili yoktu, hiç mi grup başkan vekili yoktu, hiç mi bakanı yoktu? Biz bu sorulara cevap istiyoruz. OHAL Komisyonunun içine dâhil ettiğiniz üyelerin içinde hiç FETÖ’cü yok muydu? Sorun şu ki ülkemizde adalet mekanizmasıyla ilgili zaten ciddi sorunlar var. İnsanlar iş yerlerinde arkadaşının tek bir ifadesiyle ihbar ediliyor ve işlerinden oluyor. Hatta ve hatta çoğu güvenlik soruşturmasından geçmesine rağmen hâlâ işlerine iade edilemeyen bir sürü çalışan hekimimiz mevcut. Ülkemizde yargıya, adalete olan güven bu kadar azalmışken yıllarca eğitim almış, emek vermiş hekimlerimizin görevlerini yapmasına engel olunması onları açlığa mahkûm etmek demektir. Devletimize karşı suç işlemiş olan ve bu suçu yargı kararıyla kesinleşen hekimlerin cezalarını çekmeleri elbette ki gerekir ama biz İYİ PARTİ olarak suçlunun ve suçsuzun bir an önce ayırt edilmesini talep ediyoruz. Ancak şu anda fiiliyatta savunması dahi istenmeden ihraç edilen, hakkında adli işlem yapılmamış, “Kovuşturmaya gerek yok.” kararı alınmış, beraat etmiş hekimlerin hiçbir yerde çalışmamalarını sağlamak toplumda kırılmalara ve adalet duygusunda zedelenmeye sebep olacaktır?

Mevzubahis olan hekim, kimisine göre 2 bin, kimisine göre 6-7 bin doktorun işsiz bırakılmasıdır ama bilinen bir gerçek vardır ki bunların 2 bine yakını bilim adamıdır, uzman hekimdir, profesördür. Şimdi, böyle bir meslek grubunu basit siyasi gerekçelerle, ispatlanmamış yasal birtakım nedenlerle, ithamlarla bir anda sokağa bırakmak hiçbir vicdanın kaldıracağı bir şey değildir. “Yaşam hakkı” diyen, hastaları yaşatmaya çalışan biz hekimler için şu anda getirilen yasa bu doktorlar için bence bir ölüm yasasıdır. İçinde şiddetle ilgili maddeler

bulunmasına rağmen bu yasa teklifinin doktora en büyük şiddeti getiren bir yasa teklifi olduğunu düşünüyorum. Bu doktor sayısının bir olması da aynı, bin olması da aynı. Bir hekim bizim için çok değerlidir, bir emektir.

SGK'yle anlaşması olmayan çok az sağlık kuruluşu vardır. Bunlar da ancak isim yapmış hekimleri çalıştırmaktadır. İlgili teklifte yer alan hükme göre tıp doktorluğu diplomasını kullanamayacak hekimler iş yeri hekimliği dâhil, hiçbir alanda hiçbir mesleklerini icra edemeyecekler ve mesleki anlamda men yemiş olacaklar ki bu durum söz konusu hekimler için mesleki ve sosyal bir ölüm niteliği taşımaktadır. “Sadece SGK'yle sözleşmeli olmayan sağlık kurumunda çalışabilecek ve özel muayenehane açabilecek” ifadesi ise yeni mezun olmuş ve hiçbir ihtisası olmayan pratisyen hekimlerin yine elini kolunu tamamen bağlamaktadır. “Özel hastanede yani SGK kapsamındaki bir hastanede çalışamazlar.” Radyolojisi var, onkolojisi var, patolojisi var, nükleer tıbbı var, yan dal branşları var, anestezi uzmanı var; bu arkadaşlar, hekim olan bu insanlar nerede çalışacaklar, nerede muayenehane veya özel kurum açabilecekler? SGK kapsamında olmayan bir kurumda çalışmaları mümkün değildir. Bir onkolojistin, onkoloji tedavisi yapan çok iyi hocaların bir muayenehanede bu tedaviyi yürütmeleri mümkün değildir.

Bir de bu kişilerin tanzim ettikleri raporların idari sonuç doğuramayacağı söyleniyor. Bahsettiğiniz kişiler doktor; teşhis, tedavi ve yeri gelince ameliyat yapıyorlar ancak bu kişiler hekimlik yapacaklar, verdikleri rapor idari bir sonuç doğurmayacak; reçeteleri kabul olacak ama bu kişilerin raporları geçersiz olacak. Nerede kaldı kanun önündeki eşitlik?

Bu getirilen düzenleme maalesef caydırıcı bir unsur içermiyor. “Mezun oldun, altı yüz gün seni aç bırakabilirim. Uzman oldun, ben seni çalıştırmayabilirim. Herhangi bir hüküm giymemene rağmen, herhangi bir ceza almamana rağmen ben seni KHK'yle işten attıktan sonra sen hiçbir yerde çalışamazsın.” Buna ne hakkınız var? Bu yasa teklifinde siyasi olmaktan ziyade, vicdan ve insaf duygularımızı ön plana çıkarmalıyız diye düşünüyorum.

Bakın, bu insanların sadece mesleklerini icra etme kapasitelerini ellerinden almıyorsunuz; onurlarına, itibarlarına ve onlardan hizmet alacak insanlarla beraber düşündüğünüz zaman birçok insanın ve ailelerinin de yıkımına neden oluyorsunuz; onların takip ettiği binlerce hastayı da ortada bırakıyorsunuz. Bizler eğer demokrasiye inanıyorsak o zaman demokrasinin gelişmesine hizmet edecek bir çaba içerisinde olmalıyız diye düşünüyorum. Lütfen, kendi iradenizi, halka verdiğiniz, seçmeninize verdiğiniz sözleri yerine getirmek üzere düşünmenizi ve empati yapmanızı rica ediyorum. Sizi vicdanınıza davet ediyorum. Burada bir tartışma yapmak istemiyorum, sadece vicdanlarımızı ayağa kalsın. Yarın öbür gün gece yastığa başımızı koyduğumuzda duyduğumuz intihar vakalarının, aile dramlarının sizi rahatsız etmemesi için elinizi vicdanınıza koyup da düşünün. Siyasi parti liderlerimiz olabilir ama bir de bu dünyanın öteki yanı var, kul hakkı var. Şu anda binlerce öğretmen merdiven altı, kapalı kapılar arkasında dersane hizmeti sunuyor. Aynıısı sağlıkta olmayacak mı? Eğer çıkış yasağı yok ise bu arkadaşlardan bir kısmının yurt dışına çıkma ihtimali çok yüksek. Yüz binlerce lira harcayarak yetiştirdiğimiz bu hekimlerimizi yurt dışına sürüklemek zorunda kalıp başka ülkelere “Biz yetiştirdik, buyurun kaymağını siz yiyin.” demek olmayacak mı? Şu anda yurt dışından çalışma izni vererek Suriye muhalifi olan hekimleri çalıştırıyoruz. Kendi vatandaşımızı öldürerek Suriyelilere kapı mı açıyoruz?

Anayasa'nın üçüncü bölümü “Sosyal ve Ekonomik Haklar ve Ödevler” kısmında “Madde 48- Herkes, dilediği alanda çalışma ve sözleşme hürriyetlerine sahiptir. Madde 49- Çalışma, herkesin hakkı ve ödevidir.” denmektedir. Ben hukukçu değilim ama toplayabildiğim maddeler budur. Birçok hukukçu arkadaşımız konuştu. Lütfen, anayasal olarak en temel hakkımız olan “Herkes, dilediği alanda çalışma ve sözleşme hürriyetlerine sahiptir.” maddesini “sağlıkta şiddet ve torba yasası” adı altında

5'inci maddeye kurban etmeyelim diyorum. İnsan hayatı kurtarmak için eğitim almış doktoru mafya düzenine mi itmek istiyoruz? Organ nakli uzmanını organ mafyasının içine itmekten başka bir şey yapmayacağımızı düşünüyorum.

Çok teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Çok teşekkür ederim.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) - İki cümle Başkanım...

BAŞKAN – Buyurun.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Teşekkür ederim Başkanım.

Zeki Kuneralp-Selim Kuneralp, Sayın Kaboğlu bunları çok iyi bilir. Şimdi, bir örneği benden birkaç saat önce konuşan bir arkadaşım verdi. Atatürk'e suikast düzenleyen bir zatın çocuğu Millî Eğitim müfettişi yapıldı.

Bir diğeri de Sayın Bakanım, Ali Kemal. Ali Kemal, Kurtuluş Savaşı sırasında Damat Ferit Hükümetinde hem İçişleri hem de Dışişleri Bakanlığı yapmış olan bir zat, vatan haini kabul edildi ve bu, malum, linç edildi. 1960 yılından önce Zeki Kuneralp Dışişlerine girmiş. İnönü'ye demişler ki: “Bu zat yükselip gidiyor. Ne yapalım?” O da demiş ki: “Yükseliyorsa yükseliyor, bırakın, büyükelçi olsun.” O sırada ihtilal olmuş ve bunu söyleyenler ikna olmamış, daha sonra Celal Bayar'a gitmişler. Celal Bayar da “Bırakın, büyükelçi olacaksa olsun.” demiş. Bu Zeki Kuneralp ve Selim Kuneralp kardeşler başarıyla ülkelerini dışarıda temsil etmiş insanlar. Zeki Kuneralp Londra'da büyükelçilik yapmış birisi ve vefat ettiği zaman İngiliz Dışişleri Bakanının başsağlığı dilediği birkaç tane büyükelçiden biri.

Sayın Bakanım, bizim burada niyetimiz üzüm yemek; bağcıyı dövmek değil. İnanıyorum ki şu masanın başında duran 5 kişi buna çözüm getirecek durumda. Siz, doktorları böyle potansiyel suç işleyecek gibi değil de lütfen masum görün ve bu işi sadece mahkeme kararlarına bağlayın, mahkeme kararı ne derse o olsun.

Teşekkür ederim Başkanım.

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Sayın Başkan...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Bana söz verecektiniz Başkanım.

BAŞKAN – Bir dakika...

Ali Şeker Bey söz hakkını Sezgin Tanrikulu'na verdi.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Ben sıramı ona verdim.

BAŞKAN – Söz hakkını verdin, yok. Biraz zor söz alırsın sen benden.

Sezgin Bey, buyurun efendim.

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Sayın Başkan, zaman ilerledi, çok uzatmayacağım. Ben bütün arkadaşlarımızı, burada bulunan bütün çalışanlarımızı...

BAŞKAN – Sezgin Bey, on dakikada tamamlayalım.

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Evet, uzatmayacağım. Saat 15.00'ten beri burada otuyorum, ilk defa söz aldım Sayın Başkan, teşekkür ediyorum yine de.

Şimdi, çok şey konuşuldu, tekrar etmeyeyim ama bence Sayın Bakanın sorulara verdiği yanıt bu yasanın getiriliş amacının kayıtlara geçmesi bakımından çok yararlı oldu. Hangi amaçla bu yasayı getirdikleri ve neye hizmet ettiğinin anlaşılması bakımından da çok önemli bence çünkü buradaki konuşmalar uçup gidecek ama bu tutanaklar kalacak; bu tutanaklardan gelecekte gerçekten amacın ne olduğunu anlamış olacağız. Bizim gibi toplumlarda maalesef hafıza, tarih, geçmişte ne oldu, bunları

test etme, ondan sonra, bugünden geçmişe bakma alışkanlıklarımız yok, maalesef yok. Bugün bu konuşmaları görünce, özellikle Sayın Bakanın konuşmalarını görünce ve bu yasanın getiriliş amacını görünce geçmiş tamamen unuttuğumuzu ve kendi mağdurluğumuzu kendi üzerimizden başlattığımızı, yeni bir tarih yazdığımızı görüyorum.

Şimdi, Sayın Bakan, geçmişte sizin içinde bulunduğunuz geleneğin, siyasi çizginin en fazla karşı çıktığı kurullar, kavramlar: Millî Güvenlik Kurulu, vesayet makamları, ondan sonra, kanun hükmünde kararnameler, güvenlik soruşturmaları... Sizin içinizde yani şu anda temsil ettiğiniz gelenek en fazla bu kavramlar üzerinden...

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – 28 Şubat.

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Evet.

...bir mağduriyet inşası ve bu inşa üzerinden de bir siyasi çizgi izlediniz. Şimdi, bu kavramlara sizin sığınmanız ve burada kendi haklılığınızı ve meşruluğunuzu bunun üzerinden yapmanız gerçekten büyük bir ironi, tarihî bakımdan ironi. Yani, hem 1980’li, 1990’lı, 2000’li yıllardaki o tarih yazımına bakacağız hem de bugün sizin sözlerinize bakacağız. O yüzden böyle sükûnetle dinlemeye çalıştım, anlaşılması ve kayda geçmesi açısından.

Şimdi, ben bu ortamda bir hukukçu olarak, yani, işte, evet, Anayasa Mahkemesi var, yargı yolları falan var ama yargının bağımsız ve tarafsız olmadığına, daha doğrusu bu dönemde yargı kurumunun olmadığına inanıyorum. Üç şey söylediniz siz, “Bir, yargı; iki, kanun hükmünde kararnameler; üç, güvenlik soruşturması.” dediniz madde metnini okurken. Bir sefer, 2010 referandumundan önce Türkiye’de yine bir yargı vardı, bir HSYK vardı; o zaman da bir avukat olarak, yargının bir mensubu olarak yargının bağımsız ve tarafsız olmadığını, yani yurttas ile devlet karşı karşıya geldiğinde tercihini yurttastan yana değil devletten yana yaptığını hep ifade ediyordum ve o yapıya karşı çıkıyordum. Bunun çok veciz bir örneği şunda ortaya çıktı geçen hafta itibarıyla, bakın, bu “devlet duyarlılığı” dediğimiz mesele: Türkiye’de çok önemli bir uyuşturucu baronu, aranan, birçok suça karışmış bir uyuşturucu baronu... Adalet ve Kalkınma Partili eski bir milletvekili -öyle ifade edildi, yalanlanmadı yani o yazı yalanlanmadı, iddiasını sürdürüyor o gazeteci- bir hâkimi arıyor -yani kaç tane cinayetten yargılanan bir uyuşturucu baronu ve bir avukat arkadaşımızı öldürdüğü iddiası da var- devlet duyarlılığını söylüyor, devlet için çok önemli olduğunu söylüyor ve bu yargıç, devlet duyarlılığını gerekçe göstererek ve o etkili eski milletvekilinin telkiniyle tahliye kararı veriyor, bakın. Acaba bu duyarlılıkla, yani bu “devlet” dediğimiz duyarlılıkla kaç insan bugüne kadar zulüm gördü? Yani, 15 Temmuz sonrasını söylemiyorum, öncesinde de, hatta sizin iddianızdan önce de nasıl zulüm gördüler? Dolayısıyla, yani birinci gerekçeniz, evet, tamam, anayasal kurumlardır, yargı... Ama bu ortamda yargı denen bir kurum olmadığı için, yargı da yürütmenin bir parçası hâline geldiği için ve mağduriyetler üreten bir mekanizmaya dönüştüğü için birinci gerekçeniz de aslında yani böyle arkasına sığınabileceğiniz bu ortamda bir gerekçe değil. Keşke şuna kafa yorsak: Türkiye’de ilk önce yargıyı bağımsız ve tarafsız bir kurum hâline nasıl getirebiliriz? Nasıl adil ve dürüst bir yargılama ortamı olur? O yok mesela çünkü yani bu rejimle birlikte, yeni rejimle birlikte -yani şunu ifade etmekten çekinmeyeceğim- ha HSK Başkanlığı ha Karayolları Genel Müdürlüğü, yani yürütme organının bir parçası gibi, böyle bir şey. Dolayısıyla...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – 2’nci gerekçenize geleceğim kısaca, bakın, 2’nci gerekçenize geleceğim: Kanun hükmünde kararnameler. Şunu söylediniz: Kanun hükmünde kararnamelerle ihraç edilenler var. Kanun hükmünde kararnameyle nedenler saymış, ondan sonra yönetmelik çıkmış, idari kurullar oluşturulmuş; sonuçta memurlar da bürokratlar, bir vesayet mekanizmasının ürünleri. Onlar, bir yargı kararı olmadan insanları ihraç ettiler, toptan ihraç ettiler.

Sonra diyorsunuz ki: “Bu, Parlamentodan geçti, yasalaştı bu kanun hükmünde kararname.” Peki, yasalaşmış olması bunun hukuka uygun olduğunu gösterir mi? Yani, hukuktan vicdanı çıkarsanız bir şey kalmaz ki geriye zaten. Yani, çoğunlukçu bir yöntemle onları Parlamentodan geçirebilirsiniz. Bu Anayasa Mahkemesi onları onaylayabilir de fakat gerçekten ürettiğiniz mekanizma hukuka uygun mu değil mi, vicdana uygun mu değil mi? Buna bakacaksınız. Dolayısıyla, 2’nci neden de, bakın, yani bir yargı kararı bağımsız ve tarafsız, gerçekten “erkler ayrılığı” prensibine göre oluşturulmuş bir yargıdan çıkmayan, idari mekanizmaların ürettiği bir karar olduğu için de o da hukuka uygun bir mekanizma değil. Yani, bir OHAL Komisyonu oluşturdunuz.

Bakın, ben doktora tezimi Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin 13’üncü maddesi üzerine yazdım. Niye yazdım biliyor musunuz Sayın Bakan, Sayın arkadaşlar? “Etkili İç Hukuk Yolları” diye doktora tezi yazdım hukuk devleti bağlamında; nedeni şu: Bu, doğuda, güneydoğuda ve Türkiye’de yargı mekanizmaları ve iç hukuk yolları tüketilmediği için, doğru tüketilemediği için, etkin tüketilemediği için Türkiye, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi tarafından Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin 13’üncü maddesinin tarihi boyunca en fazla ihlal edildiği ülke olmuş, en fazla. Bu maddeyle ilgili olarak Avrupa’da yazılan bir tez yok, başka bir şey yok. Çünkü Avrupa’da yollar etkili; Türkiye’de etkisiz olduğu için bu yazılmış.

Şimdi, yani, ihlalden sonra bir iç hukuk yolu oluşturabilirsiniz, işte, “terörle mücadelelen kaynaklanan zararların giderilmesi yolu” gibi. Şimdi, OHAL Komisyonu oluşturdunuz, tamam, AİHM’le istişare ettiniz, Avrupa Konseyiyle istişare edildi, kuruldu. Ya, bunun etkin olmayacağı ortaya çıkacak. AİHM’de Konsey “Aman aman! Bunlar benim yanıma, başıma gelmesin. 150-200 bin başvuru var. Eğer bunlar birdenbire benim önüne gelirse bu mekanizma çöker, dolayısıyla Türkiye kendi içinde bunu halletsin. Buradaki yurttaşlar mağdur mu olmuş, mağdur olmamış mı, ben buna bakmam.” dedi.

Bakın, ben uzun zamandır, avukatlığımın ilk yıllarından itibaren yani Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinden...

BAŞKAN – Sayın Tanrıkulu, toparlayın.

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Bitiriyorum, bitiriyorum Sayın Başkanım.

Bakın, ilk karar aldığım günden bu yana Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin yargı pratiğine inanmam. Niye inanmam Başkan? Bakın, sizin için de yararlı olur: Biz niye yurttaşlarımızı Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine gönderelim, orada hukuk aratalım, oradan gelecek karara göre herhangi bir şey yapalım? “Gidin Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine.” Gideceğiz. Ne zaman? On yıl sonra. Ben kendim mağdur oldum bakın, Sayın Başkan, kendim. 2006 yılında dinledim. MİT Müsteşarı hakkında suç duyurusunda bulundum, hâkim hakkında bulundum, 2006 yılı. Erdoğan da o zaman Başbakanı, MİT Müsteşarı hakkında soruşturma izni verdi ama soruşturma yapılamadı burada. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi benim başvurumdan -2006-2016- on yıl sonra karar verdi, ihlal kararı verdi, on yıl sonra. Bu kadar yurttaşı biz on yıl Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin kapılarında mı bekleteceğiz yoksa gerçekten de mağdur olmayacakları bir mekanizmayı burada mı kuracağız? Ama burada kurmadığımız gibi yeni mekanizmalar üretiyoruz.

Üçüncü itirazımız güvenlik soruşturmaları. Yahu, Allah’tan korkun gerçekten ya! Ne kadar çok mağdur oldunuz bundan siz geçmişte. Ne dediniz? Başörtüsü nedeniyle bir astsubay evde oruç mu tutuyor, fişlenmiş; annesi namaz mı kılıyor şeyde, fişlenmiş; orduevinin kapısına başörtülü gitmiş, babası, dedesi fişlenmiş. Kim fişlemiş bunları? İşte orduda törene gidememiş, oğlunun törenine gidememiş, fişlenmiş. Bunları sizler söylediniz. Yani bunlar üzerinden bir mağduriyet inşası yaptınız ve bunun üzerinden Adalet ve Kalkınma Partisi doğdu, bütün bu mağduriyet üzerinden. Şimdi bunu, öğrendiğiniz bu mağduriyetleri, o kadar çok profesyonelce ve daha ağırlı bu kez yasalarla

yapıyorsunuz. Yani eskiden kimsenin aklına gelmeyen yöntemleri yani fiilen yapılan, yönetmelikle yapılan yöntemleri, şimdi buradaki çoğunluğunuza güvenerek, Parlamentodaki çoğunluğunuza güvenerek çoğunlukçu yöntemlerle yasalar yapıyorsunuz, farkınız bu. Ve daha kötüsünü yapıyorsunuz, onu söylemeye çalışıyorum. Nasıl o zamandan bu zamana bu hâle geldiniz?

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Evet, toparlıyorum Sayın Başkan.

NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Ya, toparlıyor Sayın Başkan, yani yapmayın.

BAŞKAN – Habib gibi olmaya başladı Sayın Tanrikulu.

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Sayın Başkanım, gerçekten sizin için de yararlı şeyler konuşuyorum. Yani hep cerrahlık yapmışsınız, ilk defa belki bu kadar çok hukuk falan dinliyorsunuz. Ama cerrahlar zaten bakın, yani sanatçı gibidirler, ince işlerler, ölüme sebebiyet vermezler ama şimdi siz Komisyon Başkanı olarak... Bakın, kasaplık bile artık bir sanata dönüştü, siz cerrahsınız yani, lütfen yani.

Evet, Sayın Başkan, bitiriyorum.

Yani bir kez daha gözden geçirme fırsatımız var. Aslında ben saat on birde sizin Başkan olarak millî bir duruş sergilemenizi umuyordum, millî bir duruş. Adalet ve Kalkınma Partisinden de bunu bekliyordum. Ben Fenerbahçeli ve Amedsporluyum, aynı zamanda taraftarım. Ama Galatasaray'ın maçı vardı. Dünyanın sonu değil, saat on birde ara verirdik yarın saat 15.00'e kadar. Adalet ve Kalkınma Partisi de çok sevdiği böyle millî bir duruşla hem dinlenmiş olurduk hem de maç seyrederdik, yarın saat 15.00'te başladık. Bunu da yapmadınız. Sizi millî olmamakla da itham ediyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Haberim yoktu, teşekkür ederim hatırlattığınız için.

MUSTAFA SEZGİN TANRIKULU (İstanbul) – Bakın, bu maçtan bile haberiniz yok. Bakın, Galatasaray'ın Avrupa kupalarındaki millî maçından bile haberiniz yok.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum arkadaşlar.

SEMRA GÜZEL (Diyarbakır) – Sayın Başkan, hekim arkadaşları da bir dinleyelim.

BAŞKAN – Şimdi, arkadaşlar, elimde bir önerge var kıfayetimizükere diyor ama ben işleme koymuyorum, burada kalıyor.

SEMRA GÜZEL (Diyarbakır) – Sayın Başkan, hekim arkadaşlar da bir dinleyebilir miyiz?

BAŞKAN – Bir dakika, burada Komisyon üyesi arkadaş var, “Ben konuşmak istiyorum.” diyor Sayın Bulut.

Sayın Bulut’a söz veriyorum.

Buyurun Sayın Bulut.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Sayın Başkanım, hekim arkadaşlarımıza ve misafirlerimize mutlaka söz verelim ama yani çok beklettik. Dün de sabaha kadar, hadi bu bizim görevimiz, sonuç itibarıyla yaşamadayız ama arkadaşlarımız bize katkı için geldiler.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; öncelikle teşekkür ediyorum.

Tutanaklara girsin diye her konuşmamda tekrar edeceğim, yine tekrar ediyorum: Bu torba yasa yeni sisteme uygun bir yasama yürütmesi değil. Bunu da bir başka ifadeyle söyleyeyim, benim sözlerim çok anlaşılamiyor ya da arkadaşlarımın söyledikleri çok anlaşılamiyor, size yabancı olmayan liderin, liderinizin, Sayın Cumhurbaşkanının sözleriyle söyleyeyim: “Seçimlerin ardından tüm unsurlarıyla hayata geçecek olan yeni yönetim sistemimizde yürütmeyi daha güçlü...” Burada yürütmeye ilişkin

saatlerce eleştiri yapabiliriz ama biz kendi kısımımıza dönelim. “Yasamayı daha itibarlı...” Ya, Allah aşkına, şu saatte şu tartışmalarla kaliteli yasama yapma ihtimalimiz var mı? Bu, işte arkadaşlarımız çekim yapıyor, buradaki tartışmaları izleyenler, bu yasamanın itibarlı bir yasama olduğuna ilişkin bir fikir oluşabileceğini düşünüyor muyuz? Diğerini de yine Sayın Cumhurbaşkanının söylediği: “Yargıyı da bağımsız hâle getirmeyi hedefliyoruz.”

Şimdi, bizim söylediğimiz, sizin seçimlerde dile getirdiğiniz maddenin hayata geçmesi. Aslında, sizin oy istediğiniz konuya ilişkin size çağrı yapıyoruz. Eğer bu çağrıyı cevapsız bırakırsanız, biz bu toplantıları saatlerce yapar yapar gideriz. Bugün kaç saat geçti üçten on ikiye diye bakarsanız, yaklaşık dokuz saat. Dokuz saatte daha maddeye geledik. Yani maddeye ilişkin görüşmeleri bitirmedik, daha Komisyon üyelerimizden Ali Bey’in ve bir milletvekili arkadaşımızın, bizim grupta daha söz almamış arkadaşlarımız var.

Şimdi, bunu niye söylüyorum torba yasayı? Torba yasa farklı maddeler içeriyor. Şimdi siz, eğer yasamayı Meclise bırakmışsanız, bu yasama maddelerini buradaki arkadaşlarımız tek tek inceleyerek karar verecekler. İşte eczacıyız, sayın meslektaşım “Ben bunu inceledim.” diyor, o da bir şüphe. Yani eğer incelemiş olsaydınız, örnek diye söylüyorum, dün 3’üncü madde bu kadar kalmaz idi. 3’üncü madde 1’inci maddenin yürütmesiydi, basit bir madde, yürütme, diyor ki: 1’inci madde bu tarihten itibaren yürürlüğe girer. İthal ilaçların onayı yani ruhsatlandırma başlangıcı başlamış olur. Ama, saatlerce tartıştık. Şimdi, biz bunları niye söylüyoruz?

HACI BAYRAM TÜRKOĞLU (Hatay) – Arkadaşlar ısrarla konuşmak istiyor.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Ama siz söz alsaydınız efendim, siz söz alsaydınız. Yani anlatsaydınız, açsaydınız. Çünkü burada öyle bir yapı var ki içinde her türlü maddeler olduğu için insanlar hepsine birden yoğunlaşmaya çalışıyor. İşte demin, dün ya da bugün, artık günler de karıştı, Sayın Ali Şeker maddeyi okudu, Türkçeye çevirmeye çalıştık saatlerce. Bu, bizim için aslında yani kelimeleri çok ağır kullanmak istemiyorum ama bizim için itibarı azaltacak yaşananlardan birkaçı.

Yasama, yürütme ve yargının yani kuvvetler ayrılığının demokraside çıkış gerekçesi şudur; bir ırmağa benzetirler yasama, yürütme ve yargıyı, derler ki: Bu 3’ü birden azgın bir ırmağ gibidir. Eğer azgın ırmağın bir tehlike yaratmasını istemiyorsanız, kolları açın. Yani bir ülkenin yönetiminde 3 ana unsur; yasama, yürütme ve yargı tek erkte kalırsa bu bir tehlikedir, bunu açın.

Şimdi zaten Hükümet de yani partili Cumhurbaşkanı hükümet sisteminin de en önemli unsuru da buydu, bu 3 maddeyi birbirinden ayıracaktı. Ama gördüğümüz kadarıyla torba yasa, siz ne kadar deseniz de “Bunu biz yaptık.” doğru değil. Torba yasanın çünkü yeni yasama yönünden buraya getirilmesi mümkün değil.

Sayın Bakanım şöyle bir şey dedi, siz de söylediniz: “İşte yeni dönem, işte alışıcağız, yavaş yavaş.” Niye alışalım efendim, niye alışalım? Baştan daha yeni bir Meclisiz biz. Getirin efendim tek tek, ne acelemiz var, ne kaçıyor? Hangi madde, mesela burada, bu 44 maddenin içerisinde Sayın Bakanım, acil olanı var mı, hemen yarına ihtiyaç olan? Yani yasama elbette ihtiyaçtan doğar ama bir de aciliyet vardır, gerekirse Meclis olağanüstü toplanır ve bu maddeleri tek tek konuşur. Ama burada acil hiçbir şey yok, yarına hemen yetişecek bir konu yok. Sonuçta bu yasama, bunları gayet güzel çıkarır. Yani şuradaki arkadaşlarıma baktığımda da hepsi kendi alanında profesyoneller, kendi alanında uzmanlaşmış insanlarımız var ve bunu çok güzel yapabiliydik. Ama kaçırıyoruz ve kaçırmaya da devam edeceğiz gibi geliyor. Çünkü Meclis kurulduğunda da yine bir torba yasa geldi, o gün de yine Kanal İstanbul vardı, bedeli askerlik vardı, eczacılara ilişkin bir madde vardı, vardı da vardı. Yine torba açıldı, içine ne koyarsanız koyun hâline geldi.

ABDULLAH AĞRALI (Konya) – Meclis çalışıyor.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Çalışıyor da daha iyi çalışabilir. Yani kimse bizi tutmuyor, bunu çok rahat samimiyetle yapabiliriz.

Bakın, bu maddeye ilişkin de, 5'inci maddeye ilişkin de görüşlerimizi sunacağız. O görüşlerimiz sizden farklı değil. Yani sizin endişelerinizi elbette anlıyoruz. Şu ana kadar hiçbir konuşmacı FETÖ'yü savunmadı, hatta "FETÖ'ye daha fazla ceza verelim." diye söylediler. Hatta "şehit" diyoruz ya, o şehitlerin hepsi sizden ya da bizden falan değil. Yukarıdan atılan bombanın kime isabet edeceğini kim bilebilir? Ya da buraya atılan bomba Meclisin çalıştığı bir saatte gelseydi bize de size de hepimize bu gelebilirdi. Terör bu sonuç itibarıyla ve devletin en ince damarlarına kadar girmiş bir yapıya elbette hepimiz karşı durmalıyız. Bir kere, her şeyden önce FETÖ'ye Meclis karşı durmak durumunda çünkü bu ülkeyi yönetenlerin, yönetmeye talip bir başka kuvvet olan darbeci bir yapıya karşı bu Meclisin tek vücut hâlinde karşı durması lazım yoksa kendi varlığını inkâr eder. Hâl böyle olunca buradan tekrar ediyorum kayıtlara geçsin diye, yine söylüyorum, torba yasa bir baypastır, Meclisin itibarını azaltır, yasamayı kaliteli hâlde yapmamıza engeldir, Sayın Cumhurbaşkanının seçimlerde verdiği sözün karşılığına getirilmemesidir, bu yasama yılının ruhuna uygun bir şekilde bu maddeleri, ihtisas komisyonlarında, alt komisyonlarda tekrar değerlendirelim diye daha vakit geçmemişken tekrar ifade ediyorum.

Efendim gelelim, 5'inci maddeye. Gördüğümüz kadarıyla bu 5'inci madde, iktidar diyemeyeceğim, 1'inci partinin önemsedığı bir madde. Belki de bu kadar çok grup başkan vekilinin geliyor olması da bunun göstergesi, 5'inci maddeye gelince -sağ olsun arkadaşlar, çok teşekkür ediyoruz- daha çok ilgi, alaka gösterdiler, doğaldır ama bizim açımızdan da çok kıymetli, çok önemli. Ben eczacıyım, benim açımdan çok kıymetli; Ali Şeker doktor, onun açısından da çok kıymetli; sayın hocam anayasa profesörü, onun açısından da çok kıymetli; Kani Beko sendikacı, onun açısından da çok kıymetli çünkü buradaki önem, bir tane suçsuzun, bir tane hakkını koruyamadığımızın mağdur olmasına engel olmak. Bakın, tekrar ediyorum, hassasiyetinizi anlıyoruz, o hassasiyet bizde de var. Ama buradan konuşmacıların, İYİ PARTİ'den demin konuşan arkadaşım da dâhil olmak üzere; hepimizin söylediği, buradan bir mağdur yaratmayalım çünkü bu topraklar her dönem hesaplaşmalarla geçmiş, her dönem. Bir dönem türban tartışmalarıyla, bir dönem ikna odalarıyla, bu tartışmalarla ya da Alevilere ilişkin, Kürtlere ilişkin bu tartışmalar hep Anadolu topraklarında ne kadar çok yapılsa da birbirinden bağı koparmamış olsa da büyük acılar vermiş. Çünkü kendinden farklısına tahammül etmediğinde gökkuşağını siyaha boyamış oluruz, burada yapılan da o.

Ya, buna ilişkin, burada 2 hekim arkadaşımız var, onlar konuşacak, izin verdiğimizde durumlarını anlatacak. Bir sürü mail geldiğini söylüyorlar, bir sürü arkadaşımız bizzat görüştü, işte, hekim arkadaşımız veya onu da boş verin, biz bir milletvekili olarak bu konuda mağdur olmuş milletvekillerimizi dinleyip onları anlamaya çalışmayacak mıyız? Biz ne yapacağız? "Biz şu partideyiz, buna kapıyı kapatacağız." Buna kapıyı kapattığımızda o zaman sabaha kadar bu tartışmaları devam ettiririz. Burada mesele iki boyutta, bir tanesi siyasi -onu anlatacağım şimdi- diğeri de bu işin hukuki ya da vicdani tarafı. Hukuki ve vicdani tarafının açıklaması çok basit. Bir hekimin, en başta, hekimlik yapma hakkını elinden alamazsınız. Hekimlik yapma hakkı ile suç ayrı ayrıdır. Hekimlik yapmaya engel daha farklı unsurlar vardır, etiktir mesela en önemlilerinden bir tanesi ama suç başka bir şeydir çünkü siz bu ikisini iç içe aldığınızda o zaman bunu suç ve cezanın tüm toplumlara yansımaları anlamında eksik yapmış olursunuz. O zaman şöyle bir şey: Bu suçu işleyenler ne iş yapıyor? Marangoz. O zaman marangozluk da yapamayacak hâlde gelecek. Çünkü bu meslek alınmış bir haktır ve çalışma hakkına, herkesin özgürce iş yapma hakkına engeldir.

Şimdi, burada yapılması gereken şey şudur: Bu arkadaşlarımıza altı yüz gün ekstra atama cezası vermek yerine ya da intiharlara kadar götürecek bir sonuca gelmemek için Sayın Bakanın söylediği 3 grupta, 3 ayrı grupta bahsettiğimiz yargıdan bu sonucu alanların, kanun hükmünde kararnameyle bu sonucu alanların güvenlik soruşturmasıyla yapılması, diğer iki maddeden ayrılması doğru değil. Burada, çok basit, bu maddeye bizim önerimiz, en başından beri söylüyoruz, eğer böyle bir karar alınacaksa bunun yargıyla yapılması gerektiği ve özel hastanelerde çalışma hakkının engellenmemesi gerektiği. Çünkü böyle bir şey yaptığınızda siz vicdanen de hukuken de bu insanları mağdur etmiş olursunuz. Efendim, “Bu yarın mahkemeye gider, bu geri döner.” Neden böyle bir şeye vesile olalım? Yani biz elimizde hazır yapabileceğimiz yetkiler var iken bu yetkileri neden mahkemelere bırakalım, bu yetkileri neden bir mazlumun, bu konuda sıkıntı çekenin yıllarca bu konuda sorun yaşamasına vesile olalım? Bu elimizde, bunu tartışarak, bunu konuşarak yapma şansımız var çünkü siyaset aynı zamanda bunu gerektiriyor, siyasetin tanımı içerisinde toplumu uzlaştırmak, barışa götürmek, topluma ilişkin yaşanan sorunları çözmek için vardır. Sosyal bilim olarak siyaseti almalarının temel gerekçesi odur ya da bir başka ifadeyle –siyaseti birçok şekilde ifade edebilirsiniz- siyaset, birbiri yanında durma değil, insanları bir arada tutma yöntemidir. Siz eğer o insanları bir arada tutabiliyorsanız, yaşanan sorunlara çözüm getirebiliyorsanız ya da onları rehabilite edebiliyorsanız o zaman siyaseti yapmış olursunuz. Yoksa onlara ceza vererek, öteleyerek ya da FETÖ’cü mantıkla onları hakları olmadan cezalandırarak bu işleri yapmaya kalkarsanız o zaman siyaset de yapmamış olursunuz, Meclis de kendi görevini yapmamış olur. Yani, toplumun barışına, adaletine, eşitliğine bu Meclis katkı vermemiş olur. Bu, 5’inci maddenin siyasi boyutu. Biraz önce bir şey söyledim, dedim ki: “Bu, FETÖ’cü mantık.” FETÖ’cü mantığı burada uzun uzun anlatmak istemem çünkü en yeni ben tanıyorum. Açıkçası bu 5’inci maddeye ilişkin bugün “Nasıl bir şey bu, bu nasıl bir amaçtır?” diye düşünürken dedim ki: “Bu işler nereden başladı Türkiye’de yakın tarihte?” Ergenekon’da kumpasla, bir diğeri Balyoz’la, biri de Askeri Casusluk davasıyla başladı, değil mi? Bu üç konuyu, bunu özellikle anlatıyorum, burada karar vericilerin nelere sebep olabileceğini tekrar gün ışığına çıkarmak açısından önemsiyorum.

Bakın, FETÖ’cü anlayış Balyoz’da 365 kişiyi yargıladı, Ergenekon’da 56 kişiyi, hatta Ergenekon’da 4 ölüm oldu mahkeme devam ederken, notlarıma öyle almışım. Askeri Casusluk davasında o delillerin nasıl oluşturulduğunu hepimiz biliyoruz. Buradaki temel mesele neydi? Buradaki temel mesele, bir yapı var, bu yapı kendinin karşısında gördüğü, tehlike gördüğü, yarın bunların karşısında sıkıntı yaratacağını düşündüğü her kesime şiddet uyguladı. Hatta, üçüncü kademede dozu artırarak, sınav sorularını çalarak bu çocukları devlet kadrolarına yerleştirdi. Hatta, daha öncesinden okullarla başladılar, Işık okullarıyla başladılar. Devletin bürokrasisine ulaşmak adına her kanala girdiler. Askeriyede kurmay albay yarattılar. Hiç yurt dışına gitmemiş insanlara eğitim sertifikaları verdiler, doçent yaptılar, profesör yaptılar, inanılmaz şekilde, insanlar o kadrolardan gelişti.

Buradaki ana tema, diğer insanları düşman ettirerek -ne diyorlardı onlara?- işte, hizmet eden ve seçilmiş insanların karşısında vatan haini ve gelecekle ilgili dini, millî duyguları yani o hassasiyetleri istismar eden bir propagandayla bunun karşısında duran herkesi düşman addeden bir yapı vardı. Bu yapı öyle bir hâle geldi ki 15 Temmuzda şehit vermemize vesile oldu ve bugün bu hasarın içinde bu da var, 15 Temmuzda yaratılanlar. Ben şunu söylemiyorum, o tartışmaya girmiyorum: buna siz vesile oldunuz, birlikte palazlandınız, son on altı yılda bu çok daha büyüdü, birçoğunuzun onlarla ilişkisi vardı, buna girmiyorum, asıl mesele bu değil. Ben şuna da inanmıyorum: 15 Temmuzda yaratılan darbenin arkasındaki güçlerin hiçbiri hâkim karşısına çıkmadı. En başı, birincisi zaten Amerika’da yaşıyor, gayet mutlu, olanakları gayet güçlü bir şekilde yaşıyor zaten. Birincisi yani sizin “Gülen Hoca” “Gülen hazretleri” dediğiniz, bugün “FETÖ’nün, terörün elebaşı” dediğiniz kişi orada. Buradaki mağdurları veya burada yaratılan hasarı ya da burada öldürülen şehitlerimizin ana teması şudur:

Demokrasi. Yani bu ülkeyi yönetenlerin, Anadolu toprakları diye tarif ettiğim konuşmanın başında tüm bu hesaplaşmaların özü demokrasidir yani yurttaşını kendi yavrun gibi görmektir, onu kollamaktır, orada olabilecek her türlü hastalığa engel olmaya çalışmaktır. Özgür Özel'in bahsettiği gibi, eğer suikast girişiminde bulunan oğluna bile sen devlette imkân veriyorsan bir devlet adabıdır, bir babalık vicdanıdır.

O vesileyle tekrar tekrar söylüyorum: Bizim bu yaşadıklarımızı, bir daha 15 Temmuz olmasın diye, bir başka darbe girişimi olmasın ya da bir başka farklı kimlikleri uzaklaştırmayalım, onlara herhangi bir işkence yapmayalım diye bu işleri çözebilmenin yolu hepimiz için demokrasidir, ona sahip çıkmamız lazım. Bugün Türkiye’de, tekrar ediyorum, Ergenekon’da yaşananların aynısı yaşanmaktadır. Gizli sanıklarla, tutulan tutanaklarla, soruşturmalarla insan hayatları karartılmaktadır. Buna bu yeni Meclisin imkân vermemesini ve yeni Meclisin bu vicdanla bu meseleye bakmasını, partilerin üstünde meseleye biraz insani ve burada mağdur olanların sıkıntılarını gidermek üzere bakması gerektiğini söylüyorum ve teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Sayın Tanal, beş dakika...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Mümkünse kısa tutmaya gayret edeceğim.

BAŞKAN – Sayın Tanal, buyurun.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Teşekkür ederim Değerli Başkanım.

Gecenin bu saatinde hepinize iyi çalışmalar diliyorum ben.

Şimdi, Sayın Bakan açıklamasında mevzuatın yetersiz olduğundan bahsetti. Mevzuat taramasına baktığımız zaman... Sayın Bakanım, özür dilerim, siz mevzuat yetersizliğini söylediniz. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nun 48’inci maddesine (8) numaralı bir bent eklendi. O bentte kamu görevlilerinin yani 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nun 48’inci maddesine ilave yapılmıştı. Memuriyetin, asaletin tasdik edilmesi açısından arşiv araştırmasının yapılması şartı arandı, o eklendi.

İkinci bir olay: Güvenlik soruşturması ve arşiv araştırmalarıydı yani 4045 sayılı Yasa. Şimdi, 4045 sayılı Yasa diyor ki: “Bir kişi eğer kamu görevlisi olarak atanacaksa bunun arşiv araştırması yapılır, eğer olumlu sonuç gelirse atama yapılır, olumsuz sonuç gelir ise gizlilik derecesi olan yerlere atanmaz.” Bu ne demek? Zaten doktorun yaptığı iş, hekimin yaptığı iş gizlilik derecesi olan bir alan değil zaten yani MİT’in, istihbaratın yaptığı şekilde bir iş değil. Bu anlamda zaten mevzuatımızda yeteri kadar iş var yani burada bunu engelleyen hususlar var.

Şimdi, burada 5’inci maddenin son cümlesinde deniliyor ki: “Bu doktorların verdiği raporlar idari işleme esas alınmaz.” Şimdi, bilmiyorum, herhâlde burada aşağı yukarı hepimizin çocukları var. Çocuğunuzu siz ilkokula gönderiyorsunuz, okul takımı var, okul takımında oynayacak. Okul idaresi diyor ki: “Arkadaş, siz bu çocuğu getirdiniz ancak sporcu lisansı alması gerekir. Onun için doktordan rapor isteyin.” Peki, doktor bu raporu verdi, okul idaresine gelecek. Bu yasayla ne deniliyor? “Buna idari işlem esas alınmaz.” deniliyor. Ya, okul öğrencisi arkadaşlar, ilkokul öğrencisi. “Bu spor lisansı alınmaz.” Bu bir.

İki: Benim gözlüğüm var ve bu gözlük nedeniyle ben yarın -burada reklam olmasın diye söylemiyorum- herhangi bir hastaneye gittim, özel hastaneye gitmiş olayım. Özel hastane de bana -şu anda 1,5’tur; 2,5 oldu, 3 oldu diyelim- yeni bir gözlükle ilgili bir reçete yazdı ve milletvekiliyim ben, bunun ödemesini kim yapacak? Meclis yapıyor bir kısmını. Peki, bu, idari işlem değil mi arkadaşlar? Yani doktorun bu raporunu dahi... Bakın, iki tane çok masumane örnek de veriyorum değerli hekim arkadaşlar, değerli milletvekili arkadaşlar yani bunun ucunun nereye gidebileceğini görebilme açısından iki tane çok masumane örnekle anlattım, bu doktor raporlarının idari işleme esas olamazla

ilgili. Bir tane masumane örnek daha, bilirkişiyle ilgili: Mahkemeye gönderdik. Nedir? Yani mahkeme kalktı -bunu böyle ceza davalarına vesaire getirmeyelim, bir aile mahkemesinin bilirkişisine getirelim, bir tüketici mahkemesine getirelim, bir fikrî ve sınai hakları mahkemesine getirelim- öğretim üyesini oraya bilirkişi olarak atadı. Peki, bilirkişi olarak atandı yani bilimsel anlamda onun vereceği rapor çok masumane. Bunun terör örgütleriyle vesaireyle bağlantısını nasıl yapacaksınız değerli arkadaşlar? Yani bu anlamdaki o son iki tane masumane koyduğunuz cümlelerin ne kadar boşlukta olduğunu gösterme açısından bu üç örneği anlattım.

Şimdi tekrara düşmeme açısından, bir: Anayasa'mızın 90'ıncı maddesinin son fıkrası diyor ki: "Uluslararası sözleşmeler kanun hükmündedir." Bugüne kadar, bu saate kadar anlattığımız mevzuatımızda, bakın, bir: Sayın Bakanım "Kanun hükmünde kararnameler mahkeme kararı." dedi, arşiv kaydına... Hatta, Polis Vazife ve Salâhiyet Kanunu'nun ek 7'nci maddesi diyor ki: "İstihbari bilgiler mahkûmiyet için delil olarak kullanılamaz." Şimdi, bunu kullanamıyoruz.

İkincisi: Anayasa'nın 90'ıncı maddesinde "Kanun hükmündedir." diyoruz. "Eğer uluslararası sözleşmeler ile iç hukukta düzenlenen kanun çatışırsa uluslararası sözleşmeler geçerlidir." deniliyor.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Bitireceğim Sayın Başkan.

(Oturum Başkanlığına Başkan Vekili Müşerref Pervin Tuba Durgut geçti)

BAŞKAN – Yalnız, lütfen toparlayalım çünkü Komisyon üyelerimizin, çok haklı olarak, sağlıklı çalışma metodu istekleri var. Biraz bir metot dâhilinde gidersek çok daha verimli kullanırsız zamanı.

Toparlamanızı bekliyorum efendim.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Teşekkürler.

Şimdi, bakın, değerli arkadaşlar, ne dedik biz? Yani mevcut olan, bir sefer, Anayasa'mızın 129'uncu maddesi "Kamu görevlileri işten atıldığı zaman herhangi bir disiplin soruşturması geçirecekse savunması alınmadan atılamaz." diyor. Kanun hükmündeki kararname kanunlaşsa da ne yaparsa yapsın, bal gibi, Anayasa'nın 129'uncu maddesine aykırı.

İki: Uluslararası sözleşme anlamında söyledik "Anayasa'nın 90'ıncı maddesi" dedik. İç hukuk yolları vesaire, ne kanun yaparsak yapalım, ne yaparsanız yapın, Anayasa'nın 90'ıncı maddesi, bizim elimizde mevcut olan iç hukuk düzenlemesi ile uluslararası sözleşmeler çatıştığı zaman uluslararası sözleşmelerin geçerli olacağını hüküm altına almış durumda. Peki uluslararası sözleşmelerde... Avrupa Sosyal Şartı Sözleşmesi'nin 26'nci maddesi "Herkesin onurlu çalışma hakkı var."

İki: Aynı şekilde, yine ayrımcılık yasağı var. Yani burada felsefi, sosyal, herhangi bir nedenden dolayı eğer ayırım yapılyorsa ayrımcılık yasağı var.

Geliyoruz, yine aynı şekilde Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 14'üncü maddesinde ayrımcılık yasağı, 17'nci maddesinde hakları kötüye kullanma yasağı var. Hakları kötüye kullanma yasağı, 17'nci madde sadece vatandaşlar açısından değil "hiçbir devlet" diye başlar. Bu da açıkça 17'ye de aykırı değerli arkadaşlar.

Geliyoruz yine aynı şekilde Kişisel ve Siyasal Haklar Sözleşmesi'nin 8'inci maddesine, 10'uncu maddesine de yine aykırılık teşkil etmekte ve burada mevcut olan bu düzenleme, hem iç hukuktaki Anayasa'mıza -değerli arkadaşlar hep bahsettiler- aykırı olduğu gibi hem de uluslararası sözleşmelere de bu 5'inci madde aykırı.

Şimdi, bununla ne olacak, attınız, atıldı, ne olacak? Bir: Bu sağlık çalışanları, doktorlar, güvencesiz, taşeronlaştırılmış hekimler çalışmış olacak ve bu hekimler... Sahi, kimi arkadaş “7 bin” diyor, kimisi “3 bin” diyor, bilemiyoruz sayısını, Bakanlık daha doğrusunu bilir, ona inanırım en azından çünkü resmî kayıtlar Bakanlığın elinde. Bu kadar ihraç edilen ve güvenlik soruşturmasına takılan hekimler bundan sonra tamamen güvencesiz, taşeronlaştırılarak sigortasız, ucuz emek gücüyle özel hastanelerde çalıştırılacak. Peki, bunu önleme imkânınız var mı? Mümkün değil ve bu, dünyanın her tarafında oluyor. Maalesef bu yol açılmış olacak.

Aslında burada asıl neden, gizlenen amaç, bütün yapılan bu özel hastanelere bu şekilde güvencesiz hekimleri yönlendirmektir ve aynı zamanda şehir hastanelerine de bu şekilde bu yönlendirilmiş olacak. Güvenlik soruşturmasına takılan genç hekimler tıpta uzmanlık sınavına girip bir ihtisası kazandıktan sonra ihtisas yapamamış olacak güvenlik soruşturması nedeniyle. Akademisyen arkadaşlarımız yaşam boyunca, Anayasa’mızın bilim özgürlüğü açısından yaşam boyu eğitimi yapamamış olacak ve bu yarım kalacak.

Biraz önce arkadaşlarımız TUS’la ilgili sorular sormuşlardı. TUS’la ilgili iyi derece yapan bir öğrenci TUS’u kazandıktan sonra güvenlik soruşturması nedeniyle bu arkadaşlarımız atanamamış olacak.

Şimdi, değerli arkadaşlar...

BAŞKAN – Sayın Tanal, lütfen toparlayabilir misiniz efendim.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Toparlıyorum Değerli Başkanım, toparlıyorum.

BAŞKAN – Çok rica ediyoruz.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Affınıza sığınıyorum, toparlıyorum.

Şimdi, değerli arkadaşlar, burada anahtar kavramlarımız çalışma hakkı, insan hakkı, istihdam edilmeyi isteme hakkı, serbestçe iş seçme hakkı. Şimdi, bu kavramlara baktığımız zaman, çalışma hakkı temel bir insan hakkıdır ve bu çalışma hakkı bir işe sahip olmakla sınırlı değildir, çalışma ortamının ve koşullarının da bununla birlikte mutlak şekilde sağlanması lazım. Tabii, çalışma hakkı, diğer haklardan kaçınılmaz yaşam hakkıyla atbaşı yarışan bir haktır. Burada gerek Anayasa’mızda gerek uluslararası sözleşmelerde çalışma hakkı temel bir insan hakkıdır, sosyal, ekonomik temeli olan bir haktır. Bu çalışma hakkı aynı zamanda diğer hakları da etkileyen bir haktır. Burada nasıl bir zincirin bir parçasını kopardığımız zaman o zincir artık zincir olmaktan çıkıyorsa insan haklarındaki bu çalışma hakkını zincirin halkasından çektiğiniz zaman o haklardaki zincir halkası da dağılmış olur.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Sayın Başkan, toparlayacağım.

BAŞKAN – Sayın Tanal, otuz saniye veriyorum efendim, lütfen.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Ne olur, ne olur yani vallahi ben insanlar için, kul hakkı için yalvarıyorum size. Bugüne kadar kimseye yalvarmadım.

BAŞKAN – Estağfurullah efendim, lütfen...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Bakın, hiç kimseye yalvarmadım, insan hakkı için yalvarıyorum, ne olur...

BAŞKAN – Peki, tamam, lütfen...

Ben şimdi sizin mikrofonunuzu da açacağım yalnız bir şeyi hatırlatmak istiyorum. Sırada bekleyen Komisyon üyelerimiz var söz almak üzere, sivil toplum temsilcileri var.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Tamam.

Ben de bir insan hakkını savunuyorum, insan haklarının süresi olmaz, insan haklarında pazarlık yapılmaz canım Başkanım, ne olur yani.

BAŞKAN – Biz sizi cankulağıyla dinliyoruz ama bazen tekrara giriliyor.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Tekrara girmiyorum.

BAŞKAN – Yeterince müzakere ettiğimizi düşünüyoruz aslında.

Buyurunuz efendim.

Lütfen zamanı ekonomik kullanarak 30 saniye olmasa da...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Teşekkür ederim.

Şimdi, çalışma hakkının insan hakları içindeki yeri, ekonomik, sosyal, kültürel haklardan mahrumiyet İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi’nde öngörülen ideal özgür insanı gerçekleştirilmesine engel olacak. Aynı zamanda İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi’nin 23’üncü maddesine de bu 5’inci madde aykırı değerli arkadaşlar.

Şimdi, devletin vatandaşına istihdam edilme imkânını sağlama yükümlülüğü var. Avrupa Sosyal Şartı’nın 1’inci maddesinin birinci fıkrasına göre istihdam edilmeyi sağlama yükümlülüğü var devletin. Bu açıdan yoksulluk nerede olursa olsun mutlak surette refahı tehlikeye düşürür. Devlet yoksulluk yaratmaz, devlet refah yaratır. Burada yapılan bu yasalarla devlet maalesef yoksulluğu yaratmakta. Aynı zamanda her vatandaşın, yine Avrupa Sosyal Şartı’nın hükümleri uyarınca insanların özgürce iş edinme hakkı var. Bu açılardan baktığımız zaman, mevcut olan bu düzenlemeler, çalışanın işinin korunması hem kendisinin menfaatini koruması açısından hem de toplumun menfaatinin gereğidir yani burada bu doktorların iş yaşamının güvencesiz bırakılmasıyla toplum hayatını da tehlikeye düşürmüş olacağız.

Şimdi, burada esasen yapılmak istenilen... Sınırımız nedir yani her türlü yasayı Parlamento yapabilir mi? Yapamaz. Parlamentonun buradaki sınırı hukuk devletidir. Eğer bir parlamento hukuk devletinin sınırları dışına çıkıyorsa artık o parlamento meşruluğunu yitirmiştir, gayrimeşru parlamento durumuna düşmüş olur çünkü burada bizim yasa yapma sınırımız demokratik toplumun gerekleri. Bu sözlerin sahibi olan Profesör Doktor İbrahim Kaboğlu Hocamız da kafasını sallayarak “okey”liyor, onaylıyor. Tabii eğer bunun dışına çıkmışsam gayrimeşru.

Diyorsunuz ki peki yani ispat hakkı denilen bir husus var. Anayasa’mızda 36, hâkim güvencesi dediğimiz 37, ispat hakkı 39’da düzenleniyor. En önemlisi “soykırım” kelimesinden hepiniz çok rahatsız oldunuz. İşin bam teli burası. Bam teline geliyorum, Türk Ceza Kanunu’nun 77’nci maddesi. Türk Ceza Kanunu’nun 77’nci maddesi “İnsanlığa karşı suçlar” başlığını taşımakta. Şöyle diyor.... Efendim, başlık Soykırım: “Kişilerin bedensel veya ruhsal bütünlüklerine ağır zarar verme” insanlığa karşı işlenen bir suçtur. Burada bu hekimlerin bu şekilde işten uzaklaştırılmaları Ceza Kanunu’muzun 76’ncı maddesinde bulunan bir soykırım suçudur. “Parlamentolar da suç işlemez.” diyemeyiz biz burada. Gelin soykırım suçunu işlemeyelim, soykırım suçuna el kaldırmayalım. Burada hâlen yol yakın, gerçekten rahmetli Profesör Doktor Faruk Erem Hocamızın bir sözü vardı “Hümanist bir ceza hukukuyla yaklaşalım, düşman ceza hukukuyla yaklaşmayalım.” Eğer bugüne kadar işte güneydoğuyla ilgili, başka yerlerle ilgili... Aslında terörü ve teröristi devletin kendi uygulamaları yaratmıştır. Biz devlet olarak şefkatli kollarımızı açmalıyız. Hiç kimse burada suç ve suçluyu savunmuyor, kim suç işlemişse mutlak surette cezalandırılmalı ama adil ve hukuk kalıpları içerisinde, hukuk sınırları içerisinde yargılanmalı çünkü rahmetli Avukat Burhan Apaydın Menderes’lerin avukatlığını yaptı, düşüncelerine katılmıyordu.

Bugüne kadar -dört dönemdir milletvekiliyim- hakkını hukukunu savunmadığım kesim kalmadı, AK PARTİ’li arkadaşlarımın da savundum. Örnek: Üsküdar ilçesi Ünalın Mahallesi Şampiyon Spor Tesisleri’nin sahibi AK PARTİ’nin Üsküdar kurucu üyesidir. Sabah onun iş yerine yıkıma gidildiği zaman ben gitmiştim. Basın açıklaması yaptı o değerli arkadaşımız, dedi ki: “Ben ölümüne inanırdım ama bir Cumhuriyet Halk Partisi milletvekilinin gelip benim hakkımı hukukumu savunacağına inanmazdım.” Onun için gelin arkadaşlar, insan hakları hususunda parti farkı gözetmeyelim, partiler üstü olan bir husustur. Belki, bu, ülkemizdeki millî birlik ve beraberliğimizi de...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Son cümleyle bitireceğim Başkanım.

Sesim gürdür, meşgul etmeyeyim, kayıtlara geçer herhâlde.

(Oturma Başkanlığına Başkan Şenel Yediyıldız geçti)

BAŞKAN – Geçmez, geçmez.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Ben tekrar teşekkür ederim sabrınız için.

Şimdi, netice itibarıyla burada partiler üstü bir tavır takınarak bizim buradaki kıblemiz insan hakları, demokrasi, hukuk devleti olmalı ve bu şekildeki noktada eğer birleşirsek gerçekten hukukun üstünlüğü ülkemizde büyük bir hizmet getirmiş olacak.

Ve son bir kanun vardı, onu da söylüyorum, bitiriyorum.

Şimdi, dediniz ki Sayın Bakanım, “Bu suçlarla mücadelede kanun yetersiz.” Mesela 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San’atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun’un 28’inci maddesi “Beş yıl ve daha fazla hapis veya devlet güvenliğine, anayasal düzene karşı suç işleyen hekimler, doktorlar hekimlik yapamaz.” diyor ve aynı düzenleme -41’inci maddesi- dış hekimleri için var. Zaten eğer gerçekten mahkeme kararıyla bu cezayı almışsa, bu doktorlar hüküm giymişse zaten hekimlik yapamaz. Mahkemeler temel hak ve özgürlüklerin bekçisidir. Yani bu kadar biz bu ortamda, yargının tartışıldığı bir ortamda yine bunu bir güvence görebiliyorsak, siz bunu da güvence görmüyorsanız valla Allah size akıl fikir versin diyorum, sizi Allah’a havale ediyorum.

Hepinize teşekkür ediyorum. İyi geceler.

BAŞKAN - Teşekkür ediyorum Sayın Tanal.

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Sayın Başkan, biz söz istedik kadınlar olarak, bekliyoruz.

BAŞKAN – Sayın Hocam, Kaboğlu, buyurun.

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Hocam özür dilerim, burada bir şey var, onu unutuyorum ben. Sayın Kasap konuşurken “kıble, rükû” falan biraz karıştırmıştı. O şeylerden bana getirdi, ben aynı şeyi okuyacağıma söz verdim. Onu bir okuyayım da.

“Kimin karşısında secde ve rükû ettiğinizi biliyorum, Allah’ın karşısında.” Böyle bir cümle kurmuş.

Hocam, buyurun.

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) – Teşekkürler Sayın Başkanım.

Değerli üyeler, demokratik kitle örgütlerinin değerli mensupları; biraz önce Sayın Bakanı dinledik, onunla ilgili olarak da bazı yanıt niteliğinde saptamalarım olacak ama Sayın Bakanı dinleyince, keşke AK PARTİ’li ve MHP’li üyeler de konuşsaydı, madde 5 konusunda görüşlerini kısa da olsa beyan etselerdi ve -o konuda söyleyeceğimiz- ne düşündükleri konusunda konuşsalar ya da konuşabilselerdi çok yararlı olurdu, bu tartışma ve yanıt verme bakımından kısa da olsa yararlı olurdu.

Şimdi, tabii, bu saatte herkes yoruldu. Dün de Anayasa’nın 17’nci maddesini hayli ihlal ettik hekimler ve hukukçular olarak. Umarım bu gece, bu sabah o kadar olmaz. Ben elden geldiğince konuşmamı teknik öğeleriyle konunun sınırlı tutmaya çalışacağım. Tabii, konu biraz bana yapılan yollamalar, referanslar nedeniyle hâliyle kanun hükmünde kararnamelere değineceğim ama zaten bu yasanın 5’inci maddesi de gerek esin kaynağı olarak gerek yazım tarzı olarak kanun hükmünde kararname kalıbını aldığı için dolayısıyla onlardan bahsetmeden geçemeyeceğim.

Fakat dil konusunda, izninizle, 1981 sonlarıydı, Fransa’dan doktoramı tamamlayıp gelmiştim. Bir lokantaya gittik. “Rus salatası” dedim. Arkadaşlar dediler ki: “Artık Rus salatası yok, ona Amerikan salatası deniliyor.” Çünkü 12 Eylül darbesinde kullanılan, “antikomünist, Sovyetler Birliği karşıtı..” Şimdi buradaki yapılan konuşmalarda... Ben, tabii, ilkokulda, yaklaşık altmış yıl kadar önce “ke” diye öğrendim, “he”, “ke”. Dolayısıyla “Ke He Ke” diyorum ilkokulda öğrendiğim üzere. Hâliyle yollama yapacağım için bunu da şimdiden belirtiyim.

Şimdi, burada, kişisel bir soru değil ama dediğim gibi, çok yollama yapıldığı için... Hiçbir zaman kişiselleştirmedim ben bu konuyu. Gerek yerli gerek yabancı gazetecilere, medyaya “Hayır” dedim, “Benimle röportaj yapmak istiyorsanız genel olarak durum nedir, onu konuşurum.” Yoksa, İbrahim Kaboğlu olarak yapmadım bunu. Gerçekten AK PARTİ’li kurmaylar, tanıdığım, tanımadığım, telefon ettikleri zaman, onlara da “Hayır, sadece ben değilim, KHK ek listesinde benim gibi yüzlerce, binlerce kişinin adı var. Nasıl ki benim terörist olmadımdan eminsiniz, benim de onlar içerisinde en azından tanıdıklarım var ve birçok tanıdığım.” Çünkü aynı gecede 4.661 kişi aynı listede yer alıyordu; 330 akademisyen, bunların içerisinde 4’ü de anayasacı idi. Şimdi, bu benim söylediğim arkadaşlara, Sayın AK PARTİ’nin kurmayı niteliğindeki vekillere: Bir çözüm var, bu listeleri gözden geçirmek ya da iptal etmek. Gerçekten Sayın Başbakan 22 Şubat tarihli konuşmasında, “Evet, yanlış yapılıyor, kurunun yanında yaş da yanyor, biz de zaten bunu basından öğreniyoruz.” dediler, “Komisyon kuruluyor, birkaç hafta içerisinde düzeltmeler yapılacak.” dedi. Tam bir ay sonrası Sayın Canikli “Onu biz yapmıyoruz zaten, MİT düzenleme yapıyor. 16 Nisan referandumundan sonra onu değiştireceğiz.” dediler. Yani sözün özü şu: Bugünkü metnin esin kaynağı KHK maddeleri, özellikle ilk madde olduğu için ve o tarzda yazıldığı için bunu belirleme gereği duydum ve sonuç olarak daha sonra neler oldu, onu bilmiyoruz fakat CHP tarafına gelelim. CHP kurmayları -dört ay öncesine kadar CHP idi benim gözümde- Sayın Kılıçdaroğlu ve kurmayları beni partiye davet ettiler, milletvekilliğine ve bu kez AK PARTİ ile CHP arasındaki fark bu şekilde ama beni, İbrahim Kaboğlu’nu kurtarmak ve yardım etmek için değil, ama bu konunun önemine hâlâ inanıyorlar ve belki benim burada bulunmamla bu sorunun çözümüne bir katkı sağlayabileceğimiz umuduyla. Şimdi bu gözle lütfen konuşmalarımı değerlendirirseniz... Dediğim gibi, teknik açıyla, bakış açısıyla sınırlı tutmaya çalışacağım.

Bu konu gerçekten bu torba kanunun bağrında yatan bir konu, 5’inci madde. 5’inci madde sadece hukuki bir konu değil. Arkadaşları dikkatle dinledim şu ana kadar, lehe, aleyhe konuşmalar, hep aleyhe oldu gerçi ama Sayın Bakanın dışında. Notlar da aldım. O tekrarlara girmeyeceğim. Neden “KHK ek listesi” diyorum? Çünkü şöyle bir durum var: Gerek beni arayanlar, aramayanlar... Kanun hükmünde kararnamenin altında imzası bulunan sayın yetkililer ile ek listeler birbirinden farklı. Yani ek listeleri yapanlar kanun hükmünde kararnamenin altında imzası bulunan kişilerden farklı, bir.

İki: Ek listede adınız yer alınca bunun etkisi ihraç filan değil, kapsam bakımından, zaman bakımından ve mekân bakımından ölçüsüz yaptırımlar getiriyor. O nedenle “ihraç ya da ihraç edildi”, bu karşılamıyor, yaptırımın boyutlarını.

Şimdi, bu belirlemeyi yaptıktan sonra, tabii ki Sayın Bakan özellikle KHK’leri savunucu ve meşrulaştırıcı bir dil kullandı. Ona üzuldüm de aynı zamanda. Değişmiş olmasını beklerdim çünkü Sayın Bakan, dediğim gibi, sizin partinizin kurmaylarından bir çoğu “Bu haksızlık olmamalıydı.” dediler ve neden bunun çok önemli bir haksızlık olduğunu farklı biçimlerde arkadaşlar dile getirdiler, ben sadece birkaç ögesine değinmekle yetineceğim. Çünkü gerçekten burada Anayasa’nın 120, 121 ve 122’nci maddelerine, o çerçeveye baktığımız zaman, çıkarılan kanun hükmünde kararnameler bu çerçevede yer almıyor yani asgari ortak kurallar bakımından kararnamelerin niteliği kısımdır, geçicidir, hukuki denetime açıktır. Bu açılardan, bu, asgari kriterleri; bu 30 küsür kararnama çıktıysa çok büyük kısmı bunları çok yönlü olarak ihlal etmektedir. Bu açıdan tabii ki Anayasa Mahkemesinin kararına, özellikle sizin bu kanun hükmünde kararnameler konusunda yaptığınız belirlemeler ışığında bir cümleyle değinmek istiyorum. Anayasa Mahkemesinin...

ABDULLAH GÜLER (İstanbul) – Hocam, biraz konferansa döndü bu, yani öğrencilik dönemlerimizi hatırladık ama. Daha somut, olaya...

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Anayasa’ya aykırı iş yapıyoruz da ondan.

ABDULLAH GÜLER (İstanbul) – Yani konferansla olmaz bu iş Hocam. Daha kısa, daha somut... Bu dersleri aldık yani...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Anayasa ihlalinin anlatıyor, Anayasa’yı nasıl ihlal ettiğinizi söylüyor.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Anayasa ihlalinin pratik uygulamaları...

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) – Sayın Başkan, devam edebilir miyim?

BAŞKAN – Buyurun Hocam, buyurun.

ABDULLAH GÜLER (İstanbul) – Öğrendik arkadaşlar, öğrendik.

ONURSAL ADIGÜZEL (İstanbul) – Biraz daha öğrenirsiniz.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Yeteri kadar öğrenememişsiniz.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Öğrenseniz geçirmeye çalışmazsınız.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Burada Başkan var ama ya. Biz müdahale etsek doğru mu yani?

BAŞKAN – Evet, teşekkür ederim.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Öğrenseniz böyle kanun teklifi vermezsiniz.

ABDULLAH GÜLER (İstanbul) – Ama gecenin bu saatinde bu kadar yoğun...

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Burada Başkan var, siz Başkana saygısızlık yapıyorsunuz.

ABDULLAH GÜLER (İstanbul) – Ama gecenin bu saatinde konferans iyi olmuyor diyorum.

BAŞKAN – Sayın Vekilim... Sayın Bulut...

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Direkt Başkana saygısızlık yapıyorsunuz.

BAŞKAN – Sayın Bulut... Sayın Bulut...

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Siz yeni geldiniz daha, ne dinlediniz ki?

BAŞKAN – Arkadaşlar, karşılıklı konuşma devam ederse...

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Direkt, bodoslama giriyor.

BÜLENT TURAN (Çanakkale) – Hocam, biz dinliyoruz sizi.

BAŞKAN – Hocam, biz dinliyoruz.

Buyurun.

BÜLENT TURAN (Çanakkale) – Hocam, istifade ediyoruz.

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) – Teşekkür ederim.

Sayın Başkan, değerli üyeler; benim niyetim ders vermek filan değil, üniversiteye dönme hevesim de yok. Zaten ben bu defteri kapattım dedim, sizinkilere de bunu söyledim, bunu kapattım. Çok şükür, kitaplarım yurt içinde, yurt dışında aranıyor. Benim böyle bir şeyim yok. Politika da benim hevesim değildi ama eğer benim burada varlığım birçok vekil gibi... Eğer Türkiye'nin karşı karşıya bulunduğu, karşı karşıya geldiği bu büyük sorunlara burada konuşarak, birbirimizi anlayarak çözüm üretebilirsek... Yoksa ben bir Anayasa dersi vermiyorum -eğer benden ders aldysanız bunun çok iyi farkında olmanız gerekir- ancak çok önemli olan hususlara Sayın Bakanın değindiği üzere... Bir tür kanun hükmünde kararnameleri, sanki onlar Anayasa'ya uygunmuş ve onların yasalaştırılmasıyla onlar Anayasa Mahkemesi kararlarına göre, Avrupa Mahkemesi kararları düzleminde, niteliğinde, içerik olarak yasa niteliği kazanıyormuş gibi bir açıklama yaptı, öyle bir izlenim doğdu. Bunu özellikle vurgulamak açısından... Şimdi bu bakımdan konuya bakıldığı zaman, esasen bunların yasalaştırılmasının -az önce belirttiğim üzere- bu olağanüstü hâlin geçicilik, kısımlık ve denetime açık özelliklerini büyük ölçüde ihlal ettiğini görmekteyiz çünkü 19 Temmuzda bunlar yürürlükten kalkmalıydı. Peki, ne oldu? Tam tersine, bunları yasalaştırdık ya da yasalaştırdınız ama öte yandan, 7145 sayılı Yasa'yla OHAL üç yıl daha uzatıldı. Sayın Bakan, aslında 7145 sayılı Yasa'nın -bizim, burada, temmuz ortalarında Adalet Komisyonunda uzunca dile getirmeye çalıştığımız üzere- tanıdığı yetkiler bile, esasen böyle 5'inci madde gibi bir düzenlemeyi yapmanın gereğini, gereklerini ortadan kaldırmış bulunuyor. Dolayısıyla bu, esasen, zincirleme bir yaptırım sistemini getiriyor. Peki, ne yapıyor 5'inci madde? 7145 sayılı Yasa, dikkat ederseniz... Ben şu ana kadar değinilmeyen hususlara özellikle değinmeye çalışıyorum. 7145 sayılı Yasa'ya getirdiği yaptırımları derinleştiriliyor, genişletiyor ve kalıcı hâle getiriyor. Peki, bunu nasıl yapıyor bu madde 5? Üç temel ilkeyi ihlal ederek yapıyor. Bir, hukukun -genel ilkelerine girmiyorum; Anayasa'mızda yazılı olan açık ilkelerinden önce, diğerleri dile getirildiği için onlara girmiyorum- eşitlik, objektiflik ve kişilik dışı düzenleme özelliği ve özelliklerini ihlal ediyor. İkincisi, bilimsellik ilkesini ihlal ediyor çünkü doktorluk diplomasını fakülteler veriyor yoksa bunu herhangi bir kanun maddesi ne verebilir ne de alabilir bu düzenlemeyle. Hâliyle üçüncüsü de uzmanlıktır ve bu da yasayla düzenlenemez. Burada üç ilke karşımıza çıkıyor.

Sayın Bakan, ben sizleri çok dikkatle dinlemiştim, sol cenahı da sağ cenahı da çok dikkatle dinledim, her tarafı dinledim.

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Biz de dinliyoruz Hocam.

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) - Teşekkür ederim.

Şimdi, burada, liyakat ilkesinin ve eşitlik ilkesinin açık ihlalinin yanı sıra, “bilimsellik” ve “uzmanlık” kavramlarını kullandım. Aslında, bizim, geçmişte sıkıyönetim döneminde, 12 Eylül'den sonra sıkıyönetim...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) - ...komutanlarının emriyle görevden uzaklaştırılan özellikle öğretim üyeleri ve kamu görevlilerinin göreve iade edilmesini sağlayan özellikle mahkeme kararları da bizim hukukumuzda kazanılmış haklar çerçevesinde mutlaka not edilmelidir ve bunların başında 1989’da Danıştay Dava Daireleri İtihatı Birleştirme Kurulunun verdiği karardır. Bakın, 1982 Anayasası’nın ilk hâlinde verdi bu kararı, sadece 1987 değişikliği vardı. Üç açıdan verdi; ölçülülük ilkesi açısından, açıkça 13’üncü maddede ölçülülük ilkesi yoktu, olmadığı hâlde. İkincisi, denetim yönünden verdi yani “Sıkıyönetim komutanlığı tarafından son verme işlemleri yargı denetimi dışında bırakılmaz.” dedi Danıştay. Üçüncüsü de Türkiye’nin uluslararası yükümlülükleri açısından verdi. Mahmut Tanal’ın biraz önce saydığı ayrıntılı uluslararası yükümlülükler listesi yoktu o zaman çünkü Türkiye henüz Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin bağlayıcı yetkisini tanımıyordu. Kısaca, aslında, 5’inci maddenin iç hukukumuzda aykırı olduğunu söylemek için -uluslararası hukuka gitmeden- esasen itihadi kazanımın da bunu teyit ettiğini söyleyebiliriz.

Ben, tabii, burada anayasal maddeleri sıralamaya girmeyeceğim, arkadaşlar sıraladılar. Sadece, hukuk devleti ve sosyal hukuk devleti kavramının bir kez daha altını çizeyim, diğerlerini büyük ölçüde dile getirdiler, yeniden girmiyorum.

Yalnız, hatırlayalım, 12 Eylül nasıl aşıldı? Genç vekiller belki o kadar hatırlayamayabilirler. 1991 seçimlerinde hangi tarafa mensup olursa olsun, en sağdan en sola kadar bütün partiler demokrasi vaadiyle girdiler. 1991 seçimleri bu bakımdan çok önemliydi ama bu seçimler siyasal akımlarla, fikri akımlarla desteklendi. Hatırlayın, kamu görevlileri eylemler yaptılar, ayakkabılarını ellerine aldılar, toplu viziteye çıktılar ve bu şekilde hukuki mücadele ile fikri ve eylemsel mücadele birlikte yürütüldü. Bunlar bizim kazanımlarımızdır.

Şimdi, bu metne gelince, 5’inci maddeye gelince -dediğim gibi, çok atladım- ama bu maddeyi okuyunca... Bakın, değerli üyeler, Sayın Bakan kanun hükmünde kararnamelere bir övgü söylemiyle yaklaştı. Ama Sayın Bakan “Millî Güvenlik Kurulunca verilen karar” kavramı buraya da konmuş. “Ders veriyor.” diyen vekil arkadaşımız hatırlayacaktır. Biz 1’inci sınıftan alırsız, öğrencilerimize “Millî Güvenlik Kurulunun icrai karar verme yetkisi yoktur.” deriz. Sayın Turan, hukukçu olarak çok iyi biliyorsunuz.

ABDULLAH GÜLER (İstanbul) – Hocam, ben de biliyorum.

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) - Tabii, işte o nedenle. Şimdi, “Bunu çok iyi biliyorum.” dediğinize göre, o zaman buna “hayır” oyu vereceksiniz demektir.

ABDULLAH GÜLER (İstanbul) – Hocam, bir şey daha söylemiştiniz siz: “Bilgilendirme esastır, irade serbesttir.” Bizi yönlendiriyorsunuz ama.

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) – Yok, hayır ama ben eğer bunun Anayasa’ya aykırı olduğunu söylemezsem, o zaman ben aldığım maaşı hak etmemiş olurum yani ben görevimi etik açıdan da yapmam lazım.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Yemin var Hocam, ettiğiniz yemin var.

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) – Üstelik “Anayasa’nın üstünlüğüne” diye yemin var, tabii, yemin var.

Sevgili vekiller ama yapmayalım yani burada, arkadaşlar, ben CHP vekili olarak değil de bakın...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Hocam, toparlayabilirsek...

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) – Tabii, toparlıyorum Sevgili Başkanım.

Teşekkür ederim.

Ben CHP vekili olarak değil de eğer uzman olarak gelseydim farklı bir şey söylemezdim, belki de dilim daha sivri olurdu çünkü şu anda bir politik kimliğim var, acaba parti mensubu olduğu için mi... Hayır, öyle değil, daha şey konuşmadığımı tahmin edersiniz. Çünkü burada, bakın, “Millî Güvenlik Kurulu” diyorsunuz ama...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Hocam, Burhan Kuzu olsaydı böyle konuşabilecek miydiniz?

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) – Burhan Kuzu keşke olsaydı. Televizyonlar bana “Burhan Kuzu’yla televizyona çıkar mısın?” dediğinde, tabii, çıkarım dedim ama Burhan Kuzu yapmadı.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Kibar konuşuyorsunuz.

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) – Sağ olun, eksik olmayın, teşekkür ederim.

Sayın vekiller, ben, şimdi, dikkat ederseniz, hiçbir şekilde kişiselleştirmedim. Beni bu kanala sokamazsınız. Dediğim gibi, vekillik benim için bir amaç değil bir araçtır. Hep birlikte belki ülkemizin geleceği için, hukuka dönüşü için çözüm ve katkımız olursa o bizim için yeterli bir nedendir diye düşünüyorum. O bakımdan, Millî Güvenlik Kurulu tavsiye kararı verir, doğru ama burada icrai karar biçiminde yer alıyor ve Sayın Canikli’nin dile getirdiği husus, evet, burada “MİT” yazamıyoruz tabii ki ama esasen Millî Güvenlik Kurulunun elinde bir şey yok çünkü karar alamıyor ya da kimin ne yaptığını bilmiyor, esasen MİT yapıyor, dolayısıyla MİT koyuyor buraya. Bu bakımdan, bu kavram aynen geçmiş bulunuyor.

Ben tabii ki çokça dile getirilen “irtibat” veya “iltisak” gibi kavramlara girmeyeceğim fakat şöyle toparlayacağım Sayın Başkan sözlerimi: Şimdi, tabii ki bu yasa metni, bu madde metni tekrar tekrar okuduğumuz zaman her seferinde bir madde nasıl yazılmaz, bunu görüyoruz; bir maddenin hem lafzi bakımdan, sözel bakımdan nasıl yazılmayacağını hem de özü bakımından nasıl yazılmayacağını görüyoruz. Bu, sadece kişilik dışı bir metindir -yasa- nesnel bir metindir, genel bir metindir, soyut bir metindir kurallarına aykırı olması itibarıyla değil öngörülebilirlik açısından, ulaşılabilirlik açısından ve anlaşılabilirlik açısından da çok sorunludur. Fakat burada Sayın Bakan biraz önce konuşmasında özellikle vurguladığı için bir kez daha vurgulamak istiyorum. Sayın Bakan, son Başbakanımız, şimdiki Başbakanımız, evet, çok önemli açıklamalarda bulundu ama vaatlerini yerine getiremedi. Fakat yakın geçmişte önemli bir tasarrufa imza attı. Sayın vekiller, belki bilmiyorsunuz hepiniz, bazı danışmanlar güvenlik ve arşiv araştırması, soruşturması takılmış. Bizim başkan vekilleri de -değişik partilerin- onu Sayın Başkana iletiyorlar, Sayın Yıldırım’a. O da “Olamaz bu. Ben de takılmıştım, iki yıl bekledim.” diyor ve o danışmanlar görev başındalar. Bu danışmanlar avukattır, doktordur, mühendistir, şeyden geçmiştir, ruhsat almıştır, diploma almışlardır. Şimdi, bakın, burada, Türkiye Büyük Millet Meclisi çatısı altında bu yaşanabiliyor ve Başkanın müdahalesiyle aşılabiliyor bu, düşünün, Türkiye Büyük Millet Meclisi çatısı altında. Sayın Vekil, Sayın Bakan; güvenlik soruşturması o kadar Anayasa’ya, şu andaki Anayasa’mıza tamamen aykırı olduğu gibi, başta 70’inci madde gelmek üzere... Çünkü hukuk fakültesi diplomasını biz veriyoruz. Yani hukuk fakültesi diplomasını verdiğiniz kişi avukatlık yapacak, hâkimlik yapacak, savcılık yapacak. Hayır “güvenlik soruşturması” ne demek bu? Ve ben özellikle bunun subjektif özelliğini kanıtlamak için Emniyet mensuplarına yüksek lisans, doktora tezi yazdırdım yani yaptırdım, konu olarak verdim.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) – Hayır, böyle bir şey yok, böyle bir şey olamaz. Yani hukuk sistemimizde bunun yeri yok. Bir yasaya siz “güvenlik soruşturması, arşiv taraması” gibi kavramlar koyarsanız o zaman bu bumerang gibi döner dolaşır, bugün, belki muhalifleri biçer ama yarın herkesi biçebilir. Bu bakımdan, bu tür sakıncaların yanında “eşitlik ilkesi” gibi kavramlara, bunlara arkadaşlar değindiler. Son yönlü sakıncaları var ama burada aslolan bilimdir, uzmanlıktır, liyakattir, Anayasa’nın 70’inci maddesidir. Bu bakımdan, bu maddenin tümünden çıkarılması, sadece Anayasa’ya uygunluk bakımından değil, toplumsal barış açısından da önemli olacaktır. Ama Demircan’ın sözleri, tabii, belki, hukukçu olmadığı için demeyeyim çünkü hekim bildiğim kadarıyla değil mi, hekim... Hukuk ve tıbbın birleştiği bir nokta var Sayın Bakan, o da ortak payda, somut bulgudur, somut olgudur. Şimdi, siz dediniz ki: “Devlete bağlı olmayan...” Hayır, şimdi, burada devlet ile yöneticileri karıştırmamak lazım çünkü hukuk devletini biz hukuk kuralları bütünü olarak tanımlıyoruz. Dolayısıyla, şimdi hukuka bağlı olmak ile yöneticilere bağlı olmak birbirinden farklı şeyler. Ben devlete tamamen bağlıyım çünkü hukuka bağlıyım, hukuka inanıyorum, hukuk dışında hiçbir şeyim yok. O kadar bağlıyım, hatta yurtseverim ki referans mektubu yazdığım öğrencilere -Almanya, Amerika, Fransa, şu bu- ilk “Geleceksin, değil mi? Döneceksin değil mi?” diyorum. Yüzlerce öğrenciyi vermişimdir “Döneceksin, değil mi? Bu ülkeye harcayacaksın emeğini.” diye. Dolayısıyla, tabii ki hiçbir biçimde yurtseverlik yarışına girme hevesimiz yok ama burada önemli olan, ayırt etmemiz gereken husus hukuk kurallarına saygılı olmaktır. Yoksa bir yöneticiye, bir bakana, bir MİT mensubuna ya da bir Millî Güvenlik Kurulu üyesine kişisel olarak saygılı da olabilirsiniz, seversiniz de nefret edersiniz de ama önemli olan hukuka bağlı mısınız, budur.

Şimdi, şöyle bitiriyorum Sayın Başkan, hukuk ve barış ilişkisini dile getirerek bu konuyu tamamlayacağım ve en son, yine Sayın Demircan’a bir yollama yaparak tamamlayacağım.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Cevap hakkı doğabilir.

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) – Yok, cevap hakkı değil, kişisel değil.

Mesela, dün akşam, bizim Bursalı milletvekilleri de buradaydı, Bursa’da Yıldırım Belediye Başkanının benim salonumu iptal etmesi. Demiş ki “Beni aday göstermezler. İsterseniz sizin yeni salonun parasını ben vereyim, ne olur, Barış Manço’da Kaboğlu konuşmasın.”

BÜLENT TURAN (Çanakkale) – Aslı yoktur.

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) – Hayır, bakın...

Sevgili Turan, ben gidip de burada basın toplantısı filan yapmadım, tenezzül etmem, gerek görmem, kişisel bir şey değil.

Kayseri Belediye Başkanı bir yıl önce özür dilemek için aradı çünkü kitap fuarına “hayır” demişti. “Efendim, siyasal nedenlerle değil, salonumuz yok.” dedi. “Ama kitap standında bulunmak salonla ilgili değil ki.” dedim.

Balıkesir Belediye Başkanı, KHK listesinde adım yer aldıktan sonra Balıkesir’e gittim, “Hocam, belediye salonunu iptal etti.” dedi, alternatif yer bulmuş, ama tabii ki birkaç ay sonra ağlayarak görevden ayrılmasına sevinmedim ben. Yani kurtaramadı.

Dolayısıyla, ben kişisel şeylerle uğraşmıyorum, ilgilenmiyorum, bu oluyor, maalesef, ama buradaki sorun, bu üç örneğe değinmemin nedeni şu: Hukuk eksikliği ortak nokta yani hukuka saygı olayı. Burada hukuka saygı konusuna geldiğimiz zaman, tabii ki asgari kazanımlarımız önemli benim saydığım; Anayasa, İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi, Türkiye’nin taraf olduğu uluslararası sözleşmeler, özellikle arkadaşların saydığı.

Bu açıdan, tabii, bu maddenin tümüyle geri çekilmesi, zannediyorum AK PARTİ’li ve MHP’li vekiller açısından da değerlendirilmesi gereken son derece önemli bir konu.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) – Son husus Sayın Başkan, Demircan’a çok yollama yaptım ama dediğim gibi, keşke sizler de konuşsaydınız da sizlerle de bu şeyi yapabilseydik.

Umarım İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu inisiyatif alır da İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi’nin 70’inci yılını birlikte kutlarsınız çünkü bu yıl, aynı zamanda onun ve bizim 27 Mayıs 1949 tarihli Resmî Gazete’de yayınlanmış ve iç hukukun bir parçası hâline gelmiş bulunuyor.

Şöyle bir kural var: İnsan hakları düşüncesi evrensel, uygulama yerel. Yani düşünce evrensel ama burada saygı gösterirsek o düşünce uygulamaya geçer, saygı göstermezsek ihlalin giderilmesi her zaman mümkün olmayabilir.

Bu açıdan, özellikle iktidarınızın ilk döneminde ben İnsan Hakları Danışma Kurulu Başkanı olarak çalıştım. Seçimle gelmiştim. Benim girdiğim seçimde kaybeden kişi FETÖ’cü... O zaman o deyim yoktu “Fetullah Gülen Hocaefendi taraftarı” deniliyordu. Sonra o kişi İnsan Hakları Başkanlığına atandı ve hazırladığımız Azınlık Hakları ve Kültürel Haklar Raporu nedeniyle biz savcılığa verildik; yargılandık, yargılandık. Avrupa Mahkemesine gittik Sayın Bakan. En son, geçen hafta karar verildiği için, 30 Ekim günü, Baskın Oran’la ben aklандık. Kısmen tazminat, yaşam hakkınız ihlal edildi, 8’inci madde ama ne zaman oldu bu, ne zaman oldu? Bakın, sizin partinizin, iktidarınızın ilk döneminde ihlal edilen bir hak söz konusu idi ve on yıllık gecikmeyle. Oysa o sırada ihlal edilmeseydi, işte, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığı, bugün de konuşuyoruz. Gerçi Yargıtay Ceza Genel Kurulu bunun suç olmadığına karar verdi ama orada kırılan kırıldı, dökülen döküldü. Bu nedenle, o sırada saygı gösterilseydi, pekâlâ, belki bugün, Türkiye Cumhuriyeti yurttaşlığı konusunda hayli adım atılmış olurdu. Ama talihsizlik odur ki Sayın Başkan, değerli vekiller; AK PARTİ’nin ilk döneminde, hadi sizlerin o zaman farklı adlandırdığı ayağın kışkırtmasıyla mahkemelere düştük, hiç değilse dava yolu ama son dönemlerimizde, benim de mesleğimin kıdemlilik döneminde, bu kez o yolu da çok gördünüz ve bir gece yarısı yayınlanan kanun hükmünde kararnamede adıma yer verdiniz. Öyle ki şimdi, neden o kanun hükmünde kararnameler... Sevgili vekilimiz, bir zamanlar benimle ortak ders yapmış olan, rahatsızlığımı dile getirdi ama neden o yok hükmündedir hukuken? Anayasa Mahkemesinin 2014’te verdiği karar gereği tamamen konu dışı olduğu için, onu imzalayan ile listeyi hazırlayan farklı olduğu için. Onun altında imzası olan kişiler, bazı bakanlar beni o kadar yakından tanıyor ki eskiden başka partide iken, başka partilerin başkanı, sorumlusu iken benden Anayasa konferansı alabilmek için haftalarca bekliyorlardı, fakülteden bazı meslektaşları devreye sokuyorlardı filan yani tanıyorlar yakından ama burada, buna rağmen, benim adımlı koydular demiyorum. Benim söylemek istediğim, kendileri imzayı atmış, içini başkaları yapmış. O nedenle, hukuken yok hükmünde ve dünyanın hiçbir ülkesinde -Sayın Başkan, bitiriyorum- binlerce, on binlerce, yüz binlerce kişinin adının yer aldığı kanun yok.

Sayın Demircan, Sevgili Bakan, işte, az önce dediğiniz bunlar kanunlaştırıldı. Kanunlaştırıldı ama kusura bakmayın, ben bunları hukuki katliam olarak...

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Türkiye’nin karşı karşıya kaldığı FETÖ saldırısıyla ilgili hiçbir şey söylemediniz.

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) – Ama, bakın, işte beni görüyorsunuz. Bakın, ben başkalarından söz etmiyorum.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Hocam, bitirebilir misiniz.

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) – Bitiriyorum. (Gürültüler)

Bakın, Sayın Demircan, beyler, ben bitiriyorum izninizle.

Sayın vekiller, benim söylemek istediğim husus şu: Biz toplumsal barışı ancak hukuk yoluyla sağlayabiliriz. Hangi görüşe mensup olursak olalım hukukta buluşalım. Hukuk yolu toplumsal barışın biricik yoludur.

Şimdi, siz “Nasıl sağlayacağız?” dediğiniz için, benim öz geçmişimi size göndereyim. Benim eğer hukuk dışı bir şeyim varsa, ben bırakın hemen istifa etmeyi, intihar etmeye bile hazırım. O kadar önemli ki bu. Hukuk dışı bir şeyim varsa... Evet, ben İbrahim Kaboğlu olarak yanlış yapabilirim, hatalı olabilirim ama hukuk dışı bir şeyim varsa... O kadar eminim ki ben kendimden, hukuka inancım o kadar yüksek ki...

Siz buraya koyduğunuz zaman bunu, e, peki, soruşturma yok, yargılama yok, tıp fakültesini bitirmiş. Peki, neye göre? Hayır, olamaz böyle bir şey, yapmayalım bunu. Bunu yapmayalım. Yani biz yardımcı olalım size. Ülkemizin geleceği, ülkemizin barışı, hep birlikte... 10 Aralıkta birlikte konuşalım insan haklarını, insan hakları yoluyla barışı, birliği, bütünlüğü nasıl sağlarız, bunu yapalım ama hukuk dışı yollara imza atmayalım ve eminim ki eğer o kararnameler, kanunlaşan kararnameler ki benim adım olduğu gibi yüz bin, yüz elli bin kişinin adı kanunlarda yer alıyor. Bu olamaz yani bu sürdürülebilir değil. Eğer ben suç işlemişsem... Diyorsunuz ki: “Benim kardeşimin suçu yok.” Doğru, ama, peki, iyi de benim çocuğum olursa, benim torunum, yüz yıl sonra “Dedemin adı Millî Güvenlik Kurulu tarafından verilen, terörle iltisakı olan kanunda yer alıyor.” diyebilir. Sayın vekiller, bir an için düşünelim. Millî Güvenlik Kurulunun zaten karar alma yetkisi yok, Anayasa’ya aykırı böyle bir şey. İbrahim Kaboğlu verdi ama siz yüz yıl sonra neyi ispatlayacaksınız sizden sonra? Yani bunlar çok önemli şeyler, temel hususlar. Dedğim gibi, hangi görüşe mensup olursak olalım hukuk bizi birleştirmeli, hukuk bizim için asgari ortak payda olmalı, tıp da tabii ki o nedenle. İşte, hukuk ile tıp... Siz nasıl ki hani “Ya ‘Başım ağrıyor.’ dedi, şunu vereyim.” demezsiniz hekim olarak, biz de hukukçu olarak “Ya, bu olsa olsa bunu düşünür.” diyemeyiz. Her ikimizin birleştiği nokta, ortak paydası somut veriler, somut öğeler, somut üzerinden gidelim. Bu madde, bu 5’inci madde çok tehlikelidir ve bu torba kanununun omurgası değil, omuriliği budur. Bunun üzerinde düşünelim. Ben eminim ki bunu çıkarırsak, bu, metinden tümüyle çıkarsa toplumsal barış konusunda, şiddete karşı, terörizme karşı ortak tavır konusunda çok önemli bir mesafe alacağız.

Çok teşekkür ederim sabrınız için.

BAŞKAN – Hocam, ben teşekkür ederim.

Değerli üyeler, Hocamın bu konuşmasından sonra, AK PARTİ’liler de söz istemeye başladılar ama onlara vermeyeceğim.

SEMRA GÜZEL (Diyarbakır) – Sayın Başkan, ben bayağı bir söz istedim, Komisyon üyesiyim, bekliyorum.

BAŞKAN – Bir dakika... Özür dilerim.

Bir önerge var, onu okutalım.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Önerge değil, daha biz madde üzerinde konuşmadık Komisyon üyeleri olarak.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Sayın Başkan, madde üzerinde konuşmadık daha.

BAŞKAN – Önergeyi okutuyorum:

(Yasama uzmanı tarafından önergenin okunmasına başlandı)

“Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/1186) sıra sayılı Kanun Teklifi’nin çerçeve 5’inci maddesinde...”

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Madde üzerinde konuşmadık daha.

BAŞKAN – Hocanın konuşmasından sonra konuşma olmaz, tatlıdan sonra tatlı yenmez.

HABİP EKSİK (İğdır) – Sayın Başkan, Komisyon üyesi arkadaşımız üç saatten beri bekliyor, hiç konuşmadı.

BAŞKAN – Sesli oku, sesli oku.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Komisyon üyeleri konuşmadan önergeyi gündeme alamazsınız, sağlıksız iş yapıyorsunuz.

(Yasama uzmanı tarafından önergenin okunmasına devam edildi)

“...yeterli görüşme yapılmıştır, maksat hasıl olmuştur. Söz konusu madde müzakeresinin neticelendirilmesini, bu ve diğer maddeler üzerinde verilecek önerge işlemlerinin önerge metni ile gerekçesinin okunarak oylama işleminin yapılmasını teklif ederiz.

Recep Şeker

Halil Etyemez

Karaman

Konya”

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Biz 5’inci madde için konuşacağız, 6’da, 7’de konuşmayacağız.

BAŞKAN – Önergeyi oyluyorum... (Gürültüler)

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Madde üzerinde Komisyon üyeleri konuşmadan önergeyi oylayamazsınız.

BAŞKAN – Önergeyi kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir. (Gürültüler, sıra kapaklarına vurmalar)

Teşekkür ederim.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Hayır, kabul etmiyoruz; kardeşim, kabul etmiyoruz ya!

NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Usulsüzlük yapıyorsunuz.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Kanunsuz iş yapıyorsunuz.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Böyle yönetim olmaz.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Sayın Başkan, önerge üzerinde konuşmak istiyoruz. Sayın Başkan, kabul etmiyoruz.

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, kanun hakkında gruplar adına verilen önergeleri ve gerekçelerini okutuyorum... (Gürültüler, sıra kapaklarına vurmalar)

(Yasama uzmanı tarafından önergenin okunmasına başlandı)

“Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Başkanlığına

Görüşülecek olan (2/1186) sıra sayılı Sağlıkla İlgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi’nin 5’inci maddesinin...”

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Anlatamıyor muyuz, girmiyor mu kafanıza?

NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Dağ başı değil burası!

(Yasama uzmanı tarafından önergenin okunmasına devam edildi)

“...Anayasa’ya aykırı olması nedeniyle teklif metninden çıkarılması için gereğini arz ve teklif ederiz.

Ali Şeker	Ünal Demirtaş	Kani Beko
İstanbul	Zonguldak	İzmir
Ali Fazıl Kasap	Neslihan Hancıoğlu	Burhanettin Bulut
Kütahya	Samsun	Adana...”

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Duyabiliyor musunuz?

BAŞKAN – Duyuyorum, duyuyorum.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Bu Komisyonunda bu madde görüşülürken bu Komisyonun üyeleri konuşmayacak mı? Burada yaptığımız iş doğru değil.

BAŞKAN – Ben konuşma hakkını verdim.

(Yasama uzmanı tarafından önerenin okunmasına devam edildi)

“...Gerekçe:

Teklifin 5’inci maddesi Anayasa’nın kanun önünde eşitlik madde 10, temel hak ve hürriyetlerin kullanılmasının durdurulması madde 15, düşünce ve kanaat hürriyeti madde 25, düşüncüyü açıklama ve yayma hürriyeti madde 26, suç ve cezalara ilişkin esaslar madde 38’e aykırı olması nedeniyle görüşülmeksizin teklif metninden çıkarılmalıdır.”

BAŞKAN – Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... (Gürültüler, sıra kapaklarına vurmalar)

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Sayın Başkan, önerge üzerinde söz talebimiz var.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Başkan, sakın...

BAŞKAN – Arkadaşlar, önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler...

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Söz taleplerimiz var ya!

BAŞKAN – ...Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Diğer önergeyi okutuyorum:

(Yasama uzmanı tarafından önerenin okunmasına başlandı)

“Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/1186) sıra sayılı...” (Gürültüler, sıra kapaklarına vurmalar)

MERAL DANIŞ BEŞTAŞ (Siirt) – Önergeleri anlamadık, duyamıyoruz.

ERKAN BAŞ (İstanbul) – İnsanların hayatlarıyla oynuyorsunuz.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Önergeler üzerinde söz istiyoruz, söz.

(Yasama uzmanı tarafından önerenin okunmasına devam edildi)

“...Kanun Teklifi’nin 5’inci maddesinin tasarı metninden çıkarılmasını arz ve teklif ederiz.

Semra Güzel	Serpil Kemalbay Pekgözeği	Habip Eksik
Diyarbakır	İzmir	İğdır

Gerekçe:

İç Tüzük’ün 38’inci maddesine göre komisyonlar, kendilerine havale edilen teklifleri ilk önce Anayasa’nın metin ve ruhuna aykırı olup...”

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Kanunsuzluk yapıyorsunuz, olmaz!

YUSUF BAŞER (Yozgat) – Otur yerine!

BAŞKAN – Arkadaşlar, yerinize oturur musunuz.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Kanunsuzluk yapıyorsunuz.

BAŞKAN – Hayır, kanunsuz değil. Siz yerinize oturur musunuz lütfen.

Konuşma hakkını verdim, fazla fazla verdim.

(Yasama uzmanı tarafından önerenin okunmasına devam edildi)

“...olmadığını tespit etmekle yükümlüdürler. Bir komisyon, bir teklifin Anayasa’ya aykırı olduğunu gördüğü takdirde gerekçesini belirterek maddelerin müzakeresine geçmeden reddeder. Teklifin 5’inci maddesi Anayasa’nın 2, 10, 11, 18, 38 ve 48’inci maddelerine aykırıdır. Ayrıca 31/10/2018 tarihli Sağlıkla İlgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi İnceleme Raporu’nda söz konusu tasarının Anayasa’ya aykırılık yönünden incelendiğine dair hiç bilgi ve ibarenin bulunmadığı tarafımızca tespit edilmiştir.” (Gürültüler)

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Yanlış yapıyorsunuz, yanlış.

BAŞKAN – Arkadaşlar, önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir. (Gürültüler, sıra kapaklarına vurmalar)

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Kabul etmiyoruz, olamaz böyle bir şey!

BAŞKAN – Çok çirkin, çok çirkin yaptığınız.

Diğer önergeyi okutuyorum:

(Yasama uzmanı tarafından önerenin okunmasına başlandı)

“Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/1186) sıra sayılı Kanun Teklifi’nin 5’inci maddesinin kaldırılmasını arz ve teklif ederim.

Tuba Vural Çokal

Antalya

Gerekçe:

Anayasa’nın 10’uncu maddesine göre “Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir.”

(Ek fıkra: 07/05/2004 - 5170 S.K./1.mad) Kadınlar ve erkekler eşit haklara sahiptir. Devlet, bu eşitliğin yaşama geçmesini sağlamakla yükümlüdür. (Ek cümle: 07/05/2010-5982 S.K./1. md.) Bu maksatla alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı olarak yorumlanamaz.

(Ek fıkra: 07/05/2010-5982 S.K./1. md.) Çocuklar, yaşlılar, özürllüler, harp ve vazife şehitlerinin dul ve yetimleri ile malul ve gaziler için alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı sayılmaz...”

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Böyle bir şey olmaz ya! Faşistlik yapıyorsunuz.

BAŞKAN – Çok ayıp, çok ayıp.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Sayın Başkan, bunu yapamazsınız, söz talebimiz var.

(Yasama uzmanı tarafından önerenin okunmasına devam edildi)

“...Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz.

Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde (..) (İptal ibare: Anayasa Mahkemesinin 05/06/2008 tarihli ve E. 2008/16, K. 2008/116 sayılı Kararı ile.) * *1* kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar.

Anayasa'nın 38'inci maddesine göre 'Kimse, işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanunun suç saymadığı bir fiilden dolayı cezalandırılmaz; kimseye suçu işlediği zaman kanunda o suç için konulmuş olan cezadan daha ağır bir ceza verilemez.'

Anayasa'nın 48'inci maddesine göre "Herkes, dilediği alanda çalışma ve sözleşme hürriyetlerine sahiptir. Özel teşebbüsler kurmak serbestir."

Anayasanın 70'inci maddesine göre "Her Türk, kamu hizmetlerine girme hakkına sahiptir." Hizmete alınmada, görevin gerektirdiği niteliklerden başka hiçbir ayırım gözetilemez.

KHK'yle veya güvenlik soruşturması gereğince kamu görevine alınmayan kişilerin terör örgütü mensubu ilan (mahkum) edilerek, hukukun en temel prensiplerinden masumiyet karinesi yok sayılarak ömrü boyunca bir daha kamu görevine giremeyecek şekilde kamu görevinden çıkarılmasının veya kamu görevine alınmamasının objektif hiçbir gerekçesi olamaz. Tasarının 5'inci maddesi ise bir kamu hizmeti gören hekimlerin özel sektörde de iş bulmalarına müdahale etmesi Anayasa ile korunmuş olan, Anayasa'da yer alan maddeler hakkında açıkça müdahale içermektedir."

BAŞKAN – Önergeyi oylarınıza sunuyorum Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir. ("Yuh!" sesleri, gürültüler)

Değerli arkadaşlar, 5'inci maddeyi oyluyorum... (Gürültüler)

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Oylayamazsın!

BAŞKAN – ...5'inci maddenin kabulünü isteyenler... İstemeyenler, 5'inci maddeye ret oyu verenler... 5'inci madde kabul edilmiştir.

Toplantıyı bugün saat 15.00'te toplanmak üzere kapatıyorum.

Kapanma Saati: 01.50

